

100 χρόνια

1925-2025

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ

Πρό(σ)κληση

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:

100 χρόνια Κολλέγιο
23 χρόνια «Πρό(σ)κληση»
Οι παλιοί αρχισυντάκτες θυμούνται...

Τεχνητή Νοημοσύνη
και Δικαιοσύνη

Αναζητήσεις

Λογοτεχνικές
Ανησυχίες

4

περιεχόμενα Πρό(σ)κληση '25

Editorial.....3

A. ΣΥΝΑΓΛΙΑ

100 Χρόνια Κολλέγιο Αθηνών στο Κέντρο Πολιτισμού
Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος.....4

B. ΑΦΙΕΡΩΜΑ

100 χρόνια Κολλέγιο – 23 χρόνια «Πρό(σ)κληση»6
Γράφουν οι: Στέλιος Βελλής '03 (σ. 6), Μαρία Κεφάλα '07 (σ. 8),
Λίλιαν Βιλντρίδη '08 (σ. 9), Χριστίνα Μπολτσή '10 (σ. 10), Πολίνα
Μανωλιά '13 (σ. 12), Βαρβάρα Μαθιοπούλου '13 (σ. 12), Άννα
Ελευθεριάδη '15 (σ. 13), Θεοδώρα Παπά '16 (σ. 15), Νικήτας
Κουσιάνης '16 (σ. 16), Θοδωρής Λέννας '16 (σ. 17), Μαριάννα
Λειβαδά '17 (σ. 19), Ρήγας Ρηγόπουλος '19 (σ. 20), Άννα
Νικολέτα Γρίβα '20 (σ. 21), Αλεξάνδρα Δαλιάνη '20 (σ. 23), Έλενα
Καρόκη-Μαυρίκου '21 (σ. 24), Ιωάννα Κατσικοπούλου '22 (σ.
26), Αλίκη Τρυφιάνη '23 (σ. 27), Ειρήνη Γκριτζαλή '24 (σ. 28).

100 χρόνια Κολlegιακή Ιστορία: Το Κολλέγιο Αθηνών Χθες και Σήμερα
Α. Το Χθες 30

Β. Το Σήμερα 34

Γ. ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Όμιλος Οικουμενικών Σχέσεων & Όμιλος All in School Initiative 36
Όμιλος Ιστορία και Πολιτισμός Αγίου Όρους 38
Model United Nations (MUN)..... 39
Όμιλος UNESCO 40
Όμιλος Βουλής των Εφήβων 42
Όμιλος Harvard Model Congress Europe (HMCE)..... 44
Όμιλος Cern..... 45
Όμιλος Science in Europe 46
Όμιλος Recycle Today 47
Όμιλος Νεανικής Επιχειρηματικότητας 48
Οικονομική Ολυμπιάδα 2025 49
Δραματικός Όμιλος Κολlegίου Ψυχικού 50
Τριήμερη εκδρομή Β' Λυκείου 52
Πενθήμερη εκδρομή Γ' Λυκείου 54
Εξόρμηση 2025 στο Βελιγράδι 56

Δ. ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

9^ο Μαθητικό Ευρωπαϊκό Συνέδριο στο Μόναχο 58
9^ο Μαθητικό Ευρωπαϊκό Συνέδριο Λογοτεχνίας
στην Κωνσταντινούπολη 60

Ε. ΡΗΤΟΡΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ρητορικός Διαγωνισμός Τριών Ιεραρχών 62
Ρητορικός Διαγωνισμός 25^{ης} Μαρτίου 63
Ρητορικός Διαγωνισμός Howland 64
Ρητορικός Διαγωνισμός Delta 65

ΣΤ. ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ

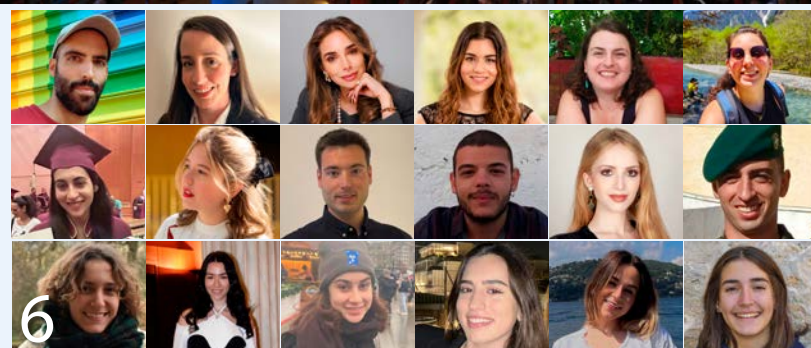
AI και Δικαιοσύνη: Όταν ο Νόμος συναντά τον Κώδικα..... 66
Η διπλή όψη των social media 69
Ο «Σκοτεινότερος» Δρόμος 72
Η επίδραση της κοινωνίας στον ψυχισμό των εφήβων 73
Η κοινωνική επιρροή στις επιλογές και επιθυμίες του ατόμου 74
Θηλυκότητα και Αρρενωπότητα: δυο έννοιες «φυλακές»;..... 75
Πώς οι σεισμοί στη Σαντορίνη θέτουν σε κίνδυνο
τα όνειρα των μαθητών;..... 76
Ποια είναι αυτή η Rap;..... 78
Τι αποκαλύπτει η αγαπημένη μας μουσική για εμάς; 80
Τα Αρβανίτικα: Η ιστορία μίας γλώσσας..... 81
Ο ρόλος της σύγχρονης αρχιτεκτονικής στην προστασία
και την ανάδειξη των αρχαιολογικών μνημείων..... 82
Μετρό Θεσσαλονίκης: Ένα σπουδαίο έργο..... 84
Γυναικείος αθλητισμός: Προκλήσεις και κατακτήσεις 88
Εκπαίδευση και αθλητισμός 90

Ζ. ΜΝΗΜΕΣ

Μιχάλης Γκανάς (1944-2024) 92

Η. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ

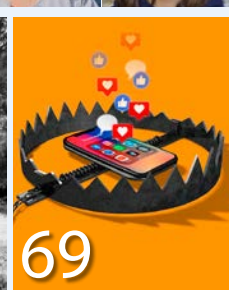
Το Φως στην Ελληνική Ποίηση 94
Οι αλήθειες ερμηνεύουν τις λέξεις ή οι λέξεις τις αλήθειες; 99

6

30

69

82

84

- **Αρχισυντάκτης:** Κωνσταντίνος Ζάβρας
- **Συντάκτες:** Νεκτάριος Γιαννάκης, Φραντζέσκα Γιαννακοπούλου, Έλενα Δικαίου-Ευαγγελάτου, Κωνσταντίνος Δρετάκης, Ελένη Θεοχάρη, Κατερίνα Καραλάκη, Μάριος Κοκότσης, Αναστασία Μεταλληνού, Κωνσταντίνος Νικολακόπουλος, Άννα-Μαρία Έλλη Ξανθοπούλου, Δημήτρης Παναγιωτίδης, Λυδία Παπασπυρίδη, Λαμπρινή Παπαχριστοδούλου, Χαράλαμπος Πασχάλης, Λένα Παχινιώτη, Ανδριάννα Πολυμενάκου, Αντώνιος-Ερρίκος Σακέλλης, Λυδία Σαράντη, Ευγενία Στεργίου, Ευγενία Τερζάκη, Ειρήνη-Ευτυχία Τζώρτζη, Αγγελική Τρυφωνοπούλου, Αγάπη Τσάκαλου, Σύλβια Τσιλικά, Ζωή Χατζηγιάννη.
- **Εικαστικές δημιουργίες:** Θεοφάνια Αποστολάτου, Μελίνα Βοντίτσου, Ηλέκτρα-Ελένη Γεωργοπούλου, Κωνσταντίνα Γιαννούση, Ελπίδα Γκρινιάσου, Δάφνη Δελλή, Αναστασία-Ιόλη Ηλιοπούλου, Αικατερίνα Ιωαννίδου, Αντζελίνα-Αναστασία Κανελλοπούλου, Άννα-Μαρία Κορύλλου, Γεωργία-Μαρία Κρομμύδα, Μάγια Νέγκα, Ελένη Ξανθοπούλου-Σισίνη, Ασημίνα Παζαροπούλου, Αγγέλα Παπαδημητρίου, Μαρία-Θάλεια Παππά, Ευγενία Πρόκου, Έλλη Σούρλη, Ελιάννα Στράτου, Ιωάννα-Αικατερίνη Τσαχαγέα, Μαρία Χαλόφτη-Τζούμα, Στυλιανή Χισκάκη.
- **Εξώφυλλο:** Αναστασία Πεπανίδη, Art IB2
- **Υπεύθυνη Καθηγήτρια:** Ελίνα Δαγκωνάκη (Ευχαριστίες στον κ. Β. Βουβονίκο)
- **Δημιουργικό:** Μιχάλης Κύρκος

Αγαπητοί συμμαθητές,

Καθώς γυρίζουμε την τελευταία σελίδα της επετειακής αυτής χρονιάς για το Σχολείο μας, θα μείνουν ανεξίτηλες σκέψεις, συναισθήματα και βαθιά ερωτήματα για το ποιοι ακριβώς είμαστε και πού βαδίζουμε. Ο εορτασμός των 100 χρόνων του Κολλεγίου μάς φέρνει όλους πιο κοντά στην ιστορία του, αλλά και στη συνειδητοποίηση του παρόντος και του μέλλοντός του. Η ουσιαστική προσπάθεια του Σχολείου να παρέχει

δυνατότητες σε όλους τους μαθητές του είναι φανερή και εκπλήσσει. Οι πολλαπλές μαθητικές και αθλητικές διακρίσεις αποδεικνύουν πως το Κολλέγιο πρωτοπορεί και θα συνεχίσει να πρωτοπορεί, λόγω της στήριξης που δείχνει στους μαθητές του και της ώθησης που τους δίνει να θέσουν τα θεμέλια ενός θριαμβευτικού μέλλοντος.

Στο Σχολείο μας, μαθαίνουμε να εκπροσωπούμε ιδανικά, να πορευόμαστε με σεβασμό και με αξίες. Το Κολλέγιο, εκτός από τις διαχρονικά πρωτοποριακές ακαδημαϊκές γνώσεις που προσφέρει στους μαθητές, διδάσκει αξίες, οι οποίες πάντοτε θα είναι το θεμέλιο για ένα επιτυχημένο μέλλον. Η συνεχής αυτή προσπάθεια του Σχολείου να εμψυχήσει αξίες και ιδανικά στους μαθητές του είναι εμφανής και επιβεβαιώνεται καθημερινά, διότι οι αξίες αυτές θα μείνουν για πάντα ανέγγιχτες και είναι αυτές που μας κάνουν να λεγόμαστε «άνθρωποι».

Όπως θα διαπιστώσετε ξεφυλλίζοντας τις σελίδες του περιοδικού μας, το 2024- 2025 ήταν μια χρονιά γεμάτη γνώση, όνειρα, αναζητήσεις του εσωτερικού μας κόσμου και επιτυχίες, για τον καθένα μας διαφορετικές. Οι προκλήσεις της καθημερινότητας και των απαιτήσεων της μπορούν να μας «ρίξουν κάτω» πολλές φορές, άλλα είμαι σίγουρος πως μας έκαναν πιο δυνατούς και μας άφησαν ένα μικρό περιθώριο να αρχίσουμε να βρίσκουμε το ποιοι ακριβώς είμαστε και τι αναζητούμε. Ως μαθητής ο οποίος πέρασε τις πόρτες του Σχολείου για πρώτη φορά στο Γυμνάσιο και τις είδε να κλείνουν πριν καν προσαρμοστεί λόγω της πανδημίας, δυσκολεύτηκα να αντιμετωπίσω την επιστροφή μου στο σχολείο και αυτό στάθηκε εμπόδιο στη μετέπειτα σχολική μου ζωή. Όταν μπήκα στο Λύκειο, είχα τεράστιο άγχος για το πώς θα μπορέσω να παρακολουθήσω τα μαθήματα λόγω των ελλείψεων που είχα. Φέτος όμως καταπολέμησα το άγχος μου και με την βοήθεια των εξαιρετικών καθηγητών μου, μπόρεσα να «πατήσω στα πόδια μου» και να πω πως πετυχαίνω τους στόχους μου.

Το Κολλέγιο και οι καθηγητές του μας καθοδηγούν και μας «δίνουν φτερά» ώστε να πετάξουμε ψηλότερα από ποτέ και να επιτύχουμε όλους μας τους στόχους. Το Σχολείο μας, που θέτει τα πιο σταθερά και καλοχτισμένα θεμέλια για το «αύριο» των μαθητών του, θα συνεχίσει με βεβαιότητα να γράφει λαμπρή ιστορία.

Κωνσταντίνος Ζάβρας, Β2

Καλή σας ανάγνωση!

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

100 Χρόνια Κολλέγιο Αθηνών

Μια μαγευτική μουσική εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του εορτασμού της Εκατονταετηρίδας του Κολλεγίου Αθηνών τη Δευτέρα, 24 Φεβρουαρίου 2025 στην κατάμεστη Αίθουσα «Σταύρος Νιάρχος» του Κέντρου Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος. Πάνω από 200 μαθητές 3^{ης} Δημοτικού έως και Γ' Λυκείου, εκπαιδευτικοί και απόφοιτοι συναντήθηκαν επί σκηνής και ερμήνευσαν έργα κλασικού ρεπερτορίου στην αυθεντική τους μορφή, όπως ο Κανόνας του J. Pachelbel και το κονσέρτο για δυο βιολιά και τσέλο (RV 565) του A. Vivaldi, αλλά και τραγούδια παραδοσιακά και σύγχρονα, όπως του Μ. Θεοδωράκη και του Μ. Χατζηδάκι.

Οι νεαροί μουσικοί συγκίνησαν το ακροατήριο με το υψηλό επίπεδό τους και το άρτιο καλλιτεχνικό αποτέλεσμα που προσέφεραν.

Το πρόγραμμα της συναυλίας περιελάμβανε:

■ Έργα του P. Martin (με την Junior College Symphony

Orchestra) και των J. Pachelbel, P. Warlock, A. Vivaldi, H. Purcell, K. Jenkins (με την College Symphony Orchestra) και σολίστ: Νικολία Γαρουφαλίδου - μαθήτρια (βιολί), Κρυσταλλία Γαϊτάνου '00 (βιόλα), Αλέξιο Καραϊσκάκη-Νάστο '05 (τσέλο), Ελεονώρα-Χριστίνα Γαϊτάνου '07 (mezzo soprano), Νικόλαο Μπαλογιάννη-καθηγητή Ωδείου (κιθάρα), Άννα Αμαργιωτάκη - μαθήτρια (βιολί II).

■ Ερμηνεία από Χορωδία του Κολλεγίου τραγουδιών (ελληνικών παραδοσιακών, ξένων, τραγουδιών του Μίκη Θεοδωράκη και του Μάνου Χατζηδάκι) με σολίστ: Ναταλία Κάντζια '89, Φιλοθέη Μωρίκη '05, Παυλίνα Βουλγαράκη '08, Νικολέτα Αδάμ '18, Μαρία-Καρολίνα Ρόκκα '23, Ελένη Μαπούρα, Αντωνία Τζουβάρα.

Καθηγητής Σπύρος Ν. Πολλάλης

Διευθυντής/President
του Κολλεγίου Αθηνών

Αλέξανδρος Φυλακτόπουλος '65

Πρόεδρος ΔΣ ΕΕΙ

Την ορχήστρα διηύθυνε ο Δημήτρης Παπαγιαννάκης, Διευθυντής του Ωδείου.

Η ενορχήστρωση όλων των έργων, που ερμήνευσε η Χορωδία με τους σολίστ, έγινε από τον Στέφανο Τσοκά-

1925 - 2025
ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

κη, Διασχολικό Προϊστάμενο του Τμήματος Μουσικής του Κολλεγίου, η διδασκαλία της Χορωδίας από καθηγητές-καθηγήτριες Μουσικής του Σχολείου και η διδασκαλία της Ορχήστρας από καθηγητές-καθηγήτριες Μουσικής του Σχολείου και του Ωδείου του Κολλεγίου.

Σύντομους χαιρετισμούς απηύθυναν ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος κ. Αλέξανδρος Φυλακτόπουλος '65 και ο Διευθυντής/President του Κολλεγίου Αθηνών Καθηγητής Σπύρος Ν. Πολλάλης.

Ο κ. Φυλακτόπουλος μίλησε για τη σημασία της καλλιέργειας της ψυχής των μαθητών και της στήριξης των αξιών που πρεσβεύει το Σχολείο από την ίδρυσή του. Όπως είπε, βασικό συστατικό των δικών του σχολικών αναμνήσεων είναι η Μουσική, ενώ αναφέρθηκε σε καθηγητές οι οποίοι διαμόρφωσαν το μουσικό πρόγραμμα του Σχολείου «ανοίγοντας» τον κόσμο της Μουσικής στους μαθητές τους.

Ο κ. Πολλάλης με τη σειρά του αναφέρθηκε στους εκπαιδευτικούς του Σχολείου, οι οποίοι συνεχίζουν τη μουσική παράδοση του Κολλεγίου στο ξεκίνημα του δεύτερου αιώνα της ιστορίας του και αφήνουν τη δική τους παρακαταθήκη στις επόμενες γενιές. Ανέφερε επίσης ότι από τους μαθητές που συμμετέχουν στην εορταστική αυτή συναυλία θα αναδυθούν μουσικά ταλέντα στο μέλλον.

Την εκδήλωση παρουσίασε ο απόφοιτος του Κολλεγίου Αθηνών Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης '88, διακεκριμένος ηθοποιός και σκηνοθέτης, ο οποίος μίλησε για τη μεγάλη μουσική παράδοση του Σχολείου και συνέδεσε την παράδοση αυτή με τη σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία στο Κολλέγιο. Αναφέρθηκε ακόμα στη δυνατότητα που παρέχει το Σχολείο στους μαθητές του να ανακαλύπτουν και να αναπτύσσουν τις δεξιότητές τους.

Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης '88

Παρουσιαστής της εκδήλωσης

Τα έσοδα της βραδιάς ενίσχυσαν το Πρόγραμμα Υποτροφιών του Κολλεγίου, συνεχίζοντας τη μακρά παράδοση στήριξης του θεσμού των Υποτροφιών από το πρόγραμμα τεχνών του Σχολείου. Οι δράσεις «υπέρ του Ταμείου Υποτροφιών» του Κολλεγίου ξεκίνησαν τη δεκαετία του 1930 με θεατρικές παραστάσεις του τότε καθηγητή Αγγλικών Καρόλου Κουν και στη συνέχεια επεκτάθηκαν σε εκδηλώσεις εκτός του Σχολείου, όπως η συναυλία της τραγουδίστριας της Νίκης, Σοφίας Βέμπο στη Βοστώνη το 1947 και η συναυλία στο Carnegie Hall της Νέας Υόρκης με μαέστρο

τον Δημήτρη Μητρόπουλο το 1951. Οι δράσεις κορυφώθηκαν την περίοδο μετά το 1982, οπότε δημιουργήθηκε το Θέατρο του Κολλεγίου στο Ψυχικό, στο οποίο έχουν εμφανισθεί έκτοτε σημαντικοί Έλληνες συνθέτες και ερμηνευτές.

Τον γενικό συντονισμό της εκδήλωσης είχε το Γραφείο Διευθυντή/President με την υποστήριξη του Development Office.

100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΛΛΕΓΙΟ 23 ΧΡΟΝΙΑ «ΠΡΟ[Σ]ΚΛΗΣΗ»

Οι παλιοί αρχισυντάκτες θυμούνται...

Μάτια ζωηρά, πρόσωπα στραμμένα στο φως. Η «άλλη» ματιά στα πράγματα. Η πιο δυνατή φωνή. Αυτοί ήταν πάντοτε οι συντάκτες και οι αρχισυντάκτες του περιοδικού «Πρό(σ)κληση», του Περιοδικού μας. Μία άξια μικρογραφία όλων των αρετών που πρεσβεύει το Σχολείο και υπηρετούν με αγάπη οι άνθρωποί του. Όταν ζητήσαμε λοιπόν από τους αρχισυντάκτες όλων των ετών κυκλοφορίας του περιοδικού να συμμετάσχουν στο Αφιέρωμα του φετινού, «επετειακού» τεύχους και να μοιραστούν τις σκέψεις τους για τα 100 χρόνια του Σχολείου, περιμέναμε με αγωνία κείμενα ενδελεχή και εμπειριστατωμένα -κείμενα ωριμότητας. Αυτό που δεν είχαμε υπολογίσει όμως ήταν ότι η ύλη του περιοδικού θα πλημμύριζε από στιγμές και αναμνήσεις, πρόσωπα και ιστορίες, καθώς κάθε συνέντευξη ήταν και ένα συγκινητικό «ταξίδι» στο χρόνο. Κοινός παρονομαστής κάθε συμβολής, όπως θα διαπιστώσετε, πέρα από την προσδοκώμενη ωριμότητα των γραφόντων, που με υπερηφάνεια διαπιστώσαμε ότι έχουν ο καθένας χαράξει τη δική του εξαιρετική πορεία εντός και εκτός συνόρων, ήταν η νοσταλγία και η ευγνωμοσύνη, κοντολογίς η αγάπη για το Σχολείο και τους ανθρώπους του. Και είναι αυτή η αγάπη που εξακολουθεί να αποτελεί την κινητήριου δύναμη του Σχολείου μας και που υπόσχεται με σιγουριά τη λαμπρή του συνέχεια στο χρόνο.

Ε. Δαγκωνάκη, Φιλολόγος Λυκείου Κ.Ψ.

Στέλιος
Βελλής '03

Παρουσιάσε μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Αθήνα και αποφοίτησα από το Κολλέγιο Ψυχικού. Σπούδασα στο Ηνωμένο Βασίλειο και ξεκίνησα την επαγγελματική μου σταδιοδρομία ως δημοσιογράφος. Τα τελευταία 15 χρόνια, δραστηριοποιήθηκα στους τομείς του Μάρκετινγκ, της Επικοινωνίας και της Εξεύρεσης Πόρων για λογαριασμό σημαντικών Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων στο Ηνωμένο Βασίλειο και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Πρόσφατα επέστρεψα στην Ελλάδα για να αναλάβω το τμήμα Ανάπτυξης και Επικοινωνίας της οργάνωσης The HOME Project, η οποία λειτουργεί ξενώνες φιλοξενίας και υποστήριξης για ασυνόδευτα παιδιά-πρόσφυγες.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό[σ]κλησης» στη χρονιά σας;

Δεν θα ξεχάσω ποτέ πως, χάρη στην καθοδήγηση της κ. Ε. Μπαλαδάκη, τη στήριξη του κ. Ν. Μανταράκη από την πλευρά της Διεύθυνσης, τη δημιουργικότητα του εκδότη μας, κ. Μ. Κύρκου, καθώς και την καθοριστική συμβολή της υπόλοιπης ομάδας, στήσαμε αυτό το περιοδικό από την αρχή - πριν από 23 χρόνια. Νιώ-

θω εξαιρετικά τυχερός που μου εμπιστεύτηκαν την αρχισυνταξία του για τρία συνεχόμενα έτη, ενώ ακόμη και μετά την αποφοίτησή μου από το Σχολείο, μου δόθηκε η ευκαιρία να συνεχίσω να συνεισφέρω με άρθρα.

Η εμπειρία αυτή, αναμφίβολα, κατέχει ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου. Όχι μόνο με βοήθησε να ανακαλύψω το πάθος μου για τη δημοσιογραφία και, ειδικά, για τις συνεντεύξεις, αλλά μου επέτρεψε επίσης να καλλιεργήσω οργανωτικές και διαπροσωπικές δεξιότητες που αποδείχθηκαν ιδιαίτερα χρήσιμες στη μετέπειτα πορεία μου.

Από την αρχή, το στοίχημα που βάλαμε ήταν φιλόδοξο: να δημιουργήσουμε ένα έντυπο που θα ξεπερνούσε τα στενά όρια ενός κλασικού σχολικού, αυτοαναφορικού περιοδικού. Θέλαμε όχι μόνο να προσκαλέσουμε τους συμμαθητές μας να το διαβάσουν, αλλά και να τους προκαλέσουμε δημιουργικά. Πέρα από την κάλυψη των δράσεων του σχολείου, θυμάμαι πως φιλοξενήσαμε συνεντεύξεις με σημαντικές προσωπικότητες της εγχώριας και διεθνούς σκηνής, ενώ επιχειρήσαμε να αγγίξουμε και πιο απαιτητικά επιστημονικά και πολιτικά θέματα.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Στην εποχή της αδιάκοπης ροής πληροφοριών, συχνά χωρίς έλεγχο ή τεκμηρίωση, ένα σχολικό περιοδικό οφείλει να λειτουργεί όχι μόνο ως «ανάχωμα» στη μαζική βαβούρα που επικρατεί, αλλά και ως καταφύγιο. Δεν αποτελεί απλώς τον καθρέφτη της μαθητικής κοινότητας ή ένα συμβατικό μέσο ενημέρωσης· είναι πρωτίστως ένα φυτώριο ιδεών. Μπορεί να καλλιεργήσει την ικανότητα των αναγνωστών του να ξεχωρίζουν την πληροφορία από τη γνώση, την ανυπόστατη γνώμη από την εμπεριστατωμένη τοποθέτηση, λειτουργώντας παράλληλα ως εφελτήριο για τη διαμόρφωση συλλογικής ταυτότητας, ουσιαστικού διαλόγου και κριτικής σκέψης.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Η παραπληροφόρηση δεν είναι καινούργιο φαινόμενο. Ψέματα διαδίδονταν ανέκαθεν και πάντα υπήρχαν άνθρωποι πρόθυμοι να τα πιστέψουν. Ωστόσο, αυτό που έχει αλλάξει ριζικά με την εκρηκτική άνοδο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και του διαδικτύου είναι ο όγκος των ψευδών και, μαζί του, ο αριθμός των ανθρώπων που τα αποδέχονται χωρίς δεύτερη σκέψη. Οι ρυθμοί είναι πλέον αδυσώπητοι. Κακώς, αλλά δύσκολα βρίσκεται ο απαιτούμενος χρόνος για ενδελεχή έρευνα ή επαρκή έλεγχο. Σε κάποιες περιπτώσεις, μάλιστα, γίνεται αφιλόδοξη αναμετάδοση. Ταυτόχρονα, μεγάλο μέρος του κοινού έχει πια εθιστεί στην άκριτη και αχόρταγη κατανάλωση πληροφοριών.

Ο αρχισυντάκτης, κατά τη γνώμη μου, καλείται να υπηρετήσει πολλαπλούς ρόλους: να είναι μαέστρος, να είναι προπονητής, αλλά, πάνω απ' όλα, να λειτουργεί ως καθοδηγητής. Μέσα από το παράδειγμά του και την υποστήριξή του στην ομάδα, μπορεί να εμπνεύσει μια δημοσιογραφική κουλτούρα που επικεντρώνεται στο ουσιαστικό ρεπορτάζ, την επαλήθευση των πηγών και τη δεοντολογία. Στο σχολικό ή εκπαιδευτικό περιβάλλον, η ευθύνη είναι ακόμη μεγαλύτερη. Εκεί, ο αρχισυντάκτης έχει την ευκαιρία να καλλιεργήσει στους μαθητές-συντάκτες όχι μόνο την ικανότητα να ερευνούν σε βάθος και να αμφισβητούν τεκμηριωμένα, αλλά και να ενθαρρύνει την κριτική σκέψη και την αίσθηση της υπευθυνότητας.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Καταρχάς, «Χρόνια Πολλά!» στο Σχολείο μας. Αναμφισβήτητα, το Κολλέγιο Αθηνών-Ψυχικού αποτέλεσε «φυλώνα» αριστείας, καινοτομίας και προόδου, όχι μόνο στον τομέα της εκπαίδευσης, αλλά και στη σύγχρονη ιστορία της Ελλάδας. Το Κολλέγιο δεν υπήρξε ποτέ απλώς αντανάκλαση της κοινωνίας· υπήρξε κινητήριος δύναμη διαμόρφωσής της. Με τον τρόπο που εκπαιδεύει, με τις αξίες που προάγει, με τα πρότυπα που θέτει, επηρέαζε -και σε μεγάλο βαθμό εξακολουθεί να επηρεάζει- όχι μόνο το ποιοι είμαστε, αλλά και το ποιοι θέλουμε να γίνουμε.

Καθώς γιορτάζουμε τα 100 χρόνια του, είναι φυσικό να κοιτάξουμε πίσω και να αναγνωρίσουμε την κληρονομιά που έχει αφήσει, αλλά και να αναλογιστούμε πώς μπορεί να συνεχίσει να εξελίσσεται σε έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία. Οι προκλήσεις του 21^{ου} αιώνα είναι διαφορετικές από εκείνες του παρελθόντος - και το σχολείο οφείλει να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Η τεχνολογία, η τεχνητή νοημοσύνη, η κλιματική κρίση, το δημογραφικό ζήτημα, οι προσφυγικές ροές, οι κοινωνικές ανισότητες διαμορφώνουν μια νέα πραγματικότητα.

Το Κολλέγιο καλείται να απαντήσει σε αυτά τα ερωτήματα και να επαναπροσδιορίσει τη σύγχρονη ταυτότητά του με τόλμη, όραμα και πίστη στις διαχρονικές αξίες του. Και, καθώς προχωρά στο δεύτερο αιώνα της ζωής του, ας συνεχίσει να καλλιεργεί όχι μόνο τη γνώση, αλλά και την ενσυναίσθηση, όχι μόνο την αριστεία, αλλά και την ισότητα, όχι μόνο την επιτυχία, αλλά και την ουσιαστική συμπερίληψη. Γιατί ένα σχολείο είναι μεγάλο, όχι μόνο για όσα διδάσκει μέσα στις αίθουσες, αλλά και για το πώς ενδυναμώνει, στηρίζει και ενθαρρύνει κάθε μαθητή να ανακαλύψει και να αναπτύξει τις δυνατότητές του, ώστε να εξελιχθεί στην καλύτερη εκδοχή του εαυτού του.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό[σ]κλησης»;

Το έχει πει καλύτερα ο Steve Jobs, οπότε θα δανειστώ τα λόγια του: «Οι άνθρωποι που είναι αρκετά τρελοί για να νομίζουν ότι μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο, είναι αυτοί που τελικά τον αλλάζουν».

2003 - τεύχος #1

Μαρία Κεφάλη '07

Παρουσιάσε μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Αποφοίτησα από το Κολλέγιο Ψυχικού (ΙΒ) το 2007 και συνέχισα τις σπουδές μου στην Ουάσινγκτον, στο Georgetown University, πάνω στα Οικονομικά και τις Πολιτικές Επιστήμες. Κατά τη διάρκεια των σπουδών μου συμμετείχα στην εβδομαδιαία εφημερίδα του Πανεπιστημίου, καλύπτοντας το ρεπορτάζ του campus και της πόλης και διατηρώντας έτσι ζωντανό αυτό το «κομμάτι» της σχολικής μου εμπειρίας. Έκτοτε, εργάζομαι στο χώρο των Συμβούλων Επιχειρήσεων, υποστηρίζοντας εταιρείες και δημόσιους οργανισμούς στη στρατηγική, λειτουργική και εμπορική τους αναδιάρθρωση. Υπό ένα πρίσμα, και σε αυτόν το χώρο, συνεχίζω να αναλύω διαφορετικά θέματα, με στόχο την παρουσίαση μιας ολοκληρωμένης και εμπειριστατωμένης άποψης – όχι πια για τους συμμαθητές μου, αλλά για τους πελάτες μας!

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό(σ)κλησης» στη χρονιά σας;

Ως πιο χαρακτηριστικές, ανακαλώ τις συνεντεύξεις με αποφοίτους και την «κάλυψη» των σχολικών δραστηριοτήτων και εκδρομών. Ωστόσο, θυμάμαι πολύ έντονα τα συναισθήματα που μου δημιουργούσε το να κρατώ στα χέρια μου το φρεσκοτυπωμένο τεύχος: περηφάνια για το απτό αποτέλεσμα της συλλογικής μας δουλειάς και αγωνία να το μοιραστώ με τους υπόλοιπους!

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Ένα σχολικό περιοδικό θα μπορούσε να λειτουργήσει όπως ένα οποιοδήποτε μέσο ενημέρωσης που προάγει την έγκυρη, έγκαιρη και ολοκληρωμένη ενημέρωση, προσφέροντας στους αναγνώστες, αφενός τις προϋποθέσεις για να διαμορφώσουν άποψη και αφετέρου ισορροπημένες και εμπειριστατωμένες απόψεις. Σε αυτό το πλαίσιο, οφείλει αρχικά να λειτουργεί ως «ανάχωμα» στον καταγίγισμό της πληροφορίας, διυλίζοντας και συνθέτοντας πληροφορίες, παρουσιάζοντας απόψεις πραγματικών ειδικών για τα εκάστοτε θέματα, εκθέτοντας τα γεγονότα στις πραγματικές τους διαστάσεις και, τελικά, κερδίζοντας την εμπιστοσύνη των αναγνωστών απέναντι στο περιεχόμενό του. Επιπλέον, ένα επιτυχημένο σχολικό

περιοδικό παρουσιάζει ενδιαφέροντα θέματα που καλούν τους αναγνώστες να σκεφτούν κάτι νέο ή διαφορετικό.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Ένας αρχισυντάκτης είναι υπεύθυνος για τη «θέσπιση» διαδικασιών, κανόνων και μηχανισμών ελέγχου, ικανών να «φιλτράρουν» τις πληροφορίες που παρατίθενται. Έχοντας ως βάση την ακεραιότητα, θα πρέπει να φροντίζει να παρουσιάζονται όλες οι οπτικές γύρω από ένα θέμα και να «οπλίζει» τους αναγνώστες με τα κατάλληλα εφόδια, ώστε να μπορούν να εξαγάγουν ασφαλή συμπεράσματα και να νιώθουν επαρκώς ενημερωμένοι. Πρακτικά, αυτό ξεκινά από την επιβεβαίωση των πληροφοριών μέσω πολλαπλών, ανεξάρτητων πηγών και τον έλεγχο του υπόβαθρου και των προσόντων όσων εμφανίζονται ως ειδικοί για το εκάστοτε θέμα.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Το ορόσημο των 100 χρόνων, πέρα από αφορμή για αναστοχασμό σχετικά με την τεράστια πορεία και εξέλιξη του σχολείου και -γιατί όχι;- και εορτασμού, αποτελεί μία ευκαιρία επανασύνδεσης με τις αρχές και την αποστολή του και ένταξής τους στο σημερινό περιβάλλον. Με άλλα λόγια, αποτελεί ευκαιρία, ώστε το σχολείο, εμπνεόμενο από το παρελθόν, να αναζητήσει ενεργά τρόπους ώστε να προαγάγει την εξαιρετική εκπαίδευση, αλλά και τη διαμόρφωση ανθρώπων που θα αφήσουν θετικό αποτύπωμα στην κοινωνία – ως πολίτες και ως ηγέτες – στα κοινά, την επιστήμη, την τεχνολογία, τις τέχνες και την επιχειρηματικότητα. Προσωπικά, προσμένω με ανυπομονησία τις μελλοντικές γενιές των συν-αποφοίτων και όσα έχουν να προσφέρουν.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό(σ)κλησης»;

Προσπαθήστε να αναδεικνύετε νέα και σημαντικά θέματα προς συζήτηση και να σκέφτεστε πάντα τρόπους με τους οποίους μπορεί να εξελιχθεί η «Πρό(σ)κληση», ώστε να επιτελεί την αποστολή της απέναντι στους μαθητές-αναγνώστες.

2006

Παρουσιάσε μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Μετά την αποφοίτησή μου από το Κολλέγιο το 2008, ακολούθησα ακαδημαϊκές σπουδές στο London School of Economics and Political Science, από το οποίο αποφοίτησα το 2013 με το πτυχίο BSc in Social Policy and Economics. Στη συνέχεια, πραγματοποίησα μεταπτυχιακές σπουδές MSc in Health Policy, Planning and Financing στο London School of Economics and Political Science καθώς και στο London School of Hygiene and Tropical Medicine. Σήμερα είμαι υποψήφια διδάκτωρ στη Σχολή Επιστημών Υγείας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Μελετώ ένα πολύ ενδιαφέρον αντικείμενο που αφορά στη διερεύνηση των εμπειριών και αποτελεσμάτων υγείας των ληπτών υπηρεσιών πρωτοβάθμιων υπηρεσιών υγείας στην Ελλάδα.

Με την ολοκλήρωση των σπουδών μου, εργάστηκα στο ερευνητικό κέντρο LSE Health στο πεδίο των οικονομικών και της πολιτικής υγείας, δίπλα στον Καθηγητή κ. Η. Μόσιαλο, ο οποίος μου έδωσε την προοπτική για την επαγγελματική μου καριέρα.

Από το 2019 υπηρετώ με ιδιαίτερη τιμή και χαρά στο Υπουργείο Υγείας. Αρχικά ως Σύμβουλος, στη συνέχεια ως Διευθύντρια του Ιδιαίτερου Γραφείου της Αναπληρώτριας Υπουργού Υγείας κ. Ασημίνας Γκάγκα και από τον Ιούλιο του 2023, ως Γενική Γραμματέας Υπηρεσιών Υγείας του Υπουργείου Υγείας.

Για μένα, η δέσμευση ήταν και παραμένει αδιαπραγμάτευτη: να συνεχίσω να εργάζομαι με πάθος και αφοσίωση για την οικοδόμηση ενός πιο ανθρωποκεντρικού, σύγχρονου και αποτελεσματικού ΕΣΥ, που θα ανταποκρίνεται περισσότερο στις σύγχρονες και πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας και θα βελτιώσει τις επιδόσεις του στην προσφορά ποιοτικών υπηρεσιών υγείας σε κάθε πολίτη, ανεξαρτήτως κοινωνικής θέσης.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό[σ]κλησης» στη χρονιά σας;

Θυμάμαι την έρευνα που έκανα και οδήγησε στο άρθρο για τον νομπελίστα οικονομολόγο Μοχάμεντ Γιουνούς (Νόμπελ Ειρήνης 2006) και τη συμβολή του στη δημιουργία οικονομικών και κοινωνικών ευκαιριών για τους

φτωχούς και, κυρίως, για τις γυναίκες, με τη δημιουργία και χορήγηση των μικροδανείων.

Είναι βέβαιο ότι επηρέασε τις αποφάσεις μου για τις σπουδές και τη μετέπειτα σταδιοδρομία μου και οπωσδήποτε τη φιλοσοφία της ζωής μου.

Θυμάμαι, επίσης, το τελευταίο μου άρθρο τον Ιούνιο 2008 – όταν πλέον είχα αποφασίσει για τις σπουδές μου στα Οικονομικά – για την επερχόμενη τότε Πιστωτική Κρίση, που τελικά εκδηλώθηκε με την κατάρρευση της Lehman Brothers τον Σεπτέμβριο 2008, και την κρίση των ενυπόθηκων στεγαστικών δανείων στις ΗΠΑ.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Είτε σε ψηφιακή, είτε σε έντυπη μορφή, πέρα από τον σημαντικό του ρόλο στην εκπαιδευτική διαδικασία, το σχολικό περιοδικό αποτελεί ένα δυναμικό βήμα διαλόγου της σχολικής κοινότητας με την κοινωνία, ένα βήμα για την ανταλλαγή απόψεων, την παρουσίαση ιδεών και θεμάτων που απασχολούν τόσο τη σχολική κοινότητα, όσο και την ευρύτερη κοινωνία. Μέσα από τη συμμετοχή τους σε μια δημοσιογραφική – συντακτική ομάδα, οι μαθητές και οι μαθήτριες αναπτύσσουν και εξελίσσουν τις δεξιότητες του λόγου, της δημιουργικής και κριτικής σκέψης, της ελεύθερης έκφρασης και της έρευνας. Επιπλέον, η επικέντρωση σε θέματα δημοκρατίας, κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας είναι σημαντική για τη διαμόρφωση της προσωπικότητας των μαθητών / μαθητριών.

Επομένως, παρότι ζούμε στην εποχή του διαδικτύου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται σε όγκο και ταχύτητα διάχυσης της πληροφορίας, η ύπαρξη ενός σχολικού περιοδικού δεν θα χάσει ποτέ την αξία του, ακριβώς γιατί δεν αποτελεί ένα ακόμη μέσο ενημέρωσης και διάδοσης πληροφορίας, αλλά πολύτιμο εκπαιδευτικό εργαλείο και, εν τέλει, τη «φωνή» των μαθητών.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα της δημοσιογραφίας, ιδίως στην εποχή του διαδικτύου, είναι οι ψευδείς ειδήσεις, τα λεγόμενα

Λίλιαν
 Βιθιρίδου '08

fake news. Το ίδιο ισχύει και για τις παραποιημένες ειδήσεις, δηλαδή αυτές που αναφέρονται σε αληθινά γεγονότα, αλλά τα παρουσιάζουν αλλοιωμένα.

Το πρόβλημα των fake news καλείται να αντιμετωπίσει, αν και σαφώς σε πολύ μικρότερη κλίμακα, και ένα σχολικό περιοδικό. Και εδώ ασφαλώς είναι σημαντικός ο ρόλος του αρχισυντάκτη, καθώς, όπως είναι κατανοητό, σε ένα σχολικό περιοδικό συνεργάζονται μαθητές και μαθήτριες που δεν διαθέτουν όλα τα μέσα για τον έλεγχο της αξιοπιστίας των πηγών. Επομένως, πολύ περισσότερο από ό,τι σε ένα επαγγελματικό μέσο ενημέρωσης, βαρύνει περισσότερο τον αρχισυντάκτη η υποχρέωση να εξασφαλίσει τη σωστή χρήση των πηγών, τη διασταύρωση των ειδήσεων και την πλήρη τεκμηρίωση των δημοσιεύσεων, ώστε το σχολικό περιοδικό να υπηρετήσει την αξιόπιστη και υπεύθυνη ενημέρωση και την προαγωγή της αλήθειας, διαφυλάττοντας παράλληλα την ελευθερία έκφρασης και λόγου και την πολυφωνία.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Θα ευχόμουν να συνεχίσει την παράδοση και να διατηρήσει τις αρχές και τη φιλοσοφία

του, διευρύνοντας και προσαρμόζοντας κατάλληλα το πρόγραμμά του με στόχο τον διαρκή εκσυγχρονισμό του.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό[σ]κλησης»;

Λόγω των πολλαπλών και ποικίλων ερεθισμάτων που επιφυλάσσει στον καθένα μας η σύγχρονη εποχή, εύχομαι και ελπίζω οι μαθητές και οι μαθήτριες να μην πάψουν να αντιλαμβάνονται την αξία και τη σημασία του σχολικού περιοδικού ως «καθρέπτη» του Κολλεγίου προς την κοινωνία. Σε αυτό θα είναι σημαντική η συμβολή της ομάδας του επόμενου τεύχους, αλλά και των μελλοντικών ομάδων, που θα πρέπει, με την προσεκτική επιλογή των πιο σύγχρονων θεμάτων, να εδραιώσουν τη θέση και το ρόλο του σχολικού περιοδικού, όχι μόνο στη σχολική κοινότητα αλλά και στην ευρύτερη κοινωνία, με σεβασμό πάντοτε προς τους κανόνες της υπεύθυνης και αξιόπιστης δημοσιογραφίας.

Παραπέμπω στα λόγια με τα οποία έκλεινα το editorial μου στην «Πρό[σ]κληση» τον Ιούνιο του 2008, που με εκφράζουν και σήμερα:

«Την προσπάθειά μας την κρατάτε στα χέρια σας...».

**Χριστίνα
Μπολτισή '10**

Παρουσίασέ μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Είμαι η Χριστίνα και ήμουν η αρχισυντάκτρια της «Πρό[σ]κλησης» για τις χρονιές 2009 και 2010, οπότε και αποφοίτησα από το Κολλέγιο. Αφού ολοκλήρωσα τις προπτυχιακές και μεταπτυχιακές μου σπουδές στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, μετακόμισα στις ΗΠΑ, όπου εκπόνησα το διδακτορικό μου. Έχοντας ζήσει και εργαστεί για μερικά χρόνια στις ΗΠΑ και στη συνέχεια στο Λουξεμβούργο, στους τομείς της Εκπαίδευσης, της Ανάπτυξης και της Επικοινωνίας, γύρισα στην Ελλάδα στα τέλη του 2022. Από τότε ζω και εργάζομαι στην Αθήνα. Μου αρέσει να ταξιδεύω και να διαβάζω βιβλία – λογοτεχνία, πολιτική, φιλοσοφία – ό,τι πέσει στα χέρια μου.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό[σ]κλησης» στη χρονιά σας;

Θυμάμαι το αφιέρωμα στον Γιάννη Ρίτσο το 2009, για τα 100 χρόνια από τη γέννησή του. Θυμάμαι άρθρα κοινωνικού περιεχομένου, όπως για τις συνθήκες διαβίωσης των ατόμων με αναπηρία στην Ελλάδα. Θυμάμαι άρθρα περιβαλλοντικού περιεχομένου ή άρθρα για το θέατρο, που αντικατόπτριζαν τις ανησυχίες και τα ενδιαφέροντα της εφηβικής μας ηλικίας.

Αλλά το αγαπημένο μου ήταν ένα κομμάτι δημιουργικής γραφής, στο οποίο είχε δουλέψει η ομάδα συνεργατικά, το 2010 νομίζω. Καθένας μας υποδούταν ένα χαρακτήρα από τους επτά νάνους της Χιονάτης και περιγράφαμε μια ημέρα από τη ζωή μας ως ο «Χαρούμενος», ο «Θυμωμένος», ο «Σοφός» ή ο «Χαζούλης».

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Για τη συντακτική ομάδα, νιώθω ότι η δημιουργία ενός σχολικού περιοδικού είναι ένα συναπάντημα της δημιουργικότητας με τον έλεγχο, υπό τη σωματική έννοια του όρου. Και σε αυτό έγκειται και η σημασία του, σε μια εποχή όπου η πληροφορία είναι άμεσα διαθέσιμη και οι πλατφόρμες έκφρασης αμέτρητες.

Από τη μία, υπάρχει το δημιουργικό «κομμάτι» -από τη γέννηση της ιδέας μέχρι τα εικαστικά που θα συνοδεύσουν κάθε άρθρο- και ο τρόπος που όλο αυτό σταδιακά πλάθεται μέχρι να λάβει την τελική του μορφή. Όμως όχι σε ένα πλαίσιο αδόμητο και αχανές όλη αυτή η δημιουργική πορεία συνοδεύεται από αυστηρό έλεγχο και μια επιλογή: έλεγχο των πηγών, επιλογή της πληροφορίας, των λέξεων και της σειράς στην οποία θα τις βάλω για να γίνει το μήνυμά μου πιο ξεκάθαρο. Η κριτική σκέψη, η ομαδικότητα και η δημιουργικότητα ενεργοποιούνται ως αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας.

Για τους αναγνώστες, νιώθω ότι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού απορρέει από την εγγύτητα και την προσωποποίηση, ειδικά σε μία εποχή όπου η πληροφορία είναι κατά βάση απρόσωπη. Μας θυμίζει ίσως τον άνθρωπο και την οπτική γωνία πίσω από το κάθε κείμενο ή άποψη, κάτι που συχνά ξεχνάμε, καθώς αντιμετωπίζουμε τις πληροφορίες ως αυτόνομες και αυθύπαρκτες οντότητες.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Αμφισβητώντας διαρκώς τα πάντα και αντιμετωπίζοντας κάθε πληροφορία, όσο τετριμμένη κι αν φαίνεται, σαν να τη βλέπει πρώτη φορά. Αυτό, βέβαια, προϋποθέτει πολύ διάβασμα και αδυσώπητο έλεγχο. Είμαστε τυχεροί -τουλάχιστον στο δυτικό κόσμο- που έχουμε πρωτοφανή προσβασιμότητα στην πληροφορία, ενώ τα εργαλεία της GenAI έχουν επισπεύσει και διευκολύνει αυτή τη διαδικασία.

Βέβαια, ποσότητα δε συνεπάγεται πάντοτε και ποιότητα. Και γι' αυτό είναι πολύ σημαντικός ο «σωκρατικός έλεγχος» που ανέφερα προηγουμένως. Σε ένα περιοδικό, οι αρχισυντάκτες είναι κάτι σαν το τελευταίο «προπύρ-

γιο» ελέγχου, σαν «κυματοθραύστες». Γι' αυτό, για μένα, είναι σημαντικό να εξασκούν διαρκώς την κριτική τους σκέψη ως λίπτες πληροφορίας.

Τα καλά νέα είναι ότι, όπως όλες οι δεξιότητες, η κριτική σκέψη καλλιεργείται και οξύνεται. Τα καλά νέα είναι ότι -όπως όλες οι δεξιότητες- αν την αφήσεις, σε αφήνει.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

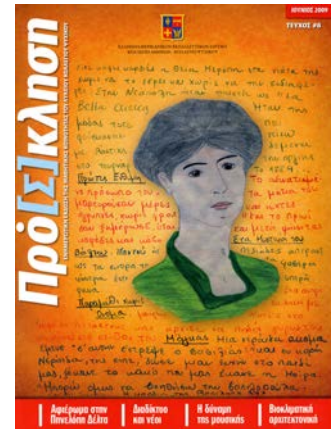
Με μια γλυκιά συγκίνηση. Οι αναμνήσεις που έχω άλλωστε είναι στον πυρήνα τους θετικές και σίγουρα όλα τα ερεθίσματα και οι προσλαμβάνουσες που έλαβα από το Σχολείο συνέβαλαν στο πώς βλέπω τον κόσμο και στο πώς κινούμαι μέσα σε αυτόν.

Ξέρετε, για εμένα είχε πάντοτε ενδιαφέρον αυτό το «παλίμψηστο» εποχών που αποτυπώνεται στην ιστορία του Σχολείου: πώς η πορεία του διασταυρώνεται με την ιστορία της πόλης των Αθηνών και της Ελλάδας, και πώς μπλέκεται μαζί της στη διαχρονία, καθώς οι εποχές αλλάζουν. Γι' αυτό και είμαι περίεργη να δω τι επιφυλάσσει το μέλλον...

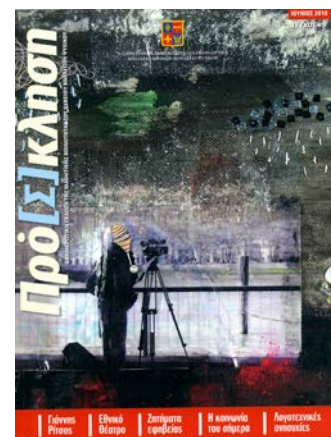
Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό[σ]κλησης»;

Να διασκεδάσετε με κάθε στιγμή της διαδικασίας, ακόμη και αυτές που φαίνονται «ανεπίδεκτες προς διασκέδαση». Είναι τετριμμένο, το ξέρω, αλλά είναι αλήθεια.

Διαλέξτε να γράψετε για θέματα που σας ενδιαφέρουν πραγματικά, δοκιμάστε τα όρια της πέννας σας και... απολαύστε το!

2009

2010

Πολίνα Μανωλιά '13

Βαρβάρα Μαθιοπούλου '13

Παρουσιάστε μας τον εαυτό σας σε μία σύντομη παράγραφο.

Πολίνα: Πριν από περίπου δώδεκα χρόνια αποφοίτησα από το Σχολείο μας. Έζησα κάποια χρόνια στην Κομοτηνή, στη Γρανάδα (Ισπανία) και στο Μπούντριο (Ιταλία) και το 2019 επέστρεψα στην Αθήνα. Ολοκλήρωσα τις σπουδές μου στη Νομική και στη συνέχεια επέλεξα να ασχοληθώ με το χώρο της Τέχνης και του Πολιτισμού. Στον ελεύθερό μου χρόνο καταπιάνομαι με διάφορες δημιουργικές δραστηριότητες και είναι πολύ σημαντικό για εμένα να περνάω ποιοτικό χρόνο με τους αγαπημένους μου ανθρώπους.

Βαρβάρα: Μετά την αποφοίτησή μου από το σχολείο, σπούδασα στην Αθήνα και έπειτα συνέχισα τις σπουδές μου στη Νορβηγία, την Ολλανδία και τέλος τη Γερμανία, όπου έκανα το διδακτορικό μου. Γύρισα στην Αθήνα πριν από έξι μήνες και πλέον ασχολούμαι με τον τομέα της Υγείας. Αγαπώ το τρέξιμο και προσπαθώ, μέσα στις υποχρεώσεις και το χάος της καθημερινότητας, να ασχολούμαι με νέα χόμπι και να δημιουργώ.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό(σ)κλησης» στη χρονιά σας;

Για να είμαστε ειλικρινείς, δε θυμόμασταν αρκετά από το περιεχόμενο της «Πρό(σ)κλησης» στη χρονιά μας. Ξεφυλλίζοντας όμως το τεύχος, συνειδητοποιήσαμε ότι θυμόμαστε όλα τα υπόλοιπα: την ομάδα του περιοδικού, τις συζητήσεις με τις αγαπημένες καθηγήτριάς μας, την κ. Α. Αναγνώστου και την κ. Ε. Δαγκωνάκη, τη διαδικασία επιλογής του θέματος που μας ενδιέφερε να ερευνήσουμε και να γράψουμε, τη σύνθεση του

editorial, το συναίσθημα όταν διαβάζαμε τα κείμενα των φίλων μας. Θυμόμαστε την επιθυμία μας να δημιουργήσουμε σημαντικά κείμενα και τη δυσκολία αυτής της προσπάθειας. Η «Πρό(σ)κληση» υπήρξε τότε ένα δημιουργικό καταφύγιο για εμάς και γι' αυτό τη θυμόμαστε με νοσταλγία.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Το πιο σημαντικό στοιχείο είναι μάλλον η ίδια η διαδικασία: Να σκεφτείς ποια θέματα σε απασχολούν και να επιλέξεις ένα ή κάποια από αυτά. Να ερευνήσεις, να διαβάσεις, να δεις και να ακούσεις, να συγκεντρώσεις πληροφορίες. Κυρίως, να κουβεντιάσεις για όσα σε απασχολούν -τόσο μέσα στην ομάδα και στο σχολείο, όσο και έξω από αυτό. Να προσπαθήσεις να «βγάλεις κάποιο νόημα», προσωπικό ή και οικουμενικό, αν μπορέσεις. Και να το αποτυπώσεις όλο αυτό σε μερικές σελίδες. Αυτή η διαδικασία, καθώς σε οδηγεί να αναμετρηθείς με τον τεράστιο όγκο των διαθέσιμων πληροφοριών, σε φέρνει πιο κοντά στις δικές σου σκέψεις, ώστε να μπορέσεις τελικά να βρεις τον τρόπο να δημιουργήσεις κάτι δικό σου.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

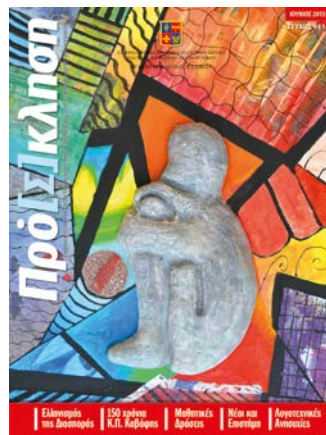
Μέσα από την εξάσκηση των μεθόδων που χρειάζεται όλοι και όλες μας να εφαρμόζουμε καθημερινά απέναντι στη διαδικασία της πληροφόρησης: τη διασταύρωση και έλεγχο των πηγών, την κριτική σκέψη, την υπεύθυνη στάση, τη συστηματική έρευνα και τον ουσιαστικό διάλογο.

2011

2012

2013

Το ιδιαίτερο που χαρακτηρίζει ένα σχολικό περιοδικό, ωστόσο, είναι ότι δε χρειάζεται να στοχεύει στη μετάδοση ειδήσεων -υπάρχουν άλλωστε πολλά μέσα για αυτό. Αντίθετα, μπορεί να εστιάσει σε ζητήματα, ιδέες και στιγμές που έχουν σημασία για τη συγκεκριμένη μαθητική κοινότητα. Να συγκεντρώνει υλικό γύρω από επιλεγμένα θέματα αλλά, κυρίως, να δίνει έμφαση στη σύνθεση και αποτύπωση του προβληματισμού γύρω από αυτά. Να «συζητά» με πολλούς ανθρώπους και να συλλογίζεται πάνω σε όσα εκείνοι μοιράζονται. Να καταγράφει επιτεύγματα και προκλήσεις που αποτυπώνουν ένα μέρος από το πνεύμα των μαθητικών χρόνων.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Βαρβάρα: Βλέπουμε με αισιοδοξία το πέρασμα του Σχολείου στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του, καθώς συνεχίζει να ανανεώνει τους θεσμούς του (όπως, για παράδειγμα, με τα μαθήματα Φιλοσοφίας στα Προγράμματα Εκπαίδευσης Ενηλίκων) και να κάνει νέα βήματα.

Πολίνα: Φέτος είχα τη χαρά να συνεργαστώ με το Σχολείο μας και, συγκεκριμένα, με το Σύλλογο Αποφοίτων, ώστε για πρώτη φορά μία παράσταση της Θεατρικής Ομάδας να είναι προσβάσιμη σε κωφά και βαρήκοα άτομα. Η ισότιμη πρόσβαση, πέρα από ανθρώπινο δικαίωμα, αποτελεί θεμελιώδη ανάγκη για την ανάπτυξη και τη

δημιουργικότητα της κοινωνίας. Όπως η ανεμπόδιστη συμμετοχή στον πολιτισμό ανανεώνει τις καλλιτεχνικές πρακτικές, έτσι και το «άνοιγμα» προς την έννοια της συμπερίληψης μπορεί να εξελίξει το σύνολο -είτε αυτό είναι ολόκληρη η κοινωνία, είτε μια μικρότερη σχολική κοινότητα.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό[σ]κλησης»;

Να αξιοποιήσετε όλα τα εργαλεία και τα μέσα που σας προσφέρει η «Πρό[σ]κληση» και το σχολείο, ώστε να διερευνήσετε όσα σας απασχολούν, όσα σας φαίνονται ενδιαφέροντα ή και όσα σκέφτεστε να προσεγγίσετε μελλοντικά, στις σπουδές ή την εργασία σας.

Το διδακτικό, διοικητικό και υποστηρικτικό προσωπικό του σχολείου αποτελείται από ανθρώπους με πολλές γνώσεις και εμπειρίες, που είναι δίπλα σας καθημερινά, πρόθυμοι για συζήτηση. Οι βιβλιοθήκες και τα μέσα που έχετε στη διάθεσή σας κρύβουν μεγάλο πλούτο για να εξερευνήσετε. Οι συμμαθητές και οι συμμαθήτριάς σας έχουν πολλές ιδέες που αξίζει να ακούσετε και να επεξεργαστείτε. Και τέλος, ο κύκλος γνωστών και φίλων, αλλά και το ευρύτερο δίκτυο ανθρώπων γύρω από τη σχολική κοινότητα μπορούν, αν τους προσεγγίσετε με το δημοσιογραφικό «καπέλο» του περιοδικού, να μοιραστούν μαζί σας πληροφορίες και ιδέες με πραγματικό ενδιαφέρον.

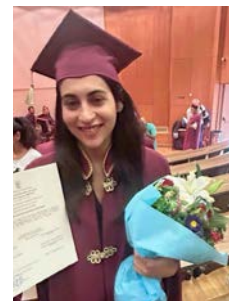
Παρουσιάσε μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο

Ονομάζομαι Άννα Ελευθεριάδη και φοίτησα στο Κολλέγιο Ψυχικού από το 2003 έως το 2015. Από το 2013 έως και την αποφοίτησή μου είχα την τιμή και χαρά να είμαι αρχισυντάκτρια της «Πρό[σ]κλησης» – μιας δημιουργικής κοινότητας που αποτέλεσε για μένα χώρο έκφρασης, μάθησης και προσωπικής εξέλιξης. Το 2021 ολοκλήρωσα τις σπουδές μου στην Ιατρική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και το 2024 απέκτησα μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών από το ίδιο ίδρυμα. Τα τελευταία χρόνια εργάστηκα στο εξωτερικό ως ειδικευόμενη ιατρός στην ειδικότητα της Μαιευτικής - Γυναικολογίας, και σήμερα βρίσκομαι στο Harris Birthright Centre for Fetal Medicine του King's

College Hospital στο Λονδίνο, έναν από τους κορυφαίους επιστημονικούς φορείς στην Εμβρυομητρική Ιατρική. Παρότι η καθημερινότητά μου έχει αλλάξει ριζικά από τα χρόνια του σχολείου, η σχέση μου με το Κολλέγιο δεν έπαψε ποτέ να είναι ζωντανή. Το περιοδικό εξακολουθεί να έχει ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου, όχι μόνο ως αναμνηστικό, αλλά ως απόδειξη ότι η μαθητική φωνή έχει δύναμη, βάθος και λόγο ύπαρξης.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό[σ]κλησης» στη χρονιά σας;

Αυτό που θυμάμαι πιο έντονα από το περιεχόμενο της «Πρό[σ]κλησης» είναι η φροντίδα και η δημιουργικότητα με την οποία προσεγγίζαμε κάθε τεύχος. Μέσα από τις σελίδες της «Πρό[σ]

Άννα
 Ελευθεριάδη
 '15

100 χρόνια Κολλέγιο

23 χρόνια «Πρό(σ)κληση»

2014

2015

κλησης» είχαμε τη δυνατότητα να αποτυπώσουμε τις ανησυχίες και τις απόψεις της μαθητικής κοινότητας, να θίξουμε θέματα που μας ενδιέφεραν και να μοιραστούμε σκέψεις, αγωνίες και όνειρα. Θυμάμαι με ιδιαίτερη συγκίνηση τη συνέντευξη που είχα την τιμή να πάρω από την Άλκη Ζέη, μία από τις πιο σπουδαίες και αγαπημένες μορφές της νεότερης ελληνικής λογοτεχνίας. Εξίσου σημαντικό ήταν και το αφιέρωμα στον Στέφανο Δέλτα, μέσα από το οποίο ήρθαμε πιο κοντά στο όραμα πίσω από το σχολείο μας.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών είναι ιδιαίτερα σπουδαία, καθώς προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία στους μαθητές να αναπτύξουν τη δική τους «φωνή» και να δημιουργήσουν περιεχόμενο που είναι αυθεντικό. Στην εποχή των κοινωνικών δικτύων και της άμεσης πρόσβασης σε πληροφορίες, το σχολικό περιοδικό μπορεί να λειτουργήσει ως ένας ασφαλής χώρος για προσωπική έκφραση και δημιουργική ενασχόληση με τα θέματα που αφορούν τους νέους. Αναμφίβολα, το σχολικό περιοδικό παραμένει ένας σημαντικός χώρος για τους μαθητές να ενισχύσουν την κριτική τους σκέψη, ενθαρρύνοντάς τους να διαμορφώσουν τις δικές τους απόψεις με ευθύνη και αυτονομία. Ακόμη και τώρα, ως ερευνήτρια, συνειδητοποιώ πόσο σημαντική ήταν η εμπειρία μου στο σχολικό περιοδικό για την ανάπτυξη των ακαδημαϊκών μου ικανοτήτων. Η σύνταξη άρθρων για το περιοδικό με βοήθησε να καλλιεργήσω τις βασικές δεξιότητες συγγραφής, έρευνας και ανάλυσης, οι οποίες πλέον με ακολουθούν στην επιστημονική μου πορεία.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Ο αρχισυντάκτης ενός σχολικού περιοδικού έχει καθοριστικό ρόλο στην αντιμετώπιση των fake news, εφόσον συντελεί στην αναγνώριση και αποφυγή παραπλανητικών πληροφοριών. Έχει τη δυνατότητα να ενθαρρύνει τους υπόλοιπους συντάκτες να αναπτύξουν κριτική σκέψη, να ελέγχουν τις πηγές τους και να διασταυρώνουν τις πληροφορίες πριν τις δημοσιεύσουν. Επιπλέον, με την ενίσχυση της συ-

νεργασίας και του διαλόγου ανάμεσα στους μαθητές και τους καθηγητές, μπορεί να συμβάλει στη διάδοση αξιόπιστων και τεκμηριωμένων πληροφοριών, καταπολεμώντας την εξάπλωση των fake news. Η διασφάλιση ότι τα άρθρα βασίζονται σε αξιόπιστα δεδομένα είναι επίσης σημαντική, καθώς το περιοδικό πρέπει να προάγει την αντικειμενικότητα και την υπευθυνότητα στην παρουσίαση των θεμάτων.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Το πέρασμα του Κολλεγίου Αθηνών στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του αποτελεί μια εξαιρετική στιγμή αναστοχασμού και ανανέωσης. Με 100 χρόνια εμπειρίας και προσφοράς στην εκπαίδευση, το Σχολείο μας έχει δημιουργήσει μια ισχυρή κληρονομιά που συνδυάζει την αριστεία με την καινοτομία. Καθώς γιορτάζουμε τα 100 χρόνια του, μπορούμε να αναλογιστούμε τις σημαντικές αλλαγές που έχουν σημειωθεί στην εκπαίδευση, την τεχνολογία, την κοινωνική δυναμική και τις παγκόσμιες εξελίξεις, οι οποίες επηρεάζουν τον τρόπο που μαθαίνουμε και ζούμε. Ο δεύτερος αιώνας μπορεί να σηματοδοτήσει τη συνέχιση της παράδοσης και της αριστείας, αλλά και την επιτάχυνση της προσαρμογής σε μια νέα εποχή, με έμφαση στις ψηφιακές δεξιότητες, την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης και την ενίσχυση της πολυπολιτισμικότητας. Η πρόκληση για το Κολλέγιο Αθηνών είναι να διατηρήσει το ήθος και την ποιότητα που το έχουν καταστήσει πρότυπο στην εκπαίδευση, προσαρμοζόμενο ταυτόχρονα στις σύγχρονες ανάγκες και απαιτήσεις.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό(σ)κλησης»;

Μια συμβουλή για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό(σ)κλησης» είναι να παραμείνει πιστή στο όραμα και τις βασικές αξίες του περιοδικού, διατηρώντας τη συνοχή της ταυτότητάς του, ενώ παράλληλα να έχει το θάρρος να καινοτομήσει. Κάθε νέο τεύχος αποτελεί μια ευκαιρία ανανέωσης, εξερεύνησης νέων θεματικών και πειραματισμού τόσο με το περιεχόμενο όσο και με τις μορφές έκφρασης. Παράλληλα, θα συμβούλευα τους μαθητές να μην διστάζουν να αξιοποιούν τη στήριξη και την καθοδήγηση των καθηγητών, καθώς αποτελεί πολύτιμη πηγή εμπειρίας και έμπνευσης.

Παρουσιάσε μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Είμαι απόφοιτη του 2016. Φέτος συμπληρώνονται σχεδόν δέκα χρόνια από το τέλος των μαθητικών μου χρόνων. Ως μαθήτρια είχα μια ιδιαίτερη αγάπη για τα φιλολογικά μαθήματα, τις ξένες γλώσσες, το θέατρο και τους ρητορικούς αγώνες, οι οποίοι άσκησαν σημαντική επιρροή στην απόφασή μου να σπουδάσω Νομική. Πλέον εργάζομαι ως δικηγόρος με εξειδίκευση στο φαρμακευτικό-ιατρικό δίκαιο.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό[σ]κλησης» στη χρονιά σας;

Θυμάμαι την ποικιλομορφία της θεματολογίας του: περιεχόμενο κοινωνικό, αθλητικό, ειδησεογραφικό, αυτοβιογραφικό. Αγαπημένα μου άρθρα μέχρι σήμερα παραμένουν οι κοινωνικοί σχολιασμοί ταινιών της Disney, τα αφιερώματα σε εκθέσεις Ολυμπιακών Αγώνων, οι συνεντεύξεις από παλαίμαχους Έλληνες αθλητές και καταξιωμένους σεφ.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Ένα σχολικό περιοδικό προσφέρει μια φρέσκια, ευαισθητοποιημένη «ματιά» απέναντι στην επικαιρότητα. Λειτουργεί ως υπενθύμιση της σημασίας της ύπαρξης του έντυπου Τύπου, καθώς και των τεκμηριωμένων προσεγγίσεων των εφήβων, παρά το νεαρό της ηλικίας τους.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Με το να βρίσκεται σε διαρκή συγγραφική εγρήγορση. Να μη συμβιβάζεται με περιληπτικές εκδοχές της θεματολογίας που εξετάζει και να μαθαίνει να διαχωρίζει τον προσωπικό σχολιασμό από την αντικειμενική εξιστόρηση γεγονότων.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Με την καινοτομία να παραμένει αναπόσπαστο κομμάτι της παράδοσής του, είναι ελπιδοφόρο ότι το Σχολείο συνεχίζει να ενθαρρύνει τους μαθητές να ανακαλύπτουν και να αναπτύσσουν τις κλίσεις τους, όποιες κι αν είναι αυτές: ακαδημαϊκές, καλλιτεχνικές, αθλητικές.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό[σ]κλησης»;

Μη σκέφτεστε μόνο τι θα ενδιέφερε το αναγνωστικό κοινό, αλλά και τι θα άρεσε σε εσάς τους ίδιους. Αν ένα θέμα σας παθιάζει, να το προσεγγίσετε με ενθουσιασμό και η ανταπόκριση που θα λάβετε ενδέχεται να σας εκπλήξει.

Να κρατάτε τις δημιουργικές σας «κεραίες» μονίμως ανοιχτές και να μην υποτιμάτε καμία πηγή έμπνευσης: ένα τραγούδι που θα ακούσετε τυχαία, μια φωτογραφία που θα δείτε στα κοινωνικά δίκτυα, μια συζήτηση που θα κάνετε με φίλους, όλα αυτά μπορούν να «γεννήσουν»

άπειρες ιδέες.

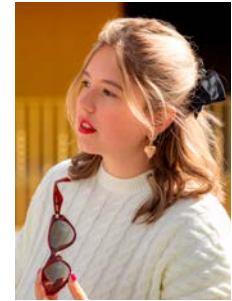
Και, όταν νιώθετε ότι στερεύετε από αυτές, να σκέφτεστε με ποιον τρόπο ένα χόμπι ή κάποιο ακαδημαϊκό σας ενδιαφέρον θα μπορούσαν να μετουσιωθούν σε άρθρο.

Επίσης, μη φοβάστε να πειραματίζεστε με διαφορετικά είδη αρθρογραφίας, γιατί από το καθένα θα αναπτύξετε ξεχωριστές δεξιότητες: ένα άρθρο σχολιασμού θα σας βοηθήσει να αποκτήσετε το θάρρος της γνώμης σας, ενώ η διαπροσωπική προσέγγιση που απαιτεί μια συνέντευξη θα σας οπλίσει με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση.

Τέλος, μην ξεχνάτε να το διασκεδάσετε. Η συγγραφή είναι ένα πολύ δημιουργικό είδος ψυχοθεραπείας.

2016

Θεοδώρα
 Παπά '16

Νικήτας Κουσιάκης '16

Παρουσίασέ μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Είμαι ο Νικήτας, απόφοιτος του 2016. Έχω σπουδάσει οικονομικά και επιχειρηματικότητα και πλέον εργάζομαι στον κλάδο των οικονομικών. Αγαπώ πολύ το Κολλέγιο και πάντα θυμάμαι τα 12 χρόνια της μαθητικής μου ζωής με μεγάλη ευγνωμοσύνη. Με το σχολείο διατηρώ ακόμα και σήμερα ενεργή επαφή, καθώς εδώ και πολλά χρόνια συμμετέχω στο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου των αποφοίτων (ΣΑΚΑ Liga). Έχω πολύ όμορφες αναμνήσεις από όλες τις χρονιές που συμμετείχα στην έκδοση του περιοδικού και, φυσικά, οι εκδόσεις του είναι ακόμα στη βιβλιοθήκη μου!

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό(σ)κλησης» στη χρονιά σας;

Σίγουρα θυμάμαι το περιεχόμενο στις τελευταίες σελίδες του περιοδικού, εκεί όπου συμμαθητές μας είχαν την ευκαιρία να δημοσιεύσουν προσωπικά τους κείμενα ή ποιήματα. Ήταν περιεχόμενο με πολύ συναίσθημα και αυτό νομίζω ότι έκανε αυτά τα κείμενα πραγματικά ξεχωριστά. Νομίζω, όμως, ότι αυτό που μου μένει ως βασική ανάμνηση δεν είναι το περιεχόμενο του περιοδικού. Πιο πολύ μένουν οι συναντήσεις της ομάδας του περιοδικού, όλες αυτές οι απλές, καθημερινές στιγμές της διαδικασίας δημιουργίας του περιοδικού, που εκείνη τη στιγμή δεν καταλαβαίνεις τη σπουδαιότητά τους. Όταν τελειώνεις, όμως, το σχολείο, καταλαβαίνεις ότι όλες αυτές οι απλές, καθημερινές, θεωρητικά «ασήμαντες» και συνηθισμένες στιγμές έχουν τη μεγαλύτερη αξία. Είναι στιγμές που έζησα με τους συμμαθητές και τους καθηγητές μου και τους ευχαριστώ πολύ γι' αυτό.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Εδώ και χρόνια η ροή πληροφοριών είναι τεράστια και συνεχώς αυξάνεται. Αυτό που τις περισσότερες φορές λείπει είναι η σε βάθος ανάλυση, η αξιολόγηση και η σύνθεση όλων

αυτών των πληροφοριών. Σίγουρα αυτό μπορεί να γίνει σε ένα ετήσιο σχολικό περιοδικό, καθώς μεσολαβεί μία ολόκληρη σχολική χρονιά μέχρι την έκδοσή του. Αυτή η επεξεργασία των πληροφοριών έχει ακόμα μεγαλύτερο ενδιαφέρον εάν σκεφτούμε ότι γίνεται με τη ματιά νέων παιδιών και την καθοδήγηση των καθηγητών του Σχολείου μας. Από εκεί και πέρα,

νομίζω ότι ο στόχος ενός σχολικού περιοδικού δεν πρέπει να είναι τόσο η πληροφόρηση, όσο η συγκέντρωση αναμνήσεων και σκέψεων των μαθητών του σχολείου. Δηλαδή, η αποτύπωση στιγμών μιας ολόκληρης σχολικής χρονιάς. Αυτό είναι που νομίζω ότι έχει τη μεγαλύτερη αξία. Εγώ δίνω μεγάλη σημασία στις αναμνήσεις και τα συναισθήματα που αποτυπώνει αυτό το περιοδικό και όχι τόσο στις πληροφορίες, γιατί νομίζω ότι αυτά είναι που θυμάται κανείς όταν τελειώνει

το σχολείο.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Νομίζω ότι σε όλες τις εποχές και σε όλες τις κοινωνίες υπήρχαν fake news, ψέματα και φήμες. Σήμερα, όμως, η κατάσταση μάλλον είναι χειρότερη από ποτέ. Είναι στενάχωρο. Παρουσιάζονται ειδήσεις χωρίς να τεκμηριώνονται και χωρίς να παρουσιάζεται η άποψη όλων των πλευρών. Δεν είναι εύκολο ένας αρχισυντάκτης να αντιμετωπίσει μόνος του αυτό το απίστευτο φαινόμενο. Μπορεί, όμως, να φροντίσει έτσι ώστε σε όλα τα άρθρα να υπάρχει διπλή διασταύρωση πληροφοριών, τεκμηρίωση και πάντα να δίνεται «βήμα» σε όλες τις εμπλεκόμενες πλευρές, ώστε να εκφράσουν την οπτική τους. Νομίζω, όμως, ότι η ευθύνη δεν «βαραίνει» μόνο τον αρχισυντάκτη και τους δημοσιογράφους. Θα πρέπει κι εμείς, ως αποδέκτες της πληροφορίας, να μην είμαστε τόσο ευκολόπιστοι, να μην βιαζόμαστε να βγάλουμε συμπεράσματα και να εξετάζουμε το θέμα σε βάθος πριν διαμορφώσουμε άποψη.

2016

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Η συμπλήρωση των 100 χρόνων του Σχολείου μας είναι μια μοναδική στιγμή για όλη την Κολλεγιακή κοινότητα. Είμαι περήφανος που είμαι μέλος αυτής της μεγάλης οικογένειας. Το να συμπληρώνονται 100 χρόνια δεν είναι κάτι απλό, δεν είναι κάτι εύκολο. Είναι κάτι σπάνιο, το οποίο έχει ξεχωριστή αξία. Το σχολείο είμαστε όλοι εμείς. Οι μαθητές, οι απόφοιτοι, οι καθηγητές, οι εργαζόμενοι, οι γονείς. Μέσα σε αυτά τα 100 χρόνια ιστορίας του Κολλεγίου υπάρχουν και αμέτρητες ανθρώπινες ιστορίες και αναμνήσεις ζωής που δημιουργήθηκαν μέσα στο σχολείο. Είναι συγκινητικό. Όσον αφορά το μέλλον του σχολείου, νομίζω ότι αυτό προδιαγράφεται και διασφαλίζεται από την τεράστια ιστορία του. Πιστεύω ότι το Κολλέγιο θα συνεχίσει να πρωτοπορεί!

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό[σ]κλησης»;

Θα ήθελα να τους πω ότι σημασία δεν έχει ποιος θα είναι αρχισυντάκτης, ποιος θα γράψει το πιο ωραίο ή το πιο μεγάλο άρθρο. Σημασία έχει ότι δημιουργείται μία ομάδα μαθητών που μοιράζεται τον κοινό στόχο της έκδοσης του περιοδικού. Μία ομάδα που, με τη στήριξη των καθηγητών του Σχολείου μας, θα εργαστεί συλλογικά για να πετύχει τον κοινό στόχο και να δημιουργήσει όμορφες αναμνήσεις. Αυτή η ομαδικότητα είναι που έχει τη μεγαλύτερη αξία. Επίσης, νομίζω ότι έχει μεγάλη σημασία η πίεση της δουλειάς να μην τους κάνει να ξεχάσουν να διασκεδάσουν και να απολαύσουν τη διαδικασία και την εμπειρία. Θα ήθελα, τέλος, να τους πω ότι πρέπει να ξέρουν πως, συνεχίζοντας την πορεία του περιοδικού, κάνουν περήφανους όλους εμάς, τα παλαιότερα μέλη του περιοδικού. Τους εύχομαι τα καλύτερα!

Παρουσιάσε μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Ονομάζομαι Λέννας Θωδωρής και είμαι απόφοιτος του 2016. Δυστυχώς, μετά την αποφοίτησή μου από το σχολείο, πέρασα στη Νομική του ΑΠΘ. Ευτυχώς, σχετικά σύντομα κατάλαβα το λάθος μου και έκτοτε εργάζομαι ως δημοσιογράφος. Από το 2023 δουλεύω στην *Καθημερινή*, με κύριο αντικείμενο το πολιτικό ρεπορτάζ. Επειδή, όμως, το πολιτικό καθίσταται κάπως προβλέψιμο και συμβατικό, προσπαθώ με κάθε ευκαιρία να αφηγούμαι ιστορίες από το πραγματικό κοινωνικό πεδίο που -αν μη τι άλλο- δεν είναι καθόλου προβλέψιμο και συμβατικό. Κατά τ' άλλα, ζω στο κέντρο της Αθήνας, με τις δυσκολίες και τις αντιθέσεις που κυνηγούν την καθημερινότητα των περισσότερων ανθρώπων της γενιάς μου.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό[σ]κλησης» στη χρονιά σας;

Θυμάμαι κυρίως τη συγκυρία. Βρισκόμασταν μέσα στην οικονομική κρίση, το πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον ήταν πολωμένο και συγκρουσιακό, και αυτό επηρέαζε και το περιεχόμενο των συντακτικών συναντήσεων. Για να εκφράσω ετεροχρονισμένα και ένα παράπονο, πιστεύω ότι αυτή η συγκυρία θα μπορούσε

να επηρεάσει περισσότερο και το περιεχόμενο του τεύχους. Το σχολείο είναι κομμάτι της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας και η ύλη του μαθητικού του περιοδικού θα πρέπει να αποτελεί και αντανάκλαση της εκάστοτε ιστορικής στιγμής -μια αντανάκλαση, προφανώς, όχι ομογενοποιημένη.

Σε κάθε περίπτωση, αυτό που πάντα με συγκινούσε στα τεύχη του περιοδικού ήταν οι σελίδες της ποίησης. Παρότι εντελώς άσχετος και αδαής στα περί ποίησης, διαβάζοντας τα έργα των συμμαθητών μου -οι περισσότεροι έγραφαν κρυφά και αυτό καθιστούσε την όλη διαδικασία ακόμα πιο γοητευτική- συνειδητοποιούσα πως τελικά, ναι, η εκδοτική διαδικασία παραμένει πολύτιμη· ένα πολύτιμο «αποκούμπι» έκφρασης και εξωτερίκευσης του μέσα μας, κόντρα στον συχνά τερατικό και αμείλικτο κόσμο της εφηβείας.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Το πλεονέκτημα ενός ετήσιου περιοδικού είναι ότι εκ των πραγμάτων δεν υποκύπτει στον καταιγισμό της πληροφορίας και στο *virality* της στιγμής. Είναι μια διαλεκτική διαδικασία που διαρκεί μήνες, άρα το τελικό της αποτύπω-

Θωδωρής
Λέννας '16

μα θα υπερτερεί του εφήμερου. Ένα πετυχημένο ετήσιο περιοδικό, λοιπόν, θα πρέπει ακριβώς να έχει ένα «αποτύπωμα», ένα στίγμα, μια προσέγγιση. Μια προσέγγιση που θα το διαφοροποιεί από το εφήμερο, αλλά που ταυτόχρονα θα καθιστά το τεύχος «τομή» σε σχέση με τα γεγονότα, τις τάσεις, τις ανησυχίες, τις αλλαγές που συντελέστηκαν κατά τους μήνες που προετοιμαζόταν.

Το πιο σημαντικό, λοιπόν, είναι η συντακτική ομάδα του εκάστοτε περιοδικού, χρόνια μετά, πίνοντας τσίπουρα, να πει «θυμάστε το τεύχος του 2025;» Και όλοι να ξέρουν χωρίς πολλά-πολλά τους λόγους για τους οποίους το θυμούνται.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Θα απαντήσω έχοντας στο μυαλό κυρίως τους σημερινούς μου αρχισυντάκτες. Η αξιολόγηση μιας είδησης απαιτεί ψυχραιμία -γιατί χρόνος στη δημοσιογραφία δεν υπάρχει-, σφαιρικότητα και, γενικώς, κάτι που, ναι μεν ακούγεται τετριμμένο, αλλά είναι απολύτως κρίσιμο και, δυστυχώς, σπάνιο: ανθρώπους διαβασμένους.

Τα fake news είναι συνήθως γεννήματα δόλου και συνειδητής παραπλάνησης, αλλά η διάδοσή τους οφείλεται τελικά απλώς στην ημιμάθεια, την αμάθεια και την ανοησία. Η ίδια η μηχανική των σόσιαλ μίντια και του ίντερνετ, θα έλεγα, γεννά ψεύτικες ειδήσεις ακόμη και χωρίς να υπάρχει από πίσω κάποιο *master plan* δολοπλοκίας. Ένας συντάκτης ροής βλέπει μια είδηση από ένα άλλο σάιτ, ο διευθυντής του απαιτεί την άμεση αναπαραγωγή της χωρίς πολλά-πολλά, και έτσι πολύ εύκολα εμπεδώνεται κάτι αναληθές ή παραπλανητικό ως αλήθεια.

Ανοίγει εδώ μια τεράστια συζήτηση ως προς το μέλλον της ίδιας της δημοσιογραφίας, όμως εν τέλει για έναν αρχισυντάκτη είτε

2016

ενός σχολικού περιοδικού, είτε μιας εφημερίδας- το βασικό ζητούμενο είναι η γνώση και η διασταύρωση. Ίσως και ένα έμφυτο αισθητήριο που βοηθά να ξεχωρίζεις το γνήσιο ή το δυνάμει γνήσιο από το φτιαχτό.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Θυμάμαι με δέος μία από τις πρώτες εκδηλώσεις υποδοχής στην Α' Γυμνασίου, με θέμα την ιστορία του σχολείου, τους ιδρυτές, τους ευεργέτες του, τη διαδρομή του σε διάφορες ιστορικές καμπές της χώρας μέσα σε αυτόν τον αιώνα.

Υπάρχει μια υπέροχη αντίφαση: το Κολλέγιο έχει ταυτότητα, αλλά ταυτόχρονα η ταυτότητα αυτή διαρκώς μετασχηματίζεται, σε συνάρτηση και με την ιστορία της ίδιας της χώρας. Δεν μπορώ να απαντήσω στο πώς βλέπω αυτό το πέρασμα, γιατί, καλώς ή κακώς, από την αποφοίτησή μου και μετά, έχω χάσει επαφή με το Κολλέγιο.

Θα ήθελα να απαντήσω, όμως, στο πώς θα ήθελα εγώ να βλέπω το Σχολείο μου: ένα σχολείο ανοιχτό στην κοινωνία, κομμάτι της και όχι «νησίδα» των ελίτ. Ένα σχολείο που επενδύει στο πρόγραμμα υποτροφιών, που καινοτομεί στο πεδίο της γνώσης, που σέβεται τους ανθρώπους που εργάζονται σε αυτό, που αγκαλιάζει τους καθηγητές του που αποτελούν και την ψυχή της λειτουργίας του, ένα σχολείο που δεν αποκλείει κανέναν.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό(σ)κλησης»;

Να σκεφτούν ελεύθερα, αιρετικά, προκλητικά, ακόμη και συγκρουσιακά. Να κάνουν το περιοδικό απολύτως δικό τους. Εν ολίγοις, να βάλουν στόχο τα ... τσίπουρα του μέλλοντος που ανέφερα παραπάνω.

Παρουσίασε μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Μετά την αποφοίτησή μου, μετακόμισα στη Νέα Υόρκη για να σπουδάσω στο Columbia, με ειδίκευση στα Χρηματοοικονομικά. Εκεί, ίδρυσα τη startup "Namad AI", αξιοποιώντας την κυκλοφορία του ChatGPT, λίγο μετά την ολοκλήρωση των σπουδών μου το 2022. Με γνώμονα την πλήρη εξατομίκευση προτάσεων με βάση το προφίλ κάθε χρήστη, επιδίωξα να αυτοματοποιήσω –μέσα από μια εφαρμογή– τη χαοτική διαδικασία αναζήτησης (σε λίστες TripAdvisor, blogs κ.λπ.) για χώρους εστίασης και δραστηριότητες αναψυχής κατά τον προγραμματισμό ενός ταξιδιού. Σήμερα, έχοντας ως βάση το Λονδίνο, συμβουλευώ εταιρείες και κρατικούς οργανισμούς σε ΗΠΑ και Μέση Ανατολή για τη δημιουργία καινοτόμων προϊόντων, στρατηγικών marketing και placemaking στους τομείς της τεχνολογίας, του «έξυπνου» τουρισμού, της αστικής ανάπτυξης, του πολιτισμού και του lifestyle. Αγαπώ τα πολυπολιτισμικά περιβάλλοντα, τη μόδα και το interior design.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό[σ]κλησης» στη χρονιά σας;

Το τεύχος του 2017 περιλάμβανε πολυσέλιδα αφιερώματα σε συνέδρια και σχολικές δράσεις της χρονιάς που πέρασε, όπως την αποστολή μαθητών της Α' Λυκείου στην Κίνα, καθώς και συνεντεύξεις αποφοίτων –μεταξύ των οποίων και της Μαρίας Σάκκαρη. Υπήρχαν επίσης άρθρα και δοκίμια μαθητών για επίκαιρα θέματα, όπως την παρουσία της Ελλάδας στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Ρίο, αλλά και για προσωπικότητες-σταθμούς που οι ίδιοι ξεχώρισαν, όπως ο Στίβεν Σπίλμπεργκ και ο Δημήτρης Μυταράς. Σε άρθρο μου, είχα θυμάμαι τοποθετηθεί σχετικά με την πρόσφατη και αμφιλεγόμενη απόρριψη του αιτήματος του οίκου Gucci να χρησιμοποιήσει την Ακρόπολη για την επίδειξη της κολεξιόν του από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Οι αναγνώστες της «Πρό[σ]κλησης» δεν τη διαβάζουν περιμένοντας να αποκομίσουν κάποια πληροφορία ή να πληροφορηθούν κάποια είδηση που δεν θα μπορούσαν ήδη να

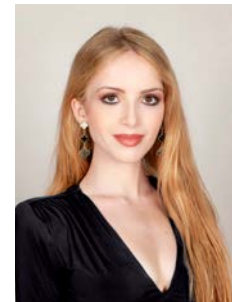
έχουν ακούσει -ιδιαίτερα αν αναλογιστούμε τον ετήσιο χαρακτήρα του περιοδικού, με ύλη που διαμορφώνεται από τον Σεπτέμβριο και διαβάζεται τον Ιούλιο. Το «κλειδί», ωστόσο, είναι η ιδιαίτερη ματιά που δίνουν οι μαθητές ακόμη και σε «μπαγιάτικες» ειδήσεις ή φαινόμενα παρωχημένα θέματα. Όσο πιο πηγαία και προσωπική είναι αυτή η ματιά και όσο το περιεχόμενο αντικατοπτρίζει τη δική τους περίεργη, γνώμη και ανησυχία, τόσο περισσότερο το περιοδικό αποκτά διαχρονική αξία και παραμένει άφθαρτο στον χρόνο.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

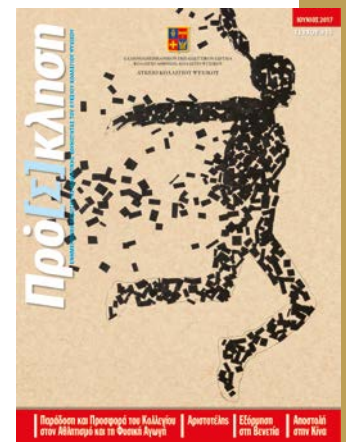
Πέρα από τη συνηθισμένη -και απαραίτητη- συμβουλή «να διασταυρώνει τις πηγές του και να ελέγχει την αξιοπιστία τους», θα πρότεινα να αποφεύγει την υπερβολική εξάρτηση από την τεχνητή νοημοσύνη κατά τη διάρκεια της συγγραφής και της έρευνας. Το AI μπορεί να αξιοποιείται συμπληρωματικά - για διορθώσεις, έμπνευση ή επεξηγήσεις -, αλλά όχι ως κύριο εργαλείο. Αν και εφαρμογές όπως το ChatGPT υπόσχονται άρτια, άκοπη και εξωφρενικά γρήγορη παροχή πληροφοριών ή παραγωγή λόγου, στην πραγματικότητα οι πληροφορίες αυτές είναι συχνά ανακριβείς (hallucinations) και απαιτούν αυστηρή επαλήθευση, ενώ ο λόγος που παράγεται είναι απρόσωπος και μηχανικός, χωρίς τις ατέλειες, το προσωπικό «άγγιγμα» και τη φρεσκάδα που συνιστούν την ουσία και την αξία ενός μαθητικού περιοδικού.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Στην εποχή της «επέλασης» της τεχνητής νοημοσύνης και των σαρωτικών αλλαγών που αυτή (θα) επιφέρει σε όλα σχεδόν τα γνωστά επαγγέλματα αλλά και στον τρόπο ζωής μας, το Σχολείο μας καλείται να συνεχίσει να διαμορφώνει «πολίτες του κόσμου» με ευελιξία πνεύματος και ψυχική ανθεκτικότητα, που θα μπορέσουν να αξιοποιήσουν δημιουργικά τις νέες τεχνολογίες, αντί να τις ανταγωνίζονται. Στο πλαίσιο αυτό, ενσωματώνει προγράμματα που σχετίζονται με το wellness και την ψυχική υγεία των μαθητών και επαναπροσδιορίζει τη σημασία της γενικότερης παιδείας, καθώς η συνθετική και δημιουργική προσέγγιση -και όχι οι αυ-

Μαριάννα
 Λειβαδά '17

2017

τούσιες εξειδικευμένες γνώσεις, είναι αυτή που μας επιτρέπει να θέτουμε τα σωστά ερωτήματα στο ΑΙ και να «φιλτράρουμε» αποτελεσματικά τις απαντήσεις του. Τέλος, συνεχίζει να καλλιεργεί την «κουλτούρα» εξωστρέφειας των τελευταίων εκατό ετών, διευρύνοντας συνεργασίες με διεθνείς οργανισμούς (όπως UNESCO, MUN, CERN) και ενθαρρύνοντας τη μαθητική πρωτοβουλία πέρα από τα όρια του campus.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό[σ]κλησης»;

Να γράψουν για θέματα που πραγματικά

τους ενδιαφέρουν· να μην διστάσουν να αποτυπώσουν την προσωπική τους «φωνή», με τα δικά τους αφηγήματα και παραδείγματα, αντί να υιοθετούν τη «ξύλινη» γλώσσα που συνήθως επαινείται στην Έκθεση του ελληνικού Λυκείου. Τέλος, να εκμεταλλευτούν τη δημοσιογραφική διαδικασία και το ασφαλές πλαίσιο του σχολείου ως ευκαιρία για να εξασκηθούν στο *cold outreach* -απευθυνόμενοι δηλαδή σε πρόσωπα ή φορείς για αφιερώματα και συνεντεύξεις-, καθώς πρόκειται για μία δεξιότητα ιδιαίτερα πολύτιμη σε κάθε επαγγελματικό κλάδο.

Ρήγας
Ρηγόπουλος
'19

Παρουσιάσε μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Μετά την αποφοίτησή μου από το Σχολείο μας, σπούδασα στο Boston College, απ' όπου πήρα το πτυχίο μου με διπλή ειδικότητα σε Διεθνείς Σπουδές και Ρωσικές Σπουδές και δευτερεύουσα ειδίκευση στη Γλωσσολογία. Οι ξένες γλώσσες και η μουσική συνεχίζουν να είναι πάντα στα κύρια ενδιαφέροντά μου και είχα διάφορες ευκαιρίες να τα καλλιεργήσω και στο Πανεπιστήμιο. Φέτος υπηρετώ τη στρατιωτική μου θητεία, ενώ του χρόνου ελπίζω να φοιτώ στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα που με έχει δεχτεί στη Νέα Υόρκη, σε σπουδές Ρωσίας, Ανατολικής Ευρώπης και Ευρασίας στο πανεπιστήμιο Columbia.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό[σ]κλησης» στη χρονιά σας;

Από ολόκληρο το τεύχος της χρονιάς μου, στέκομαι στο αφιέρωμα της σχολικής χρονιάς 2018-2019 στο βιβλίο. Σε μια εποχή ιλιγώδους τεχνολογικής ανάπτυξης, η σημασία του βιβλίου μεγαλώνει αντί να μειώνεται. Οι νέες τεχνολογίες οδηγούν συχνά στην αντικατάσταση των βαθύτερων ανθρώπινων αναγκών από τη φθηνή ψυχαγωγία και τα εύκολα ερεθίσματα, ενώ οι νέοι είμαστε πλέον πολλές φορές ανίκανοι να διαβάσουμε πολυσέλιδα κείμενα. Θεωρώ λοιπόν την επιλογή αυτή του Σχολείου μας, την οποία είχε προβάλει και το περιοδικό μας, καίρια και προφητική.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Ένα σχολικό περιοδικό θα πρέπει να ελκύει την προσοχή σε θέματα σημαντικά, τα οποία -μέσα στον καταιγισμό πληροφοριών που όλοι δεχόμαστε ασταμάτητα- είναι πιθανόν να παραγνωρίζονται. Οι μαθητές και οι μαθήτριες που γράφουν τα κείμενα επιχειρούν να «τραβήξουν» το ενδιαφέρον των συμμαθητών και συμμαθητριών τους προς αντικείμενα που θεωρούν συναρπαστικά και ωφέλιμα, όπως είναι, για παράδειγμα, οι διεθνείς τάσεις, η σύγχρονη τέχνη, η φιλοσοφία. Άρθρα που διατυπώνουν κριτική, που διερευνούν διαχρονικά ζητήματα ή που παρουσιάζουν σημαντικές προσωπικότητες, οι οποίες διαμορφώνουν με το έργο τους τη συνείδησή μας και υπηρετούν αξίες, επηρεάζουν το χαρακτήρα και τη σκέψη όσων τα διαβάζουν.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Πέρα από την απαραίτητη διασταύρωση στοιχείων και την ενδελεχή εξέταση οποιασδήποτε είδησης, ένας αρχισυντάκτης μπορεί να αποφύγει τη «λαίλαπα» των fake news, εστιάζοντας σε θέματα βαθύτερου πνευματικού ενδιαφέροντος και όχι επιφανειακού εντυπωσιασμού. Σε κάθε περίπτωση, η αναζήτηση και σύγκριση πολλαπλών έγκυρων και αξιόπιστων πηγών είναι αναγκαία για την καταπολέμηση του φαινομένου.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Το Σχολείο μας πιστεύω πως εξακολουθεί να διαμορφώνει πολύπλευρες προσωπικότητες και να συμβάλλει στην ανάπτυξη των ενδιαφερόντων, των κλίσεων και των ταλέντων όλων των μαθητών και μαθητριών του. Αυτό θα πρέπει να συνεχιστεί και στις επόμενες δεκαετίες, ώστε οι απόφοιτοί του να επηρεάζουν πάντοτε, όσο γίνεται πιο θετικά και πιο ουσιαστικά, τους διάφορους τομείς της ανθρώπινης σκέψης και έκφρασης σε αυτές τις εποχές των πιο μεγάλων προκλήσεων και κινδύνων, ειδικά στους τομείς της επιστήμης και της ισορροπημένης σχέσης μας με τη φύση.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό[σ]κλησης»;

Να μη φοβάται να πρωτοτυπήσει. Κατά την αναζήτηση θεμάτων και αρθρογράφων, να προσεγγίζει όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες με πίστη ότι κάθε άνθρωπος κρύβει εντός του έναν προσωπικό θησαυρό, τον οποίο μπορεί με την κατάλληλη ενθάρρυνση να παρουσιάσει με πάθος και ενθουσιασμό. Βέβαια, με αυτό που λέω, δεν προτρέπω σε κάτι καινούριο, αλλά στη συνέχιση μιας μακρόχρονης συλλεγικής παράδοσης, την οποία όμως τώρα είμαι σε θέση να εκτιμήσω.

2019

Παρουσιάσε μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Ονομάζομαι Άννα Νικολέτα Γρίβα, είμαι τεταρτοετής φοιτήτρια στο Τμήμα Βιολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, και αυτή τη στιγμή βρίσκομαι σε εξάμηνο Erasmus στο Πανεπιστήμιο της Γλασκώβης. Με ενδιαφέρουν πολύ οι τομείς της Γενετικής και της Βιοτεχνολογίας, αλλά και το εξαιρετικά ενδιαφέρον πεδίο της Αστροβιολογίας. Στον ελεύθερό μου χρόνο διαβάζω βιβλία, παίζω σκάκι, χαϊδεύω τη γάτα μου και χορεύω. Το πάθος μου για τη συγγραφή άρθρων, επιστημονικών και μη, ξεκίνησε από το Γυμνάσιο και συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Κατά τη διάρκεια των έξι χρόνων Γυμνασίου και Λυκείου αρθρογραφούσα στα περιοδικά του Σχολείου μας, και ύστερα, ως φοιτήτρια πλέον, ανέλαβα ρόλο αρθρογράφου και αργότερα αρχισυντάκτριας σε νεανική ηλεκτρονική εφημερίδα. Για όποιον αγαπάει τη συγγραφή, υπάρχει πάντα τρόπος!

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό[σ]κλησης» στη χρονιά σας;

Τη χρονιά μου θα μπορούσε να τη χαρακτηρίσει κανείς ιδιαίτερα ταραχώδη. Ξεκίνησε με περιβαλλοντικές καταστροφές – φωτιές στα δάση του Αμαζονίου και της Αυστραλίας – και συνεχίστηκε με την πανδημία COVID-19, που μας στέρησε το τέλος του σχολικού μας έτους. Από τη χρονιά μας, όμως, δεν έλειπαν

και τα κοινωνικά ζητήματα, με την Αμερική να ξεσηκώνεται με αφορμή την ανθρωποκτονία του Αφροαμερικανού George Floyd από λευκό αστυνομικό. Η «Πρό[σ]κληση», επομένως, στη χρονιά μου, περιείχε αρκετά άρθρα με θέματα της επικαιρότητας. Παρόλα αυτά, είχε διατηρήσει, όπως κάθε χρόνο, και την καλλιτεχνική της φύση, με λογοτεχνικά κείμενα και ποιήματα μαθητριών και μαθητών, αλλά και πλήθος αφιερωμάτων σε ανθρώπους της τέχνης και του πνεύματος, από μουσικούς και ζωγράφους έως ποιητές και λογοτέχνες. Είχε διατηρήσει, φυσικά, και την επιστημονική της φύση, με συνεντεύξεις από ερευνητές, τόσο των θετικών, όσο και των θεωρητικών επιστημών. Τέλος, περιείχε, όπως πάντα, άρθρα που αφορούσαν τη ζωή μας στο σχολείο, από αναλυτικές περιγραφές των δράσεων των ομίλων, έως τη συμμετοχή μαθητριών και μαθητών σε συνέδρια και διαγωνισμούς, όπου και διακρίθηκαν.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Πιστεύω πως στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών που διανύουμε τις τελευταίες δεκαετίες, η ύπαρξη ενός σχολικού περιοδικού έχει μεγάλη αξία. Η υπερβολική ταχύτητα και η εξαιρετική ευκολία με την οποία διαδίδεται η γνώση, δυστυχώς συνεπάγεται και την εμφάνιση του φαινομένου της παραπληροφόρησης. Όταν «βομβαρδιζόμαστε» με πλη-

Άννα
Νικολέτα
Γρίβα '20

2020

ροφορία, ιδίως από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, είναι δύσκολο να κρίνουμε τι από αυτά που διαβάζουμε είναι αλήθεια, τι ψευδές, τι είναι αντικειμενικό και τι η υποκειμενική άποψη του γράφοντος. Απαιτείται περαιτέρω προσωπική έρευνα, την οποία οι γρήγοροι ρυθμοί της καθημερινότητας συχνά δεν μας επιτρέπουν να κάνουμε. Ή... βαριόμαστε να την κάνουμε. Όταν όμως καλούμαστε να συγγράψουμε ένα άρθρο, προκειμένου να εξασφαλίσουμε ότι οι πληροφορίες που διαδίδουμε είναι αληθείς, αναγκαστικά θα χρησιμοποιήσουμε πολλές πηγές, θα τις διασταυρώσουμε μεταξύ τους, και θα τις αναφέρουμε πάντοτε στη βιβλιογραφία. Έτσι, τόσο εμείς ως αρθρογράφοι, όσο και οι αναγνώστες του σχολικού περιοδικού, θα είναι σίγουροι πως αυτό που διαβάζουν έχει ελεγχθεί. Ας μην ξεχνάμε επίσης ότι, καθώς η έκταση ενός σχολικού περιοδικού είναι περιορισμένη, τα θέματα επιλέγονται πολύ προσεκτικά, με αποτέλεσμα ο αναγνώστης να μη χάνεται σε μία θάλασσα άρθρων, όπως συμβαίνει στο διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Μέσα στις υποχρεώσεις που έχει ένας αρχισυντάκτης είναι και να εξασφαλίσει ότι τα άρθρα που δημοσιεύονται στο περιοδικό δεν περιέχουν ψευδείς πληροφορίες. Ο τρόπος με τον οποίο το κάνει αυτό είναι ο έλεγχος των πηγών που του αποστέλλουν οι αρθρογράφοι. Οι πηγές αυτές, στην περίπτωση των άρθρων με θέματα της επικαιρότητας, πρέπει να είναι γνωστές ειδησεογραφικές ιστοσελίδες, εφημερίδες ή έγκυροι λογαριασμοί στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (π.χ. λογαριασμοί εφημερίδων). Στην περίπτωση αφιερωμάτων, βιογραφιών ή γενικότερα άλλων θεμάτων, οι πληροφορίες πρέπει να προέρχονται κατά κύριο λόγο από ακαδημαϊκές ιστοσελίδες, εγκυκλοπαίδειες και βιβλία.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Το Σχολείο μας περνάει φέτος στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του και το γεγονός αυτό αποτελεί μία καλή ευκαιρία να αναλογιστούμε πόσο έχει αλλάξει κατά τη διάρκεια των 100 αυτών χρόνων λειτουργίας του, διατηρώντας όμως παράλληλα τις αξίες πάνω στις οποίες είχε χτιστεί. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αλλαγών προς το καλύτερο: το σχολείο μας ξεκίνησε ως σχολείο αρρένων και εξελίχθηκε σε σχολείο που φιλοξενεί τους πάντες. Επίσης, από σχολείο με παραδοσιακά μέσα διδασκαλίας, εξελίχθηκε σε ένα σύγχρονο σχολείο, που αξιοποιεί τις νέες τεχνολογίες στο μέγιστο. Από την άλλη, θεμέλιο του Σχολείου μας που διατηρείται ζωντανό ακόμη και σήμερα, μέσω του Ταμείου Υποτροφιών: η ισότιμη πρόσβαση στην εκπαίδευση. Θεωρώ, λοιπόν, ότι το Σχολείο, περνώντας στο δεύτερο αιώνα λειτουργίας του, θα πρέπει να στοχεύσει στο να διατηρήσει την ισορροπία αυτή, ανάμεσα στα όμορφα στοιχεία της παράδοσής του και την εξέλιξη, καθώς αλλάζουν οι καιροί.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό(σ)κλησης»;

Νομίζω πως η κυριότερη συμβουλή που θα έδινα στην ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό(σ)κλησης» είναι να ευχαριστηθούν το έργο τους. Να μην συγγράφουν επειδή απλώς τους το πρότεινε κάποιος καθηγητής, επειδή τους έβαλαν οι γονείς τους ή επειδή θα φαίνεται ωραίο στο βιογραφικό τους... Σίγουρα αυτό το τελευταίο είναι ελκυστικό, όμως, πρωτίστως, θα πρέπει να το κάνουν γιατί αγαπούν τη συγγραφή, γιατί θέλουν να βελτιωθούν σε αυτή, γιατί θέλουν να μεταδώσουν τα ενδιαφέροντά τους στις συμμαθήτριες και στους συμμαθητές τους. Θα προτρέψω, τέλος, τα μέλη της ομάδας του επόμενου τεύχους να είναι δημιουργικά, τόσο κατά την εύρεση των θεμάτων, όσο και κατά τη συγγραφή, και, όπου αυτό κρίνεται κατάλληλο, να μη φοβηθούν ποτέ να εκφράσουν τις απόψεις τους.

Παρουσιάσε μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Ονομάζομαι Δαλιάνη Αλεξάνδρα και είμαι απόφοιτη Κολλεγίου Ψυχικού του έτους 2020. Πέρασα στη σχολή της πρώτης μου επιλογής, τη Νομική Σχολή Αθηνών, και πήρα το πτυχίο μου το έτος 2024. Έκτοτε, εργάζομαι πάνω στο αντικείμενο που μου αρέσει, θέτοντας ως στόχο καθημερινά την πρόοδο και την εξέλιξή μου. Στον ελεύθερό μου χρόνο, μου αρέσει να πηγαίνω θέατρο και να βλέπω ταινίες με τους αγαπημένους μου ανθρώπους.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό[σ]κλησης» στη χρονιά σας;

Θυμάμαι μια πολύ όμορφη και δημιουργική χρονιά, όπου με την ομάδα του σχολικού περιοδικού καταφέραμε να δημοσιεύσουμε ένα πολύ ενδιαφέρον τεύχος με αξιόλογο υλικό. Όλη η ομάδα μας, με όρεξη και ιδέες, συνέβαλε στη δημιουργία αυτού, μιας και ανταλλάσσαμε ιδέες, απόψεις αλλά και συμβουλές, ώστε να επιτύχουμε τον στόχο μας. Ο κ. Βουβονίκος συνέβαλε στον μέγιστο δυνατό βαθμό και μας εμπύχωνε ώστε να αναδείξουμε τη δική μας φωνή, τα δικά μας ενδιαφέροντα, βοηθώντας μας παράλληλα σε όλους μας τους προβληματισμούς.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της υπερπληροφόρησης και της ψηφιακής επικοινωνίας είναι ουσιαστική και άκρως σημαντική, αφού αναδεικνύει τη σημασία της ελεύθερης έκφρασης των μαθητών. Συμβάλει στην καλλιέργεια των γλωσσικών δεξιοτήτων, της έκφρασης, της υπευθυνότητας, αλλά και προσφέρει χώρο για στοχασμό και κριτική σκέψη. Οι μαθητές μαθαίνουν να σέβονται την εναλλακτική άποψη, καθώς και να αναπτύσσουν το αίσθημα ευθύνης για το δημόσιο λόγο και τα όρια αυτού.

Σε μια εποχή όπου η διάδοση των πληροφοριών –και ιδίως των *fake news*– γίνεται με γοργούς ρυθμούς, είναι σημαντικό να αναπτύσσεται στους μαθητές η δεξιότητα της κριτικής σκέψης και της αντίστασης στην επιφανειακή πληροφόρηση και να προσφέρουν στη μαθητική κοινότητα ένα σχολικό περιοδικό με ουσιαστικό περιεχόμενο.

Η ύπαρξη και μόνο ενός σχολικού περιοδικού κάνει πιο ενδιαφέρουσα τη σχολική ζωή, αφού οι ρόλοι των καθηγητών και των μαθητών μετατοπίζονται. Οι καθηγητές έχουν πλέον το ρόλο του συντονιστή και αφήνουν ελεύθερους τους μαθητές να δημιουργήσουν το δικό τους περιεχόμενο, παρέχοντας συγχρόνως συμβουλές ως προς τις πληροφορίες που πρέπει να χρησιμοποιήσουν, λόγω της τεράστιας διάδοσης αυτών.

Η ύπαρξη και μόνο ενός σχολικού περιοδικού είναι μια δημιουργική δραστηριότητα που αναδεικνύει τη σημασία της ελεύθερης έκφρασης των μαθητών. Βοηθά τους μαθητές να ακουστεί η δική τους «φωνή», να προβληθούν τα δικά τους ενδιαφέροντα, αλλά και αναπτύσσονται οι δεξιότητες της οργάνωσης και επεξεργασίας της ταχείας διάδοσης των πληροφοριών.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των *fake news*;

Ο αρχισυντάκτης κατέχει έναν κρίσιμο ρόλο, αφού όχι μόνο οφείλει να συντονίζει τους συντάκτες, αλλά και υποχρεούται να συμβάλει έμπρακτα στην αντιμετώπιση των *fake news*. Πέραν της επιμέλειας και αξιολόγησης του περιεχομένου του περιοδικού πριν αυτό δημοσιευθεί –όπως με τον έλεγχο για ανακρίβειες και μη τεκμηριωμένες πληροφορίες– οφείλει και να εμπυχώνει τους εμπλεκόμενους συντάκτες να χρησιμοποιούν έγκυρες και αξιόπιστες πηγές.

Επιπλέον, υποχρέωσή του είναι να εκπαιδεύει την ομάδα του ως προς τον τρόπο που οφείλουν να αναζητούν πληροφορίες, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο οφείλουν να τις διασταυρώνουν, ώστε να αποφεύγονται οι ανακρίβειες.

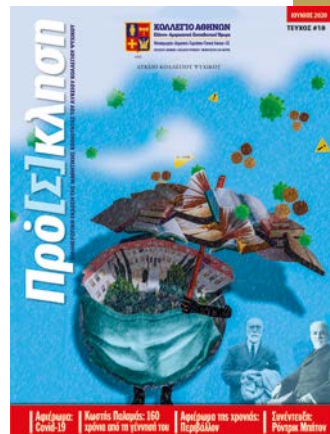
Ο ρόλος του αρχισυντάκτη, επομένως, δεν είναι μόνο να διορθώνει τα λάθη, αλλά να καθοδηγεί και να ενθαρρύνει την ομάδα του στη σωστή δημοσιογραφική σκέψη.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Το πέρασμα του Σχολείου μας στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του μας καλεί να τιμήσουμε το παρελθόν του και τους ανθρώπους που συμβάλλουν καθημερινά στη συνέχιση του έρ-

Δαλιάνη '20

2020

γου αυτού, δηλαδή τους καθηγητές μας. Εκατό χρόνια προσφοράς στην παιδεία και στη γνώση συνθέτουν την Κολλεγιακή Οικογένειά μας, μια Οικογένεια με ήθος και ενσυναίσθηση. Το πέρασμα του Σχολείου μας στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του είναι ένα αξιοσημείωτο γεγονός. Εύχομαι να συνεχίσει να είναι ένας ζωντανός οργανισμός μάθησης και δημιουργίας, που να εμπνέει γενιές αποφοίτων να το εμπιστεύονται για τα δικά τους παιδιά.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό(σ)κλησης»;

Να μη φοβάστε να γράψετε την αλήθεια και τη γνώμη σας. Να είστε ο εαυτός σας. Να διαβάζετε βιβλία, άρθρα, συνεντεύξεις και ειδήσεις της επικαιρότητας, ώστε να έχετε πάντα άποψη για ποικίλα θέματα. Να σέβεστε τη διαφορετική προσέγγιση των συντακτών και, το πιο σημαντικό, να διασταυρώνετε τις πληροφορίες που εντοπίζετε, ώστε να αποφεύγεται η διάχυση των *fake news*.

Έλενα
Καρόκη-
Μαυρίκου
'21

Παρουσίασέ μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Ονομάζομαι Έλενα Καρόκη και είμαι τεταρτοετής φοιτήτρια στη Νομική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ). Αποφοίτησα από το Κολλέγιο Ψυχικού το 2021, στο οποίο εισήχθηκα με εξετάσεις στην Α' Γυμνασίου και φοίτησα για έξι χρόνια. Κατά τη διάρκεια των μαθητικών μου χρόνων, συμμετείχα σε ποικίλες, παράλληλες δράσεις: ήμουν μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας (βιολοντσέλο) και πήρα μέρος σε διάφορες εκδηλώσεις του Σχολείου, όπως στο Μέγαρο Μουσικής, σε συναυλίες για την υποστήριξη του Συλλόγου ΕΛΠΙΔΑ και, τελευταία, στην εορταστική εκδήλωση για τα 100 χρόνια του Κολλεγίου στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος. Επίσης, συμμετείχα στον Όμιλο MUN και στο περιοδικό «Πρό(σ)κληση», όπου είχα τη χαρά να διατελέσω αρχισυντάκτρια στο τελευταίο έτος του Λυκείου. Στη Νομική Σχολή, συμμετείχα σε ακαδημαϊκές δράσεις, όπως στο Διεθνή Διαγωνισμό Εικονικής Δίκης Επενδυτικού Δικαίου (FDI Moot Court) και σε ερευνητικά πρότζεκτ σχετικά με το διεθνές οικονομικό δίκαιο. Διετέλεσα, επίσης, βοηθός αρχισυντάκτριας στο φοιτητικό νομικό περιοδικό De Jure Journal. Ως απόφοιτη, παρουσίασα τα παραπάνω ερευνητικά πρότζεκτ στο συνέδριο αποφοίτων του Κολλεγίου «Κοινωνία της Γνώσης» (2023). Παράλληλα, παρακολουθώ πρόγραμμα Minor στα Οικονομικά στο Αμερικανικό Κολλέγιο (ACG). Ενδιαφέρομαι ιδιαίτερα για την τέχνη και τη λογοτεχνία, τη συγγραφή και τη μουσική. Ο επαγγελματικός τομέας με τον οποίον θα ήθελα να ασχοληθώ είναι η διεθνής διαιτησία και η επίλυση εμπορικών και επενδυτικών διαφορών.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό(σ)κλησης» στη χρονιά σας;

Η χρονιά κατά την οποία ήμουν αρχισυντάκτρια του περιοδικού ήταν αρκετά ιδιαίτερη. Η θητεία μου ξεκίνησε το φθινόπωρο του 2020, και λίγους μήνες μετά επιβλήθηκε η μακρά καραντίνα που διήρκεσε έως την άνοιξη του 2021. Υπό αυτές τις συνθήκες, προσπαθήσαμε η ύλη του περιοδικού να περιλαμβάνει τόσο άρθρα που αναδείκνυαν τις προσωπικές εμπειρίες των μαθητών από την πανδημία του Covid-19 και τις καραντίνες, όσο και άλλες θεματικές, σχετικές με κοινωνικά και πολιτιστικά ζητήματα. Θυμάμαι ότι είχαμε ένα αφιέρωμα στην πανδημία με δύο ενότητες: μία με τίτλο «Μαρτυρίες», στην οποία οι μαθητές έγραφαν ένα είδος ημερολογίου με προσωπικές σκέψεις για την αβέβαιη καθημερινότητα που βίωναν, τη νέα ρουτίνα στο σπίτι και τους τρόπους που έβρισκαν για να διαχειριστούν το άγχος, και μία δεύτερη με άρθρα για τις τεχνολογικές και φαρμακευτικές εξελίξεις, καθώς και για κοινωνικά ζητήματα που ανέκυψαν την ίδια περίοδο, όπως τα αυξημένα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας. Στόχος όμως ήταν να διατηρηθεί η παραδοσιακή δομή του περιοδικού, με αφιερώματα σε σημαντικά πρόσωπα που απεβίωσαν, όπως στον Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, κείμενα για την κλιματική αλλαγή, τις νέες μουσικές τάσεις, το φαινόμενο των αυτοδημιούργητων καλλιτεχνών και τις δράσεις του σχολείου. Νιώθω ιδιαίτερη ευγνωμοσύνη που είχα αυτή τη θέση εκείνη τη χρονιά, καθώς μου προσέφερε πολύτιμες ευκαιρίες να αναστοχάζομαι για την πραγματικότητα που βιώναμε, μέσα από τις διαφορετικές

οπτικές και τα πολύ ενδιαφέροντα άρθρα των συμμαθητών μου.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της υπερπληροφόρησης;

Είναι γεγονός πως πλέον ο καθένας μας έχει πρόσβαση σε αμέτρητες πηγές πληροφόρησης, οι οποίες όμως συνοδεύονται από διαφορετικές υποκειμενικές γνώμες και απόψεις. Ειδικά για τη δική μας γενιά, αλλά και τις επόμενες, που είναι «γεννημένες στην τεχνολογία», η υπερπληροφόρηση είναι γεγονός.

Σε αυτό το πλαίσιο, ένα σχολικό περιοδικό μπορεί να αποτελέσει σημαντική πηγή ιδεών και προβληματισμού για το αναγνωστικό κοινό. Με ύλη σταθερή και δομημένη, αλλά με μία προσέγγιση εξατομικευμένη, μπορεί να φέρει τους μαθητές σε επαφή με νέα ενδιαφέροντα και θεματικές. Είναι ένας χώρος έκφρασης και αλληλεπίδρασης των μαθητών μέσα από την παρουσίαση ποικίλων απόψεων.

Αντίστοιχα, για τους αρθρογράφους, το μαθητικό περιοδικό προσφέρει μια σημαντική βιωματική εμπειρία: να μάθουν να διαχειρίζονται τον εκτεταμένο όγκο των πληροφοριών, να αναζητούν έγκυρες και αντικειμενικές πηγές, να «ανιχνεύουν» τις αβάσιμες πληροφορίες και να αξιολογούν κριτικά όλα τα παραπάνω. Κυρίως, όμως, τους δίνει τη δυνατότητα να βρουν τη δική τους «φωνή» και να διαμορφώσουν μία οπτική που να εκφράζει τις μοναδικές αρχές του καθενός. Αυτή η διαφοροποίηση από την κυρίαρχη τάση είναι κάτι που ολοένα και σπανίζει και πρέπει να καλλιεργείται από τα μαθητικά χρόνια.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Ο ρόλος του αρχισυντάκτη στην εποχή της ευρείας διάδοσης πληροφοριών είναι καθοριστικός. Ως υπεύθυνος για την ύλη του περιοδικού, καλείται να ελέγχει την εγκυρότητα των πηγών και την ακρίβεια των πληροφοριών. Βασικά του εφόδια είναι η ικανότητα διασταύρωσης, η κριτική θεώρηση και η αξιολόγηση της αξιοπιστίας των πηγών. Επιπλέον, είναι σημαντικό να ενθαρρύνει τους συντάκτες να αποτυπώνουν το ουσιαστικό με μοναδικό τρόπο. Έτσι το περιοδικό μετατρέπεται σε φορέα έγκυρης πληροφόρησης.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Καθώς το Σχολείο εισέρχεται στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του, θεωρώ σημαντικό να διατηρήσει τα εχέγγυα ποιότητας που χαρακτηρίζουν τη δράση του: το ιστορικό του υπόβαθρο, την παράδοση στην παροχή υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης, το εύρος δραστηριοτήτων που προσφέρει, την παράλληλη ευαισθητοποίηση στις εθνικές και διεθνείς εξελίξεις και το ισχυρό πνεύμα συλλογικότητας και αλληλεγγύης μεταξύ μαθητών και αποφοίτων. Επιπλέον, είναι σημαντικό να εμβαθύνει περισσότερο σε επίκαιρα ζητήματα, όπως η μετανάστευση, η κλιματική αλλαγή, η δημόσια υγεία και η επαγγελματική αποκατάσταση. Χρειάζεται επίσης να παρακολουθεί την εξέλιξη της τεχνολογίας, πάντα όμως προς όφελος της μαθητικής ζωής και της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Είμαι βαθιά ευγνώμων που αποφοίτησα από ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα τέτοιας φήμης και είμαι σίγουρη ότι το Σχολείο μας θα συνεχίσει να ανταποκρίνεται στο έπακρο στις προκλήσεις της εποχής, με επίκεντρο πάντα την αλληλεγγύη και τη συλλογική ηθική.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό[σ]κλησης»;

Η πρώτη απάντηση που έρχεται στο μυαλό μου είναι: «Δεν δίνω συμβουλές». Όχι γιατί δεν θέλω, αλλά γιατί κάθε άνθρωπος –και στην προκειμένη περίπτωση κάθε ομάδα– αντιμετωπίζει τις καταστάσεις με βάση τις δικές του εμπειρίες και απόψεις. Γι' αυτό, η βασική μου συμβουλή είναι να δημιουργήσουν κάτι δικό τους, αυθεντικό, κάτι μοναδικό που θα ήθελαν να μοιραστούν με τους συμμαθητές τους.

Από την εμπειρία μου, θα τους ενθάρρυνα να τολμήσουν να ερευνήσουν νέες θεματικές και να προτείνουν θέματα επίκαιρα, που τους ενδιαφέρουν. Ένα καλό περιοδικό πρέπει να χαρακτηρίζεται από ποικιλία. Με αυτόν τον τρόπο, όχι μόνο παρακινούνται περισσότεροι μαθητές να συμμετάσχουν, αλλά και οι αναγνώστες έρχονται σε επαφή με πολλά μέσα έκφρασης.

Περισσότερο, όμως, απ' όλα, εύχομαι στις μελλοντικές ομάδες να απολαύσουν τη συμμετοχή τους, να τολμούν να εκφράζονται ελεύθερα και να παρακινούν τους συμμαθητές τους να κάνουν το ίδιο! Καλή τύχη και καλή απόλαυση στο ταξίδι αυτό!

2021

Ιωάννα Κατσικοπούλου '22

Παρουσίασέ μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο

Ονομάζομαι Ιωάννα Κατσικοπούλου και είμαι φοιτήτρια στο 3^ο έτος της Ιατρικής του Πανεπιστημίου Πατρών. Κατά τα σχολικά μου χρόνια, θυμάμαι τον εαυτό μου να αναζητά διαρκώς μια λεπτή ισορροπία ανάμεσα στις θετικές και τις ανθρωπιστικές επιστήμες: να ακροβατεί, με μια σχεδόν έμφυτη περιέργεια, μεταξύ της αυστηρότητας της λογικής και της ελευθερίας της έκφρασης. Από τη μία, οι θετικές επιστήμες με γοήτευαν βαθιά: τα μαθηματικά, με την αυστηρή τους δομή και την αίσθηση τελειότητας που αποπνέουν, μου προκαλούσαν δέος, ενώ η βιολογία, με τρόπο σχεδόν ποιητικό, μου αποκάλυπτε τη σοφία και την πολυπλοκότητα της ύπαρξης. Ξεχωριστή θέση, ωστόσο, είχαν ανέκαθεν στην καρδιά μου οι ανθρωπιστικές επιστήμες, με τη γλώσσα να λειτουργεί ως ένα εσωτερικό «αντίβαρο», που σμίλευε και εξομάλυνε τα «τετράγωνα» πλαίσια της μαθηματικής σκέψης. Γι' αυτό το λόγο, απολάμβανα τη συμμετοχή μου στη συντακτική ομάδα του σχολικού μας περιοδικού και θεώρησα ιδιαίτερη τιμή να είμαι αρχισυντάκτρια την τελευταία χρονιά της φοίτησής μου στο σχολείο. Ο κλάδος που έχω επιλέξει, η ιατρική, όπως εγώ την αντιλαμβάνομαι, στέκεται ακριβώς στο σημείο τομής των δύο κόσμων που περιέγραφα: συνδυάζει την πειθαρχία της θετικής σκέψης με τον ανθρωποκεντρικό προσανατολισμό των κοινωνικών επιστημών, υπηρετώντας τον άνθρωπο ως σύνολο - σώματος και ψυχής. Και αυτό είναι ακριβώς που με συναρπάζει...

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό(σ)κλησης» στη χρονιά σας;

Στο μυαλό μου, έχω την «Πρό(σ)κληση» της χρονιάς μου ως έναν «καθρέφτη» μιας εποχής έντονης μετάβασης. Η σχολική χρονιά 2021-2022 υπήρξε η πρώτη χρονιά επιστροφής σε κάποια κανονικότητα ύστερα από δύο έτη που «σφραγίσθηκαν» από τη νέα καθημερινότητα που έφερε η πανδημία. Ήταν μια χρονιά που ξέσπασαν πολιτικές αναταραχές στον ευρωπαϊκό χώρο, μια χρονιά που διακατεχόταν από έντονο εθνικό αίσθημα, καθώς συνέπιπτε χρονικά, τόσο με τα 200 χρόνια από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, όσο και με την Εκατονταετηρίδα από τη Μικρασιατική Καταστροφή, δύο γεγονότα που χάραξαν βαθιά τη συλλογική μνήμη και ταυτότητα του Ελληνισμού. Τη χρονιά, λοιπόν, αυτή - πιο επίκαιρη από ποτέ - θεματική του Σχολείου μας

υπήρξε η δυναμική σχέση μεταξύ παράδοσης και προόδου. Ο άξονας αυτός αντικατοπτρίστηκε στο περιεχόμενο και το πνεύμα του τεύχους μας, το οποίο έγινε χώρος πνευματικής ζεύξης, ένα μωσαϊκό από εφηβικές σκέψεις, ανησυχίες και όνειρα με μια κοινή παρόρμηση: να καταγράψουμε με ειλικρίνεια και χωρίς «φίλτρα», μέσα από τα άρθρα, τις συνεντεύξεις, τα αφιερώματα, την ποίηση και τη λογοτεχνία, αυτό που σκεφτόμασταν ως γενιά, εν μέσω ενός κόσμου που άλλαζε ραγδαία.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Στην εποχή της ταχύτητας, του διαρκούς θορύβου και του αποπροσανατολισμού, ένα σχολικό περιοδικό αποτελεί έναν ήσυχο, αλλά σταθερό «αντίλαλο» ουσίας. Δεν κραυγάζει· διαλέγεται. Δεν επιδιώκει εντυπώσεις· καλλιεργεί συνδέσεις. Λειτουργεί ως «ανάχωμα» για την υπερπληροφόρηση, όντας ένας χώρος όπου οι μαθητές δεν αναπαράγουν δεδομένα, αλλά οξύνουν την κρίση τους, καλλιεργούν τη δημιουργικότητά τους, διαμορφώνουν άποψη. Ο λόγος τους στο χαρτί αποκτά υπόσταση, βαρύτητα και διάρκεια και οι ίδιοι καλούνται τόσο να αναλάβουν την ευθύνη της «φωνής» τους, όσο και να απολαύσουν την ελευθερία της έκφρασης της σκέψης τους. Σε μια εποχή όπου ο λόγος κυκλοφορεί άκριτα, σε έναν κόσμο που μας ωθεί να καταναλώνουμε απερίσκεπτα, η συνειδητή δημιουργία περιεχομένου αποτελεί μια πράξη αντίστασης, μια πράξη ελευθερίας.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Σε μια εποχή όπου η παραπληροφόρηση διαχέεται με ταχύτητα μεγαλύτερη από την αλήθεια, ο αρχισυντάκτης δεν έχει ρόλο οργανωτικό, αλλά ηθικό. Θέτει τον τόνο, καλλιεργεί την ατμόσφαιρα της ομάδας και λειτουργεί ως το σημείο σύγκλισης ανάμεσα στην ελευθερία της έκφρασης και την ευθύνη της ακρίβειας, διαμορφώνοντας ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο η πληροφορία αξιολογείται και διασταυρώνεται. Πρακτικά, αυτό σημαίνει ότι έχει καθήκον να ενθαρρύνει την έρευνα και τον έλεγχο των πηγών και να καλλιεργεί τον σεβασμό προς τον αναγνώστη.

Ωστόσο, το σχολικό περιοδικό δεν είναι δημιούργημα ενός· είναι έργο συλλογικό. Ένας πο-

λυφωνικός «χάρτης» της μαθητικής σκέψης, της φαντασίας, της ανησυχίας και της αναζήτησης. Ο ρόλος του αρχισυντάκτη δεν είναι να επισκιάζει, αλλά να αναδεικνύει και να διαμορφώνει ένα δημιουργικό πλαίσιο, όπου η προσωπική φωνή κάθε μαθητή μπορεί να ακουστεί αυθεντικά και καθαρά, έχοντας πάντοτε κατά νου ότι, ακόμη και στις πιο «μικρές» εκδόσεις, ο λόγος έχει δύναμη και συνέπειες.

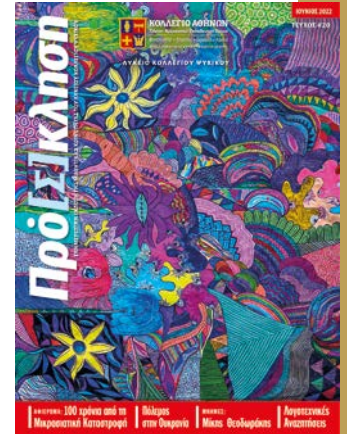
Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Το πέρασμα του Κολλεγίου στο δεύτερο αιώνα του δεν είναι μόνο μια ιστορική μετάβαση, αλλά και μια περίοδος ευθύνης: η πρόκληση που καλείται να αντιμετωπίσει είναι να συνεχίσει να είναι σχολείο που προετοιμάζει όχι απλώς «επιτυχόντες», αλλά πολίτες με συνείδηση, ευαισθησία και ηθική «πυξίδα». Σε έναν αιώνα όπου η τεχνητή νοημοσύνη θα συνυπάρχει με την ανθρώπινη ανασφάλεια, σε έναν κόσμο που αλλάζει με ιλιγγι-

ώδεις ρυθμούς, το σχολείο καλείται να προσφέρει όχι μόνο γνώση αλλά και κρίση, όχι μόνο εξειδίκευση αλλά και όραμα. Να συνεχίσει να είναι ένα σχολείο που δεν βάζει «τελείες» στο μυαλό, αλλά «ερωτηματικά».

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό(σ)κλησης»;

Να τολμήσετε. Όχι την υπερβολή, αλλά την ειλικρίνεια. Όχι τον εντυπωσιασμό, αλλά το βάθος. Η «Πρό(σ)κληση» δεν είναι μόνο ένα σχολικό περιοδικό· είναι η «φωνή» μιας κοινότητας, η δική σας «φωνή». Δώστε χώρο στη σκέψη, στη διαφωνία, στο συναίσθημα. Ακούστε τις σιωπές γύρω σας και μετατρέψτε τις σε λέξεις, σε κάτι που έχει ψυχή. Μακριά από τα «πρέπει» και τη βοή της καθημερινότητας, απαλλαγμένοι από φόβο, κυνηγήστε την αυθεντικότητα και επιλέξτε να συνομιλήσετε, να προβληματίσετε, να ευαισθητοποιήσετε και όχι απλά να καταγράψετε. Η αλήθεια σας αξίζει χώρο και φως.

2022

Παρουσιάσε μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο

Ονομάζομαι Αλίκη Τρυφιάτη και είμαι απόφοιτος του Σχολείου μας τη χρονιά του 2023. Είμαι φοιτήτρια δευτέρου έτους στο Τμήμα Πολιτικών Επιστημών και Δημόσιας Διοίκησης στο ΕΚΠΑ. Παράλληλα με τη σχολή μου, κάνω πρακτική στις Δημόσιες Σχέσεις σε έναν ιδιωτικό τραπεζικό όμιλο. Στον ελεύθερο χρόνο μου, μου αρέσει να διαβάζω βιβλία, να ταξιδεύω, να ακούω μουσική και να κάνω βόλτες στη θάλασσα.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό(σ)κλησης» στη χρονιά σας;

Το περιοδικό «Πρό(σ)κληση» της χρονιάς μου ήταν εξαιρετικό, πολύπλευρο και είχε μια ιδιαιτερότητα που το έκανε ξεχωριστό. Το 2023 ήταν η πρώτη χρονιά που είχαμε επιστρέψει σε μια «φυσιολογική» πραγματικότητα, ύστερα από δύο χρόνια καραντίνας λόγω κορονοϊού. Μαθήτριες και μαθητές, καθηγήτριες και καθηγητές ξαναθυμηθήκαμε να συνυπάρχουμε ως ομάδα, να αλληλεπιδρούμε όχι πια μέσα από την οθόνη, αλλά με τη «δια ζώσης» επικοινωνία, μέσα στη ζεστή και μεγάλη «αγκαλιά» του Σχολείου μας.

Για αυτόν ακριβώς το λόγο, θεωρώ ότι το περιεχόμενό του ήταν ακόμη πιο ανθρώπινο και

μαθητοκεντρικό σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, με περισσότερα και πολύ ενδιαφέροντα θέματα, τα οποία το ανέδειξαν ως ένα πραγματικά ξεχωριστό τεύχος. Θυμάμαι χαρακτηριστικά τις συνεντεύξεις συναποφοίτων που ξεχώρισαν με τη δράση τους εκείνη τη χρονιά, τις μαθητικές δραστηριότητες και τα συνέδρια που διοργανώθηκαν ξανά, ύστερα από τρία χρόνια, τα αφιερώματα, τις λογοτεχνικές ανησυχίες των συμμαθητών μας -που πάντα γοητεύουν-, καθώς και τις επιστημονικές αναζητήσεις. Όλα αυτά λειτούργησαν ως ψηφίδες στο μεγάλο ψηφιδωτό της χρονιάς μας: την «Πρό(σ)κληση».

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Η έκδοση ενός σχολικού περιοδικού αποτελεί πρωτίστως πράξη υψίστης ατομικής, παιδαγωγικής και κοινωνικής σημασίας, ειδικά στη σύγχρονη εποχή της καταιγιστικής πληροφόρησης. Στον σημερινό κόσμο της ταχύτατης διάδοσης ειδήσεων και πληροφοριών, το σχολικό περιοδικό λειτουργεί ως ένα πολύτιμο εργαλείο καλλιέργειας της κριτικής σκέψης. Μας μαθαίνει να επεξεργαζόμαστε και να αξιολογούμε απόψεις και γεγονότα, διαμορφώνοντας έτσι σφαιρική αντίληψη των

Αλίκη
Τρυφιάτη '23

2023

πραγμάτων. Σημαντική είναι ακόμη η ανάπτυξη της δεξιότητας του γραπτού λόγου, καθώς και της δημοσιογραφικής συνείδησης, καθώς ο μαθητής-συντάκτης αναλαμβάνει το ρόλο του δημοσιογράφου: θέτει ερωτήματα, αναζητά απαντήσεις, επιδιώκει την αλήθεια. Τέλος, εξίσου θεμελιώδης είναι η καλλιέργεια της συνεργασίας: οι μαθητές-δημοσιογράφοι μαθαίνουν να λειτουργούν ως μέλη μιας ομάδας, να επικοινωνούν, να ανταλλάσσουν απόψεις, να αποδέχονται τη διαφορετικότητα και να εμπνέονται ο ένας από τον άλλον.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, ο αρχισυντάκτης επιτελεί ένα καθοριστικό λειτουργήμα: καλλιεργεί την κουλτούρα της συνεργασίας, της ακεραιότητας, της αναζήτησης της αλήθειας και της ορθότητας. Οφείλει να σέβεται τους αναγνώστες και να παρουσιάζει τα γεγονότα με αντικειμενικότητα και ακρίβεια, χωρίς υπαινιγμούς και υποκειμενικά σχόλια.

Η αντιμετώπιση των *fake news*, επομένως, αποτελεί πρωταρχική ευθύνη του αρχισυντάκτη. Το κυριότερο και πιο αποτελεσματικό εργαλείο στη μάχη κατά της παραπληροφόρησης είναι, αδιαμφισβήτητο, η κριτική σκέψη. Όσο πιο ουσιαστικά «φιλτράρει» και αναλύει ο αρχισυντάκτης το περιεχόμενο προς δημοσίευση, τόσο πιο εύκολο θα είναι να εντοπιστούν οι ανακρίβειες και τα ψεύδη. Η διαδικασία αυτή είναι διαρκής και υπηρετεί το συμφέρον των αναγνωστών. Γι' αυτό και η αναζήτηση έγκυρων πηγών και η προσεκτική επαλήθευση των πληροφοριών πρέπει να αποτελούν βασικό στόχο κάθε συντακτικής ομάδας...

Ειρήνη
 Γκριτζαλή '24

Παρουσιάσε μας τον εαυτό σου σε μία σύντομη παράγραφο.

Ονομάζομαι Ειρήνη Γκριτζαλή και αποφοίτησα από το Λύκειο Κολλεγίου Ψυχικού το 2024. Μετά από έξι χρόνια στο Κολλέγιο, βρίσκομαι στο πρώτο έτος των σπουδών μου στην Ιατρική Σχολή Αθηνών. Στον ελεύθερο χρόνο μου ασχολούμαι με τη μουσική, το διάβασμα, τον κινηματογράφο και τον αθλητισμό, προπονώ μαθητές του Γυμνασίου μας

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια λειτουργίας και προσφοράς στον εκπαιδευτικό χώρο και είμαι πολύ χαρούμενη που είμαι κι εγώ μέλος αυτής της οικογένειας. Το Κολλέγιο είναι η δεύτερή μας οικογένεια, το δεύτερό μας σπίτι. Δεν προσφέρει μόνο ακαδημαϊκές γνώσεις μας μαθαίνει να είμαστε άνθρωποι με αξίες και ιδανικά. Μας προετοιμάζει ώστε να πρωταγωνιστήσουμε ως «πολίτες του κόσμου». Ένα τέτοιο σχολείο, που μόλις συμπλήρωσε έναν αιώνα ζωής, δεν μπορεί παρά να συνεχίσει να αποτελεί φάρο αριστείας, προόδου, καινοτομίας και πρωτοπορίας.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό(σ)κλησης»;

Η συμβουλή που έχω να δώσω στην επόμενη συντακτική ομάδα είναι να συνεχίσει αυτόν τον θεσμό με ακόμη μεγαλύτερο πάθος, δημιουργικότητα και πνεύμα ανανέωσης, φέρνοντας νέες ιδέες, αλλά και διατηρώντας τη σοφία του παρελθόντος.

Το περιοδικό μας δεν είναι απλώς ένα σχολικό έντυπο· είναι η «φωνή» μας. Η φωνή των συμμαθητριών και των συμμαθητών μας για θέματα που αφορούν τη σχολική μας κοινότητα, τη χώρα μας, την οικουμένη.

Μην ξεχνάτε να είστε αυθεντικοί, να αμφισβητείτε μέχρι να φτάσετε στην αλήθεια και να σας διακρίνει η πρωτοτυπία. Γιατί αυτά είναι τα στοιχεία που κάνουν το περιοδικό μας να ξεχωρίζει από οποιοδήποτε άλλο.

Και να θυμάστε: όλοι εμείς –οι παλιότεροι αρχισυντάκτες και τα μέλη του περιοδικού μας– είμαστε πάντα στη διάθεσή σας!

στον Όμιλο Forensics και, συγκεκριμένα, στο Debate, ενώ περνώ ευχάριστα χρόνο με τα αγαπημένα μου πρόσωπα και τον σκύλο μου. Τρέφω ιδιαίτερη αγάπη για τις τέχνες, γεγονός που συνδέεται με το ρόλο της αρχισυντάκτριας για την «Πρό(σ)κληση» την τελευταία χρονιά μου στο Κολλέγιο.

Τι θυμάστε από το περιεχόμενο της «Πρό[σ]κλησης» στη χρονιά σας;

Όπως γίνεται ετησίως, η συντακτική ομάδα της «Πρό[σ]κλησης» ασχολήθηκε και στη δική μου χρονιά με τις μαθητικές δράσεις, εκδηλώσεις και επισκέψεις, τα συνέδρια και τους ρητορικούς διαγωνισμούς του έτους, καθώς επίσης με τις μνήμες της προηγούμενης χρονιάς και με τις προσωπικές αναζητήσεις των μαθητών, με τη μορφή άρθρων, λογοτεχνικών κειμένων ή συνεντεύξεων. Ιδιαίτερη εντύπωση μου έκανε το εύρος του περιεχομένου του περιοδικού, γεγονός που μαρτυρά τις ποικίλες ευκαιρίες που απολαμβάνουν οι μαθητές του Σχολείου μας να ενισχύσουν την παιδεία τους μέσω πολύτιμων βιωμάτων. Ακόμη, αξίζει να αναφερθεί πως διατηρήθηκε ο επίκαιρος χαρακτήρας του περιοδικού, μέσω της αναφοράς των συντακτών σε φλέγοντα ζητήματα, όπως τον πόλεμο στην Ουκρανία, τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2024 και την εμπλοκή των κοινωνικών δικτύων στην οικονομία, ενώ παράλληλα θίχτηκαν ζητήματα μακροχρόνιου προβληματισμού, όπως αυτό των Γλυπτών του Παρθενώνα.

Ποια πιστεύετε ότι είναι η σημασία ενός σχολικού περιοδικού στην εποχή της τεράστιας διάδοσης πληροφοριών;

Στη σύγχρονη εποχή της υπερπληροφόρησης, ένα σχολικό περιοδικό αποκτά ιδιαίτερη αξία ως χώρος καλλιέργειας της κριτικής σκέψης, ορθής συλλογής πληροφοριών και υπεύθυνης δημόσιας έκφρασης. Οι νεαροί συντάκτες, καθώς προσαρμόζονται σε αυτό το πλαίσιο καταιγισμού πληροφοριών, μαθαίνουν να αναπτύσσουν την κριτική τους ικανότητα, φιλτράροντας τα πολυάριθμα ερεθίσματα που δέχονται και, συνεπώς, να εκφράζονται παράγοντας λόγο αντικειμενικό, δημοκρατικό και σαφή.

Πώς μπορεί ένας αρχισυντάκτης να συμβάλει στην αντιμετώπιση των fake news;

Ο αρχισυντάκτης έχει τη δυνατότητα να συντελεί στην αντιμετώπιση των fake news εφόσον καθοδηγεί τη συντακτική ομάδα να διασταυρώνει και να ελέγχει τις πηγές πληροφόρησής της και εφόσον πράττει ο ίδιος αντίστοιχα κατά τη συγγραφή κειμένων προς δημοσίευση. Η «μάστιγα» των ψευδών ειδήσεων

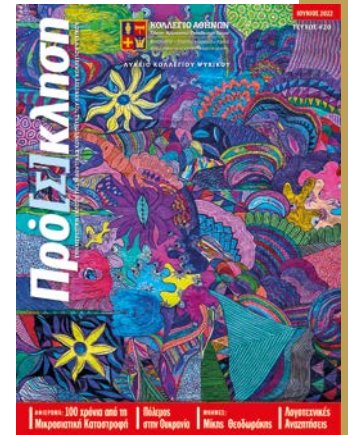
πληττει κατά κύριο λόγο τη σύγχρονη εποχή της υπερπληροφόρησης και, συνεπώς, ο αρχισυντάκτης χρειάζεται να μεριμνά για την ορθότητα, την ακρίβεια και την αντικειμενικότητα του περιεχομένου του εκάστοτε τεύχους, με τη βοήθεια φυσικά όλης της συντακτικής ομάδας.

Καθώς το Σχολείο μας γιορτάζει τα 100 χρόνια του, πώς βλέπετε το πέρασμά του στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του;

Κατά το πέρασμα του Σχολείου μας στο δεύτερο αιώνα της ιστορίας του, ανυπομονώ να το δω να συνεχίσει να παρέχει στους μαθητές του ένα περιβάλλον στο οποίο θα εξελίσσονται πολύπλευρα, αποκτώντας ουσιαστική παιδεία και «χτίζοντας» την ταυτότητά τους με γνώμονα τις αρχές που το Κολλέγιο πρεσβεύει – με κυρίαρχη αυτή του σεβασμού. Αισθάνομαι συγκίνηση και υπερηφάνεια για το μακροχρόνιο έργο του Σχολείου μας να θωρακίζει τους μαθητές του με γνωστικά και ηθικά εφόδια. Το έργο αυτό θα συνεχίσει να εκδηλώνεται και μέσα από την «Πρό[σ]κληση», δηλαδή μέσω των φωνών των μαθητών του Κολλεγίου, οι οποίες εκφράζονται ελεύθερα και καταγράφουν τις δράσεις και τα ορόσημα της ιστορίας του Σχολείου τους.

Ποια συμβουλή θα είχατε για την ομάδα του επόμενου τεύχους της «Πρό[σ]κλησης»;

Θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό για κάθε συγγραφική ομάδα ενός σχολικού περιοδικού να αφορμάται από θέματα της επικαιρότητας, αλλά να πραγματεύεται και διαχρονικά ζητήματα. Παράλληλα, όμως, κρίνω εξίσου φλέγουσα την ενασχόληση των συντακτών, ειδικά ενός σχολικού περιοδικού, όπως η «Πρό[σ]κληση», με θέματα που διεγείρουν το ενδιαφέρον και τον προβληματισμό των ιδίων. Εξάλλου, τότε αποτυπώνεται ο ουσιαστικός ψυχοπνευματικός αντίκτυπος ενός σχολικού περιοδικού στους ίδιους τους μαθητές. Ενισχύεται, τέλος, ο «διάλογος» μεταξύ συντακτών και αναγνωστών, καθώς οι πρώτοι επικοινωνούν στους δεύτερους όχι μόνο ιδέες και θέσεις για θέματα που «οφείλουν» να θίξουν με βάση την επικαιρότητα και τους παγιωμένους κοινωνικούς προβληματισμούς, αλλά και τη δική τους «φωνή» και οπτική γωνία ως προς το τι είναι άξιο σχολιασμού σήμερα.

2024

100 χρόνια Κολλεγιακή Ιστορία: Το Κολλέγιο Αθηνών Χθες και Σήμερα

A. Το Χθες

Μαθητές στο κτήριο
της οδού Άνδρου,
1925

Η ίδρυση του Κολλεγίου Αθηνών είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τους Έλληνες της Διασποράς, αλλά και με την πολιτική συγκυρία και το ιστορικό πλαίσιο εκείνης της περιόδου. Απόφοιτοι της Ροβερτείου Σχολής (Robert College) στην Κωνσταντινούπολη οραματίζονται «την ίδρυσιν υπό την σκιάν της Ακροπόλεως ενός Κολλεγίου ως το Ροβέρτειον».

Το εγχείρημα της δημιουργίας ενός σχολείου αρρένων στην Αθήνα, που θα συνδύαζε το ελληνικό πνεύμα με το αμερικανικό προοδευ-

Εμμανουήλ Μπενάκης

Στέφανος Δέλτα

Ελευθέριος Βενιζέλος

Επαμεινώνδας Χαρίλαος

Bert Hodge Hill

Έντουαρντ Καπίτς

Το 1927 αγοράζεται έκταση 150 στρεμμάτων στο Ψυχικό, με χορηγία των Μπενάκη και Δέλτα

τικό εκπαιδευτικό σύστημα της εποχής και θα προετοίμαζε πολίτες χρήσιμους στην αναδιάρθρωση της χώρας μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, υλοποιείται τελικά το 1925 με την υποστήριξη του τότε πρωθυπουργού Ελευθέριου Βενιζέλου, του φιλέλληνα Έντουαρντ Καππς, αλλά και των Επαμεινώνδα Χαρίλαου, Bert Hodge Hill, Στέφανου Δέλτα και Εμμανουήλ Μπενάκη.

Έτσι, στις 18 Οκτωβρίου 1925, εγκαινιάζεται Σχολείο με την ονομασία **Κολλέγιο Αθηνών**. Τα μαθήματα ξεκινούν την επόμενη ημέρα σε ένα ενοικιαζόμενο οίκημα της οδού Άνδρου, στο κέντρο της Αθήνας, στο Πεδίον του Άρεως. Αρχικά εγγράφονται στο Σχολείο 15 μαθητές, οι οποίοι στο τέλος του πρώτου μήνα διπλασιάζονται. Ανάμεσά τους, πρόσφυγες από την Κωνσταντινούπολη και τη Μικρά Ασία και παιδιά

Το Μπενάκειο χωρίς τη δυτική πτέρυγα, 1930

**Τα εγκαίνια
 του Μπενακείου
 Διδακτηρίου
 του Κολλεγίου Αθηνών
 έγιναν το Σάββατο
 25 Μαΐου 1929,
 ώρα 18.00**

της Διασποράς. Ταυτόχρονα σχεδόν ιδρύεται το Οικοτροφείο, αλλά και το Ταμείο Υποτροφιών -συνώνυμο με το πνεύμα και τα ιδανικά του Κολλεγίου- με πρωτοβουλία της Πηνελόπης και του Στέφανου Δέλτα.

Στο μεταξύ, ήδη από τις αρχές Σεπτεμβρίου, έχουν φτάσει στην Αθήνα ο Homer Davis και η σύζυγός του Marjorie, που είχε το

εξής όραμα: « Let's go to Athens and start a school».

Ο Davis, που άρχισε την καριέρα του ως καθηγητής στη Ροβέρτσιο, εργάστηκε ως καθηγητής στο Κολλέγιο και σύντομα έγινε Principal (1927) και President (1930).

Το 1927 αγοράζεται έκταση 150 στρεμμάτων στο Ψυχικό, με χορηγία των Μπενάκη και Δέλτα. Το φθινόπωρο του 1928, το Κολλέγιο μετακομίζει από την οδό Άνδρου στο Ψυχικό (όπου δεν υπάρχει τρεχούμενο νερό, ηλεκτροφωτισμός, θέρμανση και κεραμοσκεπή). Στις 25 Μαΐου 1929 γίνεται η τελετή εγκαινίων του Μπενακείου Διδακτηρίου του Κολλεγίου Αθηνών, στη διάρκεια της οποίας μιλά ο πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος. Γίνεται λόγος για την ακαδημαϊκή ελευθερία που προβλέπει ο ιδρυτικός νόμος του Κολλεγίου «...όπως πραγματοποιούνται αι μεγαλύτεραι και επιτυχέστεραι καινοτομιαί...», ώστε να «δύνανται (οι μαθητές) να επιτελέσουν μεγαλύτερας προόδους».

Το 1929 διορίστηκε ως καθη-

**Μαθητές
 του Οικοτροφείου,
 1930**

γητής αγγλικών στο Κολλέγιο Αθηνών και ο σπουδαίος Κάρολος Κουν.

Το 1931 καθιερώνεται η τελετή αποφοίτησης (Commencement), ενώ το 1934 εγκρίνεται η σφραγίδα και ο θυρεός που χρησιμοποιούνται μέχρι και σήμερα.

Το 1940 το σχολείο γίνεται καταρχήν στρατιωτικό νοσοκομείο του Ελληνικού Στρατού. Στην Κατοχή, οι Γερμανοί το χρησιμοποιούν για τον ίδιο σκοπό και στις 12 Οκτωβρίου 1944, τη θέση τους παίρνουν οι Άγγλοι στρατιώτες. Μια σειρά από σατιρικές νωπογραφίες στους τοίχους της σοφίτας του Μπενακείου, εμπνευσμένες από τη ζωή των Γερμανών στρατιωτών στην Ελλάδα, είναι το ενθύμιο αυτής της περιόδου.

Το 1946 αρχίζει η αποκατάσταση του Κολλεγίου: ολόκληρη εκείνη τη χρονιά ο Davis ταξίδεψε στην Αμερική, εξασφαλίζοντας χορηγίες από ομογενείς και φιλέλληνες, ώστε να αποκατασταθούν οι τεράστιες κτιριακές ζημιές, αλλά και να δοθούν πάνω από 300 υποτροφίες.

Η Μαθητική Κοινότητα του Κολλεγίου αποφασίζει από το 1949 να καλύψει τις δαπάνες ανέγερσης 20 κατεστραμμένων σχολείων σε ακριτικές περιοχές της Ελλάδας και βραβείε-

ται από την Ακαδημία Αθηνών για την κοινωφελή δράση της.

Κατά τη δεκαετία του 1950 και στις αρχές του 1960, το Οικοτροφείο σημειώνει μεγάλη ανάπτυξη, αριθμώντας 230 οικότροφους (θα συνεχίσει να λειτουργεί μέχρι το 1983).

Μόλις το 1952 ολοκληρώνεται η ανέγερση της δυτικής πτέρυγας του Μπενακείου.

Στη δεκαετία του 1960 κατασκευάζονται η Κεντρική Βιβλιοθήκη και το Κτήριο Θετικών Επιστημών.

Το 1977 εγκαινιάζεται το Μποδοσάκειο Διδακτήριο στην Κάντζα, όπου στεγάζεται το Δημοτικό. Την ίδια χρονιά το σχολείο γίνεται μεικτό και το 1980 ιδρύεται το Κολλέγιο Ψυχικού.

Το 1982 κατασκευάζεται το νέο θέατρο και το 1995 εγκαινιάζεται το Λάτσειο Διδακτήριο.

Το 1996 εισάγεται με μεγάλη επιτυχία το Πρόγραμμα International Baccalaureate (IB) στις δύο τελευταίες τάξεις του Κολλεγίου Αθηνών για μαθητές που επιθυμούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους στο εξωτερικό.

Μία πλούσια ιστορική διαδρομή, αμέτρητοι σταθμοί και ορόσημα. Αυτή είναι η ιστορία του Σχολείου μας.

Φραντζέσκα Γιαννακοπούλου, Α2

Μαθητές στο σχόλασμα, 1960

Πηγές

Κολλέγιον Αθηνών 1925-1975

Πενήντα χρόνια από την ίδρυσή του, 1976

Homer, W, Davis. (1992). *The story of Athens College: The first thirty-five years, 1925-1960*. Αθήνα: Athens College Press

<https://www.athenscollege.edu.gr/about-us/history>

<https://glow.gr/100-khronia-kollegio-athinwn-enas-aiwnas-lampris-istorias-kai-prosforas-stin-ekpaidefsi-52140>

<https://www.athenscollege.edu.gr/about-us/overview>

https://www.mixanitouxronou.gr/kollegio-athinon-to-scholio-pou-idrithike-meti-stirixi-tou-venizelou-gia-na-echi-tin-elftheriag-ia-kenotomies-pou-sterite-to-dimosio-scholio-protos-proedros-o-charilaou-pou-edose-to-onoma-to/#goog_rewarded

<https://www.athensvoice.gr/life/life-in-athens/887987/kollegio-athinon-autieinai-i-eduposiaki-istoria-tou/>

100 χρόνια Κολλεγιακή Ιστορία: Το Κολλέγιο Αθηνών Χθες και Σήμερα

Β. Το Σήμερα

Το Κολλέγιο, ωθούμενο από τη μεγάλη του ιστορία και τη σπουδαία προσφορά του στην κοινωνία συνεχίζει μέχρι και σήμερα τη δράση του χωρίς να έχει χάσει τον δυναμισμό του. Το Σχολείο μας πρωτοπορεί σε πολλούς τομείς, όπως στην εκπαίδευση των μαθητών, στις φιλανθρωπικές δράσεις αλλά και στην προσφορά υποτροφιών στους μαθητές του. Συνεργάζεται με φορείς του εξωτερικού και, εδώ και πολλά χρόνια, έχει θεσπίσει το πρόγραμμα των Fullbright Fellows, εντάσσοντας με αυτόν τον τρόπο νεαρούς πρεσβευτές από τις ΗΠΑ στη σχολική ζωή.

Δεν έχει σταματήσει να προσφέρει αμέτρητα ερεθίσματα στους μαθητές του, τόσο στον τομέα των θετικών και των θεωρητικών επιστημών, όσο και στο χώρο του αθλητισμού αλλά και της τέχνης. Αφιερώνει χρόνο σε σημαντικά θέματα, όπως η ψυχική υγεία και η επαγγελματική κατάρτιση των μαθητών του. Επιπλέον, έχει εδώ και χρόνια θεσπίσει διαγωνισμούς Ρητορικής για κάθε τάξη του Λυκείου, όπως αυτόν των Τριών Ιεραρχών, της 25^{ης} Μαρτίου, τον Delta και τον Howland.

Ακόμη, οι μαθητές, μέσω πολλαπλών δράσεων φιλανθρωπικού χαρακτήρα, όπως συσσίτια, δενδροφυτεύσεις, καθαρισμούς παραλιών και δωρεές χρηματικών ποσών ή και πρώτων υλών σε μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, ευαισθητοποιούνται για τα προβλήματα της παγκόσμιας κοινότητας και γίνονται ενεργά μέλη της κοινωνίας του σήμερα.

Πλήθος δράσεων πραγματοποιούνται και εντός του campus του Ψυχικού, όπως το Χριστουγεννιάτικο Bazaar και το Πανηγύρι, με σκοπό την ενίσχυση του Ταμείου Υποτροφιών του Σχολείου, το οποίο στήριζε και στηρίζει τη φοίτηση μαθητών με οικονομική δυσκολία.

Οι εκπαιδευτικές επισκέψεις που πραγματοποιούνται σε όλη την Ελλάδα και την Ευρώπη βοηθούν στην πολύπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας των μαθητών, στην κοινωνικοποίησή τους, αλλά και στην έκθεσή τους στον «έξω» κόσμο.

Δεν θα πρέπει να ξεχάσουμε και το University Applications Counseling Office, το οποίο βοηθά τους μαθητές να επιλέξουν τα Πανεπιστήμια του εξωτερικού στα οποία θα σπουδάσουν. Το Κολλέγιο άλλωστε είναι γνωστό για τις επιτυχίες των μαθητών του στα σπουδαιότερα πανεπιστήμια των ΗΠΑ και τις διακρίσεις τους στο εξωτερικό.

Η μαθητική ζωή στο Κολλέγιο

Η ζωή στο Κολλέγιο δεν έχει μόνο χαρακτήρα ακαδημαϊκό, αλλά και παιδαγωγικό. Οι μαθητές ζουν σε μια μικρή κοινωνία, μέσα στην οποία συνεργάζονται, αλληλεπιδρούν αλλά και συγκρούονται. Σε αυτό το πλαίσιο, μαθαίνουν πώς να διαχειρίζονται τις μεταξύ τους σχέσεις, έχοντας πάντα στη διάθεσή τους βοήθεια από καθηγητές αλλά και ψυχολόγους.

Ένας μαθητής του Κολλεγίου εξοπλίζεται καθημερινά με γνώσεις και δεξιότητες, οι οποίες αποτελούν χρήσιμα εργαλεία για το μέλλον του. Μετά την ενσωμάτωση του ΙΒ στο εκπαιδευτικό του πρόγραμμα, το Σχολείο προσπαθεί να εφοδιάσει κάθε μαθητή με δεξιότητες όπως

ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ
ΔΕ ΔΙΑΠΛΑΘΕΙ
ΜΟΝΟ ΜΑΘΗΤΕΣ,
ΑΛΛΑ ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΕΣ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ
ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΕΣ
ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕ
ΗΘΟΣ, ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ
ΚΟΙΝΑ.

η κριτική σκέψη, η επικοινωνία, η ισορροπία.

Συχνά στην καθημερινότητά του ένας μαθητής μπορεί να έρθει αντιμέτωπος με πολλές και απαιτητικές εργασίες, όμως το Κολλέγιο του προσφέρει ό,τι χρειάζεται προκειμένου να ανταποκριθεί με επιτυχία σε όλες αυτές τις προκλήσεις.

Σε όλες τις σχολικές μονάδες υπάρχουν βιβλιοθήκες, και μάλιστα, στο campus του Ψυχικού στεγάζεται η μεγαλύτερη σχολική βιβλιοθήκη της Ελλάδας. Στα ράφια τους υπάρχουν κάθε λογής βιβλία, τα οποία βοηθούν τους μαθητές να εκπονήσουν τις ερευνητικές τους εργασίες, να εμπλουτίσουν τις γνώσεις τους, αλλά και να εγκλιματιστούν σε ένα περιβάλλον γνώσης και έρευνας, το οποίο δεν απέχει πολύ από αυτό που θα συναντήσουν στις μετέπειτα σπουδές τους.

Βεβαίως, το Κολλέγιο δεν αφιερώνει όλο το δυναμικό του μόνο στον τομέα των ακαδημαϊκών γνώσεων, αλλά και σε αυτόν του αθλητισμού και της Τέχνης. Ετησίως διοργανώνονται αγώνες, όπως τα Δέλτεια, τα Γαβριήλεια, τα Αθανασιάδεια κ.ά., οι οποίοι καλλιεργούν το αθλητικό πνεύμα των μαθητών, αλλά και τους

προσφέρουν μία μοναδική ευκαιρία να δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους και να χαρούν την υποστήριξη των συμμαθητών τους.

Όσον αφορά τις τέχνες, το Σχολείο διοργανώνει συχνά θεατρικές παραστάσεις, συναυλίες και άλλα δρώμενα, τόσο στο Athens College Theatre, όσο και στο Θέατρο Χωρέμη. Σπουδαία είναι και η συνεισφορά του Ωδείου του Κολλεγίου, το οποίο διδάσκει μουσική σε εξαιρετικό επίπεδο. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε και το υπό κατασκευή "D. Daskalopoulos Arts Building", το οποίο θα στεγάσει τα μαθήματα καλλιτεχνικών του IBDP, αλλά και τα αντίστοιχα μαθήματα του Γυμνασίου και του Λυκείου.

Είναι λοιπόν παραπάνω από φανερό ότι το Κολλέγιο, το Σχολείο μας, δε διαπλάθει μόνο μαθητές, αλλά πολύπλευρες προσωπικότητες και ενεργούς πολίτες της παγκόσμιας κοινότητας με ήθος, αρχές και συμμετοχή στα κοινά. Από το 1925 μέχρι το 2025, το Κολλέγιο είναι πραγματικά ένα «πολίτας τρέφον» σχολείο και αποτελεί ένα λαμπρό φάρο ελπίδας για το μέλλον.

Νεκτάριος Γιαννάκης, Α2

Πηγές:

"Athens College Centennial." *Athens College*, www.athenscollege.edu.gr.

Fiore Architects, et al. "ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΥΠΟΥ." *Κτίριο Τεχνών Δ.Δασκαλόπουλος*, uploaded by Δημήτρης Δασκαλόπουλος, 15 July 2022, artsbuilding.gr/wp-content/uploads/2022/07/PR_ArtsBuilding-15.7.22_FINAL2.pdf.

► Όμιλος Οικουμενικών Σχέσεων και Όμιλος All in School Initiative

Όμιλος Οικουμενικών Σχέσεων και ο Όμιλος "All in School Initiative"

είχαν κατά τη φετινή χρονιά τη χαρά και την ικανοποίηση να διοργανώσουν και να πραγματοποιήσουν την καθιερωμένη επίσκεψή τους στην πόλη της Γενεύης.

Έτσι, στην έδρα πολλών διεθνών οργανισμών, από τις 4 έως τις 7 Μαρτίου 2025, είχαμε την ευκαιρία, με ομάδα μαθητών του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού, να επισκεφθούμε αρχικά την ιστορική έδρα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, το περίφημο *Palais des Nations*, όπου και ξεναγηθήκαμε επιμελώς σε όλους τους χώρους.

Επίσης, για ακόμη μία χρονιά, επισκεφθήκαμε την έδρα του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, το Μουσείο του Οργανισμού, και θαυμάσαμε τα εκθέματα που συγκινούν και προβληματίζουν σχετικά με τις δυσκολίες που αντιμετωπίσε και αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα στο πέρασμα των χρόνων.

Η ικανοποίησή μας ήταν πάρα πολύ μεγάλη που είχαμε πάλι τη χαρά και την τιμή να φιλοξενηθούμε, για άλλη μία φορά, στην Ελληνική Πρεσβεία, έδρα της Μόνιμης Αντιπρο-

σωπείας της χώρας μας στον Ο.Η.Ε., όπου μας επιφυλάχθηκε θερμή και εγκάρδια υποδοχή από τον κύριο Πρέσβη και το προσωπικό της. Μας παρουσίασαν διεξοδικά το έργο της ελληνικής διπλωματικής αποστολής και απάντησαν σε καίρια ερωτήματα των μαθητών, που συμμετείχαν ενεργά και με ενδιαφέρον στο διαδραστικό διάλογο που ακολούθησε.

Στη συνέχεια, επισκεφθήκαμε το ιστορικό *Palais Wilson*, έδρα της Ύπατης Αρμοστείας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, όπου και μας έγινε μία πολύ ενδιαφέρουσα και εμπειριστατωμένη παρουσίαση σχετικά με τον ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο της Αρμοστείας για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ακόμη, είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε την παλιά, ιστορικής σημασίας πόλη της Γενεύης, στην οποία βρίσκεται το σπίτι του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδας, Ιωάννη Καποδίστρια, το Μνημείο του Φιλελληνισμού, το Μνημείο της Μεταρρύθμισης, τον ιστορικό Καθεδρικό Ναό της πόλης, καθώς και το περίφημο παρεκκλήσι όπου λειτουργούσε ο Καλβίνος.

Την τελευταία μέρα της παρουσίας μας στην Ελβετία, είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε την παραλίμνια πόλη του Μοντρέ, που είναι ένα από τα σπουδαιότερα παραθεριστικά κέντρα της χώρας.

Η επίσκεψή μας έφθασε αισίως στο τέλος της, αφήνο-

ντάς μας έντονα συναισθήματα, εμπειρίες πολύτιμες και σίγουρα αξέχαστες. Ευελπιστούμε και του χρόνου να είμαστε σε θέση να υλοποιήσουμε την ίδια χρήσιμη και ωφέλιμη εκπαιδευτική δράση και ανανεώνουμε, γεμάτοι προσδοκίες, το ραντεβού μας για την επρχόμενη σχολική χρονιά.

Υπεύθυνοι Ομίλων: κ. Ε. Παγκράτης και κ. Α. Σπύρογλου
Συνοδός καθηγήτρια: κ. Α. Ρεντίφη

► Όμιλος Ιστορία και Πολιτισμός Αγίου Όρους

Στο πλαίσιο του Ομίλου «Ιστορίας και Πολιτισμού Αγίου Όρους», 28 μαθητές και 3 συνοδοί καθηγητές επισκεφθήκαμε το Άγιο Όρος από τις 5 έως τις 8 Φεβρουαρίου 2025.

Την 5^η Φεβρουαρίου αναχωρήσαμε αεροπορικά για τη Θεσσαλονίκη. Μεταφερθήκαμε οδικώς στην Ουρανούπολη και ακολούθως ακτοπλοϊκώς στη Δάφνη, το κύριο λιμάνι του Αγίου Όρους. Με λεωφορεία μεταβήκαμε στην Ιερά Μονή Παντοκράτορος. Μετά τον εσπερινό και την τράπεζα, ξεναγηθήκαμε από τον π. Θεόφιλο στο σκευοφυλάκιο του Μοναστηριού.

Την επόμενη ημέρα, μετά την ακολουθία, αναχωρήσαμε με λεωφορεία για τις Καρυές, την πρωτεύουσα του Αγίου Όρους. Επισκεφθήκαμε την Αθωνιάδα Σχολή, όπου και ξεναγηθήκαμε από τον Διευθυντή του σχολείου στις εγκαταστάσεις της. Ο ίδιος μάς ανέπτυξε την ιστορική διαδρομή και τη σημασία της στο πέρασμα των αιώνων.

Επειτα, προσκυνήσαμε στη Σκήτη του Αγίου Ανδρέα, γνωστή και ως Σεράι. Επισκεφθήκαμε την Ιερά Επιστάσια και ενημερωθήκαμε για το οργανωτικό και εκτελεστικό όργανο του Αγίου Όρους από τον Πρωτεπιστάτη της Ιεράς Κοινότητας. Στη συνέχεια, προσκυνήσαμε στο Ναό του Πρωτάτου με την περίφημη θαυματουργή εικόνα του «Άξιον Εστί» και τις απείρου κάλλους μοναδικές τοιχογραφίες. Ακολούθως, μεταβήκαμε στην Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου και προσκυνήσαμε στο Καθολικό την εικόνα της Παναγίας «Φοβερά Προστασία».

Επισκεφθήκαμε την Ιερά Επιστάσια και ενημερωθήκαμε για το οργανωτικό και εκτελεστικό όργανο του Αγίου Όρους από τον Πρωτεπιστάτη της Ιεράς Κοινότητας.

Στη συνέχεια, προσκυνήσαμε στο Ναό του Πρωτάτου με την περίφημη θαυματουργή εικόνα του «Άξιον Εστί» και τις απείρου κάλλους μοναδικές τοιχογραφίες. Ακολούθως, μεταβήκαμε στην Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου και προσκυνήσαμε στο Καθολικό την εικόνα της Παναγίας «Φοβερά Προστασία».

Ακολουθώντας το μονοπάτι, προσκυνήσαμε στο κελί της Παναγούδας, όπου εγκαταβιούσε ο Άγιος Παΐσιος. Έπειτα, κατευθυνθήκαμε πεζή στην Ιερά Μονή Ιβήρων, όπου ο π. Χριστοφόρος μάς ξενάγησε στο σκευοφυλάκιο της Μονής με τους θαυμάσιους θησαυρούς ανυπολόγιστης αξίας. Αργότερα, συνομιλήσαμε με τον προηγούμενο της Μονής, π. Βασίλειο Γοντικάκη, λόγιο κληρικό με ευρύ συγγραφικό έργο.

Την Παρασκευή, 6 Φεβρουαρίου, μετά τη Θεία Λειτουργία, μεταβήκαμε με λεωφορεία στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας, όπου Πατέρες της Μονής μάς μίλησαν για την ιστορία της και τα κειμήλια που φυλάσσονται σε αυτή. Αφού απολαύσαμε τη μοναδική θέα από τα μπαλκόνια της, αναχωρήσαμε για την Ιερά Μονή Ξενοφώντος. Μετά τον εσπερινό και το απόδειπνο, συνομιλήσαμε με τον Ηγούμενο της Μονής, π. Αλέξιο.

Το Σάββατο, 8 Φεβρουαρίου, συμμετείχαμε στη Θεία Λειτουργία. Ο π. Παΐσιος μάς ξενάγησε στο Αγιογραφείο της Μονής και μας εξήγησε τον τρόπο με τον οποίο αγιογραφούνται οι ιερές εικόνες. Αναχωρήσαμε από τη Μονή με πλοίο για την Ουρανούπολη και στη συνέχεια με λεωφορείο για το αεροδρόμιο «Μακεδονία», πλήρεις εμπειριών και συναισθημάτων.

Συνοδοί καθηγητές ήταν ο π. Ιωάννης Λάμπρου, ο κ. Αλέξανδρος Σπύρογλου και ο κ. Χρήστος Ζήκος.

Ελπίζουμε, πρώτα ο Θεός, να επαναληφθεί αυτή η ωφέλιμη και εποικοδομητική εκπαιδευτική επίσκεψη.

Model United Nations (MUN)

The MUN Club of Psychico College High School is a longstanding tradition that provides students with the opportunity to represent our School in a plethora of conferences both in Greece and abroad (the Hague, Netherlands) on a yearly basis.

The primary objectives of MUN are:

- Delving into how the actual UN, its various committees, organs, and practices operate and define the global arena,
- Exploring the concept of political coaching and the significant role of international organizations regarding security issues,

communication with both local and global MUN communities,

- Enhancing our students' public speaking and writing skills in English.

We are proud to state that our Psychico College General

High School & IB MUNners, delegates and student officers, participated in the following conferences and received a number of distinctions and honorable mentions:

■ 27th DSAMUN (German School of Athens, 18-20 October 2024)

■ GLOBAL MODEL WHO 2024 (WFUNA & WHO, Geneva, 29 October-1 November 2024, Team Advisors: Ms. A. Katsarou, Mr. D. Rozakis)

- Raising awareness on worldwide political, social, humanitarian, economic affairs, and studying thoroughly topics such as but not limited to human rights, sustainability, climate change, crisis management, democracy, war conflicts, humanitarian assistance,
- Developing our students' skills of communication, collaboration, negotiation, diplomacy, leadership, and followership,
- Strengthening our students' understanding of global citizenship as well as contact and meaningful

■ 19th CGSMUN (Costeas-Geitonas Athens, 6-8 December 2024)

■ 57th THIMUN (The Hague, 28-31 January 2025)

■ 14th PSMUN (Platon School Athens, 7-9 March 2025)

MUN Advisors: Ms. Evanthia Kavroulaki, Mr. Dimitris Rozakis

Ms. Kavroulaki and Mr. Rozakis were also in charge of the Club's afternoon meetings every Tuesday at the library where inexperienced MUNners were given the opportunity to further practice and prepare for all upcoming conferences.

Ο Όμιλος UNESCO έχει ως στόχο, μέσα από τις δράσεις του και τη συμμετοχή του σε εθνικά προγράμματα και διεθνή συνέδρια, να προωθήσει στα μέλη του τις αξίες και τις αρχές που καταγράφονται στο Σύνταγμα της UNESCO, κατοχυρώνονται στον Καταστατικό Χάρτη του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και περιλαμβάνονται στους 17 Στόχους για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη.

Αναλυτικότερα, οι μαθήτριες και οι μαθητές του Γενικού Λυκείου και του IBDP καθ' όλη τη διάρκεια του έτους διερευνήσαν την προτεινόμενη από το Ελληνικό Δίκτυο Συνδεδεμένων Σχολείων με την UNESCO (ASPnet/ Associated Schools Project Network) θεματική «Κλιματική Αλλαγή & Λειψυδρία», συνθέτοντας και παρουσιάζοντας τις εργασίες τους. Στο πλαίσιο αυτό, ο Όμιλος συμμετείχε στο Διασχολικό – Κολlegιακό Συνέδριο

Ομίλων UNESCO 2025 (19 & 21 Φεβρουαρίου 2025) και στο 23^ο Συμπόσιο Σχολείων μελών του Δικτύου ASPnet της UNESCO (27 Φεβρουαρίου 2025), του οποίου τη διοργάνωση ανέλαβε η Ελληνογαλλική Σχολή Ουρσουλινών.

Ομάδα, επίσης, του Ομίλου μας (Λύκειο και IB Κολlegίου Ψυχικού) συμμετείχε στο 6^ο Διεθνές Συμπόσιο Νέων για την Παγκόσμια Πολιτιστική Κληρονομιά (www.worldyouthsymposium.com), το οποίο διεξήχθη στην Αθήνα (Νέο Μουσείο της Ακρόπολης) και το Λουτράκι Κορινθίας [στις εγκαταστάσεις του ξενοδοχείου Ramada Loutraki Posseidon Resort (26-30 Μαρτίου 2025)]. Το θεματικό πεδίο στο οποίο εντάχθηκε η παρουσίαση του Ομίλου ήταν: "Arts & Cultural Heritage: Arts in Ancient Greece", ενώ η αντιπροσωπευτική ομάδα μελέτησε και παρουσίασε την Αρχαία Ελληνική Γλυπτική στο Αμφιθέατρο του Μουσείου της Ακρόπολης.

Κατά τις ημέρες διεξαγωγής του συμποσίου τα μέλη μας είχαν την ευκαιρία να εργαστούν σε Ειδικές Επιτροπές και να παρουσιάσουν στην Ολομέλεια του Συμποσίου τα αποτελέσματα της έρευνάς τους, καθώς και τις προτάσεις τους για την αύξηση της παγκόσμιας ευαισθητοποίησης μέσω της επαφής της παγκόσμιας μαθητικής κοινότητας με τις τέχνες και την πολιτισμική κληρονομιά.

Ακόμη, κατά το τρέχον σχολικό έτος, ο Όμιλος συμμετείχε για πρώτη φορά στην εκπαιδευτική δράση «Υιοθεσία Αρχαίου Θεάτρου: Μαθητές ξεναγούν μαθητές στα αρχαία θέατρα» που οργανώνει το πολιτιστικό σωματείο «Διάζωμα» (www.diazoma.gr). Στο πλαίσιο του προγράμματος, ο Όμιλος με ιδιαίτερη χαρά και επιθυμία ανέλαβε «να υιοθετήσει» το Αρχαίο Θέατρο της Δωδώνης (Ήπειρος), να ερευνήσει για την κατασκευή, την επιλογή του τόπου, την ιστορική εξέλιξη και τη σημασία του μνημείου και να αναδείξει το σημαντικό αυτό πολιτισμικό τοπίο της περιοχής μέσα από μία ψηφιακή, διαδραστική ξενάγηση και περιήγηση, την οποία μπορούν όλα τα σχολεία – μέλη του προγράμματος να επισκεφθούν ηλεκτρονικά στην ψηφιακή πλατφόρμα “Generation D” (<https://diazoma.gr/generationd/#/>).

Ιδιαίτερη στιγμή του Ομίλου αποτέλεσε η επίσημη εκδήλωση που διοργανώθηκε στο πλαίσιο του εορτασμού των

100 ετών λειτουργίας του Σχολείου μας και διεξήχθη κατά τη δεύτερη ημέρα του Πανηγυριού 2025 στον χώρο της Κεντρικής Βιβλιοθήκης του campus Ψυχικού (Σάββατο, 5 Απριλίου 2025). Μέλη του Ομίλου παρουσίασαν αναλυτικά το έργο μας για το τρέχον σχολικό έτος και υποδέχθηκαν στο βήμα τις επίσημες καλεσμένες, την κυρία Βέρα Δηλάρη, Εθνική Συντονίστρια Δικτύου ASPnet Συνδεδεμένων Σχολείων UNESCO (Υπ. Παιδείας, Θρησκευμάτων & Αθλητισμού) και την κυρία Μαίρη Μπελογιάννη, Υπεύθυνη του Προγράμματος της Υιοθεσίας Αρχαίων Θεάτρων (Σωματείο «Διάζωμα»). Οι κυρίες παρακολούθησαν με προσοχή τα αποτελέσματα της προσπάθειας των μαθητών και εξέηραν τη σημασία των δράσεων του Ομίλου για την αφύπνιση, τη διαρκή ευαισθητοποίηση της μαθητικής κοινότητας στα ζητήματα της πολιτιστικής μας κληρονομιάς καθώς και την ανάδειξη βιώσιμων και αειφόρων τρόπων προστασίας της.

Ολοκληρώσαμε τις εργασίες του Ομίλου μας ανανεώνοντας το ραντεβού μας για την επόμενη σχολική χρονιά, προκειμένου να εντείνουμε τις προσπάθειές μας και να συμμετέχουμε σε ακόμη περισσότερες δράσεις και συνέδρια εντός και εκτός συνόρων.

Καθηγητές – Σύμβουλοι:

κ. Σ. Δεληδάκη, κ. Δ. Ροζάκης

► Όμιλος Βουλής των Εφήβων

«Στα όρια ενός κόσμου που διαρκώς αλλάζει»

Η Βουλή των Εφήβων, το εκπαιδευτικό αυτό πρόγραμμα που διοργανώνεται σε ετήσια βάση από το Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων, σε συνεργασία

ανθρώπινης δράσης αποτέλεσε μεγάλη πρόκληση για τους μαθητές /-τριες που συμμετείχαμε στον Όμιλο της Βουλής των Εφήβων.

με το Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, λειτούργησε και κατά τη φετινή σχολική χρονιά 2024 -2025 με μαθητές /-τριες του Λυκείου του Κολλεγίου Ψυχικού και συντονίστρια καθηγήτρια την κ. Ειρήνη Μπαλαδάκη. Ο Όμιλος αυτός, για άλλη μία φορά, εργάστηκε με συνέπεια, υπευθυνότητα αλλά και... πολλή φαντασία και δημιουργικότητα! Η βασική θεματική ενότητα για φέτος «**Στα όρια ενός κόσμου που διαρκώς αλλάζει**» χαρακτηρίστηκε από όλην την ομάδα ως επίκαιρη και... άκρως ενδιαφέρουσα! Κι αυτό, γιατί στην σύγχρονη κοινωνία οι εξελίξεις δεν είναι πάντα ευχάριστες και τα ανθρώπινα επιτεύγματα, πέρα από τον θαυμασμό, γεννούν και ερωτήματα ως προς την ανεξέλεγκτη αξιοποίησή τους. Ο προβληματισμός, λοιπόν, σχετικά με την οριοθέτηση της

Αφίσα Κωνσταντίνου Δρετάκη

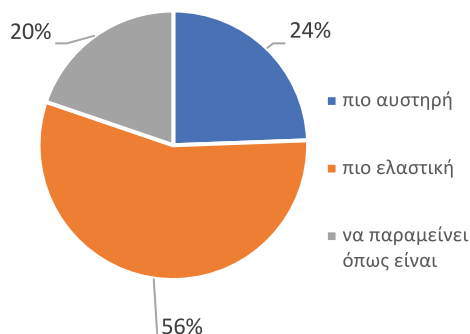
συνεργασίας. Διαπιστώσαμε την σημασία των ορίων, που τίθενται μέσω των δημοκρατικών νόμων, καθώς μόνο έτσι η ελευθερία αναγνωρίζεται ως καθολικό δικαίωμα.

Ως αφορμή του προβληματισμού μας, αξιοποιήθηκε υλικό από ταινίες, αφίσες και κείμενα, που προκάλεσε το ενδιαφέρον μας και προσανατόλισε τις συζητήσεις μας στην ουσία του θέματος.

Μέσα από παιχνίδια «ρόλων», αφηγήσεις, ερωτήσεις και βιωματικές ιστορίες, αναζητήσαμε τα όρια στο Σπίτι, στο Σχολείο, στον Αθλητισμό, στις Τέχνες, στην Επικοινωνία (Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης) και στην Πολιτική. Παραδείγματα ερωτήσεων που απέβλεπαν στον προβληματισμό μας και πυροδότησαν ενδιαφέρουσες συζητήσεις ήταν:

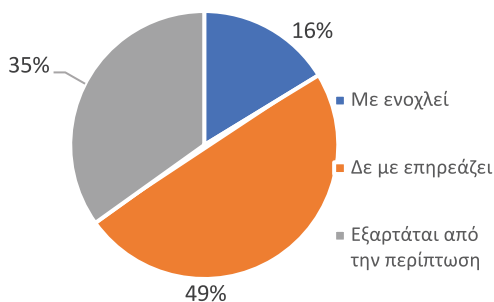
Πιστεύετε ότι η σχολική πολιτική για τα κινητά τηλέφωνα πρέπει να είναι

πιο αυστηρή
πιο ελαστική
να παραμείνει όπως είναι

Πώς νιώθετε όταν κάποιος μαθητής παραβιάζει τους κανόνες;

Με ενοχλεί
Δε με επηρεάζει
Εξαρτάται από την περίπτωση

Σελιδοδείκτης

- Τι είναι για εσάς η οικογένεια; Ποιες εκδοχές της μπορείτε να φανταστείτε; Η αγάπη επιτρέπει τα πάντα; Μπορούν οι γονείς και τα παιδιά να είναι φίλοι;
- Ποιος ο ρόλος των Μαθητικών Κοινοτήτων στη διασφάλιση των ορίων μέσα στο σχολείο;
- Υπάρχει κάποιο σημείο/κάποιο όριο πέρα από το οποίο ο αθλητισμός παύει να έχει τα οφέλη που γνωρίζουμε; Ποιο είναι το σημείο/όριο αυτό; Πώς μπορούμε να το προσδιορίσουμε; Τι μπορούμε να κάνουμε για να μην το ξεπεράσουμε;
- Υπάρχουν όρια στις Τέχνες; Εάν ναι, ποιος τα καθορίζει και με ποια κριτήρια; Αυτό που θεωρώ εγώ ως Τέχνη, είναι για όλους Τέχνη;
- Τι σημαίνει «εκφράζομαι ελεύθερα» στις πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης; Υπάρχουν και ποια είναι τα όρια μεταξύ ελευθερίας της έκφρασης και της ατομικής ευθύνης στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τα ΜΜΕ;

Πέρα από τις συζητήσεις μας, η φετινή Συμμετοχική Δράση, που ολοκλήρωσε τις εργασίες του Ομίλου μας συμφωνήσαμε να είναι η δημιουργία ενός ερωτηματολογίου που θα απευθυνόταν στους συμμαθητές/-τριές μας με σκοπό να διερευνήσουμε τις απόψεις τους σχετικά με τους κανόνες σχολικής ζωής. Δόθηκε, σε κάποια τμήματα της Α' και Β' Λυκείου και, σίγουρα, δεν απηχεί τις θέσεις του συνόλου της Μαθητικής Κοινότητας του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού. Παρόλα αυτά, οι απαντήσεις των συμμαθητών μας ανέδειξαν ενδιαφέροντα ζητήματα. Παραθέτουμε μερικά από αυτά:

- θεωρούν το πλαίσιο της σχολικής ζωής πιεστικό, κάποιες φορές, αν και αναγνωρίζουν ότι αυτό συμβάλλει στη διατήρηση της τάξης και της ισότιμης μεταχείρισης,
- ενοχλούνται και οι ίδιοι αλλά όχι σε μεγάλο ποσοστό, όταν ένας συμμαθητής τους παραβιάζει τους κανόνες,
- δυσκολεύτηκαν να αποδεχτούν τον νέο κανονισμό για τα κινητά τηλέφωνα αλλά παραδέχονται ότι τους βοηθάει στην προσήλωσή τους στο μάθημα και στην αξιοποίηση περισσότερου χρόνου με τους συμμαθητές τους.

Αφίσα Νιόβης Καράκογλου

Πέρα από το ερωτηματολόγιο, δημιουργήσαμε ευφάνταστους σελιδοδείκτες, οι οποίοι διατέθηκαν στο Πανηγύρι, αλλά και αφίσες, με στόχο να τονίσουμε την σημασία των ορίων στη ζωή μας.

Στο τέλος των εργασιών μας, από όλα τα μέλη ψηφίστηκαν και επιλέχθηκαν οι εκπρόσωποι του Σχολείου μας στην κο' Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων, που θα πραγματοποιηθεί στις αρχές Ιουλίου στο Ελληνικό Κοινοβούλιο:

Τακτική βουλευτής: Καράκογλου Νιόβη, Α4

Αναπληρωματικός βουλευτής: Κώστας Σταύρος, Α4

Πολλά συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά για τη συμμετοχή τους στον Όμιλο!

Κωνσταντίνος Δρετάκης, Β2

Σελιδοδείκτης

Όμιλος Harvard Model Congress Europe (HMCE)

This year, for the eighth consecutive time, Psychico College participated in the Harvard Model Congress Europe (HMCE), which took place in Brussels from March 13 to 15, 2025. HMCE is organized by students of Harvard University and offers high school students from around the world the opportunity to take part in simulations of international organizations (e.g. G20, WHO, UNHCR) and U.S. institutional bodies (such as the Senate Foreign Relations and Senate Judiciary Committees).

This year's event gathered more than 300 students from countries such as Greece, France, the United States, Canada, Germany, Italy, and Spain. Psychico College was represented by 20 students from both the Geniko Lykeion and the IBDP, who stood out for their integrity, creativity, and the high quality of their contributions.

The school's delegation achieved notable success, with students receiving five honors:

- **Danae Tatsopoulou:** Best Delegate – Media Committee
- **Afroditi Christodoulou:** President's Award & Honorable Mention
- **Eleni Zampeli:** Honorable Mention
- **Nefeli Makridi:** Honorable Mention

Participation in the conference offered students a unique opportunity to develop valuable skills such as public speaking, critical thinking, negotiation, and teamwork, through realistic conditions that simulated political and diplomatic processes on an international level. Beyond the academic challenge, the conference also served as a cultural experience, as participants had the chance to visit key landmarks in Brussels as well as the Museum of European History, further deepening their understanding of European institutions and shared historical journey.

The preparation of the team was supported by the guidance of Ms. Alexandra Vlahou and Ms. Koralia Georgakopoulou, who mentored the students consistently throughout the preparation period as well as during the conference.

Psychico College's participation in HMCE 2025 reaffirms, once again, its commitment to delivering high-quality education with an international scope—an education that fosters active citizenship, intercultural dialogue, and the personal growth of its students.

Όμιλος Cern

Επιστημονική Αποστολή στον κόσμο της έρευνας και της καινοτομίας

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και αυτή τη χρονιά το Λύκειο του Κολλεγίου Ψυχικού επισκέφτηκε το CERN στη Γενεύη της Ελβετίας. Η επίσκεψη πραγματοποιήθηκε από τις 28 έως τις 31 Ιανουαρίου 2025.

Η ομάδα μας αποτελείτο από 30 μαθητές του Γενικού Λυκείου και του IB και από τρεις εκπαιδευτικούς: τον κ. Γιώργο Διπλάρη (αρχηγό), τον κ. Αντώνη Αποστόλου και την κ. Ελένη Τζάρου.

Την πρώτη ημέρα, επισκεφτήκαμε το CERN, το μεγαλύτερο εργαστήριο Φυσικής στοιχειωδών σωματιδίων στον κόσμο. Εκεί, ξεναγηθήκαμε από Έλληνες ερευνητές, οι οποίοι μας εξήγησαν το σκοπό των πειραμάτων τους, τα προσδο-

κώμενα αποτελέσματα και τη σημασία τους. Η ημέρα περιελάμβανε και επίσκεψη στο CMS, ένα από τα τέσσερα μεγάλα πειράματα που υπάρχουν εκεί. Όλα ήταν πραγματικά εντυπωσιακά.

Τη δεύτερη ημέρα επισκεφτήκαμε το σύγχροτρο ESRF στη Grenoble της Γαλλίας. Εκεί γίνεται έρευνα με παραγωγή ακτίνων X μέσω της κυκλικής κίνησης ηλεκτρονίων στον αντίστοιχο επιταχυντή.

Την ίδια μέρα, επισκεφτήκαμε και το ILL, έναν πυρηνικό αντιδραστήρα, ο οποίος τροφοδοτεί με ηλεκτρική ενέργεια το campus και ένα μέρος της πόλης της Grenoble.

Την τρίτη και τελευταία ημέρα, επισκεφτήκαμε το πολυτεχνείο ETH στη Ζυρίχη, και πιο συγκεκριμένα τη Σχολή των Χημικών Μηχανικών, όπου ξεναγηθήκαμε στα εργαστήρια της Σχολής και παρακολουθήσαμε μια εξαιρετική παρουσίαση από Έλληνες μεταδιδακτορικούς φοιτητές που εργάζονται εκεί.

Είναι πάντοτε μια εξαιρετική επίσκεψη, στην οποία οι μαθητές έρχονται σε επαφή με τη βασική έρευνα που τους επιτρέπει να έρθουν κοντά στον πολύ όμορφο κόσμο των Θετικών Επιστημών.

► Όμιλος Science in Europe

Εκπαιδευτική επίσκεψη στη Γερμανία

Δεκαπέντε μαθητές και μαθητρίες της Α' Λυκείου του Κολλεγίου Ψυχικού, συνοδευόμενοι από τις καθηγήτριες κ. Μ. Βλάχου και κ. Δ. Κοντοσταυλάκη, ταξιδέψαμε στη Γερμανία το διάστημα 9- 13 Μαρτίου 2025. Κύριος σκοπός του ταξιδιού μας

ήταν η επίσκεψη σε κορυφαία ερευνητικά κέντρα της Χαϊδελβέργης και του Ντάρμστατ και η επαφή μας με τις σύγχρονες εξελίξεις στον χώρο της επιστήμης και της τεχνολογίας.

Στην ευρύτερη περιοχή του Ντάρμστατ, ενός ταχύτατα αναπτυσσόμενου επιστημονικού και τεχνολογικού κόμβου, επισκεφθή-

καμε δύο σημαντικούς φορείς: το GSI-FAIR (Facility for Antiproton and Ion Research) και τον ευρωπαϊκό μετεωρολογικό οργανισμό EUMETSAT. Το FAIR, ένα από τα σημαντικότερα ερευνητικά έργα διεθνώς στον τομέα της φυσικής των σωματιδίων, αποσκοπεί στη μελέτη της ύλης και στην ανακάλυψη νέων χημικών στοιχείων. Κατά την επίσκεψή μας, ξεναγηθήκαμε στους χώρους του και ενημερωθήκαμε για τις τελευταίες εξελίξεις στην έρευνα βαρέων ιόντων και αντιπρωτονίων. Στο EUMETSAT είχαμε την ευκαιρία να συναντήσουμε τον μηχανικό κ. Α. Βαβούση, ο οποίος μας παρουσίασε τον τρόπο λειτουργίας των μετεωρολογικών δορυφόρων και τον ρόλο τους στην πρόγνωση του καιρού και την παρακολούθηση της κλιματικής αλλαγής.

Στη Χαϊδελβέργη επισκεφθήκαμε το Πανεπιστήμιο της πόλης, όπου παρακολουθήσαμε την έκθεση Ανατομίας με ιστορικά ανατομικά μοντέλα, παλαιά ιατρικά εργαλεία και σπάνια τεκμήρια από τη διδασκαλία της ιατρικής. Ιδιαίτερα αξέχαστη εμπειρία αποτέλεσε η επίσκεψή μας στο Ευρωπαϊκό Εργαστήριο Μοριακής Βιολογίας (EMBL), έναν από τους κορυφαίους ερευνητικούς οργανισμούς παγκοσμίως στον τομέα των βιοεπιστημών. Στο EMBL, που εδρεύει στην Χαϊδελβέργη και διαθέτει παραρτήματα σε πέντε ακόμα ευρωπαϊκές πόλεις, ξεναγηθήκαμε από τη Δρ. Κουμουτσή στα εργαστήρια Genomics Core Facility και Microbial

Automation and Culturomics. Εκεί, γνωρίσαμε διακεκριμένους/ες ερευνητές και ερευνήτριες και ήρθαμε σε επαφή με καινοτόμες τεχνικές και τεχνολογικά εργαλεία, τα οποία εφαρμόζονται σε σύγχρονα επιστημονικά ερωτήματα. Η επίσκεψή μας στο EMBL ολοκληρώθηκε με τη συμμετοχή μας σε εκπαιδευτικό πρόγραμμα για την τεχνητή νοημοσύνη στο Imaging Center του οργανισμού, καθώς και με περιήγηση στη διαδραστική έκθεσή του.

Στο πλαίσιο του πολιτιστικού μέρους του ταξιδιού, επισκεφθήκαμε τη Φρανκφούρτη, όπου ξεναγηθήκαμε στο Μουσείο Τέχνης Städel και παρακολουθήσαμε την περιοδική έκθεση "Rembrandt: Masterpieces from Amsterdam". Ο πίνακας *Το μάθημα ανατομίας του Δρ. Τουλπ* αποτέλεσε αφετηρία για προβληματισμό και συζήτηση γύρω από τη στενή και διαχρονική σχέση επιστήμης και τέχνης.

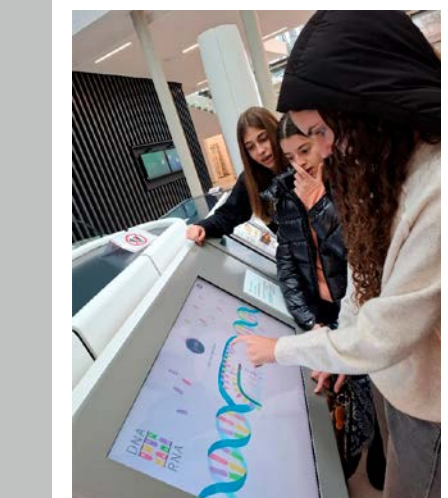
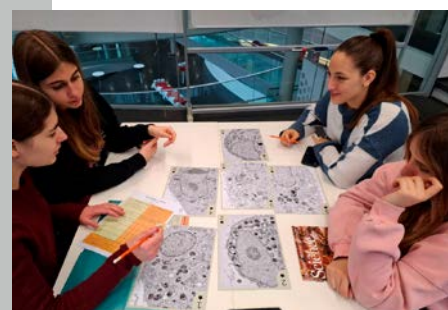
Κατά τη διαμονή μας στη Χαϊδελβέργη, είχαμε επίσης την ευκαιρία να περιηγηθούμε στην πόλη, γνωστή για τη γραφικότητά της και το ιστορικό Κάστρο. Στο Κάστρο επισκεφθήκαμε το Γερμανικό Μουσείο Φαρμακευτικής, το οποίο αποτυπώνει την εξέλιξη της φαρμακευτικής και της ιατρικής επιστήμης από το Μεσαίωνα έως σήμερα.

Τέλος, το ταξίδι μας έκλεισε με μια σημαντική στάση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Στρασβούργο, το οποίο επισκεφθήκαμε κατά τη διάρκεια Ολομέλειας. Παρακολουθήσαμε μέρος των συνεδριάσεων και συμμετείχαμε σε διαδραστική παρουσίαση για τη λειτουργία, τους στόχους και τις δράσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η επίσκεψή μας ολοκληρώθηκε με σύντομη περιήγηση στο ιστορικό κέντρο της πόλης, προσφέροντάς μας την ευκαιρία να βιώσουμε την πολιτισμική πολυμορφία της ευρωπαϊκής ταυτότητας.

Οι μαθητές/-τριες που συμμετείχαμε: Αναστασοπούλου Ι., Γαϊτάνη Σ., Γιαννάκης Ν., Ζιούλη Ε., Καραλάκη Κ., Κουρνώτη Α., Μεταλληνού Ρ., Μπάου Ν., Νικολακόπουλος Κ., Πετρόπουλος Κ., Ράπτης Λ., Ρήγα Μ., Ριζοπούλου Α., Ρόδη Ε., Σάρρα Α.

Υπεύθυνες καθηγήτριες:

κ. Μ. Βλάχου, κ. Δ. Κοντοσταυλάκη

Η Φύση μέσα από το Φακό των Μαθητών του Περιβαλλοντικού Ομίλου του ΛΚΨ “Recycle Today”

Οι μαθητές του Recycle Today αποτύπωσαν με τον φακό τους τη μαγεία της φύσης, αναδεικνύοντας την ομορφιά της αλλά και την ευθύνη που έχουμε να την προστατεύσουμε. Από τον έναστρο ουρανό και τις άγριες βουνο-

κορφές, έως τα κρυμμένα θαύματα της άγριας ζωής, κάθε φωτογραφία είναι ένα μήνυμα: η Γη είναι το σπίτι μας και χρειάζεται τη φροντίδα μας. Με τη δύναμη της εικόνας, ας εμπνευστούμε όλοι ώστε να γίνουμε μέρος της αλλαγής!

Η ΑΓΡΙΑ ΦΥΣΗ ξέρει να προσαρμόζεται, ... Ο βασιλιάς της σαβάνας «καμουφλάρεται» στη φύση που τον στηρίζει, αλλά αυτή η ισορροπία κινδυνεύει από την ανθρώπινη δραστηριότητα. Η αποψίλωση των δασών και η κλιματική αλλαγή περιορίζουν το φυσικό περιβάλλον. Ας προστατεύσουμε τα οικοσυστήματα, πριν εξαφανιστούν, όχι μόνο τα άγρια ζώα, αλλά και το μέλλον μας.

Δημήτρης Παναγιωτίδης, Α6

Ο ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ, σύμβολο δύναμης και αρμονίας, μας θυμίζει πόσο πολύτιμο είναι το νερό για τη ζωή. Όμως, η ρύπανση και η υπερεκμετάλλευση των υδάτινων πόρων απειλούν αυτό το θαύμα της φύσης. Ας προστατεύσουμε τα νερά μας, ώστε να συνεχίσουν να ρέουν καθαρά και ελεύθερα για τις επόμενες γενιές.

Αντώνιος-Ερρίκος Σακέλλης, Α6

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ έναστρο ουρανό, η θάλασσα ψιθυρίζει την ιστορία της αιωνιότητας. Όμως, η φωτορύπανση απειλεί τη φυσική ομορφιά του κόσμου μας. Αν δεν προστατεύσουμε τη νύχτα, θα χάσουμε τον ουρανό μας. Ας μειώσουμε το φως που κρύβει τα αστέρια και ας διαφυλάξουμε την ομορφιά της φύσης για τις επόμενες γενιές.

Λυδία Παπασπυρίδη, Α6

ΤΑ ΒΟΥΝΑ στέκονται αγέρωχα, φύλακες της φύσης και της ιστορίας. Όμως, η αποψίλωση των δασών και η κλιματική αλλαγή απειλούν αυτήν την αρμονία. Οι πνεύμονες του πλανήτη μας χρειάζονται προστασία, ώστε οι μελλοντικές γενιές να απολαμβάνουν την ίδια ομορφιά. Ας σεβαστούμε και ας διατηρήσουμε τα βουνά μας ανέγγιχτα, όπως μας τα χάρισε η φύση.

Κωνσταντίνος Νικολακόπουλος, Α6

Υπεύθυνοι καθηγητές: κ. Μ. Γαλερός, κ. Β. Δημόπουλος

► Όμιλος Νεανικής Επιχειρηματικότητας

Στο πλαίσιο του προγράμματος «Εικονική Επιχείρηση» του Σωματείου “Επιχειρηματικότητα Νέων (JA GREECE/ΣΕΝ)”, ο Όμιλος Νεανικής Επιχειρηματικότητας του Λυκείου Κολlegίου Ψυχικού το 2024-2025 ίδρυσε την εικονική επιχείρηση I – DOLLS. Όραμά μας είναι, μέσω του παιχνιδιού, τα παιδιά να αγκαλιάσουν τη διαφορετικότητα των άλλων, ώστε να ανακαλύψουν και να αγαπήσουν τη δική τους.

Η I-DOLLS στοχεύει στην αντιμετώπιση δύο σημαντικών ζητημάτων που επηρεάζουν την ανάπτυξη των παιδιών: τη χαμηλή αυτοεκτίμηση και την έλλειψη αποδοχής της διαφορετικότητας. Η χαμηλή αυτοεκτίμηση στα παιδιά συχνά προκύπτει από αρνητικές εμπειρίες, συγκρίσεις, έλλειψη αποδοχής και αυστηρή κριτική. Συνδέεται άμεσα με τη δυσκολία αποδοχής της διαφορετικότητας, οδηγώντας σε προκαταλήψεις και κοινωνικό αποκλεισμό. Αυτό υπονομεύει την ενσυναίσθηση και τη συνοχή της κοινωνίας.

Θέλουμε να δημιουργήσουμε κάτι που θα βοηθήσει τα

παιδιά να αγαπήσουν τη μοναδικότητά τους και να δουν τη διαφορετικότητα ως δύναμη. Επιλέξαμε το παιχνίδι ως το ιδανικό μέσο, καθώς αποτελεί τον πιο φυσικό και αποτελεσματικό τρόπο μάθησης για τα παιδιά. Μέσα από αυτό, στοχεύουμε να διαμορφώσουμε έναν κόσμο όπου η διαφορετικότητα δεν οδηγεί σε περιθωριοποίηση, αλλά γίνεται αφορμή για ενδυνάμωση και αποδοχή.

Σε αντίθεση με τα περισσότερα παιχνίδια που προβάλλουν τέλειες, συμμετρικές φιγούρες, αποκομμένες από την ποικιλία της πραγματικής ζωής, η I-DOLLS (Inclusion Dolls) καινοτομεί ανατρέποντας τα στερεότυπα. Δεν δημιουργούμε «τέλεια» ζωάκια – αντιθέτως, σχεδιάζουμε χαρακτήρες με ιδιαιτερότητες και στοχεύουμε σε μια ολιστική εμπειρία που συνδυάζει το παιχνίδι με αφήγηση, συναισθηματική σύνδεση και εκπαίδευση στην αποδοχή.

Πιο συγκεκριμένα, σχεδιάσαμε και κατασκευάσαμε μοναδικά ζωάκια από ανακυκλώσιμα και υποαλλεργικά υλικά, ενσωματώνοντας χαρακτηριστικά που συχνά συνδέονται με κοινωνική απομόνωση ή χαμηλή αυ-

τοεκτίμηση. Κάθε ήρωας πρωταγωνιστεί σε ένα διδακτικό παραμύθι που αναδεικνύει τη διαφορετικότητά του ως πηγή δύναμης και προάγει την ενσυναίσθηση και την αυτοαποδοχή. Επιπλέον, μέσω της ιστοσελίδας μας, τα παιδιά (3-8 ετών) μπορούν να διαβάσουν ή να ακούσουν τις ιστορίες των ηρώων σε μορφή audiobook, και επειδή η γνώση γίνεται πιο γλυκιά με μια λιχουδιά, κάθε ήρωας συνοδεύεται και από το δικό του χειροποίητο μπισκότο.

Όλα τα στάδια – από τη σύλληψη των ηρώων και την επιλογή των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους, μέχρι τη συγγραφή των παραμυθιών και τον σχεδιασμό της εμπορικής μας ιστοσελίδας – υλοποιήθηκαν εξολοκλήρου από τα μέλη της μαθητικής μας επιχείρησης.

Αναγνωρίζοντας το κενό που υπάρχει στην εγχώρια αγορά για την κατασκευή λούτρινων παιχνιδιών βάσει πρωτότυπων σχεδίων, θέσαμε ως προτεραιότητα τον εντοπισμό ενός αξιόπιστου παραγωγικού συνεργάτη στην Ελλάδα. Παρά τις περιορισμένες επιλογές – καθώς τα περισσότερα λούτρινα εισάγονται, κυρίως από την Ασία – κα-

ταφέραμε, έπειτα από επίμονη αναζήτηση, να συνεργαστούμε με ελληνική μονάδα παραγωγής, η οποία αποδέχτηκε την πρόκληση να υλοποιήσει τα σχέδιά μας με ακρίβεια και σεβασμό στην αρχική μας σύλληψη. Η προσπάθειά μας δεν θα είχε ολοκληρωθεί χωρίς τη στήριξη και την πολύτιμη συμβολή όλων όσοι πίστεψαν σε εμάς και το έργο μας.

Θερμές ευχαριστίες απευθύνουμε στις καθηγήτριες κ. Α. Αναγνώστου (Υποδιευθύντρια Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού) και κ. Ε. Μπαλαδάκη, καθώς και στους καθηγητές κ. Β. Δημόπουλο και κ. Π. Καραστάθη, για την αμέριστη καθοδήγησή τους, την επιμέλεια των κειμένων και τη συμμετοχή τους στην ηχογράφηση των παραμυθιών. Ιδιαίτερη μνεία αξίζει στον κ. Πολίτη για τη σημαντική συμβολή του τόσο στις ηχογραφήσεις όσο και στην επιμέλεια της ιστοσελίδας μας. Θα θέλαμε επίσης να ευχαριστήσουμε τη συμμαθήτριά μας, Αλκμήνη Παναγοπούλου, για την ψηφιακή αποτύπωση των ηρώων μας, η οποία έδωσε μορφή και ζωή στη φαντασία μας.

Ευχαριστούμε θερμά τον Σύμβουλο-Εθελοντή του προγράμματος, κ. Γιώργο Ηγουμενάκη, για τις πολύτιμες συμβουλές του, καθώς και τους καθηγητές μας κ. Θ. Καραμήτσα, κ. Π. Στατήρη και την κ. Ε. Δουλαδέλη για την αδιάκοπη υποστήριξή τους σε κάθε μας βήμα.

Στην **I-DOLLS** προσπαθούμε για έναν κόσμο πιο συμπεριληπτικό, φωτεινό και αληθινό!

Ευγενία Στεργίου
CEO I-DOLLS

Διάκριση Μαθητών του Κολλεγίου Ψυχικού στην Οικονομική Ολυμπιάδα 2025

Με ιδιαίτερη χαρά και υπερηφάνεια ανακοινώνεται η σημαντική διάκριση μαθητών και μαθητριών του Κολλεγίου Ψυχικού στον διεθνή διαγωνισμό Οικονομική Ολυμπιάδα 2025, ο οποίος τελεί υπό την αιγίδα της Τράπεζας της Ελλάδος και διοργανώνεται σε 23 χώρες, με στόχο την ενίσχυση των γνώσεων και δεξιοτήτων των νέων στον τομέα των οικονομικών επιστημών.

Κατά την πρώτη φάση του διαγωνισμού, τον Σχολικό Γύρο (17-21 Φεβρουαρίου 2025), συμμετείχαν συνολικά 16 μαθητές και μαθήτριες του Σχολείου μας. Από αυτούς, επτά προκρίθηκαν στον Περιφερειακό Γύρο (7-13 Απριλίου 2025), επιδεικνύοντας υψηλό επίπεδο κατανόησης και αναλυτικής σκέψης.

Στην τελική φάση της Οικονομικής Ολυμπιάδας, η οποία θα πραγματοποιηθεί μετά την ολοκλήρωση των Πανελλήνιων Εξετάσεων, δύο μαθητές/μαθήτριες του Κολλεγίου Ψυχικού θα εκπροσωπήσουν το σχολείο σε εθνικό επίπεδο, διεκδικώντας μια θέση στη διεθνή αποστολή.

Ομάδα Οικονομικής Σκέψης

Η Ομάδα Οικονομικής Σκέψης απευθύνεται σε μαθητές και μαθήτριες Α' Λυκείου και στοχεύει στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων και των γνώσεών τους στο πεδίο των οικονομικών. Η Ομάδα Οικονομικής Σκέψης στοχεύει επίσης

- στην ενίσχυση του ενδιαφέροντος των μαθητών και των μαθητριών Λυκείου για οικονομικά θέματα και ειδικότερα για τον χρηματοπιστωτικό εγγραμματισμό.
- στην αναζήτηση υποσχόμενων μελλοντικών οικονομολόγων και την ενθάρρυνσή τους στις μετέπειτα σπουδές τους.
- στη σύνδεσή τους με διαπρεπείς οικονομολόγους στο ακαδημαϊκό και επιχειρηματικό πεδίο.

Οι δεκαεπτά μαθητές/τριες του Σχολείου μας, προετοιμάστηκαν και έλαβαν μέρος στον Όγδοο Εθνικό Διαγωνισμό Γνώσεων για το Χρήμα - European Money Quiz της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών, που πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά στις 19 Μαρτίου 2025.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μετάφραση:

Γιώργης Γιατρομανωλάκης

Σκηνοθεσία:

Χρήστος Γαλίτης - Βασιλική Καρκαντζού

Σκηνογραφία / Κοστούμια:

Χρήστος Γαλίτης - Βασιλική Καρκαντζού

Επιμέλεια κίνησης Χορού:

Άρτεμις Ιγνατίου

Μουσική διδασκαλία:

Χρήστος Γαλίτης

Κονσόλα ήχου-τεχνική υποστήριξη:

Άγγελος Καλτσής

Μακιγιάζ:

Δανάη Μπολιώτη

Κατασκευή σκηνικού:

Πάρις Πανταλέων

Δημιουργία αφίσας:

Λένα Παχυνιώτη

Φωτογραφίες/Δημιουργικό:

Μιχάλης Κύρκος

Πρόγραμμα:

Βασιλική Καρκαντζού

ΠΛΟΥΤΟΣ

του Άριστοφάνη

1936-2025: Το σήμερα συναντά το χθες

Ο «Πλούτος» παρουσιάστηκε στο Θέατρο Χωρέμη για πρώτη φορά τον Απρίλιο του 1936 από έναν ενθουσιώδη νεαρό καθηγητή Αγγλικών, που θα αναγνωριζόταν διεθνώς, χρόνια αργότερα, ως ένας από τους πιο σημαντικούς ανθρώπους του θεάτρου της εποχής μας: τον Κάρολο Κουν. Η διδασκαλία του έργου ήταν πρωτότυπη και γεμάτη φαντασία, ενώ εξαιρετική διάκριση αποτέλεσε για τον μαθητικό Δραματικό Όμιλο του Κολλεγίου η «κατόπιν προσκλήσεως από την Εταιρεία Θεατρικής Συνεργασίας» παρουσίαση του «Πλούτου» στο αθηναϊκό κοινό, στο Θέατρο Ολύμπια, ενώπιον πολυπληθούς ακροατηρίου. Ήταν η πρώτη φορά που έγινε τέτοια τιμή σε ένα σχολείο.

Ο «Πλούτος» (1936) ήταν η τρίτη αριστοφανική κωμωδία που ανέβασε στο Κολλέγιο Αθηνών ο Κάρολος Κουν με τους μαθητές του. Είχαν προηγηθεί οι «Όρνιθες» (1932) και οι «Βάτραχοι» (1933). Η κωμωδία, ως είδος, ήταν παραμελημένη

ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ

σε σχέση με την τραγωδία, ίσως επειδή οι κωμωδίες του Αριστοφάνη θεωρούνταν χυδαίες για τα γούστα της εποχής και ασφαλώς ακατάλληλες για τους νέους. Σε αντίθεση, όμως, με το πνεύμα της εποχής, ο Κουν αντιμετώπισε με σοβαρότητα την αριστοφανική κωμωδία, τοποθετώντας σε άλλη βάση την προσέγγιση του Αριστοφάνη.

Από τότε έχουν περάσει 89 χρόνια. Ο Δραματικός Όμιλος Κολλεγίου Ψυχικού, πιστός στη θεατρική παράδοση του Σχολείου μας, παρουσιάζει ξανά τον «Πλούτο». Οι αιώνες που πέρασαν έδειξαν πως ο Αριστοφάνης παραμένει πάντα επίκαιρος. Μέσα από τον «Πλούτο», ο κωμικός ποιητής βρίσκει την ευκαιρία να μιλήσει για τη σπατάλη του δημόσιου χρήματος και για τη συνεπακόλουθη καταστροφική της ποιότητας της ζωής – στην ιδιωτική, κοινωνική αλλά και πολιτική σφαίρα. Και όλα αυτά τα αποδίδει σε επώνυμους και ανώνυμους που αδιαφορούν για το κοινό καλό. Το έργο προσφέρει έναν προβληματισμό σχετι-

κά με την άδικη κατανομή του πλούτου και την έκρηξη της διαφθοράς.

Μέσα από έναν λόγο δημοκρατικά αναρχικό αλλά και ανθρωπινό, ο Αριστοφάνης επιμένει στην αναγκαιότητα της δικαιοσύνης και στη χαρά της ζωής ως ύψιστα αγαθά, καθώς και στη διακωμώδηση και την εκδίωξη κάθε άδικης και ανέντιμης εξουσίας.

Η τέχνη – και ειδικότερα το θέατρο – από μόνη της δεν μπορεί να κάνει ούτε να προκαλέσει επαναστάσεις. Ωστόσο, μπορεί να καταγγείλει ανομίες, να πει κάποιον παρηγορητικό λόγο, να προσφέρει ψυχική λύτρωση.

Εμείς προσπαθήσαμε να αναδείξουμε το κοινωνικό περιεχόμενο της κωμωδίας, ισορροπώντας ανάμεσα στην ειρωνεία και στην ψυχαγωγία – στοιχεία που χαρακτηρίζουν όλα τα έργα του Αριστοφάνη. Το αποτέλεσμα θα το κρίνετε εσείς.

Καλή σας διασκέδαση!

Υπεύθυνη καθηγήτρια: κ. Β. Καρκαντζού

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ

Αριστοφάνης:
Νικόλας Βογιατζάκης

Καρίων:
Βασίλης Μπένος

Χρεμύλος:
Βαγγέλης Γαργαλιάνος- Καλοκύρης

Πλούτος:
Λένα Παχνιώτη

Βλεψίδημος:
Όλγα Λιβερίου

Πενία:
Ελίζα Τσαχτσίρη

Γυναίκα:
Ηρώ Σταμούλη

Δίκαιος:
Νίκη Χωμενίδη

Συκοφάντης:
Λένα Παχνιώτη

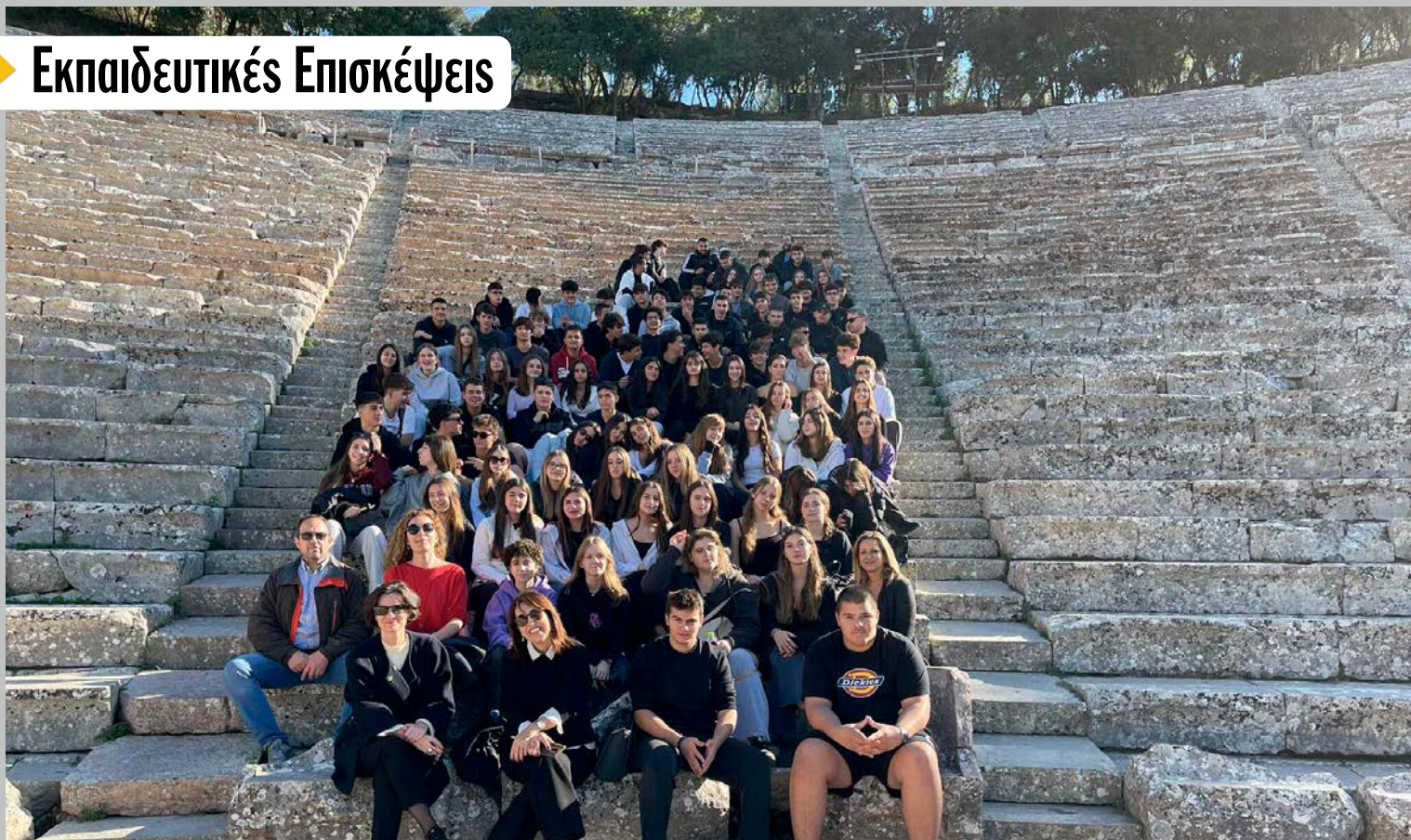
Ερμής:
Γεωργία Παπαχριστοδούλου

Ιερέας:
Φανουριάννα Καμιτσάκη

Γριά:
Μαριάννα Λάζαρη '19,
Αμαλία Κοκκίδου '20

Νέος:
Νικόλας Βογιατζάκης '21,
Γιάννης Τσάλας '19

Χορός:
Μαριάννα Λάζαρη,
Αμαλία Κοκκίδου,
Όλγα Λιβερίου,
Γεωργία Παπαχριστοδούλου,
Φανουριάννα Καμιτσάκη,
Ηρώ Σταμούλη,
Ελίζα Τσαχτσίρη,
Νίκη Χωμενίδη,
Ζοελίν Μουτζούρη

ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ Β΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

Ναύπλιο - Επίδαυρος - Μυκίνες

Στο πλαίσιο της τριήμερης ετήσιας εκδρομής, η Β΄ Λυκείου του Κολλεγίου Ψυχικού επισκέφθηκε την πόλη του Ναυπλίου.

Στην εκδρομή συμμετείχε η πλειονότητα των μαθητών και μαθητριών της Β΄ Λυκείου και οι καθηγητές-συνοδοί, κ. Α. Αναγνώστου (Υποδιευθύντρια Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού), κ. Ν. Καντιδάκης (αρχηγός), κ. Δ. Κοντοσταυλάκης, κ. Ι. Λούκος, κ. Α. Νικολάου, κ. Α. Σπύρογλου και κ. Μ. Τριδήμα.

Την Τρίτη, 19 Νοεμβρίου 2024, επισκεφθήκαμε τον εντυπωσιακό αρχαιολογικό χώρο της Επιδαύρου, όπου και ξεναγηθήκαμε στο φημισμένο Αρχαίο Θέατρο και τον ιερό χώρο του Ασκληπιείου. Το τοπίο ήταν μαγευτικό και υποβλητικό. Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε τη γραφική πόλη του

Στο Ναύπλιο

Στην Επίδαυρο

Στις Μυκήνες

Ναυπλίου, περιηγηθήκαμε στους δρόμους της πόλης και με τη βοήθεια των δύο ξεναγών μας γνωρίσαμε μέρη και μνημεία με ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Περιηγηθήκαμε στην παλιά πόλη, θαυμάσαμε τα ιστορικά κτήρια της πόλης και δειπνήσαμε δίπλα στο λιμάνι.

Η επόμενη μέρα ήταν αφιερωμένη στις Μυκήνες, τον «πολύχρυσο» τόπο του Ομήρου. Θαυμάσαμε την Πύλη των Λεόντων, τους βασιλικούς τάφους και τον θησαυρό του Ατρέα. Επιστρέψαμε στην πόλη του Ναυπλίου όπου και συνεχίσαμε την περιήγηση. Το βράδυ διασκεδάσαμε στο ξενοδοχείο με μουσική και χορό.

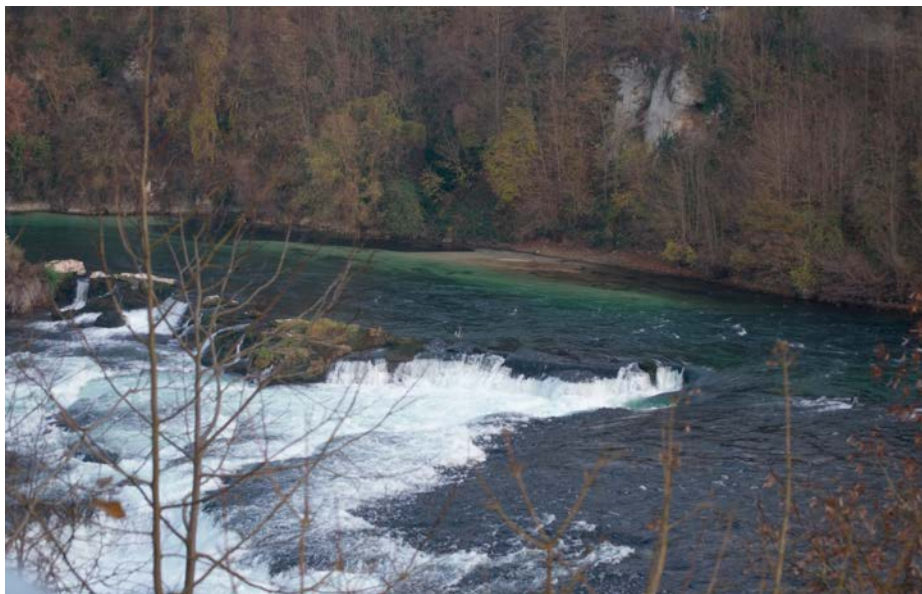
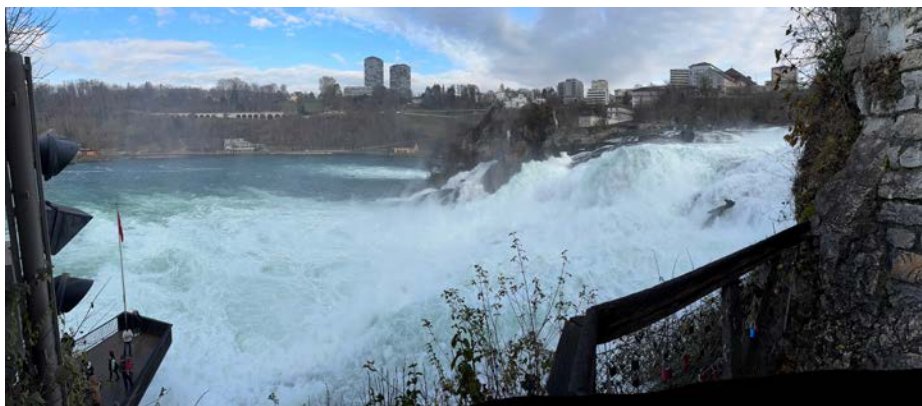
Την τελευταία ημέρα, πριν την επιστροφή στην Αθήνα, κάναμε μια στάση στο παραδοσιακό χωριό της Βυτίνας, απολαμβάνοντας την ομορφιά του τοπίου και τη φιλοξενία του τόπου.

Ήταν πραγματικά μία εκδρομή που μας έφερε όλους πιο κοντά και που θα αφήσει ανεξίτηλο το σημάδι της στη μνήμη όλων μας.

Στην Ελβετία 2–6 Δεκεμβρίου 2024

Η φετινή εκδρομή του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού, πραγματοποιήθηκε από την Δευτέρα 2 έως την Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου στην Ελβετία. Στην εκδρομή συμμετείχε η πλειονότητα των μαθητών της Γ' Λυκείου και οι καθηγητές-συνοδοί, κ. Αθ. Παναγιωτόπουλος (Αναπληρωτής Διευθυντής Λυκείου), κ. Σ. Δεληδάκη, κ. Β. Δημόπουλος, κ. Ευ. Δουλαδέλη, κ. Αθ. Καραμήτσας, κ. Γ. Σουλιώτης, κ. Ελ. Λάσκαρη, κ. Μ. Λιάτου, κ. Ειρ. Μπαλαδάκη, κ. Γ. Νικολουδάκης και η κ. Ελ. Σκαβέντζου.

Την Δευτέρα, 2 Δεκεμβρίου, μετά την άφιξή μας, σπεύσαμε να περιηγηθούμε στους Καταρράκτες του Ρήνου και στη συνέχεια ακολούθησε ξενάγηση και περιήγηση στην πόλη της Ζυρίχης.

Την Τρίτη, 3 Δεκεμβρίου, ξεκινήσαμε το πρωί την επίσκεψή μας στο Μουσείο Τέχνης Kunsthaus. Μετά την ολοκλήρωση της επίσκεψης, αναχωρήσαμε για την πρώτη μας ολοήμερη εκδρομή στη Λουκέρνη και απολαύσαμε έως αργά τη βόλτα μας. Το κινηματογραφικό τοπίο της πόλης, σε συνδυασμό με τον χιονιά της προηγούμενης μέρας μας γέμισαν με μοναδικές εικόνες. Επιστρέφοντας στη

ένα ακόμη μοναδικό τοπίο. Στη συνέχεια εκμεταλλευτήκαμε το χρόνο που μας απέμενε για να κάνουμε τις τελευταίες μας βόλτες στην πόλη της Ζυρίχης και αργά το απόγευμα ξεκινήσαμε για το ταξίδι της επιστροφής.

Η εκδρομή μας στην Ελβετία άφησε ανεξίτηλο το σημάδι της στη μνήμη όλων μας. Οι βόλτες, τα βράδια στο ξενοδοχείο αλλά και κάθε γωνιά αυτής της πόλης θα μείνουν χαραγμένες στο μυαλό μας ως στιγμές χαράς και αγάπης. Μια εκδρομή που μας έφερε όλους πιο κοντά λίγο πριν «πάρει ο καθένας τον δρόμο του». Μια εβδομάδα, μια ανάμνηση, μια πόλη στην οποία όποτε θα επιστρέψουμε, θα αναπολούμε την τελευταία μας χρονιά στο Σχολείο.

Ζυρίχη το ίδιο βράδυ, περιηγηθήκαμε στα σοκάκια της στολισμένης με χριστουγεννιάτικα φώτα και μουσική πόλης.

Την Τετάρτη, 4 Δεκεμβρίου, αναχωρήσαμε για την εκδρομή μας στο πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν. Περιηγηθήκαμε στην πρωτεύουσα Βαντζούζ και στη συνέχεια αναχωρήσαμε για το Σαιντ Γκάλεν. Ευχαριστηθήκαμε τη διαδρομή στο ελβετικό τοπίο και το βράδυ επιστρέψαμε στη Ζυρίχη για τις καθιερωμένες βραδινές μας βόλτες.

Την Πέμπτη, 5 Δεκεμβρίου, αναχωρήσαμε για ολόημερη εκδρομή στο κοσμοπολίτικο τουριστικό θέρετρο Ιντερλάκεν. Επόμενος σταθμός μας η Βέρνη. Αρχικά, επισκεφθήκαμε το μουσείο Αϊνστάιν και στη συνέχεια εξερευνήσαμε τους γραφικούς και πανέμορφους δρόμους της πόλης.

Την Παρασκευή, 6 Δεκεμβρίου, αναχωρήσαμε για επίσκεψη στην πόλη Κωνσταντζα (Γερμανία). Η βόλτα μας στη γραφική λίμνη και στο ιστορικό κέντρο της πόλης μας έδωσε τη δυνατότητα να χαλαρώσουμε και να ευχαριστηθούμε

ΕΞΟΡΜΗΣΗ 2025

ΣΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

7-11 Απριλίου 2025

Η Εξόρμηση του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στο Βελιγράδι στις 7-11 Απριλίου 2025. Εκατόν οκτώ μαθητές και μαθήτριες του Λυκείου μας με τη συνοδεία των καθηγητών μας γνωρίσαμε από κοντά την πρωτεύουσα της Σερβίας,

μία πόλη γεμάτη μνημεία και αξιοθέατα, τα οποία είχαμε την τύχη να επισκεφτούμε. Στο πλαίσιο της Εξόρμησης 2025, η Μαθητική Κοινότητα του Λυκείου του Κολλεγίου Ψυχικού προσέφερε στο σχολείο της Ελληνικής Κοινότητας του Βελιγραδίου υλικοτεχνικό εξοπλισμό για την ενίσχυση του εκπαιδευτικού έργου του σχολείου.

Η Εξόρμησης μας ξεκίνησε, παρά την κούραση από το ταξίδι, με μια περιήγηση στον κεντρικό δρόμο του

Πρίγκιπα Μιχαήλ, όπου υπήρχαν εστιατόρια, πάρκα και καταστήματα κάθε είδους. Την επόμενη ημέρα, επισκεφτήκαμε τον επιβλητικό ναό του Αγίου Σάββα και το ακόμη πιο εντυπωσιακό Βασιλικό παλάτι. Μετά την πολύωρη ξενάγησή μας στους δυο αυτούς χώρους, μεταβήκαμε στο πιο σύγχρονο τμήμα της πόλης, το Waterfront. Εκεί το κλίμα ήταν τελείως διαφορετικό, τόσο λόγω των ουρανοξυστών όσο και του υπέροχου πεζόδρομου στις όχθες του ποταμού Δούναβη. Η δεύτερη και γεμάτη αυτή ημέρα έκλεισε με δυο ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες επισκέψεις στο Μουσείο της Γιουγκοσλαβίας, αρχικά, και στο Μαυσωλείο του Τίτο στη συνέχεια.

Η τρίτη και, ίσως πιο συναρπαστική ημέρα, ξεκίνησε με την επίσκεψή μας στο σερβικό σχολείο Savremena—Gimnazija, όπου μας δόθηκε μάλιστα η ευκαιρία να παρακολουθήσουμε ζωντανά την διεξαγωγή του μαθήματος. Έπειτα, μεταβήκαμε στο Μουσείο του πασίγνωστου Νίκολα Τέσλα, όπου παρακολουθήσαμε ένα σχετικό βίντεο για τη ζωή και το έργο του. Μάλιστα, είχαμε τη δυνατότητα να συμμετάσχουμε σε ορισμένα πειράματα, γε-

ριο του Βελιγραδίου, ενώ η ημέρα μας έκλεισε με μια βόλτα στο Waterfront. Κάπως έτσι φτάσαμε στην τέταρτη και τελευταία ημέρα της εξόρμησής μας στη Σερβία, η οποία ξεκίνησε με μια επίσκεψη στο ευρέως γνωστό Βασιλικό Μαυσωλείο στην Τόπολα και συνεχίστηκε με μια σύντομη περιήγηση στη γειτονιά Ζεμούν. Ύστερα, ακολούθησε κάτι πολύ ιδιαίτερο και ξεχωριστό: Μια αξέχαστη κρουαζιέρα στο Δούναβη! Το τελευταίο βράδυ μας δόθηκε η ευκαιρία να δειπνήσουμε στο Λευκό Παλάτι και να παρακολουθήσουμε ένα υπέροχο πρόγραμμα με παραδοσιακούς χορούς της Σερβίας.

Η φετινή Εξόρμηση ήταν για όλους μας μια μοναδική και γόνιμη εμπειρία, αφού αποκομίσαμε τόσο γνώσεις όσο και αξέχαστες στιγμές

με τους συμμαθητές και τους καθηγητές μας!

Την αποστολή του Σχολείου συνόδευσαν η Υποδιευθύντρια του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού, κ. Α. Αναγνώστου, οι εκπαιδευτικοί του Λυκείου, κ. Β. Μητσέας (Αρχηγός), κ. Β. Δημόπουλος, κ. Χ. Ζήκος, κ. Β. Καρκαντζού, κ. Μ. Λιάτου, κ. Ειρ. Μπαλαδάκη, κ. Κ. Νικολάου, κ. Ε. Σκαβέντζου και κ. Γ. Σουλιώτης.

Ελένη Θεοχάρη, Β1

MONACHO

RÄUMLICHKEITEN IM BÜRGERHAUS KARLSFELD

9^ο Μαθητικό Ευρωπαϊκό Συνέδριο

Η Γερμανία των Ελλήνων Η Ελλάδα των Γερμανών

Από τις 25 Νοεμβρίου έως τις 2 Δεκεμβρίου 2024 πραγματοποιήθηκε στο Μόναχο το 9^ο Ευρωπαϊκό Μαθητικό Συνέδριο με θέμα «Η Γερμανία των Ελλήνων – Η Ελλάδα των Γερμανών. Η κλασική Ελλάδα και η επίδρασή της στον γερμανόφωνο πολιτισμό». Μαθητές και μαθήτριες από Γυμνάσια και Λύκεια της Ελλάδας και της Γερμανίας παρουσίασαν τις δράσεις τους σε μια προσπάθεια να προβάλουν διάφορες πτυχές της σχέσης μεταξύ ελληνικού και γερμανικού πολιτισμού.

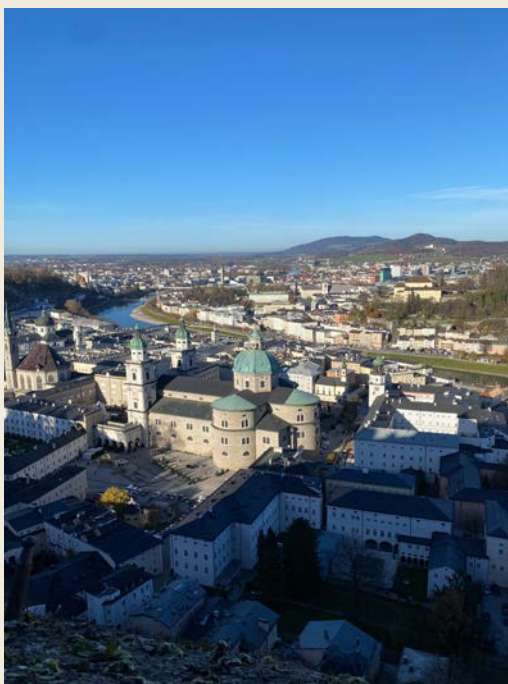
Το Λύκειο Κολλεγίου Ψυχικού συμμετείχε στο 9^ο Ευρωπαϊκό Μαθητικό Συνέδριο με εισήγηση που επιμελήθηκαν οι μαθήτριες και οι μαθητές της Β' Λυκείου, Φίλιππος Αρχοντοβασιλίας, Ελένη Δήμτσα, Πένυ Δουρίδα, Ελένη Θεοχάρη, Αλέξανδρος Μπουρτσάλας, Αναστασία Παπαναστασοπούλου, Αγγελική Τρυφωνοπούλου, Ζωή Χατζηγιάννη και

η μαθήτρια του IBDP Y1, Βασιλική Ζησοπούλου.

Η εισήγηση των μαθητών και μαθητριών του Σχολείου μας είχε ως θέμα τη «Νεοκλασική αρχιτεκτονική στην Αθήνα του 19^{ου} αι.» και είχε στόχο να τονίσει την επίδραση του Νεοκλασικισμού στην αρχιτεκτονική της Αθήνας κατά τον 19^ο αιώνα. Επίσης, αναδείχθηκε ο ρόλος του Όθωνα στην μετάδοση του Νεοκλασικισμού

Το Λύκειο του Κολλεγίου Ψυχικού συμμετείχε στο συνέδριο με την εισήγηση:

«Νεοκλασική αρχιτεκτονική στην Αθήνα του 19^{ου} αιώνα»

Η Γερμανία των Ελλήνων, η Ελλάδα των Γερμανών.
Η κλασική Ελλάδα και η επίδρασή της στον γερμανόφωνο πολιτισμό

Deutschland der Griechen, Griechenland der Deutschen.
Das klassische Griechenland und sein Einfluss auf die deutschsprachige Kultur

9^ο Ευρωπαϊκό Μαθητικό Συνέδριο
Europäische Schülerkonferenz
Μόναχο-München **25.11.2024 - 2.12.2024**

Αίθουσα | Räumlichkeiten im Bürgerhaus Karlsfeld (Allacher Straße 1, Karlsfeld)

Υπό την Αιγίδα • Unter der Schirmherrschaft

Γενικό Παιδαγωγικό Μουσείο
Griechische Gymnasien in München

Σε συνεργασία με • In Kooperation mit

Η συμμετοχή
στο συνέδριο
ήταν μια αξέχαστη
εμπειρία
για τους μαθητές
και τους
συνοδούς καθηγητές.
Οι γνώσεις,
οι όμορφες εικόνες
και οι γεύσεις
της αρχοντικής
πρωτεύουσας της
Βαυαρίας θα μας
συντροφεύουν μέχρι
το επόμενο μας
συνέδριο...

στην Ελλάδα και το έργο των σημαντικότερων εκπροσώπων της νεοκλασικής αρχιτεκτονικής στην Αθήνα: του Εδουάρδου Σάουμπερτ, του Σταμάτη Κλεάνθη, του Λύσανδρου Καυτατζόγλου, του Θεόφιλου Χάνσεν, του Φρίντριχ Γκαίρτνερ και, φυσικά, του κορυφαίου Ερνέστου Τσίλερ.

Στο πλαίσιο της επίσκεψής μας στην πρωτεύουσα της Βαυαρίας, η ομάδα του Σχολείου μας ξεναγήθηκε στο κέντρο του Μονάχου, περιηγήθηκε τις Odeonsplatz και Marienplatz και επισκέφθηκε τον καθεδρικό ναό, Frauenkirche. Επίσης, επισκεφτήκαμε την υπέροχη πόλη της

Αυστρίας, το μαγευτικό Σάλτσμπουργκ. Την τελευταία ημέρα επισκεφτήκαμε το Deutsches Museum του Μονάχου, το οποίο αποτελεί ένα από τα κορυφαία μουσεία φυσικών επιστημών και της τεχνολογίας στον κόσμο.

Η συμμετοχή στο συνέδριο ήταν μια αξέχαστη εμπειρία για τους μαθητές και τους συνοδούς καθηγητές. Οι γνώσεις, οι όμορφες εικόνες και οι γεύσεις της αρχοντικής πρωτεύουσας της Βαυαρίας θα μας συντροφεύουν μέχρι το επόμενο μας συνέδριο...

Υπεύθυνοι καθηγητές: κ. Β. Μητσέας, κ. Ν. Τζανακάκης

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ, ΖΩΓΡΑΦΕΙΟ ΛΥΚΕΙΟ

9^ο Μαθητικό Ευρωπαϊκό Συνέδριο Λογοτεχνίας

«Κική Δημουλά: Η Ποιήτρια»

Ένα ταξίδι γνώσης, βιωμάτων,
πολιτισμού υπό την αιγίδα
του Οικουμενικού Πατριαρχείου

Το Σχολείο μας έλαβε μέρος και φέτος στο 9^ο, αυτή τη φορά, Διεθνές Μαθητικό Συνέδριο Λογοτεχνίας με θέμα «Κική Δημουλά. Η Ποιήτρια», που διοργανώθηκε από το Ζωγράφειο Λύκειο Κωνσταντινούπολης και τα Εκπαιδευτήρια Ε. Μαντουλίδη Θεσσαλονίκης, υπό την αιγίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Το Συνέδριο πραγματοποιήθηκε στο Ζωγράφειο Λύκειο Κωνσταντινούπολης, από την Τετάρτη 19 έως την Κυριακή 23 Μαρτίου 2025 και συμμετείχαν σε αυτό 31 σχολεία (δημόσια και ιδιωτικά) της Ελλάδας, της Κωνσταντινούπολης, της Λευκωσίας, της Λάρνακας, της Ήμβρου, του Γιοχάνεσμπουργκ και της Νέας Υόρκης. Περίπου 400 μαθητές/-τριες και εκπαιδευτικοί συναντήθηκαν με 50 περίπου επιστήμονες, λογοτέχνες, ηθοποιούς και δημοσιογράφους, για να «συνομιλήσουν» για την Κική Δημουλά, την Ποιήτρια!

Η ζωή και το έργο της Κικής Δημουλά αναδείχθηκαν μέσα από τις δημιουργικές ιδέες και δράσεις των μαθητών, συμπληρώθηκαν από τις εμπεριστατωμένες εισηγήσεις των ειδικών επιστημόνων και τις γόνιμες συζητήσεις που πραγματοποιήθηκαν. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η παρουσία της Έρσης Δημουλά, κόρης της ποιήτριας, που παρουσίασε άγνωστες πλευρές της ζωής και του έργου της μεγάλης ποιήτριας και φόρτισε συναισθηματικά την ατμόσφαιρα.

Τα θέματα για τα οποία είχαν προετοιμαστεί οι σύνεδροι ήταν πολλά και ενδιαφέροντα και κάλυπταν βασικές πτυχές της ποίησης της Δημουλά: «Στο πεζούλι του σύμπαντος σκαρφάλωσε» / Μυθικές μορφές στην ποίηση της Κικής Δημουλά / «Ο έρωτας / όνομα ουσιαστικών». Η ερωτικότητα στην ποιητική της Κικής Δημουλά / «Μια μετέωρη κυρία»: Τόποι, δρόμοι και ταξίδια στην ποίηση της Κικής Δημουλά / Το σώμα στην ποίηση της Κικής Δημουλά / Σκιαγραφώντας την (υπο-)γλωσσική ταυτότητα της Κικής Δημουλά.

Την πρώτη ημέρα του Συνεδρίου, ο Διευθυντής του Ζωγράφειου Γιάννης Δεμιρτζόγλου,

και η Διευθύντρια των Εκπαιδευτηρίων Ε. Μαντουλίδη Άσπα Χασιώτη, καλωσόρισαν το πολυπληθές κοινό και υπογράμμισαν την σημασία της συμμετοχής των σχολείων σε αυτό για τη διατήρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Χαιρετισμό απηύθυναν ο κ. Γιώργος Παπαλιάρης, Πρόεδρος ΣΥΡΚΙ, Πρόεδρος Κοινότητας Σταυροδρομίου και η κ. Σίσσυ Παπαθανασίου, Ιστορικός, Συγγραφέας, Δραματογράφος, Διευθύντρια Γραμμάτων στο Υπουργείο Πολιτισμού. Η μέρα ολοκληρώθηκε με μια ξεχωριστή συναυλία της Μαρίας Φαραντούρη, την οποία συνόδευσε στο πιάνο ο Αχιλλέας Γουάστωρ. Ο χώρος πλημμύρισε από μελοποιημένα ποιήματα της Κικής Δημουλά από το έργο «Το τελευταίο σώμα μου», σε μουσική του Σάκη Παπαδημητρίου αλλά και έργα των Θεοδωράκη, Χατζιδάκι, Σαββόπουλου και Λιβαnelί.

Η δεύτερη μέρα του Συνεδρίου ξεκίνησε με συζητήσεις ανάμεσα σε μαθητές/-τριες και εκλεκτούς εκπροσώπους των γραμμάτων και των τεχνών, καθώς και δρώμενα των μαθητών/-τριών, ενώ ολοκληρώθηκε με την παρά-

Οι συζητήσεις στο πλαίσιο του συνεδρίου ήταν πολύ ενδιαφέρουσες ως προς το περιεχόμενό τους. Η οργάνωση της συνάντησης ήταν εξαιρετική και η συνολική παραμονή μας στην Κωνσταντινούπολη, αν και σύντομη, θα μας μείνει αξέχαστη.

Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η παρουσία της Έρσης Δημουλά, κόρης της ποιήτριας, που παρουσίασε άγνωστες πλευρές της ζωής και του έργου της

σταση λόγου, εικόνας και μουσικής «Το λίγο του κόσμου», σε σκηνοθεσία του Θοδωρή Γκόνη, που βρέθηκε στη σκηνή με την ηθοποιό Όλια Λαζαρίδου. Διαβάστηκαν ποιήματα από το σύνολο της εργογραφίας της μεγάλης ποιήτριας, ενώ ο συνθέτης Χρίστος Θεοδώρου συνόδευσε τον λόγο με μουσική. Τη σκηνή συμπλήρωσε μια εικαστική παρέμβαση, δημιουργημένη από τον εικαστικό Ανδρέα Γεωργιάδη, ο οποίος με χρήση βίντεο ανασύνθεσε το φως και το χρώμα του ποιητικού σύμπαντος της κορυφαίας ποιήτριας.

Το πρωί της τρίτης μέρας του Συνεδρίου, μετά το πέρας των συζητήσεων, οι σύνεδροι ξεναγήθηκαν στην Αγία Σοφία, στη Βυζαντινή Κινστέρα και στην περιοχή Sultanahmet και αργότερα επισκεφθήκαμε τον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι και παρακολουθήσαμε την Γ΄ Στάση Χαιρετισμών. Η ημέρα έκλεισε στη Μαράσλειο Σχολή, όπου έλαβε χώρα ακόμα μία ενδιαφέρουσα συζήτηση με θέμα «Μια μέρα με την Κική Δημουλά». Την εκδήλωση χαιρέτισε ο κ. Κωνσταντίνος Δεληκωνσταντής, Άρχοντας Διδάσκαλος του Γένους, Διευθυντής του Α΄ Πατριαρχικού Γραφείου, Ομότιμος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Αθηνών.

Το Σάββατο, τέταρτη μέρα του Συνεδρίου, όλοι οι συμμετέχοντες

επιβιβαστήκαμε σε πλοιάριο για μία όμορφη διαδρομή στα στενά του Βοσπόρου και στην Προποντίδα. Πρώτος προορισμός, η Χάλκη. Μεγάλη υπήρξε η συγκίνηση όλων μας, καθώς αντικρίσαμε, για πρώτη φορά, τη Θεολογική Σχολή στον «Λόφο της Ελπίδας», όπου πραγματοποιήθηκε η δράση «Ενός λεπτού μαζί... με την Κική Δημουλά», γαϊτανάκι απαγγελίας στίχων για την Ημέρα της Ποίησης. Στη συνέχεια πήγαμε στο γειτονικό νησί της Πριγκήπου, όπου στον ιερό ναό της Παναγίας μάς υποδέχτηκαν ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων Γέροντας Δημήτριος και η Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Αγνή Νικολαΐδου. Η μέρα έκλεισε με την επίσκεψη στην Κοινότητα Μ. Ρεύματος, όπου μας υποδέχτηκε θερμά ο Μητροπολίτης Κυδωνιών Αθηνάγορας και η πρόεδρος της κοινότητας κ. Ντόρα Σενικόγλου-Διακρούση και μας περίμενε ένα ξεχωριστό πάρτι με μουσική και χορό. Έτσι αποχαιρετήσαμε την Πόλη με την υπόσχεση να επιστρέψουμε!

Το Συνέδριο αποτέλεσε για εμάς, τους μαθητές, μια πολύτιμη πνευματική εμπειρία, που μας βοήθησε να συνειδητοποιήσουμε τη δύναμη της Ποίησης και να συνδεθούμε με αυτήν όχι μόνο ως αισθητικό δημιούργημα, αλλά και ως βίωμα, ως έναν τρόπο θέασης του κόσμου, μέσα από τη δημιουργικότητα που μας ενέπνευσε, το βάθος του προβληματισμού, τους νέους ορίζοντες σκέψης και έκφρασης που προκάλεσε αλλά και την απελευθέρωση των συναισθημάτων που βιώσαμε. Παράλληλα, υπήρξε ένας χώρος γόνιμης συνάντησης διαφορετικών γενεών και πολιτισμών, αλλά και γνωριμίας με ένα σημαντικό τμήμα της Ιστορίας μας.

Από το Σχολείο μας συμμετείχαμε στις συζητήσεις οι παρακάτω μαθητές της Β΄ Τάξης Γενικού Λυκείου και IB DP Year 1: Παναγιώτης Βάγιας, Ιωάννης Γεώργαντζης, Αλέξανδρος Μπουρτσάλας, Μαριάννα Ξάνθη, Λυδία-Μαρία Πασχάλη, Φίλιππος-Τιμόθεος Σταφυλάς, Ειρήνη-Ευτυχία Τζώρτζη, Γεώργιος Τοπάλογλου.

Οι Καθηγήτριες-Σύμβουλοι που μας βοήθησαν στην συγγραφή των εισηγήσεών μας και μας συνόδευσαν στο ταξίδι στην Πόλη ήταν η κ. Ε. Μπαλαδάκη και η κ. Γ. Μαραγκού.

Ειρήνη-Ευτυχία Τζώρτζη, Β5

Την έναρξη των εργασιών του συνεδρίου κήρυξε η ΑΘΠ ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος

Η βία είναι διαχρονικά ένα αρνητικό φαινόμενο στη ζωή του ανθρώπου. Τα τελευταία, όμως, χρόνια παρατηρείται ραγδαία αύξησή της, ειδικά μεταξύ των νέων. Με βάση τα λόγια των Τριών Ιεραρχών να απαντήσετε τεκμηριώνοντας την άποψή σας στα παρακάτω ερωτήματα:
α. Με βάση τα βιώματα και τις εμπειρίες σας, ποιοι είναι οι λόγοι που οδηγούν

σήμερα τους νέους στην εκδήλωση φαινομένων βίας;
β. Ποιες είναι οι συνέπειες της βίας στον ψυχισμό και στη ζωή των νέων γενικότερα;
γ. Μπορεί, κατά τη γνώμη σας, να «θεραπευτεί» το πρόβλημα της βίας και ποιους τρόπους θα προτείνετε για την εξάλειψή του;

ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Νικήτρια του Διαγωνισμού ανακηρύχθηκε η μαθήτρια του Α7, **Ελένη Ρόδη**

➔ Στο πλαίσιο του εορτασμού των Τριών Ιεραρχών, [...], μου ανατέθηκε να συντάξω και να εκφωνήσω έναν λόγο, στον οποίο θα αναφερθώ σε ένα επίκαιρο πρόβλημα της σημερινής κοινωνίας, την εκδήλωση βίας, αξιοποιώντας στοιχεία των λόγων τους. [...]

Κυρίες και κύριοι, βασικό αίτιο για την υιοθέτηση βίαιης συμπεριφοράς αποτελεί η ελλιπής παιδεία. Πιο συγκεκριμένα, εξαιτίας του χαμηλού πνευματικού επιπέδου συχνά αμόρφωτοι άνθρωποι καταφεύγουν στη βία ως μέσο επίλυσης των διαφορών τους [...]. Εκτός αυτού, ο φανατισμός, δηλαδή η προσήλωση σε κάποια ιδέα με υπέρμετρο ζήλο και μίσος προς οτιδήποτε ξένο, συνδέεται άμεσα με την έξαρση φαινομένων, συνήθως θρησκευτικής βίας, όπως ο ιερός πόλεμος. Επιπλέον, πιθανόν ψυχολογικοί παράγοντες, όπως συμπλέγματα κατωτερότητας ή ανωτερότητας, να οδηγούν στην ανάπτυξη φανατικών προκαταλήψεων που έχουν ως αποτέλεσμα την πυροδότηση του μίσους προς το διαφορετικό. Δεν θα πρέπει να παραλείψουμε, αξιότιμο κοινό, ότι η τάση να κατακρίνουμε διαρκώς ενέργειες των άλλων μάς οδηγεί αρκετές φορές ασυνείδητα στην εκδήλωση λεκτικού εκφοβισμού, κάτι που καταστρέφει το έργο της δικής μας μετά-

νοιας. Μάλιστα, παρόμοια άποψη εξέφρασε ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος στον λόγο «Προς Ευτρόπιον», ο οποίος είπε: «Ποια συγγνώμη θα ζητήσουμε όταν τα δικά μας λάθη ούτε καν τα σκεπτόμαστε, ενώ τα ξένα τα εξετάζουμε με τόση λεπτομέρεια και τα υπερπροβάλλουμε», αναφερόμενος στο αμάρτημα της κατάκρισης. [...]

Αξιότιμο κοινό, καθώς δεν θα ήθελα να εκμεταλλευτώ την υπομονή σας, θα προχωρήσω σε μια συνοπτική παρουσίαση των σημαντικότερων συνεπειών της βίας στον ψυχισμό και τη ζωή των νέων, που έχουν ποικίλες συνιστώσες και βαθμούς. [...] Το άτομο-θύμα της βίας αναπτύσσει αισθήματα ανασφάλειας, χάνει την ελευθερία σκέψης και την αξιοπρέπεία του και ενδέχεται να κλονιστεί η ψυχική του υγεία. Παράλληλα, η βία αποτελεί εμπόδιο και ανασταλτικό παράγοντα στην ανάπτυξη διαπροσωπικών σχέσεων ανάμεσα στους νέους, καθώς σχέσεις που χαρακτηρίζονται από αυτή δεν είναι υγιείς. [...] Τέλος, η εκδήλωση βίας σε καθημερινή βάση δημιουργεί κοινωνικές ανισότητες και έχει ως αποτέλεσμα την επικράτηση της αδικίας, καθώς ένας θύτης δεν αδικεί μόνο τον πλησίον του αλλά και τον ίδιο του τον εαυτό σε ηθικό επίπεδο, διαπράττοντας αμαρτία. Μάλιστα, η βία είναι καρπός του μίσους, γι' αυτό και η χρήση της είναι αντίθετη στο βασικό μή-

νυμα του Χριστού, την αγάπη προς τον συνάνθρωπο.

Το πρόβλημα της βίας, κυρίες και κύριοι, μπορεί να «θεραπευτεί», τόσο με την ατομική πρωτοβουλία όσο και με τη συλλογική προσπάθεια. Αρχικά, το βάρος της ευθύνης μεταφέρεται στους ώμους των μελών της οικογένειας, που καλούνται να καλλιεργήσουν ορισμένες αξίες στα παιδιά τους, όπως την ταπεινοφροσύνη, την αποδοχή του διαφορετικού, τον σεβασμό και την ενσυναίσθηση. [...] Παράλληλα, η προώθηση του γόνιμου διαλόγου και η συμμόρφωση στους νόμους της κοινωνίας, γραπτούς ή άγραφους, θα περιορίσουν σε μεγάλο βαθμό την εκδήλωση παραβατικότητας και κατ'επέκταση της βίας. Το σημαντικότερο, όμως, όπλο για την καταπολέμηση της βίας είναι η εκπαίδευση ανθρωποκεντρικού χαρακτήρα, μέσω της οποίας το άτομο αποκτά σφαιρική αντίληψη της κοινωνικής πραγματικότητας, πολιτικοποιείται με υγιή τρόπο και καλλιεργεί την ευαισθησία, την ευγένεια ήθους του και τον σεβασμό προς τον συνάνθρωπο. [...] Τέλος, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είναι σημαντικό να προβάλλουν θετικά πρότυπα και σε καμία περίπτωση να μην προωθούν τη χρήση της βίας, έτσι ώστε να επιτευχθεί ένα ομαλό περιβάλλον συνύπαρξης στην κοινωνία.

[...] Αυτό που υποχρεούμαστε να πράξουμε λοιπόν, είναι να ακολουθήσουμε το φωτεινό παράδειγμα των Τριών Ιεραρχών που προβάλλουν ως ύψιστες αξίες τον σεβασμό και την αγάπη για τον συνάνθρωπο, τα οποία έχουν εκλείψει στη σύγχρονη κοινωνία. Διότι, όπως έχει αναφέρει ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Η επιείκεια είναι ισχυρότερη από κάθε μορφή βίας».

Σύμφωνα με την άποψη του Ιάκωβου Μιχαηλίδη, σύγχρονου ιστορικού επιστήμονα, «ως Έλληνες οφείλουμε να τιμήσουμε με τον δέοντα σεβασμό την εθνικοαπελευθερωτική επανάστασή μας, αυτήν που μας χάρισε την ελευθερία και οδήγησε στη συγκρότηση της εθνικής μας εστίας. Είναι, όμως, ταυτόχρονα και μια αφορμή για αναστοχασμό. Η ελευθερία και η ολοκλήρωση της εθνικής μας ταυτότητας μέσα στο αστικό, το πολιτικό και το κοινωνικό της πλαίσιο είναι κάτι που δοκιμάζεται και αξιολογείται κάθε μέρα».

α. Πώς αντιλαμβάνεστε εσείς την έννοια της φιλοπατρίας σήμερα και με ποιες μορφές μπορεί να γίνει πράξη, σύμφωνα με τις ανάγκες και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εποχής μας;

β. Έχει ειπωθεί ότι «αν ο πατριωτισμός έχει ως κίνητρο τη συνέχεια ημών και αλλήλων, ο εθνικισμός έχει ως κίνητρο την επιβολή ημών εναντίον αλλήλων». Παρατηρούνται σήμερα φαινόμενα εθνικισμού και μισαλλοδοξίας; Με ποιους τρόπους θα μπορούσαν να εξαλειφθούν τέτοιου είδους φαινόμενα;

ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 25^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 25^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ

Νικήτρια του Διαγωνισμού ανακηρύχθηκε η μαθήτρια του Β1, **Δουρίδα Παναγιώτα- Νικολέτα**

➤ «Στάσις πάντων πολέμων χαλεπώτατος». Τα λόγια του Πλάτωνα που μεταφράζονται «η εξέγερση είναι ο πιο δύσκολος από όλους δρόμος» μάς παραπέμπουν στον Αγώνα των πολεμιστών του '21 και υπογραμμίζουν πόσο δύσβατος ήταν αυτός [...].

Στο πλαίσιο της εθνικής εορτής της 25^{ης} Μαρτίου, καλούμαι να σας μιλήσω για το κίνητρο, την έννοια που αποτέλεσε τη γενεσιουργό δύναμη της επανάστασης του 1821: τη φιλοπατρία. [...] Μέσα στη γενική αμφισβήτηση και σύγχυση που ταλανίζει την εποχή μας, ας κάνουμε μια ψύχραιμη αποτίμηση των γεγονότων του '21 και ας δούμε τι ρόλο διαδραματίζει τόσο η ίδια η φιλοπατρία, όσο και τα άκρα της, ο εθνικισμός και η μισαλλοδοξία στη σημερινή κοινωνία.

Λέγεται ότι η εποχή μας είναι κατεξοχήν εποχή πρακτικών και πεζών ανθρώπων, των οποίων οι πράξεις είναι κράμα αρετής και κακίας. Ότι πέρασε η εποχή των ηρωικών πράξεων, μοναδικό ελατήριο των οποίων ήταν η άδολη αγάπη και προσήλωση στην ιδέα της πατρίδας. Διαφωνώ, κυρίες και κύριοι. Ειδικά για εμάς τους Έλληνες, η ιστορική μας ατμόσφαιρα και το παρελθόν μας είναι πάντοτε παρόντα σε εμάς. [...] Ως εθνικά πρότυπα, τα οποία είναι δυνατόν να λειτουργήσουν ως ενοποιητικός μηχανισμός της «εθνικής ομάδας», προβάλλονται οι ήρωες και πολεμιστές της Επανάστασης του '21. Στη σύγχρονη εποχή όμως, η έννοια της φιλοπατρίας «κινδυνεύει». Στα χρόνια που πέρασαν, οι κυρίαρχες ιδεολογίες, επιχείρησαν να μηδενίσουν την έννοια της πατρίδας. [...] Ως αποτέλεσμα, στραφήκαμε στον εαυτό μας. Μακριά από το έθνος. Μακριά από αυτό το «εμείς» που κά-

ποτε χαρακτήριζε το λαό μας.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, αξιότιμο ακροατήριο ότι για να επαναφέρουμε την αξία αυτή που πρέσβευαν οι πρόγονοί μας, πρέπει να εκτιμήσουμε το παρελθόν, χωρίς αυτό βέβαια να σημαίνει ότι θα μείνουμε προσκολλημένοι σε αυτό. [...] Η ιστορία διδάσκει, καθοδηγεί και φρονηματίζει, αλλά οι μαραμμένες δάφνες του παρελθόντος δεν μετατρέπονται ως εκ θαύματος σε χλωρές. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να προσαρμόσουμε τα «διδάγματα» αυτά των προγόνων μας στα δεδομένα της εποχής μας. [...]

Δυστυχώς, όμως, στην εποχή μας παρατηρείται σε έξαρση το φαινόμενο του εθνικισμού που απορρέει από την έννοια της φιλοπατρίας στο άκρο της. Είναι άραγε η πολιτεία; Οι παραδόσεις; Η κακή ερμηνεία τους; [...] Πρόκειται, κυρίες και κύριοι, για αυτοάνοσο νόσημα που προκύπτει από την συσπείρωση των ανθρώπων γύρω από ένα δικό τους «σημείο αναφοράς»: Το έθνος τους, τη θρησκεία τους, τη γλώσσα τους. Η συσπείρωση αυτή γίνεται στο πλαίσιο κρίσης κυβερνήσεων, καθεστώτων, κοινωνικών αξιών ή και οικονομικών παραγόντων, φαινομένων που παρατηρούνται συχνά. Επικρατεί λοιπόν μια σύγχυση που αμβλύνει τους ορίζοντες του μυαλού και γεννάει

την απέχθεια για το ξένο, για αυτό που απλώς είναι διαφορετικό. [...]

Ο δρόμος αποδοχής του διαφορετικού είναι δύσβατος και μεγάλος.

Απαιτεί πρωτίστως τον αναστοχασμό του καθενός. Να στραφεί ο καθένας μας στον εαυτό του και να αναρωτηθεί: «Γιατί μισώ»;». Να αντιληφθεί ο καθένας μας ότι το διαφορετικό δεν είναι συνώνυμο της απειλής. Προφανώς αυτό προϋποθέτει και σωστή καθοδήγηση. Οι κατευθυντήριες οδηγίες μπορούν να δοθούν από το εκπαιδευτικό

σύστημα, το οποίο, εντάσσοντας την έννοια του διαφορετικού ως κάτι αβλαβές, μπορεί να αποτρέψει τις γενιές του μέλλοντος από τη μισαλλοδοξία και τον εθνικισμό. [...]

Ολοκληρώνοντας, αγαπητό κοινό, αν πρέπει να κρατήσετε κάτι από τον λόγο μου σήμερα, κρατήστε την ανάγκη που υπάρχει να αναζωπυρωθεί η αγάπη του Έλληνα για την Ελλάδα. [...] Ως χριστιανοί, υπακούοντας τις αρετές της εκκλησίας. Ως Έλληνες, κρατώντας ζωντανή την παράδοσή μας. Αλλά πάνω από όλα, ως άνθρωποι, δείχνοντας σεβασμό, αγάπη και μέριμνα τόσο για εμάς τους ίδιους όσο και για το ξένο. Το απλώς διαφορετικό.

«Με αφορμή την επέτειο των 100 χρόνων από την ίδρυση του Κολλεγίου Αθηνών, ποια θεωρείτε ότι είναι η προσφορά του Σχολείου στην καλλιέργεια της υπευθυνότητας και της κοινωνικής ευαισθησίας; Με ποιους τρόπους θα μπορούσατε να μετουσιώσετε τις αξίες αυτές σε κοινωνική προσφορά ως ενεργοί πολίτες του σύγχρονου κόσμου;»

ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ HOWLAND 🍀 ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ HOWLAND

Νικήτρια του Διαγωνισμού ανακηρύχθηκε η μαθήτρια του IB DP Year 2, **Άρτεμις Παπασταύρου**

➔ Το 1925, μια ομάδα φωτισμένων Ελλήνων και Αμερικανών φιλελλήνων ιδρύει ένα σχολείο. Σκοπός τους, να μεταλαμπαδεύσουν στα παιδιά τις αξίες της κλασικής Ελλάδας και τον φιλελευθερισμό της Αμερικής – πυλώνες για την κοινωνική πρόοδο.

Από ένα μικρό κτήριο στην Κυψέλη με 20 μαθητές, το σχολείο αυτό επεκτείνει τις εγκαταστάσεις του, φτάνει στο Ψυχικό, και φιλοξενεί πάνω από χίλια παιδιά. 100 χρόνια μετά, το σχολείο αυτό, το Κολλέγιο Αθηνών, λειτουργεί ως φάρος της ελληνικής εκπαίδευσης. [...] Με αφορμή την 100^η επέτειο ίδρυσης του Σχολείου μας, ας συλλογιστούμε: πώς καλλιεργεί το Σχολείο την αίσθηση της υπευθυνότητας και της κοινωνικής ευαισθησίας, και εμείς, ως πολίτες, πώς μπορούμε να υλοποιήσουμε αυτές τις αξίες στον πολιτικό μας βίο;

Το πρώτο μάθημα που λαμβάνει ένα παιδί σε μία τάξη του Μπενακείου είναι η σημασία της επιλογής. Ο μαθητής του Κολλεγίου καλείται να επιλέξει ανάμεσα σε αθλήματα, τεχνολογία, τέχνες, επιστήμες. Καλούμαστε να επιλέξουμε ποιο εκπαιδευτικό σύστημα θα

ακολουθήσουμε, ποιοι συμμαθητές μας θα μας αντιπροσωπεύουν στο Δεκαπενταμελές Συμβούλιο, ακόμα και πού θα πάμε εκδρομή. Με αυτόν τον τρόπο, το Σχολείο μάς δίνει ένα ασφαλές πλαίσιο να ασκήσουμε το δικαίωμά μας στην επιλογή και να αναλάβου-

με τις ευθύνες των πράξεών μας. Μας δίνει το χώρο να χαράξουμε το δικό μας μονοπάτι, να ανακαλύψουμε τα ενδιαφέροντά μας. [...]

Το δεύτερο μάθημα που δίνεται στις Κολλεγιακές τάξεις είναι η αξία του λάθους. Ο Σοφοκλής είπε πως «είναι καλύτερο να κάνουμε λάθη, παρά να μην κάνουμε τίποτα». Έτσι,

στα τμήματα του Μπενακείου, δεν θα υπάρξει ποτέ κατακραυγή προς έναν μαθητή, επειδή έκανε λάθος. Θα υπάρξει καταξίωση της προσπάθειάς του. Θα υπάρξει αναγνώριση πως τα λάθη είναι η βάση της μάθησης. [...]

Το τρίτο, και ίσως το σημαντικότερο μάθημα που ηχεί στις αίθουσες του Μπενακείου είναι η κοινωνική συνείδηση. Κυρίες και κύριοι, ζούμε σε δύσκολες εποχές και το Σχολείο δεν φοβάται να μας διδάξει πώς να τις αντιμετωπίσουμε. Μαθαίνουμε Ιστορία. Κοιτώντας πίσω στην Ευρώπη του '30 και του '40, αναγνωρίζουμε επαναλαμβανόμενα μοτίβα, όπως οι εκλογές ακροδεξιών κομμάτων στην Ουγγαρία και στη Γερμανία σήμερα. Διαβάζουμε Λο-

γοτεχνία, βλέπουμε πως η δημιουργικότητα είναι το δυνατότερο όπλο στη φαρέτρα μας, όταν παλεύουμε εναντίον της αδικίας. Μελετάμε Σεφέρη και γνωρίζουμε πως οφείλουμε να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας, να προχωρήσουμε μπροστά στη σκιά μας. Μελετάμε Καβάφη, και έτσι, όταν βγαίνουμε «στον πηγαϊμό για την Ιθάκη μας», «ευχόμαστε να είναι μακρύς ο δρόμος».

Ο κοινός παράγοντας όλων αυτών των μαθημάτων, κυρίες και κύριοι, είναι το ενδιαφέρον για τον συνάνθρωπο. Η φιλανθρωπία είναι πλήρως ενταγμένη στην Κολλεγιακή ζωή. Οι μαθητές του Κολλεγίου είναι ενεργοί εθελοντές. Βοηθούν οργανώσεις όπως το Home Project και εκδηλώσεις όπως τον Αυθεντικό Μαραθώνιο. Οργανώνουν το Μπαζάρ και το Πανηγύρι για την ενίσχυση του Ταμείου Υποτροφιών. Ο Γκάντι είχε πει «γίνε η αλλαγή που θέλεις να δεις στον κόσμο». Το Κολλέγιο προετοιμάζει τους μαθητές του να βελτιώσουν τον κόσμο.

Τα μαθήματα του Κολλεγίου δεν μας βοηθούν μόνο να αριστεύσουμε ακαδημαϊκά. Μας δίνουν τις δεξιότητες και τη διάθεση να αναπτυχθούμε σε ενεργούς πολίτες. [...]

Κυρίες και κύριοι, το Κολλέγιο δεν είναι τέλειο. Όπως και όλοι μας, το Σχολείο έχει και τα ελαττώματά του. Όμως, το Κολλέγιο Αθηνών, 100 χρόνια μετά την ίδρυσή του, έχει σίγουρα φέρει εις πέρας την αποστολή του. Κάθε μαθητής του Κολλεγίου αποφοιτά με τον τίτλο «άνθρωπος» [...]. Κάθε μαθητής βγαίνει από το Μπενάκειο έτοιμος να διαμορφώσει μία κοινωνία που βασίζεται στην αλληλεγγύη, τη δικαιοσύνη και την πρόοδο. Έτοιμος να αλλάξει τον κόσμο.

"Passion: The Catalyst for Success"

WORDS: Catalyst, Manifest, Peace, Timeless, Trust

ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΕΛΤΑ ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΕΛΤΑ

Νικήτρια του Διαγωνισμού ανακηρύχθηκε η μαθήτρια του IB DP Year 2, **Άρτεμις Παπασταύρου**

➔ What do you want to study? What do you want to be when you grow up? Two questions that all of us have had to answer. I must confess, the answer that I give is a lie. I respond "I want to be a lawyer". This is, of course, a great answer. A well-paying and stable career, ideal of an ambitious and intelligent student. But the truth is, I would hate to be a lawyer. Because my true passion, my intrinsic motivation for my every action, is theater. I dream of performing, of being on stage. But acting, passionate as I am about it, is not considered an acceptable career path. So, I've had to hide my true love about it, as people advise me to give up on passion, and follow something stable.

Fellow classmates, as we approach our college years, we all have to make a choice: take a risk for passion, or play it safe for success? Many push us away from our passions, especially passions about the humanities and arts, and towards fields such as STEM, which many perceive to be a "golden-ticket" to success. This is a false dichotomy. Because in reality, passion is the spark that ignites excellence. It is the catalyst for success. [...]

As a society, we tend to overlook the value of the humanities and art. This starts from a very early age: even in elementary school, there exists an unspoken academic hierarchy. [...] We often sacrifice the humanities in the face of scientific discovery. But we forget that in times of need, of personal crisis, the humanities – literature, art, film, philosophy – are what we turn to, to remind us of who we are.

The humanities also have practical

applications. In an increasingly globalized and industrialized world, our routine becomes automated. We lose ourselves in the low-level hum of digital connectivity, we become tangled in the vastness and blind sports of big data. It is essential that we bring human judgement back into these junctions. The humanities give us the skills we need to succeed in STEM: the ability to express ourselves and communicate, a relentless creativity and drive for knowledge, an appreciation for empathy and ethics. [...]

So then, how do we choose which path to follow? How do we know which path ensures success? The choice, ladies and gentlemen, boils down to passion. Passion fuels every meaningful pursuit. The road to success is not simple; it is full of turns and obstacles. There is no shortcut. So, when we approach these obstacles, passion is what will fuel our perseverance. Passion teaches us that success is not synonymous with money and fame. It is a sense of self-fulfillment. [...] To the question "which path should I follow?", poet Robert Frost re-

sponds with his poem "Road Not Taken":

"I took the one **less traveled by**
And that made all. The. difference".

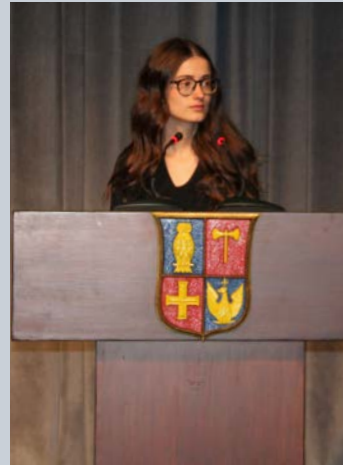
Ladies and gentlemen,
I'm tired of lying to myself and others.

I want to be an actress. I long, I burn, I yearn to be an actress. Doing anything else in my life, even if I would make more money, even if others would respect me more for it, is not worth it. And despite my insecurities and fears, I know I will succeed. Because my pure love, my passion for acting, will

push me to continue despite failures and rejections.

So, when people ask you "what do you want to be", don't limit yourself to stability. Allow yourself to be truthful. Because it is your passion that will catalyze your success.

Thank you

ΑΙ και Δικαιοσύνη: Όταν ο Νόμος συναντά τον Κώδικα

«Δ

εν προλαβαίνω, δεν έχω χρόνο», φαίνεται να είναι η φράση που περιγράφει και ταυτόχρονα επισφραγίζει την εποχή στην οποία ζούμε. Ανάμεσα στους γοργούς ρυθμούς της καθημερινότητας, τη φασαρία της πόλης και τη ρευστότητα της πολιτικο-οικονομικής κατάστασης της σημερινής κοινωνίας, η ταχύτητα και η ευκολία αποτελούν πλέον πάντοτε το ζητούμενο. Όταν λοιπόν εισέβαλε στη ζωή μας η περιβόητη «ΑΙ», πολλοί έσπευσαν να ανακοινώσουν ότι η

λύση σε όλα προβλήματα του σύγχρονου ανθρώπου είχε επιτέλους βρεθεί. Από σχολικές εργασίες έως ιατρικές διαγνώσεις και από μαθηματικές πράξεις έως καθημερινές συμβουλές, τα έξυπνα συστήματα τύπου ChatGPT, Google

Όσο εντυπωσιακές κι αν είναι οι δυνατότητες της ΑΙ σε άλλους τομείς, η αξιοποίησή της στο χώρο της Νομικής φέρνει στο φως σοβαρούς προβληματισμούς. Σε κρίσιμες διαδικασίες, όπως η λήψη αποφάσεων ή η θέσπιση νομοθεσίας, μπορεί ο άνθρωπος να αντικατασταθεί από τη μηχανή και τι συνεπάγεται αυτό;

Assistant και λοιπά, φαίνεται να μπορούν πραγματικά να τα κάνουν όλα, και μάλιστα σε χρόνο «ντετε». Το μόνο σίγουρο είναι ότι η Τεχνητή Νοημοσύνη αλλάζει τον κόσμο, αν και ακόμα δεν έχει κριθεί κατά πόσο αυτή η μεταστροφή θα είναι προς το χειρότερο ή προς το καλύτερο. Χωρίς τελικά να το πολυκαταλάβουμε όμως, ξεκίνησε κάπως έτσι μια καινούρια εποχή, η εποχή μίας νέας αλληλεπίδρασης Μηχανής και Ανθρώπου.

Εχουν περάσει πλέον λίγα χρόνια από τότε που η Τεχνητή Νοημοσύνη «μήκε με φορά» στην καθημερινότητά μας και δεν υπάρχει πλέον καμία αμφιβολία για τις πολυάριθμες χρήσεις της, ιδίως στον επιστημονικό τομέα (βιολογία, φυσική, μαθηματικά κ.ά.). Καινοτομίες, όπως η ανάπτυξη προγράμματος τεχνητής νοημοσύνης για την πρόβλεψη της μορφής του DNA μόνο από τις πρωτεΐνες που το αποτελούν (ΠΗΓΗ 1) ή ακόμα η επίλυση σύνθετων προβλημάτων κβαντικής υπολογιστικής (ΠΗΓΗ 2) δεν είναι παρά ελάχιστες από τις αμέτρητες περιπτώσεις επιστημονικής εξέλιξης που έχουν υλοποιηθεί με την βοήθεια της ΑΙ. Υπάρχει όμως ένα πεδίο το οποίο, ενώ επηρεάζει καθοριστικά και διέπει απόλυτα τη ζωή μας, έχει συζητηθεί ελάχιστα σε σχέση με το θέμα αυτό: οι νόμοι και το δίκαιο.

Ετσι, όσο εντυπωσιακές κι αν είναι οι δυνατότητες της ΑΙ σε άλλους τομείς, η αξιοποίησή της στο χώρο της Νομικής φέρνει στο φως σοβαρούς προβληματισμούς. Σε κρίσιμες διαδικασίες, όπως η λήψη αποφάσεων ή η θέσπιση νομοθεσίας, μπορεί ο άνθρωπος να αντικατασταθεί από τη μηχανή και τι συνεπάγεται αυτό; Κι ενώ οι πολλοί θα εστιάσουν αδιαμφισβήτητητα στην ευκολία και την εξοικονόμηση χρόνου που προσφέρει η ΑΙ, λίγοι είναι εκείνοι που θα αναρωτηθούν τι συμβαίνει όταν αυτή η παντοδύναμη τεχνολογία αρχίζει να εισχωρεί σε θεμελιώδεις θεσμούς της κοινωνίας μας και να επηρεάζει καταλυτικά τις αρχές που την διέπουν. Τι γίνεται όταν αυτές αρχίζουν να διαμορφώνονται από ψυχρά, αλγοριθμικά μοντέλα, τα οποία, ενώ μπορεί να είναι γρήγορα και ακριβή, έχουν εκπαιδευτεί σε απρόσωπα δεδομένα και στατιστικές τάσεις; Οι νόμοι, εξάλλου, δεν είναι μαθηματικά και η δικαιοσύνη δεν είναι εξίσωση, πράγμα που σημαίνει ότι το «concept» του μαύρου/άσπρου -του απόλυτα σωστού ή λάθους, του απόλυτα νόμιμου ή παράνομου- σπάνια εντοπίζεται σε νομικά κείμενα.

Όπως υπογραμμίστηκε και από την πρόσφατη απόφαση του ΣτΕ Δ' 1206/2024, ακόμη

Ανεξαρτήτως από την «αρτιότητα» ή την προηγμένη τεχνολογία του λογισμικού, κανένα ΑΙ σύστημα δεν μπορεί να κάνει αυτό που καθιστά τη νομική επιστήμη εντελώς μοναδική και διαφορετική από όλες τις υπόλοιπες: να κρίνει.

και η αυτοματοποίηση τυποποιημένων νομικών διαδικασιών, όπως η επεξεργασία δεδομένων (π.χ. για την έκδοση διαβατηρίου), θέτει εν αμφιβόλω την «επιστημονική αξιοπιστία της όλης διαδικασίας», εφόσον δε λαμβάνει υπόψη τη μοναδικότητα κάθε περίπτωσης (ΠΗΓΗ 3). Ανεξαρτήτως, λοιπόν, από την «αρτιότητα» ή την προηγμένη τεχνολογία του λογισμικού, κανένα ΑΙ σύστημα δεν μπορεί να κάνει αυτό

που καθιστά τη νομική επιστήμη εντελώς μοναδική και διαφορετική από όλες τις υπόλοιπες: να κρίνει.

Η κρίση, εξάλλου, βρίσκεται εν γένει στον πυρήνα της δικαιοσύνης. Μπορείτε να φανταστείτε τι θα συνέβαινε αν η Τεχνητή Νομοσύνη ➔

ερχόταν αντιμετώπιση με ένα πρόβλημα πιο σύνθετο, όπως μια δικαστική απόφαση; Δύο υποθέσεις, για παράδειγμα, οι οποίες, ενώ στα χαρτιά -και για ένα σύστημα AI- μπορεί να φαντάζουν ολότητες, δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να ταυτιστούν. Ας πάρουμε την σχετικώς απλή περίπτωση μιας ανθρωποκτονίας: μπορεί οι δύο δράστες να μοιάζουν σημαντικά μεταξύ τους - ίδιο φύλο, ηλικία, καταγωγή κ.ά., το όργανο του εγκλήματος να είναι το ίδιο και οι περιστάσεις ανάλογες: εφόσον όμως οι συνθήκες, το κίνητρο, τα ελαφρυντικά, ακόμη και η ψυχροσύνη των δραστών δεν είναι -και δεν μπορεί ποτέ να είναι- ταυτόσημες, η δικαιοσύνη δεν μπορεί να απονεμηθεί με τον ίδιο τρόπο. Η ζωή ενός ανθρώπου θα μετατρέπεται σε μια γραμμή κώδικα ενός συστήματος που εξετάζει

Το πιο κρίσιμο στοιχείο της εποχής μας δεν είναι η εξέλιξη της τεχνολογίας αυτή καθαυτήν, αλλά μάλλον το πώς θα την ενσωματώσουμε στην ανθρώπινη λογική και ηθική.

την υπόθεση ως ένα απλό στατιστικό δεδομένο.

Και το ζήτημα περιπλέκεται ακόμη περαιτέρω αν αναλογιστεί κανείς την πιθανότητα να ανατεθεί στα συστήματα AI η δημιουργία και επιβολή νόμων, μία ιδέα που ήδη έχει αρχίσει να εφαρμόζεται -σε δοκιμαστικό βέβαια στάδιο- σε ορισμένες χώρες, όπως τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (ΠΗΓΕΣ 4-5). Πρόκειται για έναν αντικειμενικό, απολύτως αμερόληπτο νομοθέτη, ο οποίος δεν διαφθείρεται από συμφέροντα και έχει πρόσβαση σε όλα τα επιστημονικά δεδομένα του κόσμου σε λίγα κλάσματα του δευτερολέπτου· ακούγεται ιδανικό, έτσι δεν είναι; Ο «τέλειος» νομοθέτης όμως, μπορεί να αποδειχθεί εξαιρετικά επικίνδυνος, εφόσον η νομοθεσία δεν βασίζεται μόνο σε δεδομένα και κανόνες, αλλά σε αξίες και έναν ηθικό κώδικα, ο οποίος διαφέρει σημαντικά από κοινότητα σε κοινότητα. Ρόλος του νομοθέτη, συνεπώς, δεν είναι απλώς να θεσπίσει τους «ορθότερους» ή αυστηρότερους νόμους, αλλά νόμους οι οποίοι συνάδουν με τα ήθη και την κουλτούρα κάθε λαού, γεγονός το οποίο απαιτεί, πέρα από βαθιά γνώση, κρίση και κατανόηση.

Συμπεραίνουμε λοιπόν ότι το πιο κρίσιμο στοιχείο της εποχής μας δεν είναι η εξέλιξη της τεχνολογίας αυτή καθαυτήν, αλλά μάλλον το πώς θα την ενσωματώσουμε στην ανθρώπινη λογική και ηθική. Σκοπός και πρώτιστο μέλημα, ιδίως εμάς των νέων, είναι να βρούμε τρόπους που η τεχνητή νοημοσύνη -και κάθε άλλο τεχνολογικό επίτευγμα- μπορεί να μας βοηθήσει, χωρίς να μας αντικαταστήσει. Ειδικά σε ό,τι αφορά τον τομέα της νομοθετικής παραγωγής, το ζητούμενο δεν είναι να σταματήσει η πρόοδος, αλλά να βεβαιωθεί ότι αυτή η πρόοδος έχει ως γνώμονα τον άνθρωπο, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του.

Λυδία Σαράντη, Β4

Πηγές

- <https://news.stanford.edu/stories/2025/02/generative-ai-tool-marks-a-milestone-in-biology-and-accelerates-the-future-of-life-sciences#:~:text=Now%2C%20scientists%20have%20developed%20a,query%20%E2%80%93%20in%20minutes%20or%20hours>
- <https://medium.com/@leontyron/ai-and-the-language-of-mathematics-how-artificial-intelligence-is-unlocking-the-universes-most-7db2258f9af8>
- <https://www.lawspot.gr/nomika-nea/ste-i-dioikisiypohreoytai-na-aitiologei-atomikes-dioikitikes-praxeis-ekdidomenes-vasei>
- <https://foreignpolicy.com/2025/05/14/ai-generated-law-uae-legislation/>
- <https://hypebeast.com/2025/4/uae-first-nation-use-ai-to-write-laws-news>

Η διπλή όψη των social media: Σύμμαχος ή εχθρός της σχολικής επιτυχίας;

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, γνωστά σε όλους με τον αγγλικό όρο “social media”, έχουν αλλάξει ριζικά τον τρόπο με τον οποίο εκφράζονται, επικοινωνούν, και ενημερώνονται οι μαθητές. Όταν χρησιμοποιούνται ορθολογικά, τα social media αποτελούν χρήσιμα εργαλεία διασκέδασης, κοινωνικοποίησης αλλά και εκπαίδευσης. Αντίθετα, η υπερβολική τους χρήση εγείρει ποικίλες ανησυχίες. Αυτές αφορούν κατά κύριο λόγο την ψυχολογία των νέων και επηρεάζουν υπό προϋποθέσεις την ακαδημαϊκή και την κοινωνική ζωή των εφήβων.

Σύμφωνα με έρευνες, οι έφηβοι περνούν κατά μέσο όρο 3-6 ώρες την ημέρα στα social media, πράγμα το οποίο τους κρατάει μακριά από σημαντικές υποχρεώσεις. Οι ηλεκτρονικές πλατφόρμες που χρησιμοποιούνται παγκοσμίως δίνουν την ευκαιρία στους μαθητές να παρακολουθούν βίντεο, να συνομιλούν με φίλους και να δη-

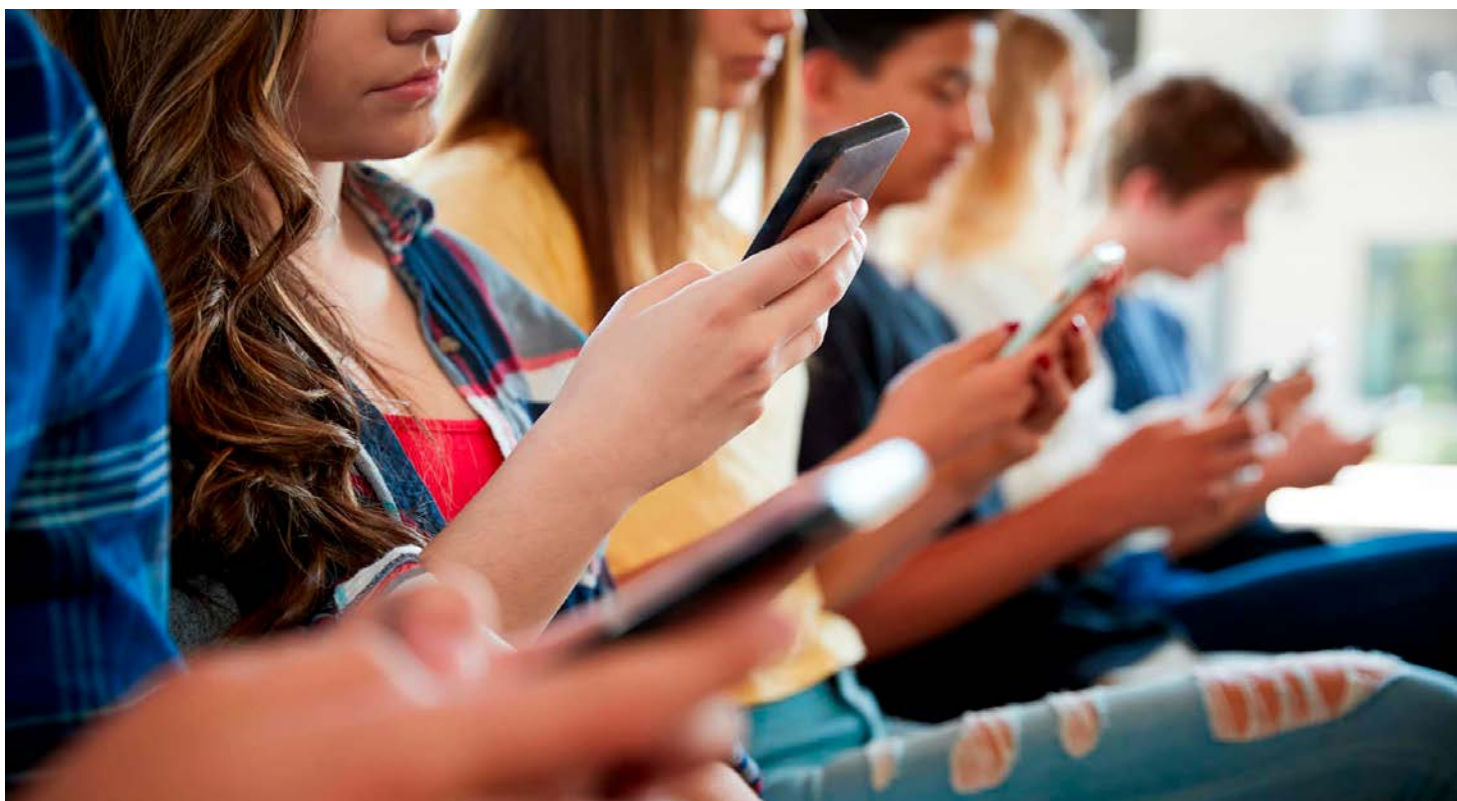
Σύμφωνα με έρευνες, οι έφηβοι περνούν κατά μέσο όρο 3-6 ώρες την ημέρα στα social media, πράγμα το οποίο τους κρατάει μακριά από σημαντικές υποχρεώσεις.

μοσιεύουν προσωπικό περιεχόμενο. Η χρήση αυτών λοιπόν χωρίς όριο μπορεί να οδηγήσει σε μια τυποποιημένη προσέγγιση του κόσμου, επιφέροντας ολέθριες συνέπειες.

Πιο αναλυτικά, η υπερβολική έκθεση στην ιδανική εικόνα ζωής που προβάλλουν οι φορείς των social media μπορεί να δημιουργήσει αρνητικά συναισθήματα. Πολλοί μαθητές νιώθουν ανεπαρκείς, όταν συγκρίνουν τις ζωές τους με άλλους, δημιουργώντας ένα τεράστιο ψυχολογικό κενό και πολλαπλές ανασφάλειες. Επιπλέον, η σύγκριση αυτή μπορεί να οδηγήσει σε χαμηλή αυτοπεποίθηση, άγχος και, σε ακραίες περιπτώσεις, ακόμα και κατάθλιψη. Έρευνα του Πανεπιστημίου του Στάνφορντ έδειξε ότι το 68% των εφήβων αισθάνεται την πίεση να παρουσιάζει τον εαυτό του «τέλειο» στα social media, έμπρακτη απόδειξη της ανελέητης πίεσης που ασκούν και του ανταγωνισμού που προκαλούν.

Μία ακόμη αξιοσημείωτη επίπτωση είναι πως η συνεχής ροή ενημερώσεων κάνει πολλούς μαθητές να φοβούνται ότι μένουν εκτός σημαντικών γεγονότων ή ότι δεν είναι αρκετά κοινωνικοί.

Το φαινόμενο αυτό, που ονομάζεται FOMO ("Fear of missing out", ο φόβος ότι χάνεις κάτι), το βιώνουν 60% των εφήβων, κάτι που αυξάνει το άγχος και μειώνει την συγκέντρωσή τους, σύμφωνα με το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ.

Καθοριστικότατο είναι επίσης το γεγονός πως το «σερφάρισμα» στα social media πριν από τον ύπνο μπορεί να επηρεάσει σοβαρά την ποιότητά του. Πιο συγκεκριμένα, οι οθόνες εκπέμπουν μπλε φως, το οποίο διαταράσσει την παραγωγή μελατονίνης, της ορμόνης που ρυθμίζει τον ύπνο. Η συνεχής εναλλαγή εικόνων και πληροφοριών διατηρεί τον εγκέφαλο σε εγρήγορση, καθιστώντας δύσκολη τη χαλάρωση και την προετοιμασία για ύπνο. Συχνή παγίδα στην οποία πέφτουν οι μαθητές είναι το «θα δω ένα ακόμα post», με αποτέλεσμα να καταλήγουν να κοιμούνται πολύ αργότερα

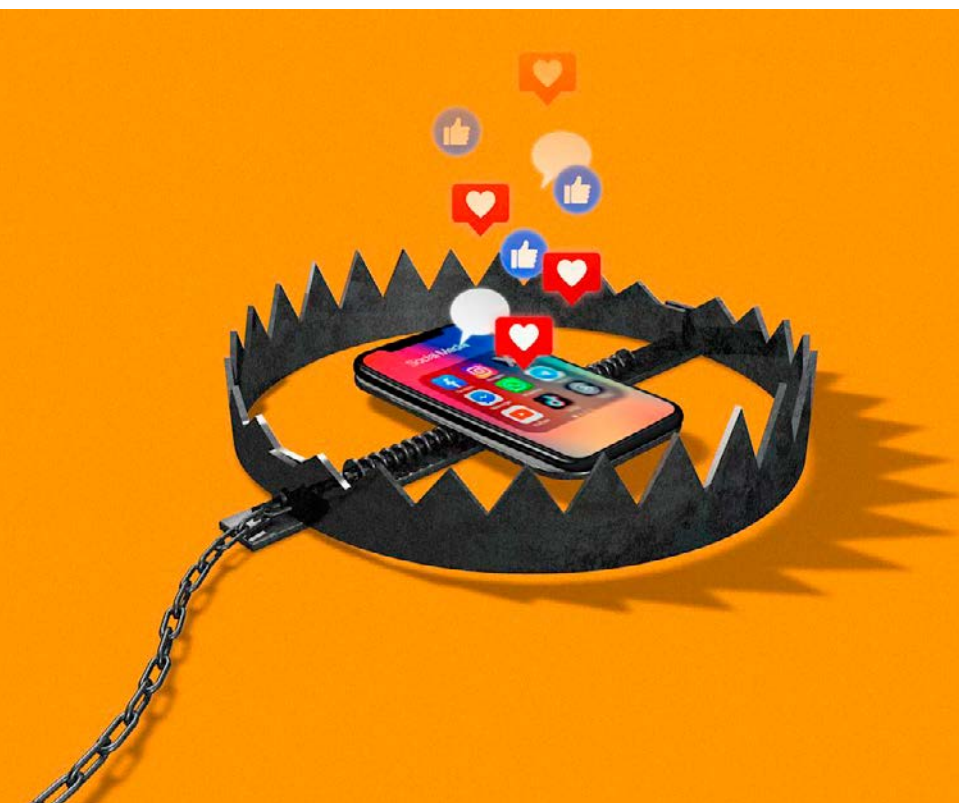

Πολλοί μαθητές πέφτουν θύματα εκβιασμού ή παραβίασης προσωπικών δεδομένων, καταλήγοντας στην απομόνωση από τον κοινωνικό περίγυρο και την αποφυγή του σχολικού περιβάλλοντος.

απ' όσο σχεδίαζαν. Η σύσταση των ειδικών πάνω στο ζήτημα είναι να αποφεύγεται η χρήση social media, τουλάχιστον μία ώρα πριν από τον ύπνο.

Τελευταία, αλλά σημαντικότερη συνέπεια, που επηρεάζει χιλιάδες μαθητές παγκοσμίως είναι το cyber bullying, δηλαδή ο διαδικτυακός εκφοβισμός. Οι χρήστες αναρτούν αρνητικά σχόλια ή στέλνουν μηνύματα μίσους, επηρεάζοντας αρνητικά την ψυχολογία των μαθητών. Έτσι πολλοί μαθητές πέφτουν θύματα εκβιασμού ή παραβίασης προσωπικών δεδομένων, καταλήγοντας στην απομόνωση από τον κοινωνικό περίγυρο και την αποφυγή του σχολικού περιβάλλοντος. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να ενημερώνεται κάποιος ενήλικας ή οι αρχές.

Στον τομέα της εκπαίδευσης, από τη δι-
 άσπαση προσοχής μέχρι τη μείωση του
 χρόνου μελέτης, τα social media επηρε-
 άζουν τον τρόπο που οι μαθητές διαχειρί-
 ζονται τις ακαδημαϊκές τους υποχρεώσεις.
 Για παράδειγμα, όταν ένας μαθητής προσπαθεί να
 μελετήσει, αλλά το κινητό του δονείται συνεχώς,
 είναι δύσκολο να διατηρήσει την προσοχή του.
 Ακόμα, ιδιαίτερα διαδεδομένο είναι το φαινόμε-
 νο της αναβλητικότητας, το οποίο «κοστίζει» πολύ-
 τιμο χρόνο στους μαθητές αυξάνοντας ραγδαία το

άγχος τους. Έρευνα του Πανεπιστημίου του Σικάγο έδειξε ότι οι μαθητές που χρησιμοποιούν τα social media κατά τη διάρκεια της μελέτης τους έχουν 30-40% χαμηλότερη απόδοση στις εξετάσεις.

Αξιοσημείωτη είναι επίσης και η έλλειψη οργάνωσης που παρουσιάζουν οι μαθητές. Η εναλλαγή από τη μία εφαρμογή στην άλλη δημιουργεί έλλειψη πειθαρχίας και συγκέντρωσης, γεγονός που τους καθιστά αδύναμους να παραμείνουν προσελωμένοι για μεγάλο χρονικό διάστημα σε μια εργασία. Η παραγωγικότητα μειώνεται λόγω των ανύπαρκτων ωρών ξεκούρασης και εξαιτίας των ατελειώτων ωρών μπροστά στην οθόνη.

Λύσεις τις οποίες προτείνουν οι ειδικοί είναι: η χρήση διάφορων εφαρμογών οργάνωσης του διαβάσματος και του εργασιακού φόρτου. Δυστυχώς, οι επιπτώσεις των social media δεν περιορίζονται μόνο στο προσωπικό διάβασμα στο σπίτι αλλά έχουν και άμεσο αντίκτυπο στο σχολείο. Όπως προαναφέρθηκε, πολλοί μαθητές που χρησιμοποιούν διαδικτυακές πλατφόρμες κοιμούνται πολύ αργά. Η έλλειψη ύπνου οδηγεί σε κούραση, δυσκολία συγκέντρωσης και χαμηλή απόδοση, ιδιαίτερα σε μαθήματα που απαιτούν κριτική σκέψη. Επιπλέον η κόπωση αυτή μπορεί να προκαλέσει έντονο

Έρευνα του Πανεπιστημίου του Σικάγο έδειξε ότι οι μαθητές που χρησιμοποιούν τα social media κατά τη διάρκεια της μελέτης τους έχουν 30-40% χαμηλότερη απόδοση στις εξετάσεις.

εκνευρισμό και αυξημένο στρες, επηρεάζοντας τη μαθησιακή διαδικασία.

Η άκριτη υιοθέτηση της τεχνολογίας τόσο από τους μαθητές αλλά και από τους εκπαιδευτικούς αλλάζει δραματικά τα δεδομένα στον τομέα της εκπαίδευσης. Τα social media επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο οι μαθητές αναζητούν πληροφορίες, αντικαθιστώντας τη βαθύτερη γνώση με το γρήγορο, επιφανειακό περιεχόμενο. Το συνεχές “scrolling” εμποδίζει την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης, καθώς οι μαθητές συνθιζούν να καταναλώνουν πληροφορίες παθητικά, χωρίς να τις επεξεργάζονται. Επιπρόσθετα, τα fake news επηρεάζουν την αντίληψή τους, δημιουργώντας μια ψεύτικη πραγματικότητα στο μυαλό τους. Οι μαθητές πρέπει να μάθουν να διασταυρώνουν τις πληροφορίες και να χρησιμοποιούν τα social media ως συμπληρωματικό εργαλείο μάθησης, όχι όμως ως κύρια πηγή γνώσης.

Ας μην ξεχάσουμε πως, παρά τους πολλούς κινδύνους, τα social media μπορούν να επιφέρουν και θετικά αποτελέσματα. Αρχικά, υπάρχουν πολλά κανάλια τα οποία προσφέρουν δωρεάν εκπαιδευτικό περιεχόμενο με διασκεδαστικό τρόπο. Ακόμα, οι μαθητές μπορούν να καλλιεργήσουν δεξιότητες, όπως η φωτογραφία, η δημιουργία βίντεο ή η συγγραφή. Τα social media επιτρέπουν στους μαθητές να διατηρούν επαφή με φίλους και να κάνουν νέες γνωριμίες. Τέλος, οι πλατφόρμες αυτές μπορούν να είναι πηγή ενημέρωσης για την επικαιρότητα και παγκόσμια ζητήματα.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, καταλαβαίνουμε πως τα social media δεν είναι ούτε απόλυτα αρνητικά αλλά ούτε και θετικά. Το «κλειδί» είναι η σωστή χρήση τους. Οι μαθητές πρέπει να μάθουν να θέτουν όρια, να προστατεύουν την ψυχική τους υγεία και να μην επιτρέπουν στα social media να τους επηρεάζουν στην ακαδημαϊκή τους επίδοση. Βασικές προϋποθέσεις για να επιτευχθεί αυτό είναι: ο περιορισμός της χρήσης των social media σε 1 με 2 ώρες την ημέρα, η αποφυγή των κινητών πριν από τον ύπνο, η χρήση εφαρμογών που περιορίζουν το χρόνο χρήσης, και, το κυριότερο, η ενημέρωση και ευαισθητοποίηση για τα αρνητικά φαινόμενα, όπως το “cyberbullying”.

Μάριος Κοκότσης, Β3

Ο «Σκοτεινότερος» Δρόμος

Ακραίες πολιτικές πεποιθήσεις ριζώνουν σε όλο και περισσότερους νέους, τους φανατίζουν και δημιουργούν ένα ρήγμα στη παιδεία και τη δημοκρατία, για τις οποίες κάποτε μίλησαν ο Περικλής και ο Πλάτων.

Φασισμός, εθνικισμός, βία, ρατσισμός. Λέξεις που προέρχονται από το βαθύ σκοτάδι του μίσους κυριαρχούν πλέον στα αυτιά των παιδιών και στις ζωές τους, που, έχοντας πιστέψει στην παραπληροφόρηση και το ψέμα που τους «πουλάνε» τα δήθεν πρότυπά τους, οδηγούνται σε ένα φαύλο κύκλο βίας. Είναι συγκλονιστική και, παράλληλα, τραγική η κατάσταση που επικρατεί. Από τη μία αναρωτιέσαι πώς τόσα παιδιά έχουν πολιτικοποιηθεί και ενδιαφέρονται για το μέλλον της χώρας τους και από την άλλη ακούς για τις ακραίες ιδεολογίες που πρεσβεύουν και απογοητεύονται. Διερωτάσαι πώς έφτασε σε αυτό το σημείο η νεολαία που πάντοτε πολεμούσε για την ελευθερία και για αξίες που αντιτίθενται σε τέτοιου είδους πεποιθήσεις. Ποιος ευθύνεται; Το εκπαιδευτικό σύστημα; Οι γονείς; Η οικονομική κρίση; Πολλοί είναι οι παράγοντες που κατευθύνουν νεαρά παιδιά στο σκοτεινό δρόμο των ακραίων πολιτικών πεποιθήσεων. Η άνοδος της Ακροδεξιάς παγκοσμίως επέφερε την βία κατά των μειονοτήτων και αυτό προκύπτει από πρόσφατες έρευνες.

Το 2023 καταγράφηκαν 158 περιστατικά ρατσιστικής βίας, σχεδόν διπλάσια από τα 74 του 2022, σύμφωνα με στοιχεία που παραθέτει το Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας (RVRN). Από αυτά, 89 είχαν ως στόχο μετανάστες, πρόσφυγες ή αιτούντες άσυλο, ενώ 61 αφορούσαν ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα. Η ενίσχυση της Ακροδεξιάς στην Ευρώπη και στην Ελλάδα συνδέονται άμεσα με την αύξηση των περιστατικών

Η ευθύνη βαρύνει την πολιτεία και τον τρόπο που χειρίζεται την εκπαίδευση. Ας μην είναι ο μόνος στόχος να μαθαίνουν οι νέοι να λύνουν εξισώσεις και αλγοριθμικές πράξεις· ας τους μάθουμε να αγαπούν και να αποδέχονται το διπλανό τους. Ας τους διδάξουμε αξίες, όπως η ελευθερία, η δημοκρατία, η αλληλεγγύη.

βίας κατά μειονοτήτων. Η ρητορική μίσους, η πολιτική εκπροσώπηση ακροδεξιών κομμάτων και η ατιμωρησία ενισχύουν το φαινόμενο.

Τα πρόσωπα όμως που υπέστησαν τη βία στο σώμα και την ψυχή τους είναι πολλά περισσότερα από αυτά που αναφέρονται στις έρευνες. Ποιος θα μιλήσει για αυτά τα παιδιά που φοβούνται να μιλήσουν για όσα τους συμβαίνουν; Ποιος θα μιλήσει για τις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας στις οποίες εξαναγκάζονται χιλιάδες αλλοδαποί στη χώρα;

Πριν από λίγο καιρό αντίκρισα τις επιπτώσεις τέτοιων ακραίων πολιτικών πεποιθήσεων στα μάτια έφηβων ηλικίας έως 14-15 χρονών. Νέοι συνεχώς αγριεμένοι, έτοιμοι για «τσαμπουκά» και «νταϊλίκια» απέναντι σε κοινωνικά ευαίσθητες ομάδες. Μου φάνηκε αδύνατο να συμβαίνει αυτό μέχρι που είδα τέτοιες συμπεριφορές μπροστά στα μάτια μου.

Η ευθύνη βαρύνει την πολιτεία και τον τρόπο που χειρίζεται την εκπαίδευση. Ας μην είναι ο μόνος στόχος να μαθαίνουν νέοι να λύνουν εξισώσεις και αλγοριθμικές πράξεις· ας τους μάθουμε να αγαπούν και να αποδέχονται το διπλανό τους. Ας τους διδάξουμε αξίες, όπως η ελευθερία, η δημοκρατία, η αλληλεγγύη. Όλα τα υπόλοιπα είναι δευτερεύοντα. Πρώτα από όλα πρέπει να μάθουμε να είμαστε άνθρωποι. Ελπίζω κάποια στιγμή όλα αυτά τα παιδιά να αποκαλούνται με τα ονόματά τους και όχι την εθνικότητά τους. Ελπίζω να βρουν το πραγματικό φως μέσα από την κοινωνική αποδοχή και την αγάπη και να ζήσουν σε έναν κόσμο που δε θα κοιτάει το χρώμα, τη φυλή, τα φύλα, τις θρησκείες, αλλά τα μάτια της ψυχής των ανθρώπων.

Κωνσταντίνος Ζάβρας, Β2

Θέλουμε να ζούμε σ' έναν κόσμο που δεν θα κοιτάει το χρώμα, τη φυλή, τα φύλα, τις θρησκείες, αλλά τα μάτια της ψυχής των ανθρώπων.

Η επίδραση της κοινωνίας στον ψυχισμό των εφήβων

Η εφηβεία αποτελεί μια κρίσιμη περίοδο στη ζωή ενός ανθρώπου, μία περίοδο κατά την οποία οι κοινωνικές, πολιτισμικές και οικογενειακές επιρροές διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του. Στην Ελλάδα, οι σύγχρονες προκλήσεις της κοινωνίας έχουν φέρει στην επιφάνεια μια σειρά από ζητήματα που επηρεάζουν σημαντικά τη συμπεριφορά των εφήβων, αναδεικνύοντας την επιδραστικότητα παραγόντων όπως η οικονομική κρίση, η ψυχική υγεία και το οικογενειακό περιβάλλον.

Η βία είναι «φλέγον» ζήτημα που αφορά τους εφήβους. Περιστατικά, όπως απόπειρες ανθρωποκτονίας και περιπτώσεις ξυλοδαρμού ανηλίκων από ανηλίκους είναι καθημερινό φαινόμενο στην εποχή όπου ζούμε. Τα στοιχεία είναι αδιάψευστα και τρομάζουν, όπως αναφέρει και η εφημερίδα «Τα Νέα»: Η παραβατικότητα των εφήβων αυξήθηκε κατά 46% τους πρώτους οκτώ μήνες του 2024 σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο πέρυσι. Πώς όμως φτάσαμε στο σημείο να κανονικοποιούμε αυτές τις συμπεριφορές και να μην κάνουμε τίποτα για την επίλυση αυτού του σοβαρότατου κοινωνικού ζητήματος; Πού οφείλονται τέτοιες συμπεριφορές;

Η ευθύνη βαράίνει πολλούς...

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν εισχωρήσει βαθιά στη ζωή των εφήβων, επηρεάζοντας τη συμπεριφορά και τις αξίες τους. Η συνεχής έκθεση σε εικόνες τέλειων σωμάτων, επιτυχημένων ανθρώπων και πολυτελούς τρόπου ζωής δημιουργεί μη ρεαλιστικές προσδοκίες και έντονα συναισθήματα ανασφάλειας. Επιπλέον, η εξάρτηση από τα social media έχει οδηγήσει σε μείωση της διαπροσωπικής επικοινωνίας, προκαλώντας απομόνωση και μοναξιά. Εξίσου σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της προσωπικότητας των νέων παίζει και το οικογενειακό περιβάλλον. Ο φόρτος εργασίας και οι απαιτήσεις της καθημερινότητας συχνά οδηγούν τους γονείς να μην αφιερώνουν επαρκή χρόνο στα παιδιά τους. Η έλλειψη επικοινωνίας και κατανόησης από την

Ένα παιδί
δεν γεννιέται
παραβατικό,
γίνεται
παραβατικό
λόγω των
συνθηκών
υπό τις οποίες
μεγαλώνει και
ζει.

Είναι λάθος να
ρίχνουμε την
ευθύνη στα
παιδιά και μόνο,
χρειάζεται να
έχουμε πλήρη
εικόνα και
κατανόηση.

πλευρά των γονέων κάνει τους εφήβους να αισθάνονται παραμελημένοι, γεγονός που εντείνει τις ακραίες συμπεριφορές με τις οποίες εκείνοι προσπαθούν να κερδίσουν την προσοχή των γονιών τους.

Η οικονομική κρίση που ξέσπασε στην Ελλάδα τη δεκαετία του 2010 άφησε βαθύ αποτύπωμα σε όλες τις πτυχές της κοινωνικής ζωής, επηρεάζοντας σημαντικά και τη συμπεριφορά των εφήβων. Η ανεργία, οι περικοπές σε βασικές υπηρεσίες και η εντεινόμενη φτώχεια δημιούργησαν ένα περιβάλλον αβεβαιότητας και πίεσης, που επηρέασε όχι μόνο τους ενήλικες, αλλά και τις νεότερες γενιές. Οι περικοπές στα εισοδήματα και η ανεργία συχνά ανάγκασαν τους γονείς να εργάζονται περισσότερες ώρες ή να μεταναστεύουν για εργασία, αφήνοντας τους εφήβους συναισθηματικά αποκομμένους. Σύμφωνα με έρευνες, παιδιά που μεγαλώνουν σε οικογένειες με χαμηλό οικονομικό υπόβαθρο είναι πιο πιθανό να εμφανίσουν κατάθλιψη, χαμηλή αυτοεκτίμηση και βίαιες ή παραβατικές συμπεριφορές. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, το 2021, σχεδόν το 30% των παιδιών στην Ελλάδα ζούσε κάτω από το όριο της φτώχειας, ποσοστό που εκτοξεύθηκε κατά τη διάρκεια της κρίσης. Η φτώχεια έχει συνδεθεί με την έλλειψη πρόσβασης σε βασικές υπηρεσίες, όπως η εκπαίδευση και η ψυχική υγεία, γεγονός που επηρεάζει προφανώς την ανάπτυξη των εφήβων.

Όταν ένα παιδί στερείται τα βασικά είναι λογικό να οδηγηθεί σε παραβατικές συμπεριφορές. Δεν μπορούμε να τις δικαιολογήσουμε, αλλά επιβάλλεται να τις κατανοούμε και οφείλουμε να βοηθάμε τα παιδιά που πάσχουν και οδηγούνται σε τόσο ακραίες συμπεριφορές. Είναι λάθος να ρίχνουμε την ευθύνη στα παιδιά και μόνο, χρειάζεται να έχουμε πλήρη εικόνα και κατανόηση για το πώς έφτασαν σε αυτό το σημείο και να δούμε αυτό το φαινόμενο από όλες τις πλευρές του. Ένα παιδί δεν γεννιέται παραβατικό, γίνεται παραβατικό λόγω των συνθηκών υπό τις οποίες μεγαλώνει και ζει, είτε αυτό λέγεται οικογενειακό περιβάλλον, είτε σχολείο, είτε κοινωνία. Είναι εύκολο να ρίξουμε την ευθύνη σε διάφορους παράγοντες, όπως τη μουσική που ακούνε οι νέοι, όπως θα ακούτε να αναφέρουν πολλοί ενήλικες. Είναι άλλωστε δύσκολο να παραδεχτούμε πως δεν φταίνε τα παιδιά τόσο, όσο οι μεγάλοι, που ασυνείδητα τους «άνοιξαν» τον δρόμο σε τέτοιες συμπεριφορές.

Κωνσταντίνος Ζάβρας, Β2

Η κοινωνική επιρροή στις επιλογές και επιθυμίες του ατόμου

Οι επιλογές μας δεν είναι δικές μας, αλλά μια συνισταμένη των προσλαμβανουσών μας. Όλοι οι άνθρωποι λέμε ότι κάνουμε κάτι επειδή μας αρέσει. Γιατί μας αρέσει όμως; Είναι όντως η δική μας επιθυμία ή αποτελεί κάθε μας επιλογή άλλη μία μορφή καταπίεσης από την κοινωνία; Ποιοι είναι οι παράγοντες που πραγματικά καθορίζουν τι μας αρέσει και τι όχι;

Από μικρή ηλικία μαθαίνουμε πώς πρέπει να φερόμαστε ανάλογα με την κατάσταση. Για παράδειγμα, όταν παρευρισκόμαστε σε ένα γάμο, επιβάλλεται να φοράμε κάτι επίσημο και να φερόμαστε αναλόγως. Όταν πάμε σε ένα πάρτι, οι άλλοι περιμένουν να συμπεριφερθούμε όπως απαιτεί η κατάσταση. Όλα αυτά λέμε πως αντιπροσωπεύουν τους «κανόνες» της κοινωνίας μας. Μήπως όμως αυτό που πραγματικά αντιπροσωπεύουν είναι τα στερεότυπα που υπάρχουν και τις απαιτήσεις των άλλων από εμάς;

Ολοι μας, χωρίς εξαίρεση, δεν έχουμε κάνει κάτι επειδή «θα γίνουμε ρεζίλι» ή θα μας κάνει να φαινόμαστε «περίεργοι» απέναντι στους άλλους. Η κοινωνία μάς έχει κάνει να πιστεύουμε ότι οι επιλογές μας είναι αποκλειστικά δικές μας και δεν επηρεάζονται από τίποτα και από κανέναν. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι μέσα από τα στερεότυπα που δημιουργούνται, οι άνθρωποι και, κυρίως, οι έφηβοι διαμορφώνουν το χαρακτήρα τους.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το

Η κοινωνία
μάς έχει κάνει
να πιστεύουμε
ότι οι επιλογές
μας είναι
αποκλειστικά
δικές μας και δεν
επηρεάζονται
από τίποτα και
από κανέναν.

σχολείο. Ένα άτομο που μπορεί να έχει διαφορετική γνώμη πάνω σε ένα θέμα θα διστάσει να την εκφράσει για να μην τον κοροϊδέψουν οι συμμαθητές του. Με αυτόν τον τρόπο όμως δε θα αποκτήσει ποτέ δική του «φωνή». Το ίδιο μοτίβο συνεχίζεται όσον αφορά την ένδυση και τον

τρόπο συμπεριφοράς απέναντι στους συνομηλίκους του. Αυτό οφείλεται, κυρίως, στην έλλειψη κριτικής σκέψης. Όταν οι άνθρωποι από μικρή ηλικία μαθαίνουν να ακολουθούν κανόνες και όχι να δημιουργούν εκείνοι καινούριους, δεν έχουν τη δυνατότητα να αναπτύξουν μια μοναδική και ξεχωριστή προσωπικότητα. Από την προσχολική ηλικία μαθαίνουμε τι πρέπει να κάνουμε και τι όχι. Κατόπιν, στο σχολείο, όλοι ανταγωνιζόμαστε για να πάρουμε τον καλύτερο βαθμό στα ίδια πράγματα. Αυτό είναι ένα φαινόμενο που δεν επιτρέπει σε πολλά παιδιά να αναδείξουν το ταλέντο τους σε κάτι διαφορετικό και έχει ως αποτέλεσμα την καλλιέργεια του ίδιου, μονότονου τρόπου σκέψης. Με αυτόν τον τρόπο όμως, η κοινωνία μας παραμένει στάσιμη, χωρίς νέους και ικανούς ηγέτες. Δεν υπάρχει η έννοια της καινοτομίας και σίγουρα δεν υφίστανται νέες ιδέες.

Συνοψίζοντας, πιστεύω πως, αν και το παραπάνω είναι ένα φαινόμενο που χαρακτηρίζει την κοινωνία μας, μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε. Αρκεί να καταρρίψουμε εντελώς τα στερεότυπα που προβάλλει η κοινωνία μας, δημιουργώντας νέα ιδανικά και αξίες.

Κατερίνα Καραλάκη, Α2

Θηλυκότητα και Αρρενωπότητα: δυσ έννοιες-«φυλακές»;

Από την απαρχή των κοινωνιών μέχρι και σήμερα, ο ρόλος του βιολογικού αλλά και κοινωνικού φύλου έχει υπάρξει κομβικός στη διαδικασία κοινωνικοποίησης του ατόμου· ανέκαθεν όμως, υπήρχαν -και πάντοτε θα υπάρχουν- άνθρωποι που «έσπαγαν» το κατεστημένο, εκφράζοντας τον εαυτό τους και ζώντας πέρα από τις ασφυκτικές «ετικέτες» του κοινωνικού φύλου.

Θα ήταν παράλογο να προφασίζεται κανείς πως το φύλο δεν είναι κομβικό μέρος της ταυτότητας του ατόμου, μα θεωρώ πως είναι ακόμη πιο παράλογο το γεγονός πως ελάχιστοι από εμάς δεν έχουν αναρωτηθεί το «γιατί». Υποσυνείδητα, ο άνθρωπος τείνει να αναρωτιέται: να αναρωτιέται για τον κόσμο, το νόημα της ζωής, αλλά, κυρίως, τον ίδιο του τον εαυτό. Η ερώτηση «ποιος είμαι;» έχει οδηγήσει στην ανάγκη να τοποθετεί κανείς τον εαυτό του σε κατηγορίες- «κουτιά», καθώς προσπαθεί να προσδιορίσει, την ταυτότητά του και μία από τις πρώτες κατηγορίες στις οποίες κατατάσσεται κανείς από τη γέννησή του κιόλας, είναι το φύλο.

Οι κατηγορίες αυτές τείνουν να θέτουν πλαίσια στο άτομο, όχι μόνο συμπεριφορικά, αλλά και αισθητικά, καθώς επίσης και να επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει την κοινωνία.

Σε ατομικό επίπεδο, αυτά τα πλαίσια τείνουν να προσδίδουν στο άτομο μία αίσθηση ασφάλειας και αυτογνωσίας, η οποία όμως παρουσιάζει δύο μεγάλα μειονεκτήματα: Καταρχάς, δεν είναι σπάνιο να πείθει κανείς τον εαυτό του πως διαθέτει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, μόνο και μόνο για να ανταποκριθεί στην περιγραφή του φύλου

του. Κορίτσια και αγόρια που διστάζουν να εκφράσουν την πραγματική τους αισθητική προκειμένου να αποφύγουν την κοινωνική κριτική και απόρριψη. Και αυτό αποτελεί το δεύτερο σοβαρό μειονέκτημα: την εσωτερίκευση κοινωνικών καταναγκασμών.

Μέσα από το περιοριστικό πρίσμα της «νόρμας», το άτομο αισθάνεται την άνεση να κρίνει, να σχολιάσει και να αποδοκιμάσει οτιδήποτε προσκρούει στην κανονικότητα που του είναι οικεία. Τις περισσότερες φορές, μάλιστα, χωρίς να κατανοεί ούτε το ίδιο τι είναι αυτό που το ωθεί σε τέτοιου είδους στενόμυαλη στάση.

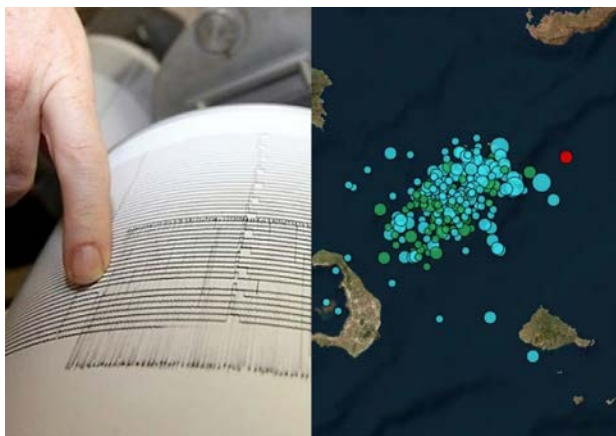
Τα συμπεριφορικά στερεότυπα οδηγούν
οποιοδήποτε δεν συμμορφώνεται με αυτά στην περιθωριοποίηση και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Σε κοινωνικό επίπεδο, τα πλαίσια αυτά παίρνουν τη μορφή στερεοτύπων. Ειδικά όσον αφορά το γυναικείο φύλο, δημιουργούν ένα «γυάλινο ταβάνι», στο οποίο οφείλεται, εν πολλοίς, η χρόνια καταπίεση που έχει βιώσει η γυναίκα.

Είναι σημαντικό εδώ να τονιστεί πως τα στερεότυπα αυτά δεν εκφράζονται πάντοτε με τη μορφή φανερών διακρίσεων. Πολλές φορές είναι εντυπωμένα στις κοινωνικές νόρμες, από την καθημερινή συμπεριφορά έως τη γλώσσα που χρησιμοποιούμε. Παραδείγματος χάρη, η λέξη «ανδρεία» έχει ως ρίζα τη λέξη «άνδρας», ενώ η χρήση του θηλυκού γένους με υποτιμητικό τρόπο δεν είναι σπάνια στην ελληνική καθομιλουμένη. Τέλος, τα συμπεριφορικά στερεότυπα οδηγούν οποιονδήποτε δεν συμμορφώνεται με αυτά στην περιθωριοποίηση και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Συμπερασματικά, αν και το φύλο είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ταυτότητας του ατόμου, ο ρόλος του στη ρύθμιση των επιλογών και τη διαμόρφωση της ζωής του πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να επαναξιολογηθεί, προκειμένου να αποφευχθούν τα προαναφερθέντα προβλήματα.

Έλενα Δικαίου-Ευαγγελάτου, Α2

Πώς οι σεισμοί στη Σαντορίνη θέτουν σε κίνδυνο τα όνειρα των μαθητών;

Τους τελευταίους μήνες, το νησί της Σαντορίνης έχει βιώσει έναν πρωτοφανή σεισμικό κύκλο, με χιλιάδες σεισμούς να καταγράφονται σε μικρό χρονικό διάστημα. Αυτή η σεισμική δραστηριότητα έχει προκαλέσει έντονη ανησυχία στους κατοίκους, πολλοί από τους οποίους εγκατέλειψαν το νησί, ενώ όσοι παρέμειναν ζουν υπό συνεχή φόβο. Η πιθανότητα ενός μεγαλύτερου σεισμού ή ακόμα και ηφαιστειακής έκρηξης αποτελεί μια υπαρκτή απειλή, εντείνοντας την αβεβαιότητα.

Σε αυτό το δύσκολο περιβάλλον, οι μαθητές του νησιού, και ιδιαίτερα οι τελειόφοιτοι του Λυκείου, βρίσκονται αντιμέτωποι με μία πρωτόγνωρη πρόκληση. Οι συνεχείς σεισμοί οδήγησαν στο κλείσιμο των σχολείων για έναν ολόκληρο μήνα, δημιουργώντας σημαντικά εκπαιδευτικά κενά, ειδικά για τους μαθητές που προετοιμάζονται για τις πανελλαδικές εξετάσεις.

Υπό αυτές τις συνθήκες, είναι αναγκαίο να επισημανθούν οι κοινωνικές και ψυχολογικές επιπτώσεις αυτής της κατάστασης, ώστε να διασφαλιστεί η δίκαιη αντιμετώπιση των μαθητών που δοκιμάζονται τόσο σκληρά. Άλλωστε, οι οικογένειες αρκετών μαθητών βρέθηκαν αντιμέτωπες και με οικονομικές δυσκολίες, καθώς πολλές επιχειρήσεις έκλεισαν προσωρινά λόγω των συνεχών δονήσεων, ενισχύοντας έτσι το άγχος και την αβεβαιότητα.

Οι κοινωνικές επιπτώσεις

Η ζωή στη Σαντορίνη έχει αλλάξει δραματικά. Οι κάτοικοι που αποφάσισαν να μείνουν στο νησί προσπαθούν να συνεχίσουν την καθημερινότητά τους μέσα σε ένα κλίμα διαρκούς ανασφάλειας.

Η εκπαίδευση διαταράχθηκε σε τεράστιο βαθμό. Η τηλεεκπαίδευση δεν μπορούσε να εφαρμοστεί με την ίδια επιτυχία όπως κατά την περίοδο της πανδημίας COVID-19, ώστε να αντικαταστήσει πλήρως τη «διά ζώσης» διδασκαλία, ενώ πολλοί μαθητές είχαν δυσκολία να συγκε-

ντρωθούν λόγω του ψυχολογικού στρες που τους είχε δημιουργηθεί.

Επιπλέον, πολλές οικογένειες έφυγαν από το νησί, αναζητώντας ασφάλεια αλλού, γεγονός που οδήγησε στη διάλυση φιλικών και κοινωνικών σχέσεων. Για τα παιδιά που παρέμειναν, η καθημερινότητα είναι γεμάτη αβεβαιότητα, καθώς βλέπουν γονείς και εκπαιδευτικούς να ανησυχούν και να συζητούν συνεχώς το ενδεχόμενο ενός μεγάλου σεισμού. Αυτό δημιουργεί ένα γενικευμένο αίσθημα ανασφάλειας που δυσκολεύει τη συγκέντρωση και τη μελέτη.

Ψυχολογικές επιπτώσεις στους μαθητές

Οι ψυχολογικές επιπτώσεις των σεισμών στους μαθητές είναι βαθιές και πολυδιάστατες.

Τα σχολεία στη Σαντορίνη (και σε Ίο, Ανάφη, Αμοργό) έκλεισαν λόγω της έντονης σεισμικής δραστηριότητας στις αρχές Φεβρουαρίου και παρέμειναν κλειστά μέχρι τις 4 Μαρτίου.

Άγχος και Στρες: Ο διαρκής φόβος για έναν καταστροφικό σεισμό δημιουργεί έντονο άγχος. Τα παιδιά δεν μπορούν να νιώσουν ασφαλή ούτε στο σχολείο, ούτε στο σπίτι. Ο ύπνος διαταράσσεται, ενώ πολλοί μαθητές εμφανίζουν συμπτώματα έντονου στρες, όπως πονοκεφάλους, αϋπνία και ευερεθιστότητα.

Έλλειψη Συγκέντρωσης: Οι μαθητές που προετοιμάζονται για τις Πανελλαδικές Εξετάσεις δυσκολεύονται να παρακολουθήσουν τα μαθήματά τους και να διαβάσουν αποτελεσματικά.

Κατάθλιψη και Απογοήτευση: Η αίσθηση ότι δεν μπορούν να ελέγξουν τις συνθήκες γύρω τους οδηγεί πολλούς μαθητές σε αισθήματα απελπισίας. Ο φόβος ότι δεν θα καταφέρουν να περάσουν στις σχολές που επιθυμούν λόγω των χαμένων μαθημάτων αυξάνει το αίσθημα απογοήτευσης.

Κοινωνική Απομόνωση: Η απομάκρυνση φίλων που έφυγαν από το νησί και η ανησυχία για το μέλλον δυσκολεύουν τις κοινωνικές σχέσεις των μαθητών. Πολλά παιδιά αποσύρονται, αποφεύγουν τις δραστηριότητες που τους ευχαριστούσαν και κλείνονται στον εαυτό τους.

Η περίπτωση των τελειόφοιτων μαθητών

Δεδομένων των συνθηκών που επικρατούν στη Σαντορίνη, είναι δίκαιο και αναγκαίο να υπάρξει ειδική πρόνοια για τους μαθητές που έμειναν στο νησί και συνεχίζουν να αγωνίζονται υπό αντίξοες συνθήκες. Η πιο λογική και αποτελεσματική λύση θα ήταν ίσως η πριμοδότηση στις Πανελλαδικές Εξετάσεις. Άλλωστε, η επισημονική κοινότητα έχει αναγνωρίσει ότι οι

Δεδομένων των συνθηκών που επικρατούν στη Σαντορίνη, είναι δίκαιο και αναγκαίο να υπάρξει ειδική πρόνοια για τους μαθητές που έμειναν στο νησί και συνεχίζουν να αγωνίζονται υπό αντίξοες συνθήκες. Η πιο λογική και αποτελεσματική λύση θα ήταν ίσως η πριμοδότηση στις Πανελλαδικές Εξετάσεις.

φυσικές καταστροφές επηρεάζουν την ακαδημαϊκή απόδοση των μαθητών, γεγονός που καθιστά αναγκαία τη λήψη αντισταθμιστικών μέτρων.

Μια ρύθμιση όπως η παραπάνω θα εξασφάλιζε ότι οι μαθητές δεν θα αδικηθούν έναντι των συνομηλίκων τους από άλλες περιοχές, οι οποίοι δεν έχουν αντιμετωπίσει τις ίδιες δυσκολίες. Παρόμοια μέτρα έχουν ληφθεί στο παρελθόν και σε άλλες περιοχές που επλήγησαν από φυσικές καταστροφές, όπως οι πυρόπληκτες περιοχές στην Πελοπόννησο ή οι σεισμόπληκτες περιοχές της Κεφαλονιάς.

Επιπλέον, θα μπορούσαν να εξεταστούν και άλλα μέτρα υποστήριξης, όπως:

- Πρόσθετες διδακτικές ώρες και δωρεάν φροντιστηριακή υποστήριξη για τους μαθητές της Σαντορίνης.
- Δυνατότητα μετεγγραφής σε πανεπιστημιακά ιδρύματα πιο κοντά στον τόπο κατοικίας τους.

Συμπέρασμα

Η κατάσταση στη Σαντορίνη είναι εξαιρετικά δύσκολη και οι μαθητές, ειδικά οι τελειόφοιτοι, βρίσκονται σε ιδιαίτερη θέση. Οι κοινωνικές και ψυχολογικές επιπτώσεις είναι έντονες, με το άγχος, την ανασφάλεια και τη διατάραξη της ομαλότητας της εκπαιδευτικής διαδικασίας να δημιουργούν σοβαρά εμπόδια στην ακαδημαϊκή τους πρόοδο. Είναι ευθύνη της πολιτείας να στηρίξει αυτά τα παιδιά, ώστε να μην χαθεί η ελπίδα και η ευκαιρία τους για ένα καλύτερο μέλλον.

Άννα-Μαρία Έλλη Ξανθοπούλου, Β3

Ποια είναι αυτή η RAP

Κατακριτέο κατά πολύ το συγκεκριμένο μουσικό είδος λόγω των εξυβριστικών του στίχων και της ανατρεπτικής του διάθεσης προς το κατεστημένο, την κοινωνία, τις συντηρητικές ιδεολογίες και τις διαχρονικές προκαταλήψεις. Συχνά ακούμε από άτομα μεγαλύτερης ηλικίας να σχολιάζουν τη μουσική ραπ και να αποδίδουν την ευθύνη σε αυτήν για όσα συμβαίνουν στους νέους σήμερα.

Γίνεται λόγος για ακούσματα που «καταστρέφουν» τη νεολαία και για τα «λάθος παιδιά» που κοιμούνται και ξυπνούν με αυτόν τον ιδιαίτερο τύπο μουσικής. Η ραπ «ενοχλεί» αυτούς που μεγάλωσαν σε ένα περιβάλλον με απαρχαιωμένες και συντηρητικές αντιλήψεις. Η ραπ ήρθε για να πολεμήσει το συντηρητισμό,

Η ραπ αντιστέκεται στη βία και την αδικία. Ήρθε για να πολεμήσει τον συντηρητισμό, την κοινωνική, φυλετική, ιδεολογική ανισότητα αλλά και οποιοδήποτε είδος ρατσισμού.

την κοινωνική, φυλετική, ιδεολογική ανισότητα αλλά και οποιοδήποτε είδος ρατσισμού. Η ραπ αντιστέκεται στη βία και την αδικία. Λέει πικρές αλήθειες, καθώς θέλει να αφυπνίσει. Η ραπ ενώνει ...

Η ιστορία της ραπ

Η ραπ μουσική γεννήθηκε στις αφρο-αμερικανικές κοινότητες του Μπρονξ τη δεκαετία του 1970 ως ανάγκη έκφρασης των περιθωριοποιημένων και ως φωνή διαμαρτυρίας απέναντι στην κοινωνική αδικία, τη φτώχεια, το ρατσισμό και την καταστολή. Δεν αποτέλεσε απλώς ένα μουσικό είδος, αλλά εξελίχθηκε σε πολιτιστικό και πολιτικό εργαλείο, μεταφέροντας με ρυθμό και λόγο

την εμπειρία των καταπιεσμένων. Οι πρώτοι ραπ καλλιτέχνες, όπως οι DJ Kool Herc, Grandmaster Flash και Afrika Bambaataa, χρησιμοποίησαν τη ραπ για να ενισχύσουν τη συλλογική συνείδηση και

DJ Kool Herc

Grandmaster Flash

Afrika Bambaataa

να αφυπνίσουν τις κοινότητές τους, ενώ αργότερα, σχήματα όπως οι Public Enemy και οι N.W.A. έδωσαν έντονα πολιτικό χαρακτήρα στη μουσική, καταγγέλλοντας την κρατική αυθαιρεσία και την κοινωνική ανισότητα. Η ραπ εξαπλώθηκε παγκοσμίως, διατηρώντας τις πολιτικές της ρίζες. Στην Ελλάδα, πιο συγκεκριμένα, από τις αρχές του 1990, απέκτησε ξεχωριστό ρόλο στη διαμόρφωση της κοινωνικής και πολιτικής συνείδησης των νέων. Καλλιτέχνες όπως οι Active Member, FF.C και ο Killah P υιοθέτησαν έντονα αντιρατσιστική και αντιφασιστική στάση, ενώ οι μεταγενέστεροι ΛΕΞ, 12^{ος} Πίθηκος και TZAMAL συνέχισαν με στίχους που αποτυπώνουν την ασφυκτική καθημερινότητα, τη ματαίωση και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Η ραπ στην Ελλάδα, όπως και διεθνώς, παραμένει ένα αυθεντικό μέσο κοινωνικής παρέμβασης και πολιτικής τοποθέτησης, δίνοντας φωνή σε όσους δεν έχουν και μετατρέποντας τη μουσική σε πράξη αντίστασης.

Τρόπος ζωής, Τρόπος σκέψης

«Τα λάθος παιδιά» ενάντια σε όλους και όλα. Στίχοι που πολεμάνε τις προκαταλήψεις, το ρατσισμό, την υλιστική κοινωνία, την αδικία. Στίχοι που έγιναν συνθήματα από παιδιά, γκράφιτι στον τοίχο, ο τρόπος που πορευόμαστε και ζούμε.

ΛΕΞ - Τίποτα στον κόσμο

«Δεν βλέπω χρώματα, έχω αχρωματοψία»

Στα μάτια του καλλιτέχνη, οι άνθρωποι δεν διαχωρίζονται σε «χρώματα». Οι στίχοι του αποτελούν αντίσταση στο ρατσισμό και την ξενοφοβία και παράδειγμα για το πώς αντιμετωπίζουμε τη διαφορετικότητα, κοιτάζοντας ανθρώπους και όχι «χρώματα».

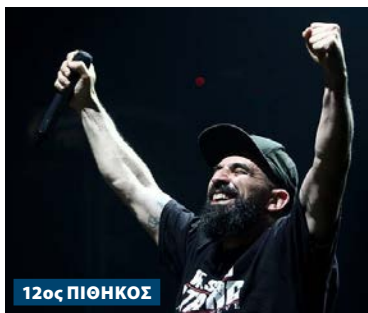
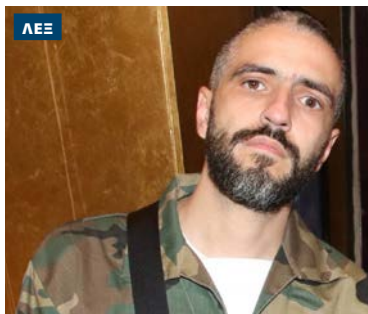
Λόγος τιμής - Οικογένεια

«Δεν έχω φίλους που μισούνε ξένους, γιατί έχω φίλους ξενιτεμένους
Ραπάρω για το περιθώριο της κοινωνίας, τους καταραμένους»

Οι «Λόγος Τιμής», με τον παραπάνω στίχο περνούν ένα ισχυρό αντιρατσιστικό μήνυμα και τονίζουν την υποστήριξή τους σε αυτούς που θεωρούνται, «περιθωριοποιημένοι» στην κοινωνία, μένοντας πάντα στο πλευρό τους.

Κοινοί Θνητοί - Του κόσμου οι λαοί

«Όταν έπαιζα μικρός με το πρώτο το Nintendo

Μακάρι ο κόσμος να γεμίσει με «λάθος παιδιά», που δε βλέπουν «χρώματα», δεν φοβούνται να μιλήσουν και αντιστέκονται στην αδικία.

στην Ινδία οι ανήλικοι κουβάλαγαν τσιμέντο
όταν έφτιαχνα το δέντρο με φωτάκια και στολίδια
τα παιδιά στην Βραζιλία ψάχναν μέσα στα σκουπίδια»

Οι παραπάνω στίχοι από το τραγούδι «Του κόσμου οι λαοί» των Κοινοών Θνητών είναι από τις πιο αιχμηρές και πολιτικοποιημένες στιγμές της ελληνικής ραπ σκηνής. Το κομμάτι αυτό αποτελεί καταγγελία της παγκόσμιας κοινωνικής αδικίας, της υποκρισίας της Δύσης και της συστημικής εκμετάλλευσης. Στόχος τους είναι να αφυπνίσουν την κοινωνική μας συνείδηση και να αποδώσουν ευθύνες σε όσους εκμεταλλεύονται τον πόνο αθώων ψυχών προς όφελός τους.

DANI GAMBINO - Κάψουλες

«Τα πιο λάθος παιδιά πολεμάνε στη γη που νικάει το κακό
Μια λάθος γενιά λένε μες τα κουτιά είμαστε προίον
Στην πόλη του μπετόν, στην πόλη των νεκρών»

Τα «λάθος παιδιά» είναι αυτά που θα συνεχίσουν να πολεμάνε για αξίες και ιδανικά, όσο άσχημα κι αν

τους έχει φερθεί η ζωή. Η «λάθος» γενιά αναλαμβάνει τις ευθύνες της σε μια υλιστική κοινωνία, όπου το χρήμα θεωρείται σημαντικότερο από τις ανθρώπινες ψυχές.

Τόσοι στίχοι, διαφορετικά παιδιά, διαφορετικές ζωές, διαφορετικό κοινωνικό υπόβαθρο, διαφορετικά όνειρα. Χωρίς να γνωρίζουμε ο ένας τον άλλον, έχουμε κάτι μοναδικό που μας ενώνει όλους: τη μουσική μας. Το κοινό κοινωνικό μήνυμα που θέλουμε να περάσουμε τραγουδώντας σε πλατείες, δρόμους, σχολεία. Οι αξίες και τα ιδανικά μας εκφράζονται μέσω της μουσικής. Μας αποκαλούν «τα λάθος παιδιά», αλλά, αν τα παιδιά αυτά «πολεμάνε» με λέξεις, στίχους και δημιουργικότητα για τα ιδανικά τους, είμαι περήφανος που μας αποκαλούν έτσι. Μακάρι ο κόσμος να γεμίσει με «λάθος παιδιά», που δε βλέπουν «χρώματα», δεν φοβούνται να μιλήσουν και αντιστέκονται στην αδικία, όπως μόνο αυτά γνωρίζουν.

Τι είναι η ραπ λοιπόν;

«Είναι ο τρόπος που ζω,
είναι ο τρόπος που μεγάλωσα»

12^{ος} Πίθηκος - Υπήρχαν Πράγματα

Κωνσταντίνος Ζάβρας, Β2

Τι αποκαλύπτει η αγαπημένη μας μουσική για εμάς;

«Τι μουσική ακούς;»

Αυτή είναι μια από τις πρώτες ερωτήσεις που κάνουμε όταν γνωρίζουμε κάποιον για πρώτη φορά. Είναι εξαιρετικά αποτελεσματική. Μας βοηθά να ανακαλύψουμε τυχόν κοινά ενδιαφέροντα, τα οποία μπορούμε να μετατρέψουμε σε θέματα μελλοντικών συζητήσεων. Μήπως όμως μπορούμε να μάθουμε περισσότερα από αυτήν την απλή ερώτηση; Η αγαπημένη μας μουσική πολύ συχνά αποτελεί ένα κομμάτι της ταυτότητάς μας. Τι μπορούμε λοιπόν να μάθουμε για τον εαυτό μας, αλλά και για τους άλλους από τα είδη της μουσικής που απολαμβάνουμε;

Η αγαπημένη μας μουσική συχνά αντικατοπτρίζει τα συναισθήματα που νιώθουμε τη στιγμή που την ακούμε. Όταν είμαστε χαρούμενοι, συνήθως επιλέγουμε να ακούσουμε

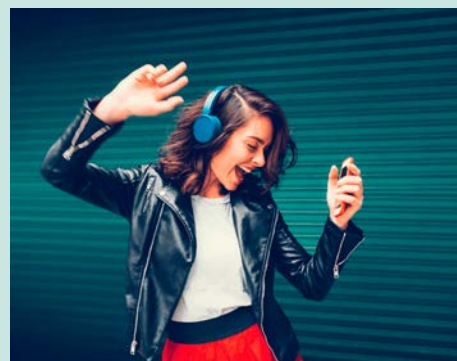
«ανεβαστική» μουσική (με γρήγορο, ίσως έντονο ρυθμό, σε μείζονες κλίμακες), ενώ όταν είμαστε στενοχωρημένοι, κινούμαστε κυρίως προς μελαγχολική μουσική (με αργό ρυθμό, σε ελάσσονες κλίμακες). Η διάθεσή μας δηλαδή επηρεάζει τις επιλογές μας όσον αφορά το είδος μουσικής που ακούμε περισσότερο.

Επιπλέον, είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο ότι ορισμένα είδη μουσικής έχουν συ-

γκεκριμένα αποτελέσματα στον άνθρωπο. Για παράδειγμα, η κλασική μουσική βοηθά στη χαλάρωση, τη βελτίωση της μνήμης και την αντιμετώπιση της αϋπνίας. Η pop μουσική ενισχύει την ενέργεια, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της άθλησης. Η rock και η heavy metal μουσική μπορεί να προκαλούν αισθήματα θυμού σε κάποιους, για άλλους όμως λειτουργούν ως «κάθαρση» και τους βοηθούν να διαχειριστούν τα αρνητικά τους συναισθήματα.

Κάποιοι άνθρωποι επιλέγουν ορισμένα είδη μουσικής, γνωρίζοντας τα πλεονεκτήματά τους, ενώ άλλους η μουσική τους βοηθά υποσυνείδητα.

Συνοψίζοντας, η μουσική που ακούμε συχνά σχετίζεται με την ψυχολογία και τις συνήθειές μας. Φυσικά, οι μουσικές μας προτιμήσεις δεν κρίνουν το χαρακτήρα μας, ωστόσο μας δίνουν ορισμένες πολύ ουσιαστικές πληροφορίες όσον αφορά τη διάθεσή μας, αλλά και το λόγο για τον οποίο κλίνουμε προς κάποια συγκεκριμένα είδη. Όλα τα είδη μουσικής έχουν τα δικά τους οφέλη, τα οποία μπορούμε να απολαύσουμε.

Εσείς λοιπόν, τι μουσική ακούτε;

Αγάπη Τσάκαλου, Γ2

Πηγές:

<https://www.symphonymcentralcoast.com.au/classical-music-effects-on-brain/>
<https://www.lmtmusicacademy.co.uk/effects-of-different-music-genres-on-your-psychological-state>
<https://psycnet.apa.org/doiLanding?doi=10.1037%2Fa0022406>
<https://www.frontiersin.org/journals/human-neuroscience/articles/10.3389/fnhum.2015.00404/full>

Τα Αρβανίτικα: Η ιστορία μίας γλώσσας

Πάντα έτρεφα μεγάλη αγάπη για τους πολυδιάστατους ανθρώπινους πολιτισμούς, τις ξεχωριστές γλώσσες, τις κουλτούρες και τις παραδόσεις. Συχνά ονειρευόμουν ταξίδια μέσω των οποίων θα μάθαινα για άλλους πολιτισμούς πληροφορίες που σπανίως αλιεύονται στο Διαδίκτυο.

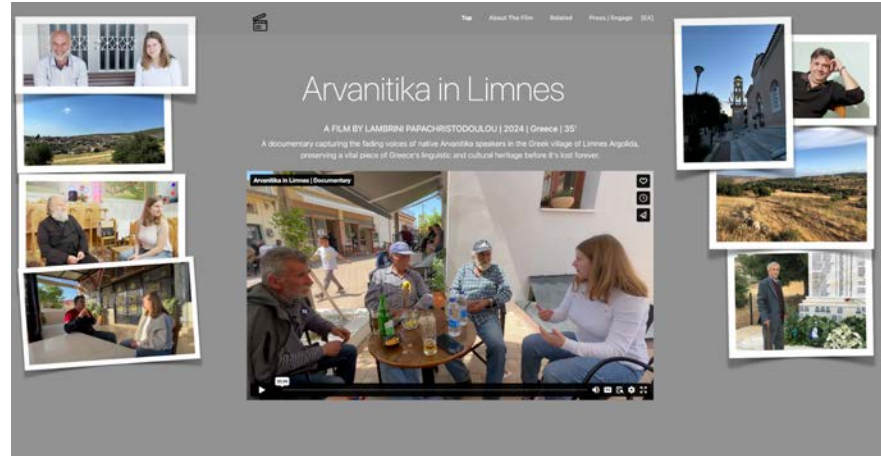
Τα τελευταία χρόνια μάλιστα, το ενδιαφέρον μου για τις γλώσσες επικεντρώθηκε σε μια διάλεκτο της Αλβανικής γλώσσας, ιθαγενή στην Ελλάδα: τα Αρβανίτικα. Το ενδιαφέρον μου για τη μελέτη τους κινήθηκε από τις συχνές επισκέψεις μου στο χωριό από το οποίο κατάγεται η μητέρα μου, τις Λίμνες Αργολίδας, ένα χωριό στο οποίο μιλούν τα αρβανίτικα.

Τα Αρβανίτικα μιλούνται σε διάφορες περιοχές του ελληνικού χώρου όπως στην Ύδρα, στην Άνδρο και σε διάφορα χωριά της Πελοποννήσου και της Αττικής από τα τέλη του 12^{ου} αιώνα. Πλέον η χρήση τους έχει μειωθεί δραματικά, καθώς η ομιλία και η διδασκαλία τους ήταν κοινωνικό «ταμπού» για πολλά χρόνια στο νεοελληνικό κράτος. Σήμερα ο οργανισμός της UNESCO έχει κατηγοριοποιήσει τη διάλεκτο ως «severely endangered».

Με το πέρασμα των χρόνων, συνειδητοποίησα ότι το να ακούγεται στη χώρα σου μια άλλη γλώσσα, πέρα από τα ελληνικά, δεν είναι μια συνηθισμένη εμπειρία. Αν κανείς περπατήσει στο χωριό, θα συναντήσει ηλικιωμένους να κάθονται στο καφενείο και να μιλούν αρβανίτικα, ή ανθρώπους να πίνουν «ψιλοκουβέντα» στη διάλεκτο αυτή και θα παρατηρήσει ότι μέχρι και η νέα γενιά χρησιμοποιεί «αρβανίτικες» λέξεις και εκφράσεις.

Κάπως έτσι αποφάσισα ότι θέλω να μοιραστώ αυτές τις εμπειρίες μου, να

www.arvanitika.eu

Τα Αρβανίτικα μιλούνται σε διάφορες περιοχές του ελληνικού χώρου όπως στην Ύδρα, στην Άνδρο και σε διάφορα χωριά της Πελοποννήσου και της Αττικής από τα τέλη του 12^{ου} αιώνα. Πλέον η χρήση τους έχει μειωθεί δραματικά, καθώς η ομιλία και η διδασκαλία τους ήταν κοινωνικό «ταμπού» για πολλά χρόνια στο νεοελληνικό κράτος. Σήμερα ο οργανισμός της UNESCO έχει κατηγοριοποιήσει τη διάλεκτο ως «severely endangered».

δείξω δηλαδή αυτή τη συγκεκριμένη πλευρά ενός ελληνικού χωριού, που δεν είναι γνωστή σε πολύ κόσμο. Ο χρόνος απειλεί αυτή τη μοναδική αρβανίτικη κουλτούρα. Έτσι δημιούργησα ένα βίντεο, ένα μικρό ντοκιμαντέρ, με στιγμιότυπα από τη ζωή στις Λίμνες, με το αρβανίτικο στοιχείο να κυριαρχεί.

Στο ντοκιμαντέρ συμπεριέλαβα ηχητικά και οπτικά ντοκουμέντα ανθρώπων που ομιλούν τα Αρβανίτικα ως «μητρική» τους γλώσσα αλλά και παθητικών ομιλητών, που μοιράζονται τις εμπειρίες τους. Τέλος, ανέβασα το ντοκιμαντέρ σε μία ιστοσελίδα που δημιούργησα με τη βοήθεια του πατέρα μου, το www.arvanitika.eu, μαζί και με άλλα στοιχεία που ανακάλυψα κατά τη διάρκεια της ερευνάς μου.

Αυτή η μικρή, ερασιτεχνική προσπάθεια είχε ως σκοπό να «τραβήξει» τη προσοχή του κόσμου ώστε να μάθει για τη γλώσσα αυτή και τα έθιμα που συνδέονται με αυτήν. Ελπίζω να είναι η αρχή για μία μεγαλύτερη και γενικότερη προσπάθεια. Άλλωστε, η καταγραφή και η συντήρηση όλων των διαλέκτων είναι άκρως σημαντικές, καθώς αποτελούν ένα ανεκτίμητο μορφωτικό κεφάλαιο για την ελληνική ιστορία.

Λαμπρινή Παπαχριστοδούλου, Γ2

Ο ρόλος της σύγχρονης αρχιτεκτονικής στην προστασία και την ανάδειξη των αρχαιολογικών μνημείων

Μνημείο: ένα αντικείμενο που προκαλεί την ανάμνηση κάποιου προσώπου ή γεγονότος. Από τα αρχαία χρόνια οι άνθρωποι αισθάνονταν την ανάγκη να συνδέουν γεγονότα και πρόσωπα, δηλαδή την «μνήμη», με υλικά αντικείμενα, τα «μνημεία».

Σήμερα η διατήρηση των αρχαιολογικών μνημείων αποτελεί επιτακτική ανάγκη για δύο κυρίως λόγους: Πρώτον, γιατί τα μνημεία αποτελούν τους φορείς της ταυτότητας ενός λαού. Η υπενθύμιση άλλωστε των μοναδικών χαρακτηριστικών του είναι απαραίτητη για την συνέχισή του στο πέρασμα των αιώνων. Δεύτερον, γιατί ο χρόνος και η εξέλιξη της τεχνολογίας επιφέρουν αλλαγές σε έναν τόπο, μεταξύ των οποίων την αντικατάσταση κάποιων κτηρίων ή υποδομών για την κατασκευή καινούριων, πιο λειτουργικών. Τα μνημεία είναι αυτά που θα διατηρήσουν την ισορροπία μεταξύ «παλιού» και «νέου», όταν η μορφή του τόπου αλλάξει. Δεν

Αρχιτεκτονικές επεμβάσεις στο Crypta Balbi, μέρος του Εθνικού Μουσείου της Ρώμης. Η μορφολογία του κτηρίου και ο χωρισμός του σε επίπεδα επιτρέπουν την ανάδειξη μίας διαφορετικής περιόδου ανά επίπεδο.

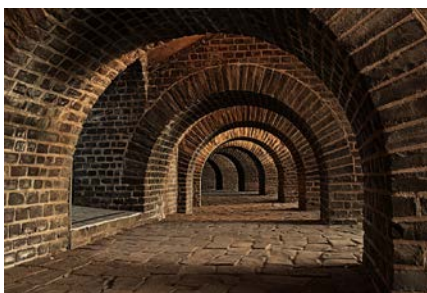
είναι άλλωστε λογική ούτε η στείρα προσκόλληση στο παρελθόν, ούτε όμως ο απόλυτος και ο άκριτος μοντερνισμός, με τη συνακόλουθη διαγραφή κάθε ίχνους του παρελθόντος.

Το 1960 ξεκίνησε ένα κίνημα για τη διατήρηση των μνημείων, με στόχο την αποκατάσταση, τη συντήρηση και άλλες συναφείς διαδικασίες. Αυτή η νοοτροπία έχει πολλές φορές εμποδίσει την υλοποίηση νέων αρχιτεκτονικών έργων λόγω του φόβου ότι αυτά θα «φθείρουν» ή θα «επισκιάσουν» τα παλιότερα μνημεία, αντίληψη που συνολικά υπονομεύει την πρόοδο.

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η σύγχρονη αρχιτεκτονική μπορεί να προστατεύσει και να αναδείξει τα αρχαιολογικά μνημεία αρκεί να αποφύγει την απομόνωσή τους από το φυσικό τους περιβάλλον και τον αρχιτεκτονικό υπερσχεδιασμό, δηλαδή τις αρχιτεκτονικές επεμβάσεις που τα επισκιάζουν, αντί να τα αναδεικνύουν. Ένα μεγάλο κεφάλαιο στις μορφές επέμβασης της σύγχρονης αρχιτεκτονικής στα μνημεία είναι τα μουσεία. Πολλά μουσεία έχουν καταφέρει να εναρμονίζονται απόλυτα με

τα μνημεία που φιλοξενούν.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι και το Crypta Balbi, μέρος του Εθνικού Μουσείου της Ρώμης. Στον επιτυχημένο σχεδιασμό του συνετέλεσαν πολλοί παράγοντες: Αφενός, η μορφολογία του κτηρίου, καθώς και ο

χωρισμός του σε επίπεδα, επιτρέπουν την ανάδειξη μίας διαφορετικής περιόδου ανά επίπεδο, δημιουργώντας έτσι ένα ευχάριστο «ταξίδι στο χρόνο» για τους επισκέπτες. Αφετέρου, τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή του εναρμονίζονται με το χώρο, διατηρώντας όμως ταυτόχρονα αισθητό το σύγχρονο χαρακτήρα τους.

Η Ελλάδα είναι δίχως αμφιβολία μία χώρα με τεράστιο πολιτισμικό πλούτο, δηλαδή, πολλά μνημεία που απαιτούν σωστή συντήρηση, αλλά και ανάδειξη. Το πρώτο μουσείο που έρχεται στο μυαλό μας ως χαρακτηριστικό αυτής της τάσης είναι το Μουσείο της Ακρόπολης. Εύλογα λοιπόν τίθενται ερωτήματα όπως: Κατά πόσο το μουσείο της Ακρόπολης είναι εναρμονισμένο με τον Ιερό Βράχο; Επισκιάζει ή αναδεικνύει η κατασκευή του το μνημείο της Ακρόπολης;

Το νέο μουσείο της Ακρόπολης χτίστηκε λόγω δυσλειτουργίας του παλιού, καθώς το τελευταίο αδυνατούσε να στεγάσει, να συντηρήσει και να αναδείξει όλα τα ευρήματα του αρχαιολογικού χώρου της Ακρόπολης. Χτίστηκε σε απόσταση 300 μέτρων από τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης. Η κατασκευή του συνδυάστηκε μάλιστα και με τα ευρήματα των ανασκαφών που έγιναν σε εκείνη ακριβώς την περιοχή την ίδια περίοδο.

Η επιλογή του αρχιτεκτονικού σχεδίου για το Νέο Μουσείο έγινε κατόπιν τεσσάρων διαγωνισμών, που έθεταν αυστηρά κριτήρια για την ανά-

Το Μουσείο της Ακρόπολης. Η κατασκευή του συνδυάστηκε με τα ευρήματα των ανασκαφών στην ίδια περιοχή. Η χρήση γυαλιού στα παράθυρα και στις οροφές εξασφαλίζει τη διάχυση άπλετου φυσικού φωτός.

Τα μνημεία είναι αυτά που θα διατηρήσουν την ισορροπία μεταξύ "παλιού" και "νέου", όταν η μορφή του τόπου αλλάξει.

δειξη του καλύτερου πλάνου. Ανάμεσα σε αυτά ήταν και η πρωτότυπη ενσωμάτωση των ευρημάτων των ανασκαφών που έγιναν στο οικοπέδο που προοριζόταν για την κατασκευή του μουσείου, η δημιουργία της αίσθησης ενός υπαίθριου φυσικού περιβάλλοντος στους εκθεσιακούς χώρους με τη χρήση φυσικού φωτός και η εναρμόνιση του μουσείου με το Βράχο της Ακρόπολης. Ακόμη, τα υποψήφια σχέδια έπρεπε να έχουν εξασφαλίσει την απρόσκοπτη και άμεση οπτική του Παρθενώνα και φυσικά την ανάδειξη των γλυπτών που εκτίθενται.

Αν επισκεφτεί κανείς το μουσείο, είναι φανερό πως το σχέδιό του πληρεί πολλές από τις παραπάνω προϋποθέσεις, μέσω διάφορων εύστοχων επιλογών του αρχιτέκτονα. Παραδείγματος χάρη, η χρήση γυαλιού στα παράθυρα και στις οροφές εξασφαλίζει τη διάχυση άπλετου φυσικού φωτός, όπως και η τοποθέτησή του στο πάτωμα του ισόγειου του μουσείου συμβάλλει στην ανάδειξη των ανασκαφών που εκτελούνται κάτω από το μουσείο.

Καταλήγουμε λοιπόν στο συμπέρασμα ότι όσο σημαντικά είναι τα αρχαιολογικά μνημεία, άλλο τόσο είναι και τα οικοδομήματα που τα πλαισιώνουν. Ο πολιτισμός μας είναι ένας συνδυασμός παρελθόντος και παρόντος, κάτι που συχνά παρανοείται. Ο πολιτισμός μας δε διακόπτεται, έχει συνέχεια ανά τους αιώνες. Έτσι, η σύγχρονη αρχιτεκτονική πρέπει να «αγκαλιάζει» την παλιά, προβάλλοντας το κάλλος της.

Αναστασία Μεταλληνού, Α4

Μετρό Θεσσαλονίκης: Ένα σπουδαίο έργο

Πότε ήταν η τελευταία φορά που χρησιμοποιήσατε μέσα σταθερής τροχιάς, όπως το μετρό; Το μετρό αποτελεί το κατεξοχήν αποτελεσματικό μέσο μαζικής μεταφοράς στον αστικό ιστό κάθε πόλης που διαθέτει τις υπόγειες σήραγγες ή τις υπόγειες υποδομές και αποτελεί κομβικό παράγοντα για την ανάπτυξη κάθε πόλης.

Ιστορική Αναδρομή | Η εμφάνιση των υπόγειων σιδηροδρόμων

Αναγνωρίζοντας τα οφέλη που εγγυάται η λειτουργία ενός υπόγειου σιδηροδρόμου για τους πολίτες, ξεκίνησαν οι εργασίες ενός τέτοιου κοστοβόρου και πρωτοποριακού έργου - με την επωνυμία Metropolitan Railway- στο Λονδίνο το 1854. Στην Ελλάδα, αντίστοιχο έργο δρομολογήθηκε το 1859, μέσω του οργανισμού ΣΑΠ (Σιδηρόδρομοι Αθηνών-Πειραιώς), από κεφάλαια προερχόμενα κυρίως από το Ηνωμένο Βασίλειο. Τίθεται σε λειτουργία δίκτυο που είχε έκταση από τον Πειραιά, μέχρι το κέντρο της πόλης των Αθηνών στο Θησείο, ενώ γρήγορα επεκτείνεται υπό ελληνική ιδιοκτησία πλέον έως και την Κηφισιά το 1895. Παράλληλα, οι ιδιοκτησιακές μεταρρυθμίσεις του 1976, έθεσαν τα θεμέλια για τη δημιουργία υπόγειου σιδηροδρόμου εντός του χώρου της Αθήνας. Έτσι, 11 χρόνια αργότερα, το 1987 προκηρύσσεται διαγωνισμός για την κατασκευή του βασικού έργου μετρό εντός της πρωτεύουσας, σε συνδυασμό με την παροχή του κατάλληλου τροχαίου εξοπλισμού. Στα επόμενα πέντε χρόνια, το ελληνικό κράτος συνάπτει σύμβαση με την κοινοπραξία διεκπεραίωσης του έργου «Ολυμπιακό Μετρό» και θεμελιώνει την γνωστή σε κάθε χρήστη του μέσου εταιρεία «Αττικό Μετρό ΑΕ» (νυν «Ελληνικό Μετρό ΑΕ»). Έπειτα, σε χρονικό διάστημα επτά ετών, ολοκληρώνονται τα έργα ανέγερσης του δικτύου, ενώ ημερομηνία-σταθ-

^
Το έργο ολοκληρώνεται με καθυστέρηση οκτώ ετών από τον αρχικό σχεδιασμό, ενώ το έργο επέκτασης του δικτύου προς την περιοχή της Καλαμαριάς που δρομολογείται υπό τον ίδιο ανάδοχο, έχει λάβει παράταση ενός έτους από την καθορισμένη ημερομηνία παράδοσης.

μός για τις μεταφορές επιβατών εντός Αττικής αποτελεί η 28^η Ιανουαρίου του 2000.

Το Μετρό Θεσσαλονίκης

Ποιοι ήταν οι λόγοι που οδήγησαν στην πολυετή καθυστέρηση της κατασκευής των έργων του μετρό στη συμπρωτεύουσα, με την έναρξη της λειτουργίας του να ορίζεται τελικά στις 30 Νοεμβρίου του 2024, ύστερα από αλλεπάλληλες εκδηλώσεις εγκαινίων; Το εν λόγω έργο έλαβε πρώτη φορά χρηματοδότηση το 1976. Έπειτα από μία δεκαετία πλήρους αδράνειας, πραγματοποιείται η διάνοξη της εισόδου για τον εξοπλισμό τύπου TBM, ή τους επονομαζόμενους ... «Μετροπόντικες», κοντά στην είσοδο της ΔΕΘ (Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης). Οι εργασίες της σήραγγας του μετρό χαρακτηρίζονταν από μία αργή εξέλιξη για ένα διάστημα δύο ετών περίπου, μέχρι που επιβλήθηκε παύση. Το αρχικό έργο διάνοξης της σήραγγας δημιούργησε προβλήματα στο υπέδαφος της πόλης, λόγω της ανύψωσης της στάθμης των υδάτων και της δημιουργίας ασταθούς περιβάλλοντος στα θεμέλια σημαντικών

κτηρίων της πόλης. Οι εργασίες επαναδρομολογήθηκαν το 1992, όταν το έργο εξασφαλίζει την απαιτούμενη χρηματοδότηση μέσω του Ελληνικού Κράτους και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με προγράμματα όπως το σημερινό ΕΣΠΑ, με το διαγωνισμό που ακολούθησε να μην τελεσφορεί για επτά έτη. Τότε, το 1999, το έργο λαμβάνει ως ανάδοχο την κοινοπραξία «Μετρό της Θεσσαλονίκης». Η εξέλιξη αυτή δεν οδήγησε σε κάποιο αξιόλογο αποτέλεσμα. Το επόμενο έτος πραγματοποιείται επαναπροσδιορισμός του έργου και χαρακτηρίζεται ως δημόσιο, ενώ εξασφαλίζεται εκ νέου χρηματοδότηση από τους ίδιους φορείς. Οι διαδικασίες που ακολούθησαν, οδηγούν σε ακόμα μεγαλύτερη παράταση της έναρξης των έργων, η οποία μετατίθεται μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004.

Τελικά, η 7^η Ιουλίου του 2006 έμελλε να είναι μία ημέρα-ορόσημο για την κατασκευή του έργου, καθώς η υπογραφή της αντίστοιχης σύμβασης θα αποτελούσε σημαντικό βήμα προόδου. Οι διαδικασίες προχωρούν με τον εξοπλισμό TBM να φτάνει στην πόλη το 2007, ενώ οι εργασίες διεκπεραίωσης του έργου προχωρούν με εξαιρετικά αργούς ρυθμούς. Μάλιστα το 2010 το χρονοδιάγραμμα προέβλεπε την ολοκλήρωση του έργου σε ποσοστό 65%, ενώ μόλις το 15% είχε ολοκληρωθεί. Παράλληλα, η επιδείνωση της οικονομικής κρίσης στην χώρα, οδήγησε τον ανάδοχο του έργου στην παύση των έργων επ' αόριστον το 2012, χαρακτηρίζοντάς τα ατελέσφορα. Ο επανασχεδιασμός ολοκλήρωσης του έργου είχε ως αποτέλεσμα την επανέναρξη των έργων το 2019 υπό καινούργιο ανάδοχο. Τέλος, το έργο ολοκληρώνεται με καθυστέρηση οκτώ ετών από τον αρχικό σχεδιασμό, ενώ το έργο επέκτασης του δικτύου προς την περιοχή της Καλαμαριάς που δρομολογείται υπό τον ίδιο ανάδοχο, έχει λάβει παράταση ενός έτους από την καθορισμένη ημερομηνία παράδοσης.

Οι εργασίες διάνοιξης των σηράγγων είχαν ως αποτέλεσμα την προβολή αρχαιολογικών ευρημάτων από διαφορετικές χρονικές περιόδους. Πρόκειται για την μεγαλύτερη αρχαιολογική ανασκαφή στο Βόρειο Τμήμα της χώρας. Οι εργασίες οδήγησαν, στην επεξεργασία και μελέτη 130.000 αρχαιολογικών ευρημάτων. Οι αρχαιολογικές μελέτες που υλοποιήθηκαν αποτελούν μία ευκαιρία προβολής της πόλης που «κρύβεται» κάτω από τη σημερινή Θεσσαλονίκη.

Η γεωγραφία των ανασκαφών

Η καινούρια πόλη της Θεσσαλονίκης χαρακτηρίζεται ως η πόλη που «είναι χτισμένη πάνω από την αρχαία Θεσσαλονίκη». Οι ανασκαφές για τη δημιουργία του οδικού δικτύου επιβεβαιώνουν αυτήν την άποψη, με τη χάραξη της μοναδικής μέχρι στιγμής γραμμής του μετρό της συμπρωτεύουσας να διέρχεται από πολλούς παλιούς οικισμούς της πόλης. Η χάραξη της γραμμής αυτής ακολουθεί τον κύριο οδικό άξονα της αρχαίας πόλης. Οι εν λόγω οδοί περικλείονταν από πληθώρα κιόνων και στοών, ενώ το πλάτος του οδοστρώματος ορίζεται στα 16 μέτρα. Σημείο εκκίνησης της γραμμής ήταν η τοποθεσία της Χρυσής Πύλης (Porta Aurea), όπου βρίσκεται η σημερινή πλατεία Βαρδαρίου (ή Δημοκρατίας), ενώ στο άλλο άκρο της χάραξης βρισκόταν η Κασσανδρεωτική Πύλη, χώρος στον οποίο βρίσκεται η σημερινή Πλατεία Συντριβανίου.

Οι εργασίες διάνοιξης των σηράγγων είχαν ως αποτέλεσμα την προβολή αρχαιολογικών ευρημάτων από διαφορετικές χρονικές περιόδους. Το αρχαιολογικό ενδιαφέρον εστιάζεται στο χώ-

ρο των δύο σταθμών, των οποίων η τοποθεσία βρίσκεται στην καρδιά της αρχαίας πόλης. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη αρχαιολογική ανασκαφή που έλαβε χώρα στο Βόρειο Τμήμα της χώρας, με την επιφάνεια προς μελέτη να ανέρχεται στα 20.000 τετραγωνικά μέτρα. Οι εργασίες αυτές οδήγησαν, σύμφωνα με τα πορίσματα των αρμόδιων φορέων, στην επεξεργασία και μελέτη 130.000 αρχαιολογικών ευρημάτων. Οι αρχαιολογικές μελέτες, λοιπόν, που υλοποιήθηκαν λόγω των έργων ανέγερσης του μετρό αποτελούν μία ευκαιρία προβολής της πόλης που «κρύβεται» κάτω από τη σημερινή Θεσσαλονίκη.

Τα αρχαιολογικά ευρήματα

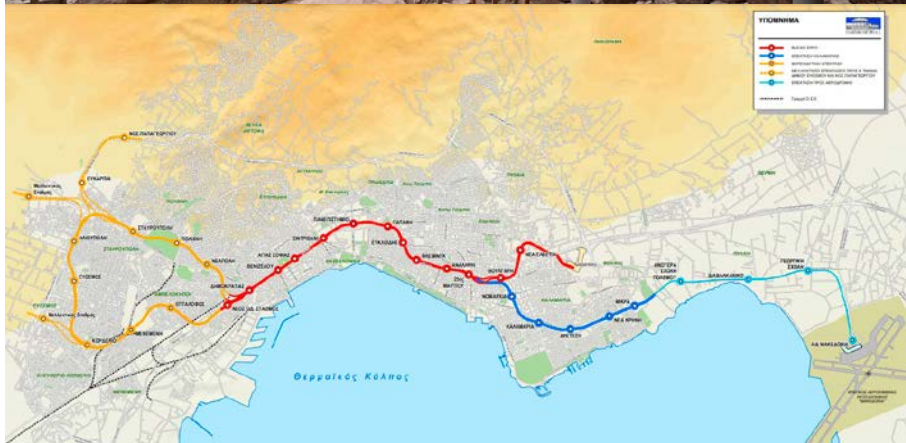
Αμαξοστάσιο Πυλαίας (31 στρέμματα)

Ενα από τα πιο σημαντικά ευρήματα του δικτύου Θεσσαλονίκης βρέθηκε στην περιοχή του σημερινού αμαξοστασίου Πυλαίας. Ειδικότερα, κατά την περίοδο των εργασιών το 2012, βρέθηκαν εκεί απολιθώματα που παραπέμπουν στο προκασσάνδρειο πόλισμα. Τα αρχαιολογικά ευρήματα αναδεικνύουν το Ιπποδάμειο πολεοδομικό σύστημα. Το σύστημα αυτό παρατηρείται στις μεγαλύτερες πόλεις της Μακεδονίας, με χαρακτηριστικά παραδείγματα την Όλυνθο και την Πέλλα. Έτσι από τις εν λόγω ανασκαφές εξάγεται το συμπέρασμα ότι η περιοχή αποτελούσε οικισμό με σταθερή ανάπτυξη, οικονομία και κοινωνικο-πολιτικές υποδομές.

Η γνωριμία με την ταφική περιοχή της οδού Φλέμινγκ

Συγχρόνως οι ανασκαφές οδήγησαν στην ανεύρεση στοιχείων που συνδέονται με νεκροταφείο των ρωμαϊκών χρόνων (2^{ος}-4^{ος} αι μ.Χ.). Τα ευρήματα βρέθηκαν πλησίον του σταθμού Φλέμινγκ και αποτέλεσαν τα πρώτα δείγματα ενός άγνωστου οικισμού, στα περίχωρα της αρχαίας Θεσσαλονίκης.

Οι αρχαιολογικές εργασίες κατά μήκος μεγάλου μέρους του δικτύου ήταν εξαιρετικής σημασίας ως προς την ανακάλυψη του ανατολικού νεκροταφείου της Θεσσαλονίκης. Ειδικότερα, στα ευρήματα συγκαταλέγονται τρεις χιλιάδες ταφικά μνημεία. Τα ταφικά ευρήματα αποτελούν καίριο στοιχείο που συνεισφέρει στη γνώση σχετικά με την οργάνωση και την αδιάλειπτη χρήση του χώρου σε μία περίοδο που εκτείνεται από τα ελληνιστικά χρόνια έως και την ύστερη αρχαιότητα. Οι τάφοι υπάγονται σε

Οι 13 σταθμοί του Μετρό Θεσσαλονίκης που τέθηκαν πρώτοι σε λειτουργία στις 30 Νοεμβρίου 2024, είναι οι:

ΝΕΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ, ΣΙΝΤΡΙΒΑΝΙ/ΕΚΘΕΣΗ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ, ΠΑΠΑΦΗ, ΕΥΚΛΕΙΔΗ, ΦΛΕΜΙΝΓΚ, ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ 25^{ος} ΜΑΡΤΙΟΥ, ΒΟΥΛΓΑΡΗ, ΝΕΑ ΕΛΒΕΤΙΑ

Οι αρχαιολογικές μελέτες στην περιοχή που εκτείνεται μεταξύ των σταθμών «Αγίας Σοφίας» και «Βενιζέλου» αποτελούν ανεξάντλητη πηγή αρχαιολογικού ενδιαφέροντος. Τα ευρήματα στην περιοχή προβάλλουν μία εξαιρετικά ολοκληρωμένη εικόνα για την πολεοδομική οργάνωση της πόλης.

διάφορους τύπους, όπως λακκοειδείς, κιβωτιόσχημους, βωμοειδείς, καμαροσκεπείς απλούς ή και δίδυμους, ενώ μεταξύ των ευρημάτων ανασύρθηκαν αγγεία κατασκευασμένα από πήλο και γυαλί, πήλινα ειδώλια, νομίσματα και κοσμήματα από πολύτιμους λίθους.

Η ανάδειξη του ιστορικού κέντρου της Θεσσαλονίκης

Οι αρχαιολογικές μελέτες στην περιοχή που εκτείνεται μεταξύ των σταθμών «Αγίας Σοφίας» και «Βενιζέλου» αποτελούν ανεξάντλητη πηγή αρχαιολογικού ενδιαφέροντος. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η περιοχή για την οποία γίνεται λόγος αποτελεί την ιστορική μήτρα της Θεσσαλονίκης. Τα ευρήματα στην περιοχή προβάλλουν μία εξαιρετικά ολοκληρωμένη εικόνα για την πολεοδομική οργάνωση της πόλης. Οι οδικές αρτηρίες σχηματίζουν κάθετα τμήματα μεταξύ τους, διαμορφώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο νησίδες με κατοικίες και εργαστήρια. Ο σχεδιασμός αυτός της πόλης αποτελεί κύριο στοιχείο αυτής ακόμα και στους ρωμαϊκούς χρόνους, με περιορισμένες αλλαγές. Κατά τον 4^ο αιώνα οι οδοί, κατασκευασμένες από μάρμαρο-στοιχείο που προδίδει την πολυτέλεια στην πόλη- περικλείονται από κιονοστήρικτες στοές. Γύρω από αυτό το τμήμα του δικτύου εκτείνον-

νται μεγάλες κτηριακές υποδομές με ψηφιδωτά δάπεδα, εντοιχισμένο γραπτό διάκοσμο, ορθομαρμαρώσεις και την τεχνική opus sectile. Η τελευταία αποτελεί ένα ιδιαίτερο είδος διακόσμησης των τειχών και των δαπέδων. Κατά την ίδια περίοδο, στο βόρειο τμήμα της κεντρικής ρωμαϊκής λεωφόρου Decumanus Maximus, στην συμβολή με τον πλακόστρωτο δρόμο, διεκπεραιώνεται η κατασκευή ενός κρηναίου οικοδομήματος που εμφανίζει επάλληλες οικοδομικές φάσεις.

Δύο αιώνες αργότερα, όπως μαρτυρούν τα αρχαιολογικά ευρήματα, συντελείται μία δραστητική παρέμβαση στον πολεοδομικό σχεδιασμό της πόλης. Στην αναφερθείσα λεωφόρο πραγματοποιείται διαπλάτυνση, ενώ τα παλαιότερα οικοδομήματα αντικαθίστανται από πλακόστρωτες πλατείες στο κέντρο της πόλης.

Ευρήματα από τη Βυζαντινή περίοδο

Η ιστορική σημασία της περιοχής των δύο σταθμών επιβεβαιώνεται από τα ευρήματα που τη συνδέουν με την εποχή του Βυζαντίου.

Μέσω των εργασιών ήρθε στην επιφάνεια η κεντρική χαλικόστρωτη οδός που κατασκευάστηκε και χρησιμοποιήθηκε κατά τους βυζαντινούς χρόνους και τα ίχνη μιας παλαιότερης λεωφόρου, παρόμοιας με την Decumanus Maximus. Αναδείχθηκαν νέες οδοί διαφόρων τύπων, ενώ τις πλατείες πλέον αντι-

κατέστησαν λασπόκτιστα κτήρια. Τα κτήρια αυτά προορίζονταν για εργαστήρια και καταστήματα, που εισήγαγαν στην αγορά κοσμήματα, προϊόντα μεταλλοτεχνίας, υαλουργίας, κεραμικής. Συγχρόνως, εκεί πωλούνταν πλινθόκτιστες κατασκευές, κλίβανοι, πάγκοι εργασίας, μήτρες κατασκευής κοσμημάτων και ημιτελή κεραμικά.

Από τα προαναφερθέντα εξάγεται το συμπέρασμα ότι το έργο των υπόγειων σιδηροδρόμων στην περιοχή της Θεσσαλονίκης αποτέλεσε ένα από τα πιο σημαντικά έργα υποδομών εντός συνόρων, τόσο σε επίπεδο αστικών μεταφορών όσο και αρχαιολογικής προόδου. Αν και οι εργασίες για την ολοκλήρωση του έργου δυσχέραναν την καθημερινότητα των πολιτών της μεγαλύτερης πόλης της Βόρειας Ελλάδας, οι γνώσεις που αποκομίσαμε για την ιστορία της πόλης της Θεσσαλονίκης είναι ανεκτίμητες. Οφείλουμε λοιπόν να προωθούμε τέτοια έργα υποδομών, με σεβασμό προς τα αρχαιολογικά ευρήματα. Το μετρό της Θεσσαλονίκης μπορεί να ανέδειξε τις παθογένειες μίας σύγχρονης κοινωνίας, ωστόσο μας έφερε ένα βήμα πιο κοντά στον πολιτισμό του παρελθόντος.

Επόμενη στάση... σταθερές και σύγχρονες μετακινήσεις στο μέλλον.

Χαράλαμπος Πασχάλης, Β4

Πηγές

"Αρχαιολογικά Ευρήματα στο Μετρό Θεσσαλονίκης." *eMetro*, www.emetro.gr/?page_id=20845. Πρόσβαση στις 1 Ιουνίου 2025.

"Η πόλη κάτω από την πόλη: Δείτε τι κρυβόταν κάτω από κάθε γειτονιά της Θεσσαλονίκης – Φωτογραφικά ντοκουμέντα με τους αρχαιολογικούς θησαυρούς που αποκάλυψαν τα έργα του μετρό." *Μηχανή του Χρόνου*, www.mixanitouxronou.gr/i-poli-kato-apo-tin-poli-deite-ti-kryvotan-kato-apo-kathe-geitonia-tis-thessalonikis-fotografika-ntokoymenta-me-toys-archaiologikoys-thisayroys-roys-apokalypsan-ta-erga-toy-metro-foto/. Πρόσβαση στις 1 Ιουνίου 2025.

"Μετρό Θεσσαλονίκης: Ένα ΑΝΕΚΔΟΤΟ 38 ετών." *YouTube*, uploaded by PCsteps, 29 Νοε 2024, www.youtube.com/watch?v=rPf0afJeog&t=5s. Πρόσβαση στις 1 Ιουνίου 2025.

"Μετρό Θεσσαλονίκης: Διαμάχη αρχαιολόγων – Μενδώνη για τις αρχαιότητες στο σταθμό Βενιζέλου." *Naftemporiki*, www.naftemporiki.gr/culture/659932/metro-thessalonikis-diamachi-archaiologon-mendonigia-tis-archaiotites-sto-stathmo-venizelou/. Πρόσβαση στις 1 Ιουνίου 2025.

"Αρχαιολόγοι: Σε ποιο βωμό 'θυσιάστηκαν' οι αρχαιότητες του σταθμού Βενιζέλου στο μετρό της Θεσσαλονίκης." *News247*, www.news247.gr/politismos/archaiologoi-se-poio-vomo-thisiastikan-oi-archaiotites-tou-stathmou-venizelou-sto-metro-tis-thessalonikis/. Πρόσβαση στις 1 Ιουνίου 2025.

Επόμενη στάση... σταθερές και σύγχρονες μετακινήσεις στο μέλλον.

Γυναικείος αθλητισμός:

οι προκλήσεις και οι κατακτήσεις

στη μάχη για την ισότητα

Από την πλήρη απαγόρευση, ακόμα και της παρακολούθησης των Ολυμπιακών Αγώνων στην αρχαιότητα, μέχρι τη στιγμή που οι γυναίκες κατέκτησαν θέσεις σε κορυφαίες αθλητικές διοργανώσεις, ο δρόμος ήταν δύσκολος και μακρύς. Μέσω αδιάκοπης προσπάθειας, διεκδίκησαν μια θέση στον αθλητισμό, ξεπερνώντας εμπόδια και προκαταλήψεις αιώνων.

Παρόλα αυτά, η είσοδός τους στο χώρο υπήρξε μία διαδικασία δύσκολη, αφού τα στερεότυπα που θεωρούσαν το γυναικείο φύλο υποδεέστερο του ανδρικού απέτρεπαν τις αθλήτριες από τη συμμετοχή σε αγώνες λόγω «μειωμένης δύναμης και αντοχής». Σημαντικό ορόσημο ως προς τη νομοθετική αλλαγή της διάκρισης αυτής υπήρξε η ψήφιση νόμου το 1972, ο οποίος απαγόρευε την απόρριψη αθλητών λόγω φύλου από ομοσπονδιακά χρηματοδοτούμενα προγράμματα. Ύστερα από το γεγονός αυτό, αυξήθηκε μαζικά η συμμετοχή των γυναικών σε αθλητικές διοργανώσεις, με αποτέλεσμα, από τη σποραδική συμμετοχή γυναικών στους Ολυμπιακούς Αγώνες το 1920, να φτάσουμε στην εποχή κατά την οποία κάθε χώρα οφείλει να συμπεριλαμβάνει τουλάχιστον μία γυναίκα στην αποστολή της.

Η επίτευξη της πλήρους ισότητας απαιτεί τη συνεχή προώθηση της γυναικείας παρουσίας στον αθλητισμό, τόσο σε αγωνιστικό, όσο και σε διοικητικό επίπεδο. Στη σύγχρονη εποχή, παρά την πρόοδο που έχει σημειωθεί, υπάρχει ακόμη περιθώριο βελτίωσης. Για παράδειγμα, οι γυναίκες συνεχίζουν να υποεκπροσωπούνται

σε ηγετικές θέσεις αθλητικών επιτροπών, ενώ τα μέσα μαζικής ενημέρωσης αφιερώνουν δυσανάλογα λιγότερο χρόνο στην κάλυψη γυναικείων αθλημάτων.

Οι γυναίκες έχουν διανύσει μακρά πορεία στον αθλητισμό, αντιμετωπίζοντας πολυάριθμα εμπόδια και στερεότυπα. Στην Αρχαία Ελλάδα, η συμμετοχή τους στους Ολυμπιακούς Αγώνες ήταν απαγορευμένη, με εξαίρεση τις ιδιοκτήτριες αλόγων σε ιππικά αγωνίσματα, όπως τη Σπαρτιάτισσα Κυνίσκα, την πρώτη γυναίκα Ολυμπιονίκη το 396 π.Χ. Στους πιο σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες, οι

γυναίκες αρχικά αποκλείονταν. Η Σταμάτα Ρεβύθη, γνωστή ως Μελπομένη, το 1896 έτρεξε τη μαραθώνια διαδρομή ανεπίσημα, διαδηλώνοντας το δικαίωμα συμμετοχής των γυναικών στον αθλητισμό. Μέχρι

το 1928, η συμμετοχή τους αυξήθηκε με την εισαγωγή γυναικείων αγωνισμάτων στίβου. Σήμερα, οι γυναίκες αποτελούν σχεδόν το 50% των αθλητών στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

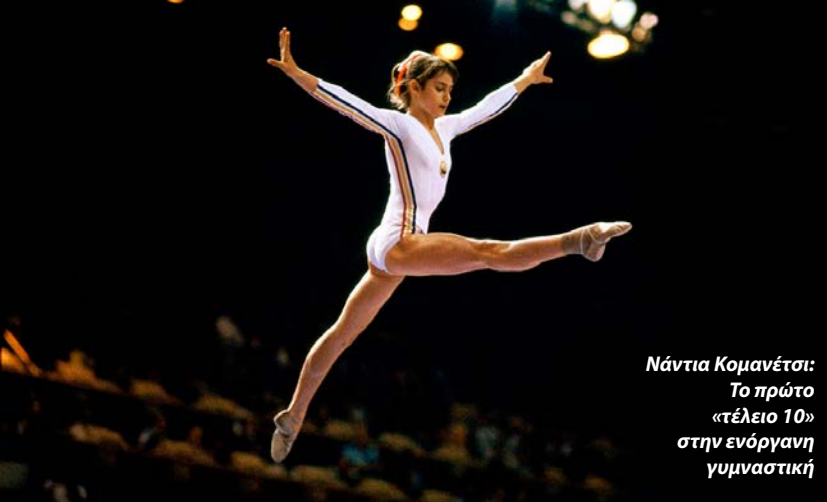
Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι τα στερεότυπα έχουν εξαλειφθεί. Απεναντίας, οι διακρίσεις παραμένουν ακόμα και σήμερα. Οι γυναίκες συχνά αντιμετωπίζονται ως λιγότερο ικανές και ταλαντούχες σε σχέση με τους άντρες, ενώ η ενασχόλησή τους με τον αθλητισμό θεωρείται δευτε-

**Ολυμπιονίκης
στο αγώνισμα του
τεθρίππου το 396 π.Χ.
και το 392 π.Χ.**

**Σταμάτα Ρεβύθη:
Η πρώτη γυναίκα
δρομέας στην ιστορία
των σύγχρονων
Ολυμπιακών Αγώνων**

Νάντια Κομανέτσι:
Το πρώτο
«τέλειο 10»
στην ενόργανη
γυμναστική

Η Μπίλλυ Τζιν Κίνγκ
κέρδισε τον Μπόμπυ Ρίγκς
το 1973 στο γνωστό
αγώνα τένις,
«Η Μάχη των Φύλων»

Φλόρενς Γκρίφιθ Τζόινερ: Κατέχει ακόμα τα
παγκόσμια ρεκόρ στα 100 και 200 μέτρα στίβου

Γερτρούδη Έντερλε: Η πρώτη γυναίκα
που κολύμπησε στο Κανάλι της Μάγχης

Σιμόν Μπίιλις: 11 ολυμπιακά μετάλλια και 23
παγκόσμιοι τίτλοι στην ενόργανη γυμναστική

ρεύουσα. Τέτοιου τύπου στερεότυπα οδηγούν σε μειωμένη προβολή των γυναικείων αθλημάτων και λιγότερες ευκαιρίες για χρηματοδότηση και επαγγελματική επιτυχία. Η ανισότητα στις αμοιβές είναι εμφανής, με τις γυναίκες αθλήτριες να λαμβάνουν χαμηλότερες απολαβές σε σχέση με τους άνδρες συναδέλφους τους. Επιπλέον, οι γυναίκες συχνά αντιμετωπίζουν σεξιστικά σχόλια και αμφισβήτηση.

Ωστόσο, πολλές γυναίκες έχουν καταρρίψει αυτά τα στερεότυπα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η Νάντια Κομανέτσι, που το 1970 πέτυχε το πρώτο «τέλειο 10» στην ενόργανη γυμναστική, ενώ η Φλόρενς Γκρίφιθ Τζόινερ κατέχει ακόμα τα παγκόσμια ρεκόρ στα 100 μέτρα και 200 μέτρα στίβου. Η Μπίλλυ Τζιν Κίνγκ κέρδισε τον Μπόμπυ Ρίγκς το 1973 σε έναν αγώνα τένις, γνωστό ως «Η Μάχη των Φύλων», αποδεικνύοντας τη δύναμη, το ταλέντο της και την ισότητα των δύο φύλων στον αθλητισμό.

Σήμερα, η Μαρία Σάκκαρη έχει καταφέρει να εδραιωθεί στις κορυφαίες θέσεις της παγκόσμιας κατάταξης, αποδεικνύοντας ότι ο ελληνικός αθλητισμός, αλλά και ο γυναικείος αθλητισμός, πιο συγκεκριμένα, μπορεί να πρωταγωνιστεί διεθνώς. Με διακρίσεις σε Grand Slam και δυναμική παρουσία στα κορυφαία τουρνουά του αθλήματός της, η Σάκκαρη έχει γίνει σύμβολο επιμονής και σκληρής δουλειάς.

Η Μαρία Σάκκαρη
έχει εδραιωθεί στις
κορυφαίες θέσεις
της παγκόσμιας
κατάταξης στο τένις

Η Βούλα Πατουλίδου κέρδισε ύστερα από 80
χρόνια, το πρώτο- από το 1912- χρυσό Ολυμπιακό
μετάλλιο για την Ελλάδα.

Είναι γεγονός ότι οι γυναίκες έχουν σημειώσει σημαντικές κατακτήσεις τόσο ως αθλήτριες, όσο και σε επίπεδο των πολιτικών που προωθούν την ισότητα. Αξέχαστη πρέπει να είναι

η Γερτρούδη Έντερλε, η οποία σε ηλικία 19 ετών έγινε η πρώτη γυναίκα που κολύμπησε στο Κανάλι της Μάγχης μόλις σε 14 ώρες και 31 λεπτά, ξεπερνώντας σε ταχύτητα τους πέντε άνδρες που το είχαν προσπαθήσει πριν από αυτή και καταρρίπτοντας τα στερεότυπα! Επιπλέον, αξιοθαύμαστη είναι η Βούλα Πατουλίδου, που κέρδισε ύστερα από 80 χρόνια, το πρώτο -από το 1912- χρυσό Ολυμπιακό μετάλλιο για την Ελλάδα.

Σε οργανωτικό επίπεδο, η εθνική γυναικεία ομάδα ποδοσφαίρου αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για όλους, εξασφαλίζοντας το 2022, ύστερα από έξι

Φατμά Σαμουρά:
Η πρώτη γυναίκα γενική γραμματέας της FIFA.

λά και λαμπρό παράδειγμα αθλήτριας που προώθησε τον γυναικείο αθλητισμό. Η δημόσια καταγγελία της στον Λάρι Νασάρ, γιατρό της εθνικής ομάδας ενόργανης για κακοποίηση, η πίεση που άσκησε στην

χρόνια δικαστικής διαμάχης, ίση αμοιβή ανάμεσα στα δύο φύλα στο χώρο του ποδοσφαίρου. Ας μην ξεχνάμε, τέλος, την Φατμά Σαμουρά, που το 2016 έγινε η πρώτη γυναίκα γενική γραμματέας της FIFA.

Με 11 ολυμπιακά μετάλλια και με 23 παγκόσμιους τίτλους στην ενόργανη γυμναστική, η Σιμόν Μπάιλς δεν αποτελεί μόνο υπόδειγμα αθλήτριας, αλ-

λά και λαμπρό παράδειγμα αθλήτριας που προώθησε τον γυναικείο αθλητισμό. Η δημόσια καταγγελία της στον Λάρι Νασάρ, γιατρό της εθνικής ομάδας ενόργανης για κακοποίηση, η πίεση που άσκησε στην USA Gymnastics και στην Ολυμπιακή Επιτροπή των ΗΠΑ για την προώθηση αυστηρότερων μέτρων προστασίας των αθλητριών, αλλά και η απόσυρσή της από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο το 2021 λόγω ψυχολογικής πίεσης, κάτι που πυροδότησε την παγκόσμια συζήτηση για την ψυχική υγεία στον αθλητισμό, επιβεβαιώνουν τη δύναμη των γυναικών και την ικανότητά τους να ανατρέψουν τα δεδομένα.

Η μάχη για την ισότητα των φύλων στον αθλητισμό είναι μακρόχρονη και δύσκολη. Ο αθλητισμός υπήρξε παραδοσιακά ανδροκρατούμενος, τόσο ως προς τη συμμετοχή, όσο και ως προς τη λήψη αποφάσεων. Στην Ε.Ε., η γυναικεία εκπροσώπηση στις αθλητικές ομοσπονδίες ανέρχεται μόλις στο 14%, ενώ οι μελέτες δείχνουν ότι για να υπάρξει ουσιαστική αλλαγή, οι γυναίκες πρέπει να φτάσουν το 30%.

Η ενότητα των γυναικών είναι το «κλειδί» για την υπέρβαση των στερεοτύπων. Η δημιουργία δικτύων σε όλα τα αθλήματα είναι καθοριστική. Τέλος, η ύπαρξη γυναικείων προτύπων στον αθλητισμό μπορεί να εμπνεύσει πολλές γυναίκες και κορίτσια να ακολουθήσουν το όνειρό τους.

Ευγενία Τερζάκη, Β5, Αγγελική Τρυφωνοπούλου, Β5, Σύλβια Τσιλικά, Β5, Ζωή Χατζηγιάννη, Β5

Η Σιμόν Μπάιλς δεν αποτελεί μόνο υπόδειγμα αθλήτριας, αλλά και λαμπρό παράδειγμα αθλήτριας που προώθησε τον γυναικείο αθλητισμό.

Εκπαίδευση και αθλητισμός

Συνομιλώντας με τον κ. **Αρτίν Ελμισιάν**, Τεχνικό Διευθυντή του Ναυτικού Ομίλου Βουλιαγμένης

Στις μέρες μας, αλλά και στο Σχολείο μας, πολλοί μαθητές, παράλληλα με την εκπαίδευση, ασχολούνται με τον πρωταθλητισμό. Αυτό το γεγονός μας έκανε να αναρωτηθούμε αν υπάρχει ισορροπία ανάμεσα σε αυτούς τους δύο κόσμους.

Επομένως, αποφασίσαμε να πάρουμε συνέντευξη από τον πρώην αναγνωρισμένο πόλιστα και τωρινό Τεχνικό Διευθυντή του Ναυτικού Ομίλου Βουλιαγμένης, κ. Αρτίν Ελμισιάν.

Ο κ. Ελμισιάν ξεκίνησε την αθλητική του καριέρα στα έντεκα, με το άθλημα της κολύμβησης στον Ηλυσιακό, ενώ σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών, ξεκίνησε το πόλο, ακολουθώντας το παράδειγμα της αδερφής του. Η αθλητική του πορεία ευνοήθηκε από τα τότε αθλητικά σχολεία, τα οποία προωθούσαν τον πρωταθλητισμό και ρύθμιζαν το πρόγραμμα έτσι ώστε να γίνονται καθημερινά διπλές προπονήσεις. Ο ίδιος φοίτησε στο αθλητικό Γυμνάσιο της Αγίας Παρασκευής. Όπως πολλοί αθλητές, δυσκολεύτηκε να βρει την ισορροπία ανάμεσα στον αθλητισμό, τον πρωταθλητισμό και το σχολείο, ωστόσο, το αυστηρό πρόγραμμα, η πειθαρχία, η αφοσίωση και οι αξίες του αθλητισμού τον βοήθησαν να εξελιχθεί και ως άνθρωπος και ως αθλητής.

«Ο αθλητισμός σε ομαδικό επίπεδο προωθεί ποικίλες αξίες»

Η στήριξη των γονέων του τον κινητοποιήσει ώστε να υιοθετήσει παρόμοια στάση απέναντι στα δικά του παιδιά, που σήμερα ακολουθούν τα βήματά του.

Σύμφωνα με τον κ. Ελμисиάν, ο αθλητισμός σε ομαδικό επίπεδο προωθεί ποικίλες αξίες. Συμβάλλει στην ωρίμαση των παιδιών. Τους διδάσκει υπομονή, αφοσίωση και προσήλωση στους στόχους τους, καθώς και στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

Ο πρωταθλητισμός, πιο συγκεκριμένα, συνεπάγεται πολλές χαρές αλλά και πολλές λύπες. Σύμφωνα όμως με τον κ. Ελμисиάν, «αυτά που μένουν είναι η ομάδα, οι φίλοι, η πίεση, η στενωχώρα και η χαρά».

Η ομάδα αποτελεί ένα «μικρόκοσμο» της κοινωνίας, στην οποία κάθε αθλητής έχει την δική του προσωπικότητα, γι' αυτό και ο προπονητής είναι αυτός που θα προσδώσει στην ομάδα συνοχή. Αν και υπάρχει διαφορά στο επίπεδο κάθε αθλητή, το κοινό τους όραμα είναι αυτό που φέρνει τις μεγαλύτερες επιτυχίες.

Τον έχουν στιγματίσει κυρίως άσχημες στιγμές, οι οποίες όμως τον οδήγησαν στις πιο σπουδαίες επιτυχίες. Στον αθλητισμό υπάρχουν πολλές δυσκολίες, όμως σε ένα άθλημα όπως το δικό του, οι αθλητές βρίσκονται στο «προστατευμένο περιβάλλον» του σωματείου τους, που τους βοηθάει να τις αντιμετωπίσουν.

Ο κ. Ελμисиάν δήλωσε πως οι αθλητές θα πρέπει να βάζουν πάνω από όλα το συμφέρον

«Οι στερήσεις δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτά που έχεις κερδίσει: φιλίες, κουλτούρα, αξίες, παρέες, επιτυχίες, και δυνατά συναισθήματα, που δύσκολα περιγράφονται σε κάποιον που δεν τα έχει βιώσει»

της ομάδας τους. Στην πορεία, μαθαίνουν να είναι προσηλωμένοι, πειθαρχημένοι και να αγαπούν. Σε μία κοινωνία όπου τα πάντα κυριαρχούνται από τον ανταγωνισμό και τις υψηλές απαιτήσεις,

στον αθλητισμό τα παιδιά μαθαίνουν να σέβονται τον άλλον, αλλά και τον εαυτό τους, αξίες που εφαρμόζουν αργότερα στη ζωή τους.

Η ισορροπία μεταξύ σχολείου και αθλήματος δεν είναι εύκολη υπόθεση. Παρόλο που υπάρχει μεγάλη πίεση, οι νεαροί αθλητές μαθαίνουν να κάνουν θυσίες, χωρίς να τις βλέπουν ως στερήσεις. Μαθαίνουν, ακόμα, να διεκδικούν, να διαχειρίζονται το άγχος, τις ήττες, τις νίκες, αλλά και να θέτουν συνεχώς βραχυπρόθεσμους στόχους, που τους οδηγούν σε σπουδαία αποτελέσματα και αξέχαστες εμπειρίες.

**Αγγελική Τρυφωνοπούλου B5,
Ζωή Χατζηγιάννη, B5**

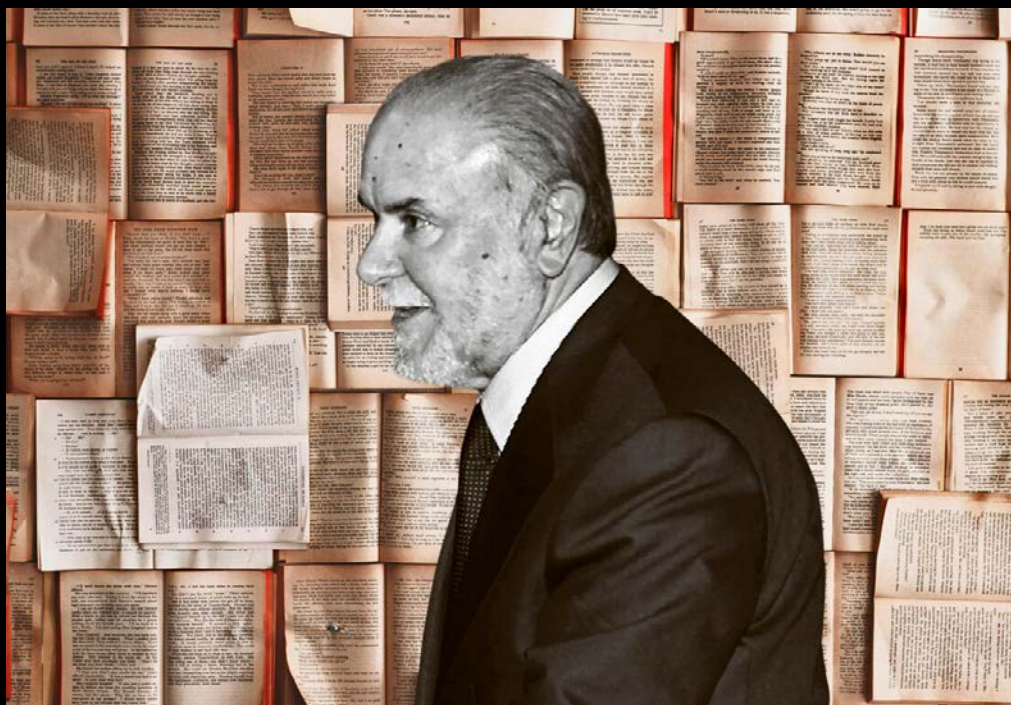
^
*Η ισορροπία μεταξύ
σχολείου και
αθλήματος δεν είναι
εύκολη υπόθεση.
Τα παιδιά πρέπει
να αθλούνται να
κάνουν θυσίες,
χωρίς να τις βλέπουν
ως στερήσεις. Να
διαχειρίζονται το
άγχος, τις ήττες, τις
νίκες...*

«Τα παιδιά που κάνουν αθλητισμό μόνο κερδισμένα μπορούν να βγουν. Και εγώ μόνο έχω κερδίσει.»

Μιχάλης Γκανάς γεννήθηκε στις 17 Ιανουαρίου του 1944 στον Τσαμαντά Θεσπρωτίας, χωριό στο ελληνοαλβανικό πέρασμα. Γρήγορα αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την πατρίδα του ως πολιτικός εξόριστος και να καταφύγει στην Αλβανία και, ύστερα, στο χωριό «Μπελογιάννης» στην Ουγγαρία, εξαιτίας του Εμφυλίου Πολέμου. Αυτές οι εμπειρίες εξορίας άφησαν το στίγμα τους στο ποιητικό του έργο και διαμόρφωσαν τη βαθιά συναισθηματική προσέγγισή του σε έννοιες, όπως αυτή της «πατρίδας».

Ο ποιητής ανήκει στη λεγόμενη «Γενιά του '70», μια ομάδα νέων ποιητών που ξεπρόβαλαν μέσα από δύσκολες πολιτικο-κοινωνικές συνθήκες, που είχαν ως κατάληξη τη Δικτατορία. Πρωτοεμφανίστηκε το

1944 – 2024

ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΚΑΝΑΣ

1978 με την πρώτη του επίσημη ποιητική συλλογή «Ακάθιστος Δείπνος», ωστόσο είχε δημοσιεύσει το πρώτο του ποίημα το 1966. Η γραφή του χαρακτηρίζεται κυρίως από ολιγόλογες συνθέσεις, με έντονες επιρροές από τα δημοτικά τραγούδια αλλά και τους μεγάλους Έλληνες ποιητές (Σολωμό, Καρυωτάκη, Σεφέρη κ.ά.).

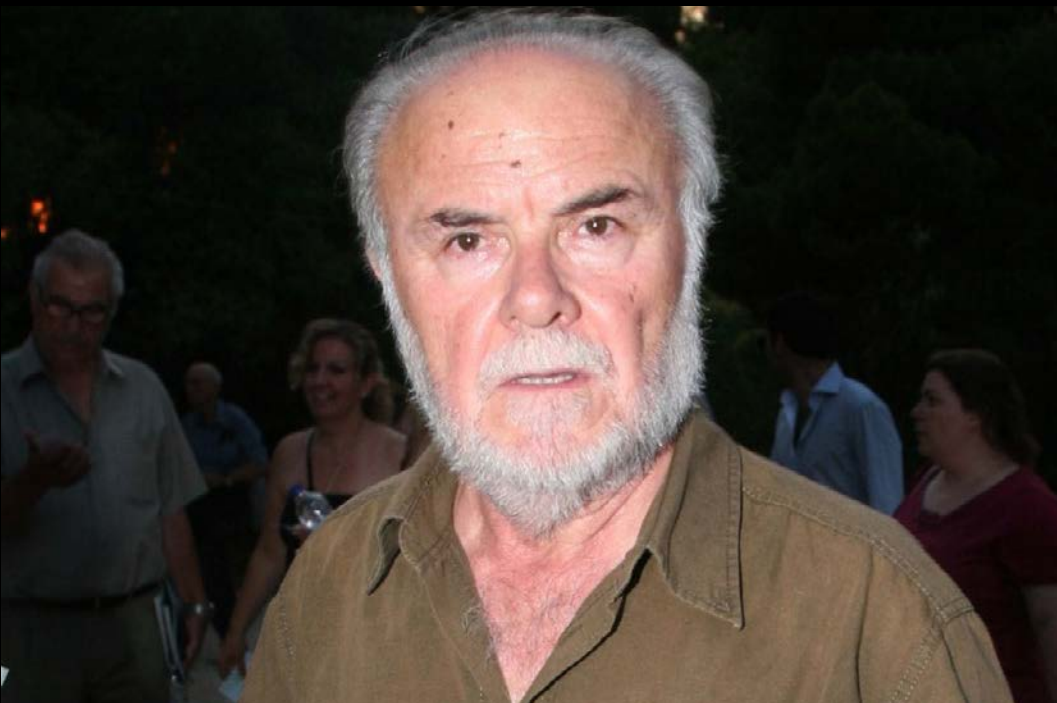
Το 1994 τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης για το βιβλίο του «Παραλογή» και το 2009 με το Βραβείο Καβάφη. Πολλά ποιήματα και πεζά του έχουν μεταφραστεί στα γερμανικά και τα γαλλικά, ενώ συγχρόνως στίχοι του έχουν μελοποιηθεί από Έλληνες και ξένους συνθέτες (Μ. Θεοδωράκης, Ν. Ξυδάκης κ.ά.). Δημιουργήσε έργα που είναι βαθιά ανθρώπινα, αυθεντικά και συγκινητικά.

«Η Ελλάδα που λες...»

Το ποίημα «Η Ελλάδα που λες...» ανήκει στην πρώτη ποιητική συλλογή του Μιχάλη Γκανά, με τίτλο «Ακάθιστος Δείπνος», η οποία εκδόθηκε την εξομολογητική δεκαετία του 1970 (1978) και σηματοδότησε την είσοδο του Γκανά στο ρεύμα της Νεοελληνικής Ποίησης. Σε αυτό το ποίημα, αποτυπώνεται η βαθύτερη ταυτότητα της χώρας και αναδεικνύεται μια Ελλάδα που δεν περιορίζεται στα γεωγραφικά και ιστορικά της

όρια, αλλά ορίζεται από τα βιώματα και τα συναισθήματα των ανθρώπων της.

Το ποίημα χαρακτηρίζεται από νοσταλγία και τρυφερότητα, αλλά και από τη γενικότερη συναισθηματική φόρτιση που μεταφέρει στον αναγνώστη. Βασικός στόχος του Μ. Γκανά είναι να «αποσυνθέσει» τα στερεότυπα που επικρατούν για τη χώρα μας και να παρουσιάσει μια αληθινή πατρίδα που ζει στις καρδιές των «απλών» Ελλήνων.

Η Ελλάδα που λες, δεν είναι μόνο πληγή.
Στη μπόσικη ώρα καφές με καϊμάκι,
ραδιόφωνα και Τι-Βι στις βεράντες,
μπρούντζινο χρώμα, μπρούντζινο σώμα,
μπρούντζινο πώμα η Ελλάδα στα χείλη μου.
Στις μάντρες η ψαρόκολλα του ήλιου
πιάνει σαν έντομα τα μάτια.
Πίσω απ' τις μάντρες τα ξεκοιλιασμένα σπίτια,
γήπεδα, φυλακές, νοσοκομεία
άνθρωποι του Θεού και ρόπτρα του διαβόλου
κι οι τραμβαγέρηδες να πίνουν μόνοι
κρασάκι της Αράχωβας στυφό.

Εδώ κοιμήθηκαν παλικαράδες,
με το ντουφέκι στο 'να τους πλευρό,
με τα ξυπόλητα παιδιά στον ύπνο τους.
Τσεμπέρια καλοτάξιδα περνούσαν κι έφευγαν,
κελίμια και βελέντζες της νεροτρουβιάς.
Τώρα γαρμπίλι κι άρβυλα
σε τούτο το εκκοκκιστήριο των βράχων
κι οι τραμβαγέρηδες να πίνουν μόνοι
κρασάκι της Αράχωβας στυφό.

Μ. Γκανάς, «Η Ελλάδα που λες...»

▼
*Δημιούργησε
έργα που
είναι βαθιά
ανθρώπινα,
αυθεντικά και
συγκινητικά.*

*Αναφέρεται
σε μια Ελλάδα
αληθινή, όχι
εξιδανικευμένη,
που κουβαλά τις
πληγές της.*

Προσωπικά, το ποίημα «Η Ελλάδα που λες...» του Μιχάλη Γκανά μου κέντρισε το ενδιαφέρον, γιατί συνδυάζει την καθημερινότητα με ιστορικά γεγονότα που έχουν στιγματίσει την ιστορία της Ελλάδας, όπως ο Αγώνας της Επανάστασης και οι δύο Παγκόσμιοι Πόλεμοι. Επιπλέον, αν και δεν έχω ζήσει στις περιόδους που αναφέρεται, μέσα από αυτές τις καθημερινές εικόνες, όπως τα ραδιόφωνα στις βεράντες και τα ξεκοιλιασμένα σπίτια, μου δημιουργείται μια έντονη αίσθηση νοσταλγίας, καθώς μου θυμίζει επαρχιακές πόλεις που διατηρούν ακόμα και σήμερα αυτές τις συνήθειες, όπως είναι το νησί της Κω.

Με συγκίνησε η αντίθεση που αποτυπώνει ο ποιητής ανάμεσα στην ομορφιά και τη φθορά της Ελλάδας, καθώς και η αναφορά του στο «πείσμα» των Ελλήνων, ειδικά των αγροτών, που φαίνεται να καλλιεργούν κάτω από δύσκολες συνθήκες τα πρώην πεδία μάχης. Συνολικά, το ποίημα χαρακτηρίζεται για την αυθεντικότητά του, καθώς αναφέρεται σε μια Ελλάδα αληθινή, όχι εξιδανικευμένη, που κουβαλά τις πληγές της, αλλά συνεχίζει να ζει μέσα από τα απλά πράγματα.

Η ποίηση, αν και για πολλούς νέους, δεν είναι η αγαπημένη διέξοδος, συνεχίζει να αποτελεί «πυλώνα» της ελληνικής παράδοσης και να εξελίσσεται συνεχώς, χωρίς να έχει βέβαια το κοινό που είχε στο παρελθόν. Εμείς, ως νέα γενιά, οφείλουμε να προσπαθήσουμε να την «ξαναγνωρίσουμε», ώστε να μην αφήσουμε λαμπρά έργα να χαθούν στο πέρασμα του χρόνου.

Βασίλης Καρούτης, Β3

Το Φως στην Ελληνική Ποίηση

Αγγέλα Παπαδημητρίου - Modern Memories

«Φως, περισσότερο φως».

Αυτά ήταν τα τελευταία λόγια του σπουδαίου Γερμανού ποιητή και συγγραφέα Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε λίγα λεπτά πριν ξεψυχήσει στη Βαϊμάρη, το 1832.

Τα λόγια αυτά καταδεικνύουν απερίφραστα τον πρωταγωνιστικό ρόλο που διαδραμάτισε το φως στη ζωή και το έργο των ποιητών. Είτε με τη δύναμή του, είτε με την απουσία του -το απόλυτο σκοτάδι-, το φως ενέπνευσε, εμπλούτισε και «φώτισε» εκατοντάδες ποιήματα από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Ήδη από την «Ιλιάδα» και την «Οδύσσεια» του Ομήρου μαθαίνουμε ότι ο Ήλιος -ο Ηέλιος στην ομηρική διάλεκτο- ήταν Θεός.

«Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ»

Μακράν ο σημαντικότερος ποιητής του φωτός είναι ο βραβευμένος με Νόμπελ Λογοτεχνίας, Οδυσσέας Ελύτης. Από το «Άξιον Εστί» και τον «Ήλιο τον Πρώτο», έως τη συλλογή «Προσανατολισμοί», ο ποιητής ύμνησε το φως μέσα από τους αγώνες για ελευθερία και δικαιοσύνη, αλλά και μέσα από τον έρωτα.

*Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ
Και μυρσίνη σύ δοξαστική
Μη παρακαλώ σας μη
Λησμονάτε τη χώρα μου*

Ο. Ελύτης, «Άξιον Εστί»

*Της πατρίδας μου πάλι ομοιώθηκα
Με τις πέτρες άνθισα και μεγάλωσα
Των φονιάδων το αίμα με φως ξεπληρώνω
Μακρινή μητέρα ρόδο μου αμάραντο*

Ο. Ελύτης, «Άξιον Εστί»

*Πριν από τα μάτια μου ήσουν φως
Πριν από τον Έρωτα, έρωτας
Κι όταν σε πήρε το φιλί
Γυναίκα*

Ο. Ελύτης, «Προσανατολισμοί»

*Είναι το φως που εστερνισθήκανε
και τ' ανυψώνει ως τις καρδιές
μιας ύπαρξης που αλλάζει*

Ο. Ελύτης, «Προσανατολισμοί»

Όπως, εξάλλου αναφέρει ο ίδιος ο ποιητής σε ερμηνευτικά σχόλιά του: «Θεωρώ την ποίησή μου πηγή αθωότητας, γεμάτης επαναστατικές δυνάμεις [...] ελπίζοντας στην επίτευξη μιας απελευθέρωσης απ' όλα τα δεσμά και μιας δικαιοσύνης που θα ταυτιζόταν με το απόλυτο φως...»

«Όταν σφίγγουν το χέρι ...»

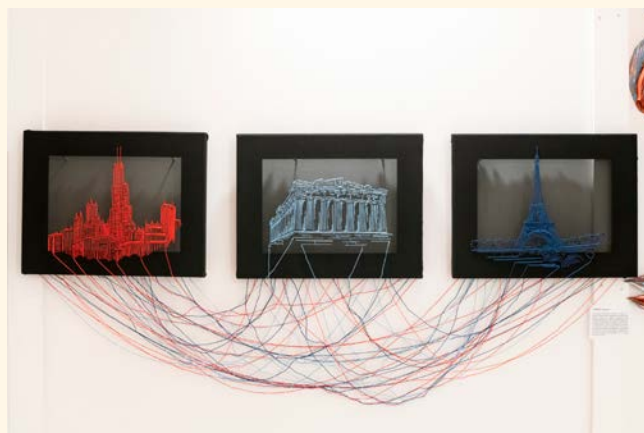
Ο Γιάννης Ρίτσος, ενταγμένος από νεαρός στον αγώνα για δικαιοσύνη, λάτρεψε το φως ως τη μόνη δυνατή κατάληξη κάθε μάχης. Το πρώτο σπουδαίο έργο του, εξάλλου, ο «Επιτάφιος» γράφτηκε το 1936, όταν ο τότε εικοσιπεντάχρονος Ρίτσος συγκλονίστηκε από μία φωτογραφία στον «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» που απεικόνιζε τη μάνα ενός νεκρού νεαρού διαδηλωτή να θρηνεί τον γιο της. Αλλά, ύστερα από τον σπαραγμό, όπως φαίνεται ξεκάθαρα στις τελευταίες στροφές του ποιήματος, έρχεται η λύτρωση:

Και να που ανασηκώθηκα, το πόδι στέκει ακόμα,
Φως ιλαρό, λεβέντη μου, μ' ανέβασε απ' το χώμα
Τώρα οι σημαίες σε ντύσανε. Παιδί μου εσύ κοιμήσου,
και γω τραβάω στ' αδέρφια σου και παίρνω τη φωνή σου

Γ. Ρίτσος, «Επιτάφιος»

Δάφνη Δελλή - *Silent Collapse*

Αντζελίνα-Αναστασία Κανελλοπούλου - *To Bind*

Ελένη Ξανθοπούλου-Σισίνη - *Visual Poems*

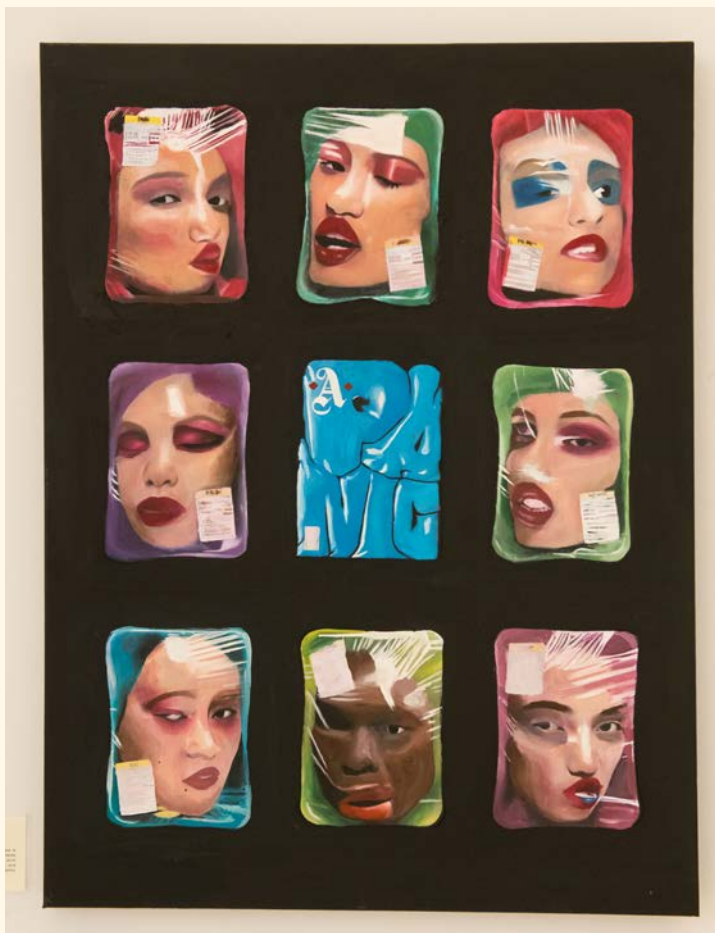
Έλλη Σούφλη - *Diversitas Harmonia*

Ελιάνα Στράτου - *Memory Distortion*

Έλλη Σούρλη - Fratteli Uniti

Ελπίδα Γκρινιάτσου - Product Line

Δάφνη Δελλή - Heap

Άννα-Μαρία Κορύλλου
- Threads that Remember

Ο αγώνας για ελευθερία και δικαιοσύνη, για το «φως» στη ζωή των ανθρώπων, είναι πασιφανής και στο άλλο σπουδαίο έργο του πολυγραφότατου Γ. Ρίτσου, τη «Ρωμιοσύνη».

Αυτά τα δέντρα δεν βολεύονται με λιγότερο ουρανό,
αυτές οι πέτρες δεν βολεύονται κάτω απ' τα ξένα βήματα,
αυτά τα πρόσωπα δεν βολεύονται παρά μόνο στον ήλιο,
αυτές οι καρδιές δεν βολεύονται παρά μόνο στο δίκιο.

Γ. Ρίτσος, «Ρωμιοσύνη»

Όταν σφίγγουν το χέρι, ο ήλιος είναι βέβαιος για τον κόσμο

Γ. Ρίτσος, «Ρωμιοσύνη»

Ευγενία Πρόκου - Candyland

Γεωργία-Μαρία Κρομμύδα - *Fragmented Self*

«Αγγελικό μαύρο φως...»

Ο Γιώργος Σεφέρης αποτυπώνει με μία διαφορετική ματιά το φως. Στο ομώνυμο ποίημά του, από τη συλλογή «Κίχλη», αναφέρεται στη σκοτεινή όψη του φωτός, σε μία μάχη που στη δική του ποίηση ίσως δεν έχει νικητή.

Τον ήλιο τον κοιτάς, έπειτα χάνεσαι μες στο σκοτάδι...
Αγγελικό και μαύρο φως...
Αγγελική και μαύρη μέρα...

Γ. Σεφέρης, «Το φως»

«Η αντιπαράθεση ομορφιάς και φρίκης, φωτός και σκότους δεν τον εγκαταλείπει ποτέ», βεβαιώνει εξάλλου ο Ρόντρικ Μπίτον, βιογράφος του ποιητή. Ο ίδιος ο Σεφέρης, στην ομιλία του κατά την τελετή απονομής του Νόμπελ στη Στοκχόλμη, καταθέτει δημόσια τη ρίζα αυτής της αντιπαράθεσης, που δεν είναι άλλη από την ασίγηστη δίψα για δικαιοσύνη.

«Συγκινούμαι παρατηρώντας πώς η συνείδηση της δικαιοσύνης είχε τόσο πολύ διαποτίσει την ελληνική ψυχή, ώστε να γίνει κανόνας του φυσικού κόσμου».

Ηλέκτρα-Ελένη Γεωργοπούλου - *Holding Back*

Ιωάννα-Αικατερίνη Τσαχαγέα - *Path of Growth*

Αναστασία-Ιόλη Ηλιοπούλου - *Six Degrees of Separation*

Αικατερίνα Ιωαννίδου - Unseen Chains

Κωνσταντίνα Γιαννούση - Not You

Το παράδειγμα της μοντέρνας ποίησης

Πολλοί νεότεροι ποιητές ύμνησαν το φως σε ποικίλες συλλογές τους. Μεταξύ αυτών, ο Τίτος Πατρίκιος, ο Νικηφόρος Βρεττάκος, ο Τόλης Νικηφόρου, ο Γιάννης Λειβαδάς και άλλοι.

Στον αντίποδα αυτών, οι γνωστοί ως «καταραμένοι ποιητές» υμνούν το σκοτάδι. Ο Ναπολέων Λαπαθιώτης, ίσως ο κυριότερος εκπρόσωπος των Ελλήνων «καταραμένων» δίνει ξεκάθαρα το στίγμα του.

*Και το βαρύθυμο φεγγάρι,
που χρόνια τώρα έχει σωπάσει,
και το κερί μου που πεθαίνει,
και, μέσα, η σκοτεινή ψυχή μου,
χωρίς αιτία και οι τρεις στην πλάση
είμαστε τόσο λυπημένοι...*

Ν. Λαπαθιώτης, «Νυχτερινό»

«Είναι αξημέρωτη νύχτα η ζωή», βεβαιώνει και ο Κώστας Καρυωτάκης στο ποίημά του «Νύχτα», ενώ και ο Νίκος Καββαδίας μιλά για το σκοτάδι.

*Το φως γεννιέται από παντού μα είναι αχαμνό
Και τα σκοτάδια το ξεγνέθουν και σου γνέφουν*

Ν. Καββαδίας, «Γκεβάρα»

*Κατέβηκε ο Πολύγυρος και γίνηκε λιμάνι.
Λιμάνι κατασκότεινο, στενό, χωρίς φανάρια
Απόψε που αγκαλιάστηκαν εβραίοι και μουσουλμάνοι
Και ταξιδέψαν στα νησιά, στον πόντο, στα Κανάρια*

Ν. Καββαδίας, «Πικρία»

Συμπεράσματα

Από την αρχαιότητα έως σήμερα, το φως παραμένει σημείο αναφοράς των ποιητών, άλλοτε ως αυτεξούσια και αυτοδύναμη πηγή έμπνευσης και άλλοτε, όπως στην πλειονότητα των Ελλήνων λογοτε-

Μάρια Νέγκα - The Bittersweet Ache

χνών ως πρωταγωνιστής στην αέναη μάχη του καλού με το κακό μέσα από τα διλήμματα: φως ή σκοτάδι, ελευθερία ή θάνατος. Ένας προαιώνιος και διαρκής πόλεμος, στο τέλος του οποίου το φως θα λάμψει και πάλι. Το βεβαιώνει εξάλλου και ο ποιητής όταν μιλάει για τη «ρωμιοσύνη», έννοια συνυφασμένη με τους αγώνες για ελευθερία, δημοκρατία και δικαιοσύνη.

*Τη Ρωμιοσύνη μη τη κλαις
Εκεί που πάει να σκύψει...
Να τη πετιέται από ξαρχής
Κι αντρίεύει και θεριεύει
Και καμακώνει το θεριό
Με το καμάκι του ήλιου*

Γ. Ρίτσος, «Ρωμιοσύνη»

Κωνσταντίνος Ζάβρας, Β2

Βιβλιογραφία

- Κοκκίνης, Σ. (2004). *Ανθολογία Νεοελληνικής Ποίησης*. Αθήνα. Βιβλιοπωλείον της «Εστίας».
- Μπίτον, Ρ. (2003). *Γιώργος Σεφέρης – Περιμένοντας τον άγγελο*. Αθήνα. Ωκεανίδα.
- Καββαδίας, Ν. (1989). *Βάρδια*. Αθήνα. Εκδόσεις Αγρα.
- Καββαδίας, Ν. (1947). *Μαραμπού*. Αθήνα. Εκδόσεις Α. Καραβία
- Ρίτσος, Γ. (1982). *Πέτρες Επαναλήψεις Κιγκλίδωμα*. Αθήνα. Κέδρος.
- Σαμαρά, Μ. (2020). *Ομηρικά Επη – Οδύσσεια*. Αθήνα. Διόφαντος
- Σπανάκου, Ζ. (2012). *Ομηρικά Επη – Ιλιάδα*. Αθήνα. Οργανισμός Εκδόσεων Διδακτικών Βιβλίων.

Μαρία Χαλόφτη-Τζούμα - *Memories of the Skin*

Οι αλήθειες ερμηνεύουν τις λέξεις ή οι λέξεις τις αλήθειες;

Αριθμός: 18.850.

Ώρες: 4.320.

Μέρες: 380.

Μήνες: 24.

Ευκαιρίες: 1.

Αριθμοί επαναλαμβανόμενοι στο μυαλό μας, αριθμοί που προσπαθούν να αποκτήσουν κάποιο νόημα. Αριθμοί που παλεύουν να τους δώσουμε νόημα. Αριθμοί άχρηστοι. Τόσα μόρια χρειαζόμασταν, τόσες ώρες διαβάσαμε, τόσες μέρες παλέψαμε και τόσους μήνες περιμέναμε. Μια ευκαιρία μας δόθηκε. Μια ευκαιρία που χάθηκε μέσα στις λέξεις.

Πολλά χάνονται μέσα στις λέξεις, αυτό μας αποδείχθηκε.

Η διαφορά μεταξύ ομοιοπολικού και ετεροπολικού δεσμού στην Πρώτη Λυκείου φαινόταν ξεκάθαρη. Στην κόλλα όμως, με το μαύρο αυτοκόλλητο, στην πρώτη-πρώτη σελίδα, Θέμα Α, τρίτο κενό, η διαφορά μεταξύ των δύο απείχε πολύ από το «ξεκάθαρο». 18.740 μόρια. Όχι 18.850. Αποτυχία. Δεν μπήκαμε. Δεν τα καταφέραμε.

Τις σιχαίνομαι τις λέξεις.

Οι λέξεις είναι χρήσιμες, κανένας δεν μπορεί να το αρνηθεί αυτό. Οι λέξεις βοηθάνε. Οι λέξεις ακούνε. Οι λέξεις εκδηλώνουν, συμπονούν, αγαπούν, υποστηρίζουν. Οι λέξεις μένουν. Στιγματίζουν. Θυμούνται. Οι λέξεις περιγράφουν κάτι το οποίο «είναι». Κάτι που θα υπάρχει είτε το πεις είτε όχι. Κάτι πραγματικό. Οι άνθρωποι όμως, συχνά δεν θέλουν να δουν το πραγματικό. Φοβούνται να δώσουν όνομα σε κάτι που τους στοιχειώνει. Αποφεύγουν να ορίσουν αυτό που τους συμβαίνει. Θεωρούν τις λέξεις εχθρό τους.

«Καρκίνος», «θάνατος», «αυτοκτονία», «έκτρωση», «αναπηρία». Για εμάς: «ομοιοπολικός», «ετεροπολικός».

Για εμάς, όχι για εσένα.

Το λεξικό παραθέτει για κάθε μία από τις 7 εκατομμύρια ελληνικές λέξεις έναν πολύ συγκεκριμένο ορισμό. Συνήθως συνοδεύεται από λέξεις συνώνυμες, αντώνυμες και περαιτέρω στοιχεία για τις ρίζες της καθεμίας.

Παρόλα αυτά, ο καθένας μας, για κάθε μία από αυτές, έχει δημιουργήσει ορισμούς βγαλμένους από τα προσωπικά του βιώματα και τις δικές του εμπειρίες. Με βάση αυτούς κρίνει. Γι' αυτό φοβάται.

Γι' αυτό κι εμείς φοβόμαστε τους δύο αυτούς χημικούς όρους. Γιατί μας στέρησαν το όνειρό μας. Γι' αυτό οι τοίχοι

Μαρία-Θάλεια Παππά - Mapping Memories

Μελίνα Βοντίτσου - Rooted Growth

Στυλιανή Ηισκάκη - Darkness of the Stare

Ασημίνα Παζαροπούλου
- Roll your Fate

Στυλιανή Ηισκάκη - Labyrinthine Void

Θέκκλη Καμπάνη - Storm

των νοσοκομείων φοβούνται τη λέξη «καρκίνος». Γι' αυτό οι ηλικιωμένοι τρέμουν στη λέξη «θάνατος».

Οι λέξεις αυτές, γι' αυτόν το λόγο, όπως και πολλές άλλες, παραμένουν νεκρές. Ήσυχες. Η αλήθεια όμως έχει πάντα μόνο μία ερμηνεία. Η αλήθεια, είτε την εκφράσεις είτε όχι, παραμένει αλήθεια. Ο ετοιμοθάνατος θα πεθάνει, ο καρκινοπαθής είτε θα το ξεπεράσει είτε

όχι, εμείς βάλαμε λάθος λέξη στο κενό. Αλήθειες. Οι λέξεις ερμηνεύονται, οι αλήθειες παραμένουν.

Οι λέξεις είναι αυτές που ερμηνεύουν τις αλήθειες.

Περάσαμε μήνες να φοβόμαστε αυτές τις δύο λέξεις. Μήνες που απορούσαμε για το πού ανήκαμε, για το τι αξίζαμε. Είχαμε αποτύχει. Αυτό ξέραμε. Ξαφνικά βρήκαμε το θάρρος να τις πούμε. Βρήκαμε το θάρρος να βγούμε από τη φυλακή στην οποία μας εγκλωβίζαν. Βρήκαμε το θάρρος να ξαναδιαβάσουμε. Πιστέψαμε πως μπορούμε να προσπαθήσουμε ξανά. Τα μόρια παρέμεναν 18.850, οι ώρες που είχαμε στη διάθεσή μας για άλλη μια φορά ήταν 4.320, οι μέρες 380, οι μήνες λίγο λιγότεροι. Πια όμως δεν είχαμε μία ευκαιρία. Ποτέ δεν ήταν μόνο μία.

Σήμερα, είμαστε πεμπτοετείς στην Ιατρική της Αθήνας. Οι λέξεις «ομοιοπολικός» και «ετεροπολικός» δεν έχουν πια κανένα νόημα για εμάς, πέρα από το νόημα που ορίζει το λεξικό. Οι λέξεις «θάνατος» και «καρκίνος» όμως είναι μόνο δύο από τις πολλές που τις έχουν αντικαταστήσει. Όσο περνάνε τα χρόνια, οι λέξεις αυτές θα αλλάζουν. Όσο διαφοροποιούνται τα βιώματά μας, κάποιες λέξεις θα χάνουν και κάποιες θα αποκτούν νόημα. Τα πάντα είναι παροδικά. Ας μην τα αντιμετωπίζουμε ως μόνιμα.

Λένα Παχινιώτη, B4, Ανδριάνα Πολυμενάκου, B4

Θεοφανία Αποστολάτου - Mirror

A SINGULAR SCHOOL
A COLLECTIVE EFFORT

Στηρίξτε
το **Πρόγραμμα**
Υποτροφιών
με τη δωρεά σας!

Η συλλογική συμμετοχή
είναι η δύναμή μας!

Στηρίξτε εδώ

www.athenscollege.edu.gr/give/givenow

1925

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Λύκειο

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΑΧΝΩΝ • ΜΕΤΑΠΟΙΤΗΤΩΝ Ι.Μ. ΚΑΡΥΣ

100 χρόνια

1925 - 2025

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ